

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete • 15 Mart 1994 • Sayı 169 • 3,- DM

Sömürgeci seçimleri boykot ederek, TC'den kopuşu daha fazla yaşayan Kürt halkı için

NEWROZ KÜRDİSTAN'I KAZANMAKTIR

ÇÖZÜM

Ayağa kalkın, kalkmayanı kaldırın, yürümeyeni yürütün

Abdullah ÖCALAN

Yurtsever Kürdistan halkı!

Sizleri 1994 büyük mücadele yılında selamlarken, bu yılı kazanmak için daha şimdiden her şeyimizi ortaya koyduğumuzu ve mutlaka başaracağımızı belirtiyoruz. Tarih neydi biz kendi tarihimizi nasıl yapacağız; düşman neydi, ne yapmak istiyor ve biz ona karşı ne yapacağız? Bu sorulara, şimdi her zamankinden daha açık ve kendi lehimizde cevap verebiliriz.

Siz değerli halkımız!

Başında çok hazırlıksız ve sınırlı olanaklarla ilgi gösterdiğiniz mücadele gerçekliğimiz karşısında oldukça hazırlıklı olan ve her türlü yöntemi tarihte eşine rastlanmayacak bir biçimde dayatan bir düşmanla karşı karşıya kalırken, önünüzdeki zorluklar kadar, umudunuzun da büyük olduğunu görmekle birlikte, her geçen gün çözülen ve kaybeden düşman cephesi karşısında sağlamlaşan ve kazanan devrim cephenize koştuğunuzu görüyoruz. Sizler de umudunuzun gerçekleştiğini ve adım adım zaferin yaklaştığını gördükçe daha çok güven kazanıyorsunuz. Bu temelde savaşa katılımınız her yönüyle gelişiyor. Ülkeniz adına, kendi adınıza tek bir sözcük söyleme imkanı bile yokken, ortaya çıkan parti hareketimiz, daha şimdiden zaferi neredeyse kesinleştirdiğini ortaya koymakla, güveninize nasıl layık olabileceğini göstermiş bulunuyor. Belki de düşüncemizden, hayalimizden bile geçiremediğimiz ve hatta karşı konulamaz, yenilemez ve başarılamaz diye düşündüğümüz, düşmanın dayattığı yaşam anlayışlarını kırarak, buna karşılık kurtuluş anlayış ve yaşamını benimseyerek, artık zor olanın kölelik, vazgeçilmez olanın ise özgürlük olduğunu gün be gün gelişen bu gerçeğimiz,

Devamı 16. sayfada

Uluslararası Kuzeybatı Kürdistan Konferansı başarıyla sonuçlandı

Uluslararası Kuzeybatı Kürdistan Konferansı, 12-13 Mart tarihleri arasında, Belçika'nın başkenti Brüksel'de gerçekleştirildi. Medico International ve Kürdistan İnsan Hakları Projesi tarafından ortaklaşa olarak düzenlenen ve Kürdistan sorununa siyasi çözüm bulunması noktasında tartışmaların yapıldığı, önemli kararların alındığı konferansa dünyanın çeşitli ülkelerinden 300'e yakın politikacı, bilim adamı, hukukçu ve yazar katıldı.

Konferansa basının büyük bir ilgi gösterdiği görüldü. Dünyanın birçok ülkesinden gelen çeşitli basın kuruluşları, haberleri anında dünyaya duyurdular.

TC, Uluslararası Kuzeybatı Kürdistan Konferansı'nı engellemek için her türlü yöntemi kullandı. Çeşitli provakasyonları da gündemleştirmek istedi. Belçika devletini kapalı bir şekilde tehdit etti. Ancak TC'nin tüm bu çabaları başarıya ulaşamadı. Konferans önceden planlanan şekilde, aksamadan ve önemli bir katılımla gerçekleştirildi.

Konferansın, Kürdistan sorununun uluslararasılaştığı ve acil çözüm beklediği bir döneme denk gelmesi nedeniyle, bütün uluslararası kurum ve kuruluşları büyük ilgi ile izledi ve sonuçları dünya kamuoyu tarafından büyük bir merakla beklendi. DEP milletvekillerinin gözaltına alınması ve Avrupa Parlamentosu'nun siyasi çözüm yönünde kararlar almasının ertesine denk gelmesi, konferansın önemini daha da arttırdı.

Etkisini uzun süre hissettirecek olan ve siyasi çözüm yönünde önemli bir adım olarak

Devamı 12. sayfada

BERXWEDAN'DAN

Sömürgeci seçim oyununa gereken cevabı vereceğiz

Türkiye ve Kürdistan'da devrimin dayatması altında olağanüstü günler yaşanıyor. Yeni bir gün anlamına gelen Newroz ve TC ile Kürdistan halkının kopuşunu belgeleyecek olan 27 Mart yerel seçimleri giderek yaklaşırken, TC'nin dağılışı ve çıkmazı daha da derinleşiyor. Bir taraftan TC'nin artık yönetemez konumu, diğer taraftan ulusal kurtuluş mücadelesinin iktidarlaşan gerçeği, önümüzdeki süreci sıradan olmaktan çıkararak ona olağanüstü anlamlar yüklüyor.

Kuşkusuz 27 Mart seçimlerine sıradan yerel seçimler olarak bakmamak gerekir. Seçimler siyasal taleplerin kendisini net bir şekilde ortaya koyacağı bir süreç olacaktır. Mahalli

Devamı 3. sayfada

7. Avrupa Parti-Cephe Konferansı ülke için bir Avrupa yolunda önemli kararlara ulaşarak sonuçlandı

Yazısı 22. sayfada

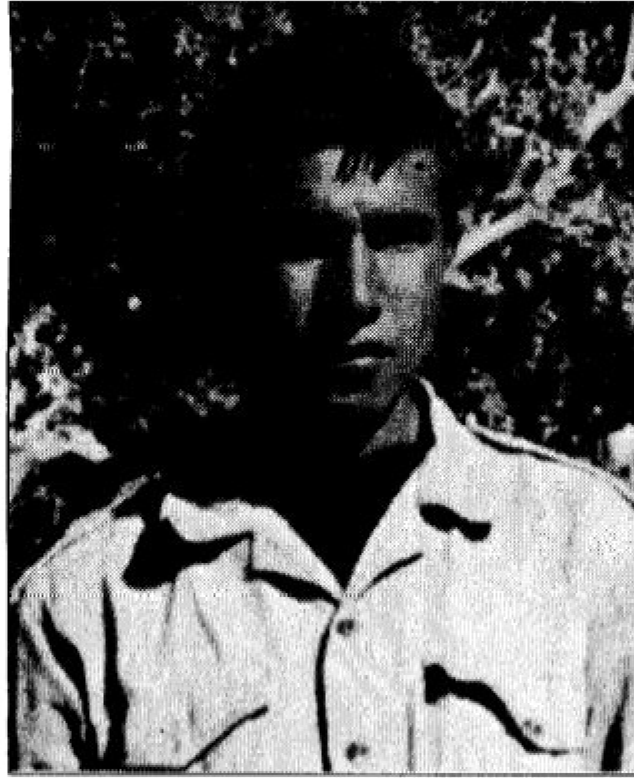
Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'nda dünya kadını, Kürt kadınının özgürlük mücadelesini tanıdı

Yazısı 25. sayfada

Direniş kahramanlarımız

ALÇAKGÖNÜLLÜLÜĞÜN, FEDAKARLIĞIN, ÖZVERİNİN SEMBOLÜ

Adı ve Soyadı: Tevfik Bıçak
Kod adı: Zınar
Doğum yeri ve tarihi: Damlataş köyü-Pazarcık, 1973
Katılma tarihi: 2 Mart 1990
Şahadet tarihi: 30.07.1993

Tarihimiz kahramanlıklarla doludur. Her şeyini halkı için, vatanı için, partisi için ortaya koyan binlerce şehidimizi biliriz. Gözünü kırpmadan ölümün üstüne üstüne giden, bin yılların kinini ve öfkesini düşmana kusan vatan evlatlarının şahadetlerini, onların mücadelesini ve onların yaşamını dile getirmenin öyle kolay olmadığını da biliriz. Şehitlik mertebesine ulaşan yoldaş, birlikte mücadele ettiğin, savaştığın, Kürdistan'ın güzelim dağlarının doruklarında yürüdüğün, özgür gelecekler için sırt sırta, omuz omuza verdiğin bir yoldaşsa anlatılmasının, yazılmasının daha da güç olacağını biliriz.

Zınar yoldaş, yoksul bir ailenin ortanca çocuğu olarak sömürge durumunda olan vatanına gözlerini açar. Zor koşullarda büyüyen **Zınar** yoldaş, ilkokulu kendi köyünde okuduktan sonra, maddi durumları iyi olmadığı için okula devam etmez. Her yıl, Güneybatı'nın kalbi olan Engizek yaylasında çobanlık yapan **Zınar** yoldaş, köyünde gözleri görmeyen babasına ve hasta annesine baktığı gibi, tüm ev işlerini de yapar. Bir süre de Pazarcık'taki lokantalarda çalışır. Bu anlamda yaşamın tüm zorluklarını küçük yaşta bedeninde hisseder, yaşar. Bir abisi Almanya'da bulunan **Zınar** yoldaş, 1989'larda Avrupa'ya gitmek isterken İtalya'da yakalanır. Ona "Sizin başkanınız kimdir?" diye sorduklarında, bir süre düşünerek, "Turgut Özal'dır" şeklinde cevap verir. Sınırdışı edilen **Zınar** yoldaş, köyüne dönerek, çobanlık yapmaya devam eder. Partinin, Güneybatı eyaletine 1988'lerde gelişiyle birlikte gerillalarla irtibata geçen **Zınar** yoldaş, mücadeleyi tam tanımasa da, bir yandan yaşamın çelişkilerini, düşmanın baskısını ve haksızlıkları, bir yandan da gerillaların alçakgönüllülüklerini, fedakarlıklarını ve cesaretlerini görür. Halkının bir an önce kurtuluşa ulaşması için 2 Mart 1990 günü gerilla saflarına katılır. Belli bir süre Güneybatı eyaletinde kaldıktan sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Akademi'de, Almanya'dan parti saflarına katılan abisiyle karşılaşır. Her ikisi de birbirlerinin saflara katılışından habersizdirler.

Zınar yoldaş, "Geldiğimde PKK'nin harflerinin ne anlama geldiğini bile bilmiyordum. Ancak haklılık ve cesaretlerinde tereddüt etmedim" dediği kamp ortamında, bazı zorluklarla karşılaşsa da ileriye doğru güçlü adımlar atar. Askeri olarak kendini geliştirdiği gibi, siyasi olarak da geliştirerek, '91'in Nisan ayında ülkeye yönelir. Arkadaşlarıyla birlikte ülkeye yönelirken, Parti Önderliği, grup komutanı Zınar ve Şerif (Deniz Ömürcan)'e, "Bu kartal yavrularını iyi koruyun" der.

Zaman gelir, yavru büyür ve gerçek bir kartal olur. Ülkede kaldığı 2,5 sene içerisinde birçok alanda çalışır. Başta Pazarcık olmak üzere, Fırat Havzası, Elbistan ve Adıyaman'da faaliyet yürütür. Çalışkanlığından, fedakarlığından, bitmez-tükenmez enerjisinden dolayı, '92'nin Nisan'ından şahadetine kadar bölge düzeyinde görevler alır. Yaşı küçük olmasına rağmen, her zaman ve her yerde takımın, grubun gözdesidir, belkemiğidir. Coğrafyaya hakimiyeti, ataklığı, kendine özgü üslubu kişi de ona saygı uyandırır. Öyle ki eyaletin birçok toplantısında, "peygambervari" oluşundan dolayı eleştirilir. Tüm yapıyla uyumlu, ahenkli çalışır. Yumuşaklık **Zınar** yoldaşın tartışılmaz bir özelliğidir, ancak yaşamla oynandığında, toplantılarda ve resmiyette yetmezliklere düşüldüğünde, en amansız karşı duran da odur.

O bir görev militanıdır, zifiri karanlıkta, karlı ve yağışlı havalarda bile o hep hazırdır. O her zaman öndedir, öncüdür. **Zınar** yoldaş bir eylem adamıdır. Katıldığı tüm eylemlerde o her zaman saldırı grubunun başıdır. Öyle ki düşmanın "Bir **Zınar** kaldı" propagandası, onun **Zınar** yoldaştan ne kadar çekindiğini göstermektedir. 6 Temmuz 1993'de Koçdağı'nda (Elbistan) düşmanla girilen çatışmada **Zınar** yoldaş M-16'sını bir köşeye atarak bir kartal gibi BKS ile düşmana içinde biriktirdiği kini, öfkeyi bir sel yığını gibi akıtır. Bir atağa geçtiği sırada, omuzundan bir kurşun yiyerek yaralanır. Ancak ağrılarına aldırmadan BKS'yi bir arkadaşına verir, sürüne sürüne ilerler. Çatışmada onlarca düşman askeri imha edilmiş, iki asker de esir alınmıştır. Çatışmada gerilla grubu da bir şehit verir. **Zınar** yoldaş, çatışmadan sonraki süreçte ağır yaralı olmasına rağmen, tek bir şikayet bile etmez. Tam tersine hep moral kaynağı olur.

Terzi Cemal ajan-provokatörünün tasfiyesinden sonra giden müdahale grubuna en çok desteği sunan **Zınar** yoldaş olur ve askeri takımın başına getirilir. Eyalete yeni yeni adımlar attırılmak istenirken, bir ihbar sonucu girilen çatışmada ilk gün kobralara rağmen, düşmana 15'in üzerinde kayıp verdirilir. Grup, gece ay ışığında çemberi yarıp çıkmak isterken, tekrar çatışma çıkar. Dağılan grup öbür gün çatışmayı sürdürür. Öğlene doğru, düşman uçaklarla kimyasal silah yağdırarak, direnişi saat 16.00'ya doğru kırar.

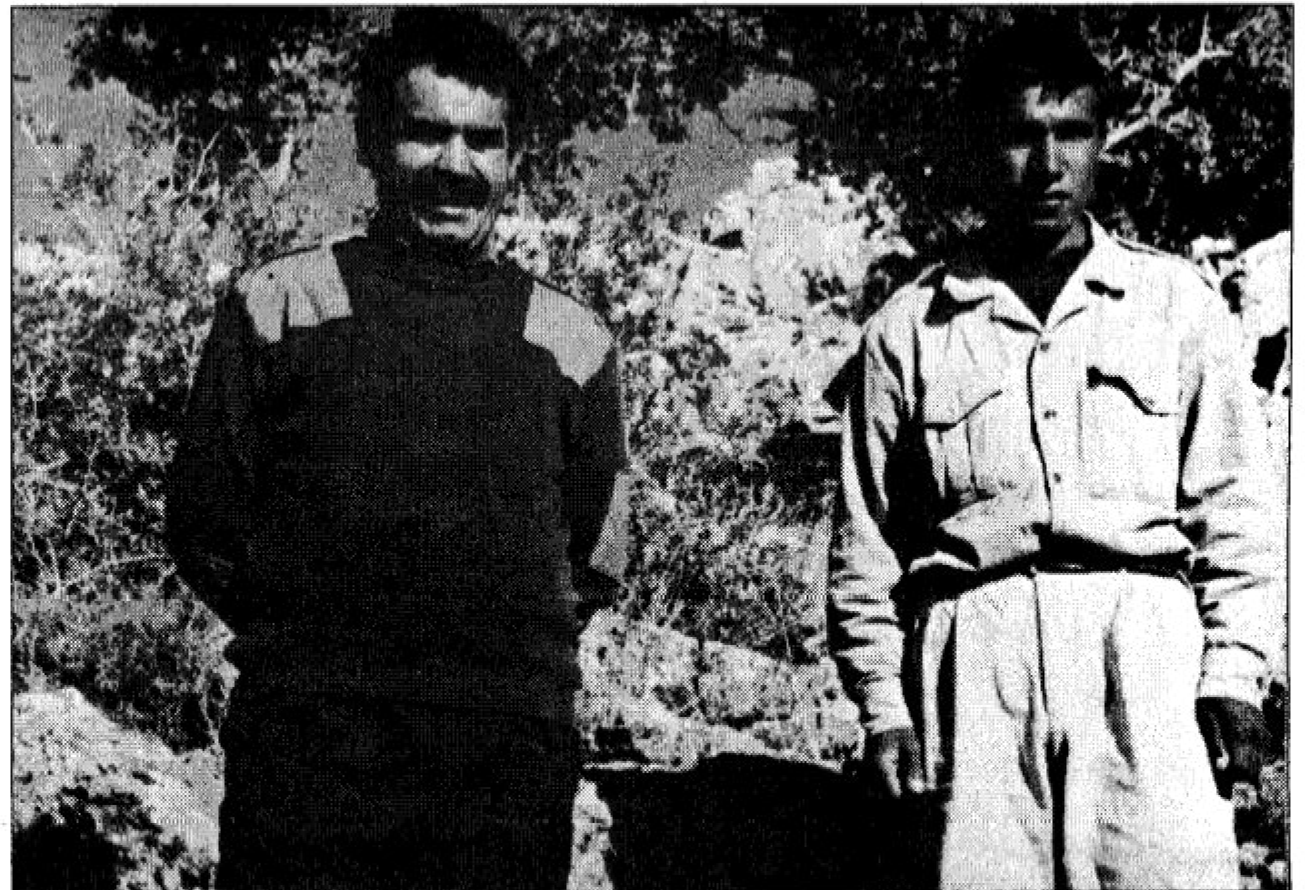
Görkemli bir direniş sonrası, kullanılan vahşi imha silahları sonucu, içinde **Zınar** yoldaşın da bulunduğu 18 kahraman, ebediyete gözlerini yumar, ölümsüzleşir. Ölümde yaşamı yaratırlar. Engizekler'in derinliklerinde, Nurhak'ın diplerinde komutan Sabri, Zınar, Pıling, Ferhat, Mahmut, Nurhak, Hasan, Xebat, Seyidxan, Sefkan, Bahri, Berivan, Mızgin, Welat, Mahir, Kurdo, Kendal, Nasır arkadaşlar 29 Temmuz'da ölümsüzleşirler.

Evet **Zınar** arkadaş, sen şehit düştün, sonsuzluğa doğru ebedileştin. Şunu bil ki, senin uğruna kan döktüğün topraklar için bizler de silah arkadaşların olarak kanımızı akıtmaktan tek bir adım geri atmayacağız. Sözümüz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Bir mücadele arkadaşı

YÜRÜYORUZ BİZ GÜNEŞE VURUYOR ARGK ZAFERE DOĞRU

Yaşıyorken her gün
karanlığı biz,
düşünmezdik hiç
güneşe doğru.
Ağlardı her gün
Annelerimiz;
gülmezdi yüzleri
sevince doğru.
Şafaklar buruşurdu,
gözler uyuşuk,
uyanmazdık hiç
sabaha doğru.
Suskundu dağlar,
nehirler sessiz
akmayız diyordu
güneşe doğru.
Bülbül ötmüyordu
güller çaresiz
açmayız diyordu
sevdaya doğru.
Kuşlar isyanda
KÜRDİSTAN diyor
Kurtarın ülkemi
kızıla doğru.

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

Sömürgeci seçim oyununa gereken cevabı vereceğiz

Baştarafı 1. sayfada
yöneticilerin seçilmesinin ötesinde anlamı vardır. Bu yüzdendir ki, TC alabildiğine yükleniyor. Seçimleri kendi lehine çevirmek için çeşitli özel savaş taktiklerini bu dönemde daha fazla gündemleştirdi. Kürdistan'da otoritesini kaybetmediğini göstermek için başvurmadığı yöntem, denemediği yol bırakmıyor. Yaklaşan Newroz'un yasal bir bayram olduğunu, emekçiye sendikalaşma hakkının tanınacağını belirtmeleri yeni arayışları gösteriyor. Amacı, kendi sömürgeci düzenini biraz daha yaşatabilmek ve mücadele karşısında biraz soluk kazanmaktır.

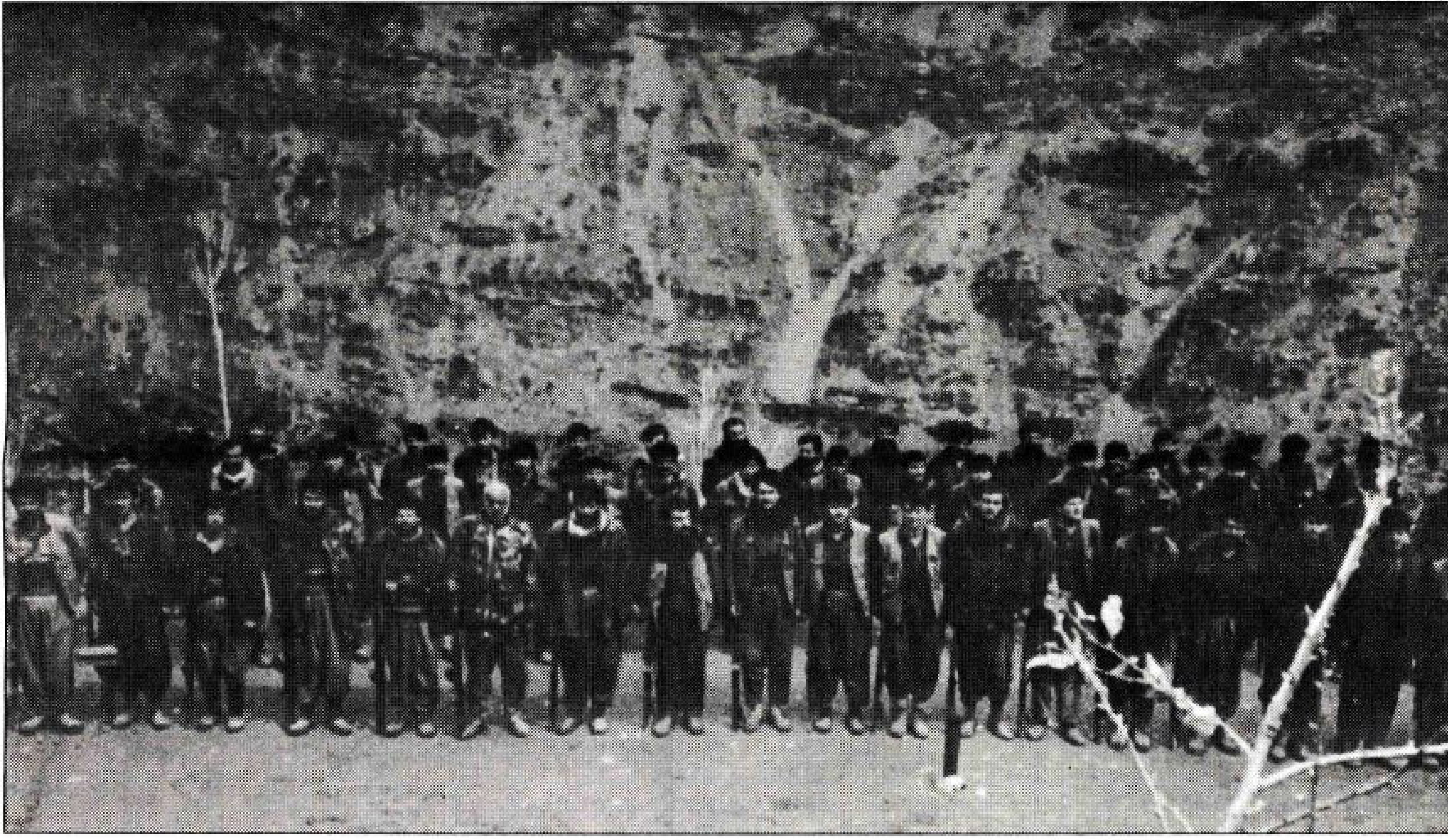
Çünkü TC siyasi, ekonomik, askeri ve kültürel olarak bir çözümsüzlüğü yaşamaktadır. Siyasi olarak mevcut düzen partileri teşhir olmuş, hepsi Kürdistan'da birer tabela partisi konumuna düşmüştür. Bu partiler, Türkiye alanında da çözüm gücü olarak görülmüyorlar. Mevcut milli mutabakat artık sonuç alamıyor. Bir çözülüşü şimdiden yaşıyor. Ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında var olan "milli mutabakat" çözülüşü yaşayınca, Hasan Mezarcı gibi tiplerin de kullanılarak, yeniden bir mutabakat oluşturma ve şovenizmi tekrar ayaklandırma çabalarının altında yatan, TC'deki çözülüşü durdurma çabasından başka bir şey değildir. Kitleler özel savaş rejiminden gittikçe kopuşu yaşıyorlar. "Cumhuriyeti koruyalım", "Ata'ya saygı", "kemalizme sarılalım" adları altında yapılan miting ve yürüyüşler, bu kopuşu engellemek ve kontrgerillanın suçlarına halkı alet etmeye yöneliktir. Her ne kadar laiklik maskesi kullanılarak şeriata karşı yapıldığı söylense de, gerçekte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kendisini düşürdüğü yenilgili konumdan ve çıkmazdan kurtarmaya yönelik çabalardır. Kemalizmin 71 yıldır şeriatı ve laikliği nasıl kullandığını bilmeyen yoktur.

Yaşanan bu siyasal kriz yerel seçimler öncesi TC'nin işini oldukça zorlaştırmaktadır. Kürdistan'da devlet partileri kepenk kapatırken, Türkiye alanında ise teşhir olmuşlardır. Partilerin birbirlerinden farklı olmadıkları ve hepsinin MGK'nin talimatları doğrultusunda hareket ettikleri kitleler tarafından anlaşılmıştır.

Böyle bir ortamda siyasal taleplerine cevap bulamayan çevreler düzen dışı arayışlara kayma eğilimi gösteriyorlar. RP'nin ve SHP'nin rolleri de bu noktada anlam kazanıyor. Biri sağ partilere oy veren kesimlerin düzen dışına çıkmasını engellemeye, diğeri ise "sol" partilere oy veren seçmenlerin özgürlük arayışlarını engellemeye çalışıyor. Gelinen aşamada SHP'nin "marifetinin" ortaya çıkması ile birlikte, başta Alevi kesimler olmak üzere birçok çevrenin kararsızlığı ortaya çıktı. DEP'in seçimleri boykot etmesinden sonra bu çevrelerin de sandık başına gitme ihtiyacı duymaması halinde, seçimlere katılım oldukça düşük olacaktır. "RP kazanacak" adı altındaki kampanyaların bir nedeni de, düzenden kopma istemi artan bu kesimleri tekrar kontrgerilla rejimine bağlama amacıdır. "Laiklik elden gidiyor", "Cumhuriyeti koruyalım" sloganlarının altında yatan bir neden de budur. Böylece harcı dökülmüş "milli mutabakat" tekrardan güçlendirilmeye çalışılıyor. Bununla devrimin potansiyeli ve devrimden başka çaresi olmayan bu kesimler devrime karşı kullanılmaya çalışılıyor. Nitekim TC tarafından oluşturulan sahte Alevi oluşumlarının liderleri sömürgeci basına sayfalar dolusu demeçler vererek, "Aleviler sağ partilere de oy verebilirler" diyecek kadar açık oynuyorlar. RP'nin de Dersim'de Alevi birisini aday göstermesi bu sinsi planların Özel Harp Dairesi tarafından tezgahlandığını gösteriyor. Gelinen aşamada TC'nin bu çabasını iyi görerek, bu süreçten halkın tek seçeneği olan devrimi güçlü çıkarmak Türkiye halkı açısından tek çıkar yol olmaktadır.

TC parlamentosunun göründü olduğu ve halklara karşı bir tutum içinde olduğu ortaya çıkmıştır. Tansu Çiller'in askeri rejimin maskesi olarak bir makyajdan başka bir şey olmadığı kamuoyu nezdinde kesinlik kazanmıştır. En son DEP milletvekilerine karşı içine girilen tutum, TBMM ve Tansu Çiller hükümetinin MGK'nin noteri olduklarını gösterdi. DEP milletvekillerinin dokunulmazlığı kaldırılarak haklarında idam davası açıldı. Milletvekillerinin bir gün içinde dokunulmazlığı kaldırılarak tutuklanmaları, son günlerde dillendirilen darbe söyleminin de açılımı olmaktadır. Evet yapılan bir darbedir. Darbeyi MGK planlamış, parlamento da uygulamıştır. Her şeyin kontrgerillanın elinde olduğu bu günkü Türkiye'de, geçmiş darbeleri beklemek ve böyle olacağını iddia etmek ya saflıktır ya da kitlelerin kafasını karıştırarak gündemi çarpıtma çabasıdır.

TC'nin askeri olarak da ciddi bir çözümsüzlük içinde olduğu kesindir. Milyonluk ordunun Kürdistan'da artık adım atamayacağı ve sonuç alamayacağı ortaya çıkmıştır. En son oluşturulan özel ordu da sonuç almaktan oldukça uzaktır. Gerillalar her geçen gün denetimlerini geliştiriyorlar.

Ekonomik olarak çöküş zaten biliniyor. TC alabildiğine borçlanmış, ekonominin neredeyse tamamını savaşın hizmetine sunmuş, yatırım ve üretim durma noktasına gelmiştir. Döviz krizi ve devalüasyon ile ekonomik kriz kendini açıkça su yüzüne vurmuştur.

İşte, TC'nin bu yönetemez konumu ve Kürt halkının iktidarlaşma gerçeği nedeniyle yerel seçimler sıradan olmaktan öteye iktidar sorunu ile ilgili anlamlar da taşımaktadır.

Bilindiği gibi kış süreciyle birlikte Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dayatılan bir uluslararası komplo vardı. Buna göre ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü güçleri ezilecek veya tasfiye edilecek, geriye kalanlar da "Türk demokrasisine" entegre edileceklerdi. Bunun için süreç olarak da önlerine 27 Mart yerel seçimlerini koydular. Ve Kürdistan sorununun çözümü böyle bir takvime bağlandı. Tansu Çiller "Mart'a kadar bitecekler" derken bunu kastediyordu.

Bu temelde Avrupa devletleri kendi ülkelerinde harekete geçerken, TC de bir taraftan gerillaya karşı sürekli hava ve kara operasyonları düzenleyerek, gerillanın halk ile bağlarını koparmak ve bahara hazırlanmasını engellemek istedi. En önemlisi de, her türlü özel savaş yöntemiyle halka yüklendi.

Bir taraftan köyler boşaltılırken, bir taraftan da kontra cinayetleri ve her türlü baskı geliştirildi. Bu temelde Kürdistan halkını sindirerek Kürdistan'da kaybettiği otoritesini tekrardan tesis etmek istiyordu.

Bütün bu baskılara ve kompolya rağmen, süreç TC'nin istediği gibi olmadı. Ve yerel seçimler gelip dayandı. "Mart'ta bitireceğiz" sözleri "bu yıl bitireceğiz" şeklinde değiştirildi.

Şurası bir gerçektir ki, eğer yerel seçimler normal koşullarda yapılsa, ulusal kurtuluş güçleri için bir referandum olacak. TC'nin Kürdistan'da tükendiği ve otoritesinin kalmadığı uluslararası kamuoyu nezdinde açıkça ortaya çıkacak. Bu nedenle TC yurtsever-demokrat adayların kazanmaması için her türlü özel savaş yöntemini ve her türlü baskıyı, işkenceyi, cinayeti işlemekten geri durmadı. Normal koşullarda bir seçimin olmaması için elinden geleni ardına koymadı. Böylece aleyhine bir referanduma dönüşme ihtimali çok yüksek olan bir seçimi lehine bir referanduma çevirmek istedi. Bunu yaparken de her türlü uygulamayı meşru gören bir tutum içine girdi.

TC'nin nasıl bir seçim yaptırmak istediğine kısaca bir göz atarsak çok açık bir şekilde göreceğiz ki, Kürdistan halkının ve emekçi Türk halkının ölüm fermanı imzalanmak isteniyor.

Seçim yasasında yapılan düzenlemeler ve alınan "önlemler", TC'nin ne kadar tehlikeli oyunlar içerisinde olduğunu gösteriyor. Seçim sandıklarını belli merkezlerde toplamak, askerlere silahlarıyla oy kullandırmak ve sayımları gizli bir şekilde karakollarda yapmak gibi bazı "yasal düzenlemelere" gidilmesi, korucu, asker oylarıyla ve çeşitli hilelerle seçimi lehine bir referanduma çevirme amacına yöneliktir.

Tabii ki, TC'nin Kürdistan'da yerel seçimleri lehine çevirmesi için bunlar yeterli değildir. Kontrgerilla daha çok çalıştı. Bu temelde DEP adaylarına yüklenildi. Kürt halkı köyünden, kentinden zorla göç ettirilerek oyları boşa çıkarılmaya çalışıldı. Bu yörelere asker ve korucu yerleştirilerek seçim sömürgeciliğin lehine çevrilmek istendi.

DEP'in adayları katledildi. DEP'in daha açıklamadığı adayları gözaltına alındılar. DEP'in büroları bombalandı. TC'nin en üst düzeydeki yetkilileri bombalama eylemlerini üstlenecek tarzda demeçler verdiler. Bu tarzda DEP'i sindirerek ve işbirliğine zorlayarak süreci kazanmak istediler.

Gelinen aşamada TC seçimleri Kürt halkı ve Türkiyeli emekçilerin aleyhine çevirmek için ne gerekiyorsa onu yapıyor. Bunu da "yerel seçimlerin istikrarı bozmaması için her türlü tedbir alınmıştır"şeklinde ifade ediyorlar. Tansu Çiller de, Nahit Menteşe de her gün bunu söylüyor.

Kendisini Kürt halkı ve Türk emekçilerine karşı her türlü baskı yapmaya yetkili gören bir tavırla, seçimleri gözlemlemeye önem veren uluslararası kuruluşlara karşı sert demeçler de verdiler. Artık seçimlerin normal koşullarda yapılmayacağını bütün dünya görüyor. TC seçimlere gölge düşürmüştür. DEP'in normal koşullarda seçimlere katılmaması için de her türlü yolu denemiştir.

Bütün bu uygulamalardan sonra DEP, Kürt halkının ve emekçilerin aleyhine dönüştürülmek istenen yerel seçimlerde alet olmayı reddederek, seçimleri boykot kararı aldı. Bu iyi düşünülerek alınmış önemli bir karardır. Bu, yerel seçimlere girmemenin ötesinde, Kürt halkına düzen içinde artık bir yer kalmadığının da göstergesidir. Kürt halkının TC'den kesin kopuşunun ifadesidir. Her ne kadar burjuva basının bazı köşe yazarları bunu görerek "DEP seçime girmelidir" diyorlarsa da, TC aldığı yeni kararlarla bu süreci daha da hızlandırıyor. DEP milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılıp gözaltına alınmaları ve idamla yargılanmaları artık Kürt halkına yaşam hakkının bu düzen içinde tanınmadığının göstergesi oldu. Kürt halkı TC'den tamamen kopmuştur. Bu durum Kürt halkının artık kendi iktidar organlarını ve kurumlarını oluşturmasını gerektiriyor.

Evet, DEP TC'nin planlarını bozmuştur. DEP'in bu tavrı desteklenmelidir. Çünkü TC rejimi tamamen bir kontrgerilla rejimine dönüşmüştür. Bu haliyle de emeğin, emekçinin, ezilen ulusların ve ezilen sınıfların düşmanıdır.

Öyleyse şimdi Türkiyeli emekçilerin tavrı önem kazanıyor. Türkiyeli emekçiler ya sandık başına gidip TC'nin Kürt halkına karşı yürüttüğü katliamcı kirli savaşa alet olacaklar ve bu şekilde kendi kendilerine de zarar vererek çıkarlarına karşı bir faaliyet

Devamı 31. sayfada

NEWROZ İKTİDARLAŞMADIR

A. Dikili

Newroz, Ortadoğu halklarının yeni günü, yeniden dirilişi, yeniye, güzele açılışıdır. Ortadoğu'da yeniye güzele varmak, iyiyi öne almak, zulmün cenderesinde direnişle olur. Ortadoğu direnişsiz güzele ulaşamıyor.

Güzelliğin öğretisi gibi Hürmüz Ahriman'la savaşarak dünyayı aydınlatma çabası vermektedir. Ortadoğu'da zulme karşı direniş denince ilk akla gelen Kürdistan ve Kürtler oluyor. Kürdistan, zulme, baskıya, dev güçlere karşı karıncanın sabırlı direnişidir. Çalılığa, dikenliğe inat narinnadide filizlerin sürekli tohum çatlatıp boyverdiği, yetişip serpildiği, güzelliği çirkinliğe alternatif diktiği alandır.

Kötülükle iyilik, çirkinlikle güzellik başka hiçbir yerde belki bu kadar iç içe ve karşı karşıya değildir. Zulme karşı çıplak bedeniyle duruş, ölümlerde diriliş hiçbir yerde belki bu kadar yoğunlaşmış değildir. Dikenlerin taze bedenlere musallat olduğu, bedenlerin dikenlere inat tazeliğini feda ederek yaşamı yeniden yarattığı, ölümlerde yaşamı doğurduğu, başka bir halk, başka bir ülke, belki bu denli uzun kendini var edememiş, varlığını sürdürememiştir.

Kürdistan, zulmün ve direnişin, çirkinlik ve güzelliğin olduğu kadar, kalleşliklerin dürüstlüğe, ihanetin kahramanlığa egemen kılınmaya çalışıldığı, içten yaralı bir ülkedir de. Hiçbir ülke bu denli ihanetçi doğurmamıştır belki.

Ateşin ve güneşin ülkesi yalnız kahramanlığın, direnişin ateşini değil, cehennemi ihanet ateşini de içinde barındıra gelmiştir. Taze fideliğin güzel yaşama özlemi, özgürlüğe tutkusu, bu cehennemi yaşamı belki gül bahçesine değil ama en azından uğruna her türlü fedakarlığın yaşanmasına değer, onurlu bir alana çevirmiştir.

Kürdistan tarihi, Kürdün makus talihi belki bir tarihtir. Ama geleceğe bakmada, günümüzü ve geleceği oluşturmada bir talih değildir. Bu tarih bize gelecek tarihin ve talihin böyle olmaması gerektiğini öğretmektedir.

Yeni tarih bize eski tarihin de mukadderat olmadığını, özünde değiştirilebilme olanaklarının geçmişte de bulunduğunu göstermiştir. Kürdistan'ın bugüne kadar köle kalmasının kader olmadığını, anlamsız bir karanlıkta kalış olduğunu öğretmiştir.

Özgürlük hareketi, bize bunu bir somut yaşamda ispatlamaktadır. Hiçbir ulusun tarihinde çıkmaz ve kölelik talih değildir. Talih olmadığı son on yılın mücadeleyle dostun da, düşmanın da kabul edebileceği bir şekilde gözler önüne serilmiştir.

Milattan önce 612 yılı, Kürdistan dağlarında ateşin alevlerinin yükseldiği yıl olarak bilinir. Kürdistan dağlarında yanan bu ateş, Ortadoğu halklarının kurtuluşa, özgürlüğe olan özlemini gerçekleştirmiş, zulüm ve barbarlığa son vermişti.

Zulüm ve barbarlığın sonunun diğer bir başlangıcı ise bu tarihten 2594 yıl sonra Amed ceza ve zulumevinde, Kürt direnişinin kahramanlık simgesi **Çağdaş Kawa Mazlum Doğan** tarafından bir dirilişin ateşlenen üç kibriti olarak gerçekleşti. Tarihi Kawa'nın ateşini devralan **Çağdaş Kawa Mazlum Doğan**, bu ateşi sönmemecesine yakmıştır. Arkasından ateşler ardarda yükselmiştir. **Zekiye Alkan, Rahşan Demirel** bu ateşin gürleşmesinde taze bedenleri ni aydınlatarak ölümsüzleşmişlerdir.

Klasik Kawa'nın ateşi, Feridun diye bir Kürt kralını tahta geçirmiş, Feridun, Kawa'nın ateşinin devamını sağlayamamıştır. **Çağdaş Kawa**'nın ateşini değerlendirebilen ciddi bir önderliğin bulunuşu, ciddi bir örgütlenme sürecinin yaratılmasına ve zindanlarda yanan ateşin dağlara taşırılmasına neden olabilmiştir. Bu ateş bir daha sönmemecesine Kürdistan'ın en ücra köşelerine, en önemlisi de insanların kalbine, sökülmezcesine yerleştirilmiştir. Bu ateşin korunup geliştirilmesi, gürleşip bütün bir Ortadoğu'yu saracak düzeye gelmesi yine bu önderliğin öngörüsünün ve örgütlenişinin güçlü oturtulmasıyla mümkün olmuştur.

Şu an Kürdistan'ın hemen hemen her yerinde, meşaleler elden ele dolaşarak, mesajlar dilden dile, şarkılar herkesin katıldığı büyük bir "govend"e dönüşmüştür.

Özgürlük hareketinin yetiştirdiği kahramanlar, özgürlüğü sökülmeyecek bir biçimde, Kürdistan toprağına serpiştirmiş, dağlarda yükselen alevler tüm Kürdistan'ı aydınlatmaya başlamıştır. Aydınlık çoğaldıkça karanlık yok olmakta, kadim Kürdistan Ortadoğu'da güzelliğin, iyiliğin umudu haline gelmektedir. İhanet ve kahramanlık, ihanetin yenilgisiyle sonuçlanmaya, dağınıklık, ulusal ve giderek toplumsal birliğe ulaşmaya, Kürdün kötü talihi tarih sayfalarına gömülerek, yepyeni, özgür bir sayfa açılmaya başlamıştır. Bu güzel başlangıç, her türlü kötülüğün sonunu da göstermektedir. Tarih, Kürdü tarihinde ilk defa, ulusal düzeyi yerli yerine oturtan, ulusal bir önderliğe kavuşturmuş, aşiret-grup değil, ulusun gerçekleri ön planda tutularak, uluslararası insanlık değerleriyle bir bütünlüğe götürmeye başlamıştır. Bu gerçeklik en sıradan Kürdün dahi insanlığın özgürlük değerlerine sahip çıkmasına, özgürlüğünü savunabilecek düzeye gelmesine yardımcı olmuştur.

Ülkemizde Newroz, bazı basit bayram kutlamalarına eğilim gösterenlerin aksine, yeniden doğuşun mücadelesidir. İhanete karşı duruş, sömürgecilik zincirlerini koparmaya yönelmedir. Kürt halkının ulusal haklarına bilinçli sahip çıkışı, önderliğine, özgürlüğüne ölesiye bağlılığıdır. Her Newroz, düşmanın korkulu rüyası, ezilenlerin yürekli direnişi, ezilenlere dostluk ve kardeşlik çağrısıdır. Mazlum Doğan'ın yaktığı ateş, bin yılların ateşidir. Mazlumların ateşi, Medya'nın çocukları tarafından tarihten günümüze yanıp sönen yıldız parıltısıdır. Her yanıp sönme, yeniden var oluş, yeniden diriliş, güzele, iyiye varıştır.

Günümüzde Kürdistan dağlarında yanan ateşin alevleri, Medya'nın ülkesini aşmış, enternasyonal bir karaktere bürünmüştür. Dağlarımızda her gün yeniden yanıp sönen parıltılar, alevlerin çoğalmasını beraberinde getiriyor: Yeni Dehak ve Dehaklığa özenen, onunla birlikte halklara ihanet etmeye yeltenenlerin korkulu rüyası haline geliyor.

Kürdistan dağları, **"Dörtlerin"** yaktığı ateşin yeni kuşak çocuklarıyla, Mazlumlarla, Hayrilerle, Kemallerle, Zekiye ve Rahşanlarla doludur. Bütün bir Kürdistan bu ateşe durmuş, bu ateş, bin yılların pisliğini ve ihanetini temizliyor, güzeli, aydınlığı getiriyor.

Kürdistan'ın ateşi sınırlarını aşıyor, diğer halklara, ezilenlere ulaşıyor. 1994 Newroz'u, Kürdistan'da yükselen alevin daha da gürleşmesi, sömürücülerin korkusu, ezilenlerin-umudu haline gelmesi, kötülüğün iyiliğe, köleliğin özgürlüğe yenilgisi olacaktır. Bu yıl milattan önce 612 yılıyla bağlantı içerisinde, 1984 büyük başlangıcının zafere doğru büyük adımlar attığı en önemli yıl olacaktır.

KÜRDİSTAN HALKI 1994 NEWROZ'UNU ÖZGÜR VATAN PARÇALARIYLA KARŞILIYOR

Yüzyılların isyan geleneği Newroz, bugün yepyeni gelişmelerle Kürdistan halkının gündemine giriyor. Yüzyıllardan beri halkımızın birlik, direniş ve özgürlük günü olarak her türlü dış yönelimlere rağmen Kürdistan'da ulusal varlığı koruyup bugüne dek ulaşmasında tarihsel rolünü oynayan ve özellikle son yıllarda partimiz PKK öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelemize atılımlar yaptıran Newroz, 1994 yılında ülkemizi özgürce yeniden kurma çalışmalarıyla karşılanıyor.

Gelinen aşamada kurtuluş savaşımımız Kürdistan genelinde TC ile siyasal ve askeri açıdan bir denge durumunu yakalama süreci içindedir. Ülkemiz genelinde bazı yerlerde bu denge durumuna ulaşılmış olduğu gibi, birçok arazi parçası, partimiz PKK önderliğindeki savaş güçlerimizin denetimi altındadır. Düşmana karşı hareketli savaş tarzını geliştirmenin yanısıra, halk iktidarının alt yapısı olarak Ulusal Meclis, Eyalet Meclisleri, yerel idareler, savaş ekonomisi gibi çalışmalar ülkemizde partimiz tarafından gün geçtikçe geliştirilmektedir. Halkımızın yerel seçimleri boykot etmesinden büyük korkuya kapılan TC'nin siyasal otoritesi, burjuva partileri ve tüm basını ile Kürdistan'da tutunamaması gerçeğinde görüldüğü gibi iyice geriletilince; Türk ordusu özellikle 1993'te ve son kış döneminde verdiği ağır kayıplar sonucu daha fazla şehirlere sıkışmaya başlamıştır. Türk faşist ordusundan boşalan yerlerde partimiz PKK özgür alanlar yaratma ve iktidarlaşma çalışmalarını başlatmıştır. Sömürgeciler artık Kürdistan'da seçimlerini bile yaptıramazken, yüzlerce firar ve intihar olaylarıyla Türk ordusunda çözülme daha da artmaktadır.

Türk egemenlik sistemi Kürdistan'daki bu giderek derinleşen çöküşünü durdurmak için iflas etmiş olan özel savaşı geliştirmekten başka çıkar yol bulamamaktadır. TC siyasi, ekonomik ve diplomatik açıdan büyük bir darlık ve çözümsüzlüğü yaşadığından neredeyse bir kontra rejimiyle en son DEP'li milletvekillerinin tutuklanması örneğinde görüldüğü gibi, kendi burjuva düzen yasalarını bile çiğneyerek bir legal-demokratik hakka izin vermiyor. Derin bir çıkmaz içinde olan özel ordu, ölüm mangaları ve kontra örgütlemelerinden medet umarak tekrar dinsel ve faşist motifi ön plana çıkarmak istiyor. Aynı zamanda geleneksel kölelik ve soykırımcı politikalarını körükleyip ayyuka çıkararak çılgınca yöntemlerle Kürdistan'a saldırıyor. Katliam, şiddet ve yerleşim birimlerini göç ettirme ve yakıp yıkma uygulamalarını özellikle yeni yıla girişle birlikte arttırmış bulunuyor. Zorla çeteleştirme ve bu sürece ilişkin uygulamalarıyla kendini ayakta tutmaya ve korumaya çalışıyor. Yerel seçimlerin güvenliğini sağlamak ve denetiminden çıkan arazi parçalarını yeniden işgal etmek için bir defada kırk-elli bin askerini Kürdistan'a sevk ediyor. TC özellikle 1994 yılı ile birlikte ve Newroz'un bu ön günlerinde savaş güçlerimiz karşısında tutunamayarak geri adım attığından halk kitlelerimize azgınca yöneliyor. Kürdistan'da siyasal olarak Refah Partisi'ne ve koruculuğa, yerli kontra kesimlerine dayanan partilerin silah zoruyla örgütlenmesinde alternatif bulmaya çalışıyor. Şehir ve köylerdeki en ufak bir kıpırdanışa dahi vahşice yöntemlerle ve her türlü demokrasi maskesini iyice indirmiş olarak her türlü yasa ve insan haklarını ayaklar altına alıp halkımızın en sıradan bir ulusal ve demokratik hakkını bile dile getirmesinde en ufak bir barışçıl yönteme dahi kan, şiddet ve katliamla yöneliyor.

Yurtsever halkımız!

1994 Newroz'una böylesi çok farklı bir gerçeklik ortamında ulaşmış bulunuyoruz. Tarihsel açıdan özgürlük ve güç kaynağımız Newroz, yüzlerce şehidin kanıyla nasıl ki her yıl kurtuluş savaşımıza ivme kazandırıp, mücadelemizin bu yönlü özgür alanlar yaratma ve iktidarlaşma düzeyine ulaşmasında rolünü layıkıyla oynadıysa, büyük umutlar bağladığımız bu yıl da layıkıyla oynayacak ve 1994 hamlesini görkemli başlatacaktır. Newroz bu yıl da görkemli kutlanacaktır. Bu yıl da Newroz'un bağımsızlık ve özgürlük ateşi, dağlarımızı ve kentlerimizi aydınlığa boğacaktır. İnsanlarımız Kürdistan'da artık halk iktidarını adım adım kurmanın coşkusu ve sevinci içinde Newroz'u kucaklayacaktır. Ama bu yıl Newroz değişik bir biçimde kutlanacaktır. Bu yılki Newroz kutlamaları; TC'nin özel savaş yöntemleriyle geliştirdiği bütün katliam, şiddet, yakıp-yıkmalara karşı, Kürdistan çapında kitlesel bir protestoya dönüştürülecektir. Mademki faşist sömürgecilik ülkemizi böylesine pervasızca yakıp yıkıyor ve hiçbir ulusal ve demokratik hakkımıza izin vermiyor, kanla yöneliyor, öyleyse bu karşılığını böylesine büyük bir protesto eylemiyle bulacaktır.

Yiğit ve direnişçi halkımız!

Partimizin aldığı bu karar gereği, Newroz günü herkes ulusal kıyafetlerini giyerek, bu tarihi bayramımızı kendi evinde kutlamalı ve dışarıya çıkmamalı, işyerlerini açmamalıdır. Newroz gecesi, her yıl olduğu gibi özgürlük ve bağımsızlık ateşleri her yerde yakılmalı ve gün doğmayla birlikte kimse dışarı çıkmayarak Newroz'u kendi evinde kutlamalıdır. 1994 Newroz'unu genel kutlama biçimimiz böyle kitlesel protesto tarzında olurken, koşulların uygun olduğu bazı yerlerde kitlesel radikal çıkışlar biçiminde de kutlanabilir. Ancak, bu ERNK örgütünün denetiminde ve gerilla ile ilişki içinde gerçekleştirilmelidir. Sıcak savaş cephesinden ise gerilla, bu Newroz'da düşman güçlerine çok daha geniş olanaklarıyla kapsamlı yönelecek ve hain odakların kutsal Newroz'umuzu kirletme girişimlerine izin vermeyecektir. Bu Newroz'un aktif direniş gücünü daha fazla gerilla omuzlayacak ve Newroz'dan itibaren başlayan **Kahramanlık Haftası**'nda gelişecek ve yaygınlaşacak gerilla eylemleriyle, Newroz direnişi, tüm Kürdistan'da şahlandırılacaktır. 1994 Newroz'u her iki cepheden böyle layıkıyla kutlanacak, bu temelde tarihsel rolü ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaşmış olduğu düzeye uygun bir şekilde oynattırılacaktır.

-Yaşasın isyan ve özgürlük geleneğimiz Newroz!
-Yaşasın Kızıl Bölgeler de halk iktidarını kurma çalışmalarımız!
-Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!
- Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği, her türlü baskı, şiddet ve katliam uygulamaları!

11 Mart 1994
PKK-MK

Gabar'da düşman bozguna uğradı

1 Mart 1994 günü düşman güçleri Gabar alanında kapsamlı bir operasyona çıktı. Fındık nahiyesi, Karacadağ Bane Aziza ve Derya Bizina hattında araziye çıkarak, gerilla güçlerine darbe vurmak istediler. Düşman güçlerinin araziye çıkması ile birlikte Gabar alanını kontrol eden gerilla güçleri ile düşman güçleri arasında çatışmalar başladı. Gerilla güçleri ilk gün toplam 7 yerde düşmana darbe vurarak düşmanı savunma konumuna soktu. Daha sonra akşam üzeri düşman askerleri Fındık alanında toplu haldeyken havan atışlarına hedef oldular. 2 Şubat tarihli çatışmalarda düşman güçlerinden 10 kişi öldü bir çoğu da yaralandı. Gerilla güçleri kayıp vermediler.

2 Mart 1994 günü de düşman operasyonu sürdü. Öğleden sonra 3 ayrı noktada çatışma çıktı ve akşama kadar sürdü. Akşam üzeri gerilla güçleri 3 ayrı noktadan düşman güçlerine yanaşarak darbe vurdu. Aynı anda operasyon sahasının arka taraflarında kalan Gabar-TRT karakolundaki askerlere darbe vurularak 4 asker öldürüldü.

2 Mart günü düşman güçleri saldırıya geçmek istedi, ancak saldırısı gerilla güçleri tarafından kırılarak geri püskürtüldü. Bunun üzerine düşman güçleri Kobra helikopterlerini yardıma çağırdı. Ancak bu da sonuçsuz kalınca, çatışma alanında düşman güçleri iyice sıkıştılar. Düşman güçleri geri çekilmek istediler, ancak bunu yapamadılar. Çatışmalar tamamen gerilla güçlerinin inisiyatifinde gelişmeye başladı. Operasyon sırasında düşman Zıvınga Şıkaka köyü ile nehrin kenarındaki göçer evlerini yaktı.

3 Mart günü Gabar operasyonu devam etti. Fındıklı nahiyesi tarafındaki çatışmalar aralıklı olarak akşama kadar sürdü. Guhina kesiminden gelen düşman konvoyunaysa, akşam üzeri yeniden darbe vuruldu. Bu koldaki düşman bir ara çembere alındıysa da düşman bir süre sonra çemberden çıktı.

Akşam üzeri düşman güçleri cenazelerini almak için helikopterlerle alana geldi, helikopterlere ateş açılması üzerine düşman güçleri cenazelerini alamadan geri çekildi. 3 Mart günü çıkan çatışmalarda korucu ve askerlerden 30 kişi öldü.

4 Mart günü gerillalar üç koldan düşmana vurdu. Çatışmalar aralıklı olarak akşama kadar sürdü. Düşmanın çok sayıda ölüsü ve yaralısı gerillalar ile düşman arasında kaldı. Helikopterle sürekli cenazeleri almak istemelerine rağmen gerillalar ateş açtıkları için bunu başaramadılar. Düşman operasyon boyunca yoğun havan atışı yaptı. 4 Mart günü Kobra helikopterleri 4 sefer gelerek, hem cenazelerini, hem de gerillaların mevzilerini bombaladı. Yine üç sefer uçak saldırısı oldu.

4 Mart günü Gohina tarafındaki çatışmalarda 2 asker öldü, 4 asker de yaralandı, düşman cihazında bir çatışmada 25 askerin öldüğünü belirtti.

Fındık tarafında gerillalar düşmanı arazide kuşatıp darbe vurdular. Böylece tepeleri ele geçirdiler. Düşmanın ilerlemesi durduruldu.

5 Mart günü gerillalar düşman güçlerine 3 ayrı noktada darbe vurdular. Ve yer yer çatışmalar sürdü. Fındık taburuna malzeme getiren bir traktör mayına çarparak imha oldu. Gerillalar akşama doğru da Fındık taburunu havanlarla dövdüler.

6 Mart günü çatışmalar devam etti. Gerillalar 4 ayrı yerde düşmana darbe vurdular. Çatışmalar akşama kadar sürdü. Fındık tarafındaki bir tepede gerillalar düşman güçlerine saldırarak darbe vurdular. Bu çatışmada 13 asker öldü. Başka bir noktadaki çatışmada da 4 asker öldü, 8 asker de yaralandı. 7 Mart günü öğleye doğru düşman güçleri geri çekildi. Akşama doğru düşman güçleri geri çekilirken, gerillalar bir kez daha darbe vurup düşmanı kuşatmaya aldılar. Ancak hem karanlığın basması, hem de yağmurun yağması nedeniyle düşman kuşatmadan kaçmayı başardı.

Operasyon boyunca Cizre-Xaniye Axe köyünden bir bayanı katletti. Yine Zıvınga Şıkake köyünde 6, Gohina köyünde ise 5 evi yaktı. Çok sayıda hayvanı da telef etti.

Gerillaların operasyon boyunca düşmandan aldıkları malzemeler şöyledir;

100 Dolar, 200 Mark, 8 Milyon TL, 6 adet altın, 30 adet parke, 45 adet sırt çantası, 35 adet battaniye, 42 adet çadır, 43 adet pantolon, 3 adet kazak, 3 adet kasatura, 3 MG-3 yedek namlusu, 3 adet lav silahı, 6 adet kazma-kürek, 12 adet havan roketi, 3 adet sis bombası, 3 palaska, 5 adet telsiz aküsü, 2 kilo macun TNT, 8 adet G-3 şarjörü, 1 kilo barut, 3 adet fotoğraf makinesi, 90 metre naylon, 1 adet radyo, 45 adet portatif yatak, çok sayıda BKC ve MG-3 mermisi, 70 adet doçka mermisi, 2 katır yükü erzak.

Gabar operasyonu bu kış boyunca düşmanın yaptığı operasyonların bir prototipidir. Botan'da gerilla güçlerinin denetimi gelişirken TC'nin bunu kırmaya yönelik çabaları her seferinde kendisine pahalıya mal olmuştur. Gabar'da olduğu gibi diğer operasyonlarda da onlarca kayıp vermiş ve cenazelerini bile alamadan geri çekilmiştir. Bu eylemler de gösteriyor ki, Botan'ın kurtuluşu uzak değil.

Serhat'ta düşmana darbe

3 Mart günü düşman güçleri Aralık, Doğubeyazıt ve Iğdır alanlarında yeni bir operasyon başlattı. Doğubeyazıt ve Iğdır tarafından da operasyon geliştiren birliklere Gevro mıntıkasında gerillalar 3 ayrı noktada pusu kurarak darbe vurdu. Pusu eylemleri sabah saat 9.00 da başlayıp daha sonra çatışmaya dönüştü. Aynı biçimde Iğdır-Aralık arasındaki Kafir köyü mıntıkasında da gerillalar düşmanı 2 yerde pusuya düşürerek darbe vurdu. Bu eylemler de çatışmaya dönüşerek sürdü. Tüm bu pusulama eylemlerinde ve çatışmalarda 30 düşman askeri öldü, 21 tanesi de yaralandı. Ölen askerlerden birisi üstteğmendir. Çatışmalarda 2'si bayan olmak üzere 4 gerilla da şehit düştü. Bu operasyonda düşmanın hareket tarzı önce araziyi tutma ve ardında kollar çıkararak ilerleme biçiminde oldu. Daha çok özel ordu birlikleri katıldılar. Ancak bütün hazırlıklara rağmen düşman güçleri bu operasyondan da gerilla güçlerinden darbe yiyerek çıktı.

Kontra cinayetleri durmuyor

Kontra güçleri Kürdistan'da hergün onlarca cinayet işlemeye devam ediyor. Öyle ki Diyarbakır, Batman gibi şehirlerde kontra güçlerinin yurtseverleri katletmedikleri gün yok gibidir.

26 Şubat günü Şırnak-Gündük arasında kontrgerillalar, gerilla kıyafeti giyerek yol kesti. Yoldan geçen 1 taksiyi durdurarak içinde bulunan 5 yurtseveri katletmek istedi. Bunlardan 1'i kaçarak kurtulmayı başarırken, 4 yurtsever katledildi.

25 Şubat günü gece saat 20.00 civarında Tatvan'ın Xınız (Emek) köyüne gelen kontra güçleri bir yurtseveri kaçırmak istedi. Köylüler buna karşı koydular. Kontra güçleri bunun üzerine halkı taradı. Saldırıda 5 köylü yaşamını yitirdi. Bu olayla kontra güçleri Tatvan'ın köylerinde yaptıkları katliamlara yenisini eklemiş oldular. Yaşamını yitiren köylülerin isimleri şöyledir: Aziz Beyhan, Ziya Beyhan, M. Şerif Batur, Zeki Aster, ve Mehtap Aster.

Asker firarları artıyor

Yaklaşan Newroz ve yerel seçimler öncesinde TC, Kürdistan'a asker sevkiyatı yaparken, TC ordusunda da firarlar arttı. Terhislerin ertelenmesinden sonra TC güçlerinde firar olayları artarak sürdü.

20 Şubat günü Silvan'da operasyona çıkan askeri birlikten 25 asker firar etti.

26 Şubat günü Hizan'da askerlik yasasına tepki gösteren 2 asker, kendi karakollarına saldırdılar. Akıbetleri hakkında bilgi edinilemedi.

Silvan'da 57 asker öldürüldü

17 Şubat günü Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Xweşe köyü kırsalında operasyona çıkan devlet güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 57 asker ölürken, 3 gerilla da şehit düştü.

Eyalet Komutanlığı'ndan konuyla ilgili yapılan açıklama şöyledir:

"80 kişilik gerilla birliğimiz, operasyona çıkan düşman güçlerine pusu kurdu. Pusuya düşen düşman güçlerinden 57 asker öldü. Ölen 39 askerin silahları güçlerimizce alındı. Alınan silahların listesi şöyledir: 28 G-3 silahı, bu silahlara ait mermi, 7 MG-3 silahı ve mermileri, 3 roketatar silahı ve roketleri, 2 lav silahı, 4 M-16 silahı, 18 askeri çanta, 9 dürbün, 4 radyo, 3 teyp ve çok sayıda askeri döküman ele geçirildi.

BASINA VE KAMUOYUNA!

"Faşist TC, eyaletimiz genelinde gerilla güçlerimize darbe vurmak amacıyla sürdürdüğü kapsamlı operasyonlardan sonuç alamamış ve daha sonra tüm gücüyle saldırılarını halka yöneltmiştir. Halkın çeteleştirilmesi ve ajanlaştırılması için yoğun tutuklamalar, köy yakmaları, köy boşaltmaları, göçertmeleri, köyleri tank-top ateşi altında tutarak yıldırma, işkencelerden geçirme vb. uygulamlar sonuç vermeyince bu defa halkımıza yönelik katliamları daha fazla gündeme getirmiştir.

İçinde bulunduğumuz sürecin TC'yi her yönden çöküşün eşiğine getirmesi, siyasi, sosyal varlığının yitirilmesinin yanısıra askeri olarak da artık geriletilme aşamasına girmesi sonucu son bir çare olarak başvurduğu ve adına özel ordu dediği çapulcu birlikleri eliyle halkımıza karşı geliştirdiği yönelimler çok farklı ve vahşice boyutlara tırmandırılmaktadır. Nasıl ki İsrail siyonizmi, Filistinlilerin ibadet ettiği camiye saldırarak 60 civarında insanı katlettiyse, bugün de TC güçleri Sason-Tanze köyü camisindeki halka saldırıp katliam yaptı. Bu insanlığı hedeflemiş bir saldırıdır.

Ramazan ayı nedeniyle camide toplanarak teravih namazı kılmakta olan köy halkı cami basılarak taranmış, ardından katliama köy içinde devam edilmiştir. Kürdistan'da gerçekleşen bu katliamın Filistin'dekinden farkı; bir sapık tarafından değil, tüm ordu birlikleri tarafından gerçekleştirilmesidir. Bu saldırıda, cami imamı da dahil 13 yurtsever insanımız yaşamını yitirmiş, köyde bulunan çoluk-çocuk, kadın ise taranarak, yaralanmıştır.

TC'nin Sason-Tanze köyünde gerçekleştirdiği bu katliam Kürdistan halkı üzerinde uygulanan ne ilk, ne de son katliamdır. Yine yurtsever din adamlarımıza, Müslüman halkımıza yöneltiği saldırılar siyonizmi aratmayacak cinsten, hatta daha vahşiyane olup ne ilk ne de sondur. Bu katliamla TC'nin Müslümanlığının Türk şövenizmi, soykırımcılığı, barbarlığı olduğu, siyonizmden daha karşıt bir anti Müslüman olduğu ve Kürdistan'dan kovuluşu hızlandıkça barbar yüzünün daha da açığa çıktığı açıkça görülmektedir. Tüm dünya insanlığını TC devletinin genelde Kürdistan'da ve özelde en son Sason-Tanze (Heybetli) köyü camisinde gerçekleştirdiği katliama karşı duyarlı olmaya ve kınamaya cağırıyoruz.

27 Şubat 1994
GARZAN EYALETİ ARGK
KARARGAH KOMUTANLIĞI

TC güçleri pusu eyleminin gerçekleştiği Xweşe köyü yakınlarındaki Çiyaye Mıhemet dağına yönelik operasyondan sonuç alamadan ve büyük kayıp vererek geri çekilmek zorunda kaldı. Silvan eylemi ordu güçlerimizin önümüzdeki dönemde gerçekleştireceği eylem biçimlerinin de bir ön örneğidir. Belki böyle eylemler daha önceden de yaşanmıştır, ancak Silvan gibi bir alanda kış koşullarına rağmen bu derecede önemli kazanımlarla gerçekleşmesi oldukça önemlidir. Elliye yakın silahın, kamulaştırılması da önümüzdeki dönemde ARGK'nin nasıl silahlanacağını gösteriyor.

Petrol talanına gerilladan yanıt

Son aylarda Kürdistan'daki petrol şirketlerine, petrol kuyularına ve petrol boru hatlarına yönelik saldırılarını arttıran ARGK güçleri, Kürdistan'ın talanına izin verilmeyeceğini gösteriyor.

Petrol boru hatlarına ve petrol kuyularına yönelen gerillalar, İdil, Cizre, Batman, Silopi ve Diyarbakır yörelerindeki birçok petrol kuyusunu ve bu yörelerden geçen petrol boru hatlarını havaya uçurdular.

24 Şubat 1994 günü gerillalar Batman petrol rafinesini bombaladılar. Bombalama eyleminde büyük oranda maddi hasar meydana geldi.

4 Mart günü de İdil-Cizre arasındaki petrol boru hattı tekrar bombalandı. Bu bombalama eyleminde de büyük oranda maddi hasar meydana geldi ve yangın 2 gün boyunca sürdü. 6 Mart günü gerillalar Batman'da 2 petrol kuyusunu ve bir elektrik trafosunu yaktılar.

ARGK basın bürosu konu ile ilgili olarak yaptığı açıklamalarda şöyle dedi: "Kürdistan'ın en önemli zenginlik kaynağı olan petrolün yağmalanmasına müsaade etmeyeceğiz. Petrol üretenler ile petrol taşıması yapanlar, Kürdistan gerçeğini kabul edinceye kadar bombalamalarımız devam edecek."

D EP milletvekilleri tutuklandı

TC'nin Demokrasi partisine yönelik olarak gerçekleştirdiği kontra cinayetleri, bombalama, gözaltına alma, tehdit, şantaj uygulamasına bir yenisi daha eklendi. Demokrasi Partisi milletvekillerinin dokunulmazlıkları MGK'den alınan bir kararla TBMM'ce kaldırıldı. Dokunulmazlıkları kaldırılan, Genel Başkan Hatip Dicle ve Orhan Doğan siyasi polis tarafından TBMM çıkışında derhal gözaltına alındılar. Daha sonra dokunulmazlıkları kaldırılan Sırrı Sakık, Ahmet Türk, Mahmut Alınak ve Leyla Zana Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından gözaltına alındılar.

Bütün bunlar kendi yasalarını da hiçe sayarak yapıldı. Milli Güvenlik Kurulu'nun kararı ile Başbakan Tansu Çiller, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve İçişleri Bakanı Nahit Menteşe tarafından "vatan hainliği" ile suçlandıklarından sonra meydana gelen bu gelişmeler, TC'nin içinde bulunduğu krizi açık bir biçimde gösteriyor.

DEP milletvekillerinin geçmiş süreçlerde yaptıkları açıklamalardan dolayı bugün tutuklanmalarının, DEP'in seçimleri boykot etmesinin hemen ertesine denk gelmesi TC'nin ne kadar çaresiz olduğunu gösteriyor. Tansu Çiller'in Lions kulübünde yaptığı konuşmada "zor dönemde görev başında olmak gerekir" derken ağlaması, şunu açıkça gösteriyor ki, TC gelişmeler üzerindeki hakimiyetini yitirmiş ve günlük gelişmelerin peşine takılıp gidiyor. Bu da onun sonunun adım adım yaklaşması demektir.

DEP milletvekillerinin tutuklanması kamuoyundaki darbe tartışmalarını da aydınlattı. Günümüzdeki darbenin bu şekilde olduğu açıkça görülmüştür. TC kontrgerilla rejimine dönüşmüştür. Hak, hukuk, adalet diye bir şey yoktur. İktidar partisi SHP'nin bile gelişmeleri eleştirmesi gerçek iktidarın kim olduğunu gösteriyor.

Şimdi uluslararası kamuoyu TC'nin niteliğini daha açık bir biçimde görmüş oldu. Bu gelişmelerden sonra çok sayıda heyet, Türkiye'ye gitti. Yaptıkları açıklamalarda milletvekillerine karşı girişilen tavrı kınadı.

Evet, TC içinde çeşitli kesimlerin de dediği gibi, TC Kürt halkının kendisinden tamamen koptuğunu gördüğü anda daha da çılgınlaşmıştır. Fakat bu gibi ölçüsüz tavırları TC'ye kat be kat ödetmek artık kaçınılmazdır. TC bütün kurum ve kuruluşları ile 1994'ü bitiş olarak yaşayacaktır. Bu kadar barbar, vahşi ve cani bir rejim başka bir şeyi haketmiyor.

Kontra güçleri camide halkı katletti

26 Şubat günü Sason'a bağlı Tanze köyüne baskın düzenleyen özel ordu birlikleri, camide namaz kılan halkın üzerine ateş açtı. Kontra güçleri tarafından camide bulunan yurtseverlerden 11'i katledildi. Ayrıca çok sayıda yurtsever de yaralandı. Olaydan sonra köyün kadın ve çocukları köyü terk ettiler. Bu olay TC'nin dine ve inançlara yaklaşımını da açık bir şekilde ortaya koyuyor.

Bu olaydan bir gün sonra ARGK güçleri aynı köyün çevresinde düşmanın bir panzerini pusuya düşürerek katledilen yurtseverlerin hesabını sordu. Bu aynı zamanda düşmanın gerçekleştirdiği katliamaların kendisine pahalıya ödetileceğinin de kanıtı oldu.

Dersim'de düşmandan intikam alınıyor

Düşman güçleri 10 Şubat günü, Dersim'in Pah ovasında yaklaşık 150 araçlık bir konvoy ile operasyona çıkarken, ARGK birliklerince bir kolu pusuya düşürüldü. Pusu eylemi daha sonra çatışmaya dönüştü. Çatışma gün boyu sürdü. Düşman güçleri daha sonra olay yerinden kaçarken kendi aralarında yanlışlıkla çatışmaya girdiler. Yeniden çatışma çıktığını sanan düşman, kendi birimlerini havadan bombalamaya başladı. İlk çatışmada 15 düşman askeri öldü, bir gerilla şehit düştü. Daha sonraki çatışmalarda da düşman kayıp verdi. Düşmanın ölü ve yaralıları ile çok miktarda techizatı ve malzemesi kar altında kaldı. Olaydan sonra düşman o bölgede bulunan ve Haceri köyünde oturan 4 yurtseverin evini yakarken, bir yurtseveride yaraladı.

2 Mart günü Mazgirt yakınlarında operasyona çıkan düşman güçlerine pusu kuran gerillalar, düşman güçlerine büyük darbe vurdu. Pusu eyleminden sonra gerillalar geri çekildiler. Ancak kısa bir süre sonra tekrar çatışma çıktı ve gün boyu kesintisiz sürdü. Bu çatışmalarda 30 düşman askeri ölürken, çok sayıda asker de yaralandı. Düşman güçleri geriye çekilerek, ölü ve yaralılarını alabilmek için helikopterleri devreye soktu. Bu çatışmalarda 2 gerilla şehit düştü.

Kürdistan'da gözaltılar sürüyor

Newroz bayramı ve yerel seçimler yaklaşırken, TC güçleri Kürdistan'ın hemen hemen bütün il, ilçe ve köylerinde yurtseverleri tutuklamakta ve bir çoğunu da katletmektedir. Gerilla karşısında başarısız kalan ve sürekli gerilemeyi yaşayan TC, halkı sindirerek gerilla ile bağlarını kesmek istiyor. Bu temelde birçok kontra cinayetinin yanında, halkı gözaltına alarak sindirmek ve bahara rahat bir giriş yapmak istiyor. Ancak bu Newroz, TC'nin rahat edemeyeceği kadar sıcak geçecektir. Gözaltılar da bu anlamda sonuç vermeyecektir.

Digor'da, Tatvan'da, Mardin, Diyarbakır, Batman, Kozluk, Kulp, Urfa gibi alanlarda yoğun tutuklamalar yaşanırken, Türkiye metropollerinde de yurtseverlere yönelik gözaltı operasyonları tüm hızıyla sürüyor.

ARGK Silopi'yi bastı

16 Şubat 1994 günü ARGK birlikleri Silopi şehir merkezine yönelik baskın eylemi düzenledi. Hükümet konağı, PTT binası, Emniyet sarayı, polis ve subay lojmanları, bir ilkokul binası, düşmanın tuttuğu bazı mevziler, elektrik trafosu ve Botaş tesisleri hedeflenerek önemli oranda darbe vuruldu. Eylemde ayrıca 3 trafo yakılarak bir ilkokul binası da mayınlanarak tahrip edildi. 1 polis panzeri imha edilerek, panzerden atlayan 3 kişi de öldürüldü.

ARGK birlikleri tüm hedefleri vurup geri çekildikten sonra, düşman güçleri halka yönelik katliama girişti. Sözkonusu olayda 20 yurtsever katledildi.

Silopi olayı bir kez daha gösteriyor ki, gerilla güçleri karşısında darbe üstüne darbe alan TC güçleri, halkımıza yönelerek ARGK güçlerinin saldırılarını sınırlandırmak isti-

yor. Böylece hem halkı kendisine siper ediyor, hem de halkı gerilladan koparmanın telaşını yaşıyor.

TC'nin çabası boşunadır. Halkımızı katlederek, gözaltına alarak sindirebileceğini ve Kürdistan'da ömrünü biraz daha uzatabileceğini sanıyorsa bu konuda büyük bir yanılgı içinde olduğu bilinmelidir. Silopi eylemi ile önemli bir darbe alan TC'nin, halkımıza yönelmesi ve katliama girişmesi, bu anlamıyla çaresizliğin dışa vurumundan başka bir şey değildir. Finale doğru giderken çaresizlik ve telaş içinde olan TC'ye, Kürdistan her geçen gün biraz daha kapatılıyor.

TC çeteciliği yaygınlaştırmaya çalışıyor

ARGK'nin kararlı eylemleri sonucunda Kürdistan'da koruculuk önemli oranda çözülürken, TC koruculuğu yeniden güçlendirmek için her türlü yöntemi deniyor. Kürdistan'da ihanetçi güçler sayesinde ayakta kalabildiğini çok iyi anladığından, bunu geliştirmek için sergilemedik çaba bırakmıyor.

Serhat'ta, Botan'da, Garzan'da ve daha birçok eyalette düşman güçleri halkı zorla koruculaştırıyor. Ve silah dağıtıyor. Silah almayan köyler ise boşaltılmaya çalışılıyor.

Ancak TC'nin bütün bu çabaları koruculuğun her geçen gün biraz daha çözülmesine engel olamıyor. Her geçen gün silah bırakarak ARGK güçlerine teslim olan korucu köylerinin sayısı artıyor.

Kırsal alandan sonra şehir merkezlerinde de koruculara darbelerin vurulması ile birlikte, TC'nin korucuları koruyamayacağı açıkça görülüyor. Ve TC her ne kadar koruculuğu geliştirmeye çalışsa da, bu güçlerin ARGK'ye teslim olmaktan başka çareleri kalmamıştır.

Şırnak'ta düşman karakolu bırakıp kaçtı

12 Şubat günü ARGK birlikleri Şırnak yakınlarında Hacı Alo virajındaki karakola baskın düzenlediler. Saldırı grubu henüz yerini almadan savunma grubu gittiği yerde düşman güçleriyle karşılaştı. Bunun üzerine savunma grubu inisiyatif kurup düşman güçleriyle çatışarak darbe vurdu. Silahlar patlayınca saldırı grubu da hedefine yöneldi. Düşman mevzileri gerillalar tarafından ele geçirilince, düşman karakolda bulunan kanallardan kaçtı. Düşman askerleri kaçarken, Şırnak şehir merkezinden iki panzer müdahale için baskın bölgesine geldi. Ancak iki panzer de gerilla güçleri tarafından vuruldu.

Bu karakol baskını bir kez daha şunu açıkça gösterdi ki, düşman güçleri özelde Botan'da, genelde ise bütün Kürdistan'da artık karakollarını koruma gücünü ve otoritesini kaybetmiştir. ARGK'nin TC güçlerini silip süpürmeye yönelik vuruşları arttıkça, TC güçlerindeki bu kaçışın daha da hızlanacağı görülüyor.

Metropoller Newroz ateşini gürleştiriyor

11 Mart gecesi İstanbul patlayan ERNK bombalarıyla bir kez daha hayecanlı dakikalar yaşadı. Tekelci burjuvazi, sermayelerini koruyamamanın telaşını bir kez daha yaşadı.

ERNK Marmara Bölge Komitesi "Kürdistan'daki katliamları protesto etmek ve kirli seçimler konusunda uyarıda bulunmak amacıyla gerçekleştirdiği eylemler, büyük maddi zarara yol açtı. Yapılan eylemler şunlardır:

Küçükpazar ve Tahtakale'de Ziraat Bankası şubeleri; Fatih'te Sofularda Yapı ve Kredi Bankası şubesi; Sıraselviler ve Zeytinburnu'nda Akbank şubeleri, yine Zeytinburnu'nda Pamukbank, Yenibosna, Levent ve Kağıthane'de İşbankası şubeleri; Beşiktaş'ta İmar Bankası şubesi; Cerrahpaşa'da Türk Ticaret Bankası şubesi ve Fındıklı Akbank Müdürlüğü'ne molotof kokteyleri atıldı.

Aynı saatlerde Hürriyet, Rami, Gazi, Soğanlı, Sefaköy, Sinanpaşa, Samidede, Bağcılar ilkokullarına ve Sefaköy Lisesine patlayıcı atıldı.

Beşiktaş'ta bir mercedes bayii, Silivrikapı'da Arçelik otomotiv, Fatih'te yıldızlar oto galerisi, Edirnekapı'da Türk petrol ve Avcılar'da'Özmerit mobilya ERNK güçlerinin molotof kokteylli saldırısına uğradı.

Aynı saatlerde ANAP Kağıthane ilçe merkezine ve Çapa'daki ANAP seçim bürosuna molotof kokteyl atılırken, Şehremini'deki ANAP seçim irtibat bürosuna da parça tesirli bomba atıldı.

ERNK Marmara Bölge Komitesi, eylemlerinin bundan sonra da devam edeceğini belirterek, halktan seçimlere katılmamasını istedi.

Adana'nın Küçük Saat semtindeki büyük postanenin önüne bırakılan bombanın patlaması sonucu 6'sı asker olmak üzere 16 kişi yaralandı.

ERNK tarafından Mersin'de bir kahvehaneye yapılan bombalı saldırıda 2'si ağır olmak üzere 5 kişi yaralandı.

Bu eylemlerde gösteriyor ki partimizin yaptığı çağrılar ve uyarılar dikkate alınmalıdır, aksi halde bu kirli savaşın sonuçları ağır olacaktır.

ARGK'nin Şubat ayı eylem bilançosu

Siyasi, sosyal, kültürel, ekonomik, askeri tüm varlığıyla sömürgesi Kürdistan'da yüzyılların egemenliğini yitirmenin can telaşına kapılan ve Kürt halkı üzerinde kurduğu insanlık dışı vahşiyane egemenliğinin devamını sağlayabilmek için tüm devlet gücü, varlığı ve imkanlarını ortaya koyan, bunda hiçbir kural, kaide, sınır tanımadan Kürdistan halkına çok çirkef bir özel savaşı dayatan Türk sömürgeciliği, içine girdiği bu vahim durumu kurtarabilmenin, en az kayıpla atlatabilmenin hesabıyla her gün savaş uçakları ve modern askeri teknikle, çapulcu kelle avcılarından kurduğu özel ordu güçleriyle, yeniden diriltmeye çalıştığı köy koruculuğuyla, faili meçhul cinayetler adı altında yurtseverlerin katledilmesiyle, tutuklama, işkence, köy boşaltma, köy yakmalarıyla, Kürdistan halkına dünyanın gözleri önünde tam bir soykırım ve Kürdistan'ı insansızlaştırmayı dayatmaktadır.

Bunun karşısında, Kürdistan halkının tarihte yakladığı ilk kutuluş savaşım imkanları temelinde, halkın sömürgeciliğe karşı direnişi, ülke torpraklarına bağlılığı, yurdunu terketmeme savaşı, halkın öz kurtuluş gücü gerillaya emsalsiz desteği, katılımı, bu çerçevede Türk sömürgeciliğini temsil eden her şeyden büyük bir kopuşu yaşayarak, kendi öz ulusal kurumlaşmalarını yaratma çabası ve özgür Kürdistan'ın yaratılması için katlandığı acılar, sergilediği fedakarlıklar, Kürdistan ülkesi ve halkı için yeni-çağdaş bir tarihin oluşumunu ifade etmekte. Kanla, acıyla, direnişle içiçe örülen bu tarihin, onu insanlık aleminde onurlu bir yerin sahibi yapacağının bilinciyle tüm varlığını bu savaşımın zaferine yatırmış ve öncüsü PKK'ye, kurtuluş ordusu ARGK'ye, kurtuluş cephesi ERNK'ye duyduğu güven ve derin bağlılıkla, insanlaşma ve kurtuluş savaşımını onurla, dirençle, inat ve sabırla yürütmektedir.

1994 yılının amansız kış mevsiminin, TC'nin dünya emperyalizmini, yerli gericiliği ve işbirlikçi güçleri arkasına alarak, tüm yüklenmelerine karşın, Kürdistan halkının lehine kapanması ve baharı müjdeleyen, her yönüyle yeni yaşamın coşkusunu estiren bahar atılım dönemine gelindiği bugünlerde, ARGK'nin Şubat ayı eylem bilançosunu basına ve kamuoyuna açıklıyoruz:

1-Bu ay zarfında ARGK gerillaları, 126 ayrı noktada eylem gerçekleştirmiş, 9 ayrı noktada da yol kontrolü ve denetimi büyük çaplı olarak sağlanmıştır. Bu eylemler sonucunda, TC ordu güçlerinden 4'ü üst rütbeli 101 asker ölmüş, 2'si üst rütbeli 41 asker de yaralanmıştır. Yine 35 köy korucusu ölmüş, 14 köy korucusu da yaralanmıştır. Kontra, ajan, polis, komiser, özel tim vb. özel ordu -özel savaş- mensubu toplam 30 kişi ölmüş, 16 kişi yaralanmıştır. Bu eylemlerde devlet yanlısı işbirlikçi, ihanetçi kesimlerden 44 kişi tutuklanmış, bir kısmının sorgusu yapılarak gerekli işlemlere tabi tutulmuştur. Bir kısmının sorgusu ise halen sürmektedir.

2-Bu ay zarfında 28 ARGK savaşçısı şehit olmuş, 10 ARGK savaşçısı ise yaralanmıştır. Yaralı savaşçılar ARGK'nin kendi imkalarınca tedaviye alınmışlardır.

3-Bu ay geliştirilen eylemlerde TC ordusuna ait 1 uçak, 2 helikopter, 1 tank, 10 panzer ve muhtelif 15 araç roketlenerek, kurşunlanarak veya yakılarak, tahrip edilip, savaş dışı bırakılmıştır. Yine devletin korumada zorlanarak boşalttığı 5 karakol binası ve karakol amaçlı kullandığı çok sayıda ilkokul binası yakılmış, düşmanın iletişim hatlarına birçok yerde darbeler vurularak, felç edilmesi sağlanmıştır.

4-Bu süre zarfında TC'nin geliştirdiği baskı ve katliamları protesto amaçlı çok sayıda kitle eylemi gelişmiştir.

1 Mart 1994

ARGK Basın Bürosu

İHD'nin Şubat ayı insan hakları raporu

Gözaltında yargısız ölüm ve infazlar:	**16**
Gözaltında kayıp iddiası:	**29**
Gözaltına alınanlar:	**877**
Toplatılan yayın:	**18**
Kapatılan dernek ve parti:	**4**
Yazar ve yayıncılara istenilen hapis ve para cezası: (1 milyar 58 milyon TL)	**664 ay**
Yazar ve yayıncılara verilen hapis ve para cezası: (51 milyar 114 milyon 520 bin TL)	**109 ay**
Cezaevinde bulunan gazeteci ve yazar:	**68**
Bombalanan, kundaklanan parti ve dernek binaları:	**15**
Güvenlik görevlilerince basılan dernek:	**9**
Faili meçhul cinayet:	**39**
Sivillere yönelik olaylarda öldürülenler:	**34**
Boşaltılan ve yakılan köyler:	**17**

KISA KISA KISA...

Alman milletvekilleri PKK yasağıyla ilgili soru önergesi verdi

Demokratik sosyalizm partisi federal parlamento üyeleri Ulla Jelpke ve Dr. Gregor Giysi, Alman hükümetine PKK yasağıyla ilgili bir soru önergesi sundular. Milletvekillerinin verdikleri soru önergesinde; "Türk hükümetinin PKK'nin yasaklanmasını ne zamandan beri Almanya'dan talep ettiği ve bu konuda ne gibi görüşmeler yapıldığı, Çiller hükümetiyle yapılan gizli anlaşmanın açıklanmasını istediler. Milletvekilleri soru önergesinde Almanya'da yaşayan Kürtlerin demokratik faaliyetlerine izin verilmemesi gibi maddelerin anlaşma metninde olup olmadığının da cevaplanmasını istediler.

Kürt gecesine iptal

Almanya'nın Rüsselsheim şehrinde yapılması planlanan Seyit Rıza'yı anma gecesi Alman makamları tarafından iptal edildi. Polisin tüm önlemlerine karşın şehre giden 1500 kadar Kürt, gecenin kanunsuzca iptalini protesto etti. Marktplatz'ta yürüyüşe geçen Kürtlerin yol boyunca, "PKK yasaklanamaz", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Başkan APO" şeklinde sloganlar attıkları ve Seyit Rıza direnişi ile ilgili pankartlar taşıdıkları görüldü.

Kürt-Alman Dostluk Derneği kundaklandı

Almanya'nın Kiel şehrinde bulunan Kürt-Alman Dostluk Derneği Türk faşistleri tarafından kundaklandı. Kamuoyuna açıklamada bulunan dernek üyesi Kürtler ve Türkler; "Kürt-Alman halkları arasında gelişen dayanışma baltalanmaya çalışılıyor. Türk devletinin Kürtlere yönelik kontrgerilla saldırılarını Avrupa'ya taşıran çabalarını açığa çıkararak, gereken mücadeleyi vereceğiz" dediler.

Kürt-Alman yürüyüşçülerine polis saldırısı

Kürt-Alman kardeşliğini pekiştirmek amacıyla yapılması düşünülen yürüyüşün PKK gösterisine dönüşeceği endişesiyle Wiesbaden Belediye Başkanlığı tarafından yasaklandı. Yasaklamayı protesto eden ve aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 500 kişilik topluluk oturma eylemi yaparken Alman polisinin saldırısına uğradı. Polisin topluluğu dağıtmak istemesi üzerine "Dün Yahudiler, bugün Kürtler, "Alman panzerleri Kürdistan'dan dışarı", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Başkan APO" şeklinde slogan attılar. Alman polisinin çekim yaptığı olaylar sırasında birçok Kürt yaralandı.

PKK- DÜSSELDORF DAVASI ALMANYA'NIN MAHKUMİYETİYLE SONUÇLANDI

Alman emperyalizminin 1988 yılında Kürt yurtsever politikacılarına karşı başlattığı tutuklamalar ardından Ekim 1989 tarihinde başlattığı PKK-Düsseldorf Davası, yaklaşık 4,5 yıl sonra sonuçlandı. Almanya tarihinin en büyük davalarından biri olarak kabul edilen PKK-Düsseldorf Davası'nın kararına göre, Selahattin Erdem 6 yıl, Ali Haydar Kaytan 7 yıl, Hasan Hayri Güler ile Ali Aktaş ise müebbet hapis cezalarına çarptırıldılar. Selahattin Erdem ile Ali Haydar Kaytan, tutukluluk süreleri göz önünde bulundurularak serbest bırakıldılar.

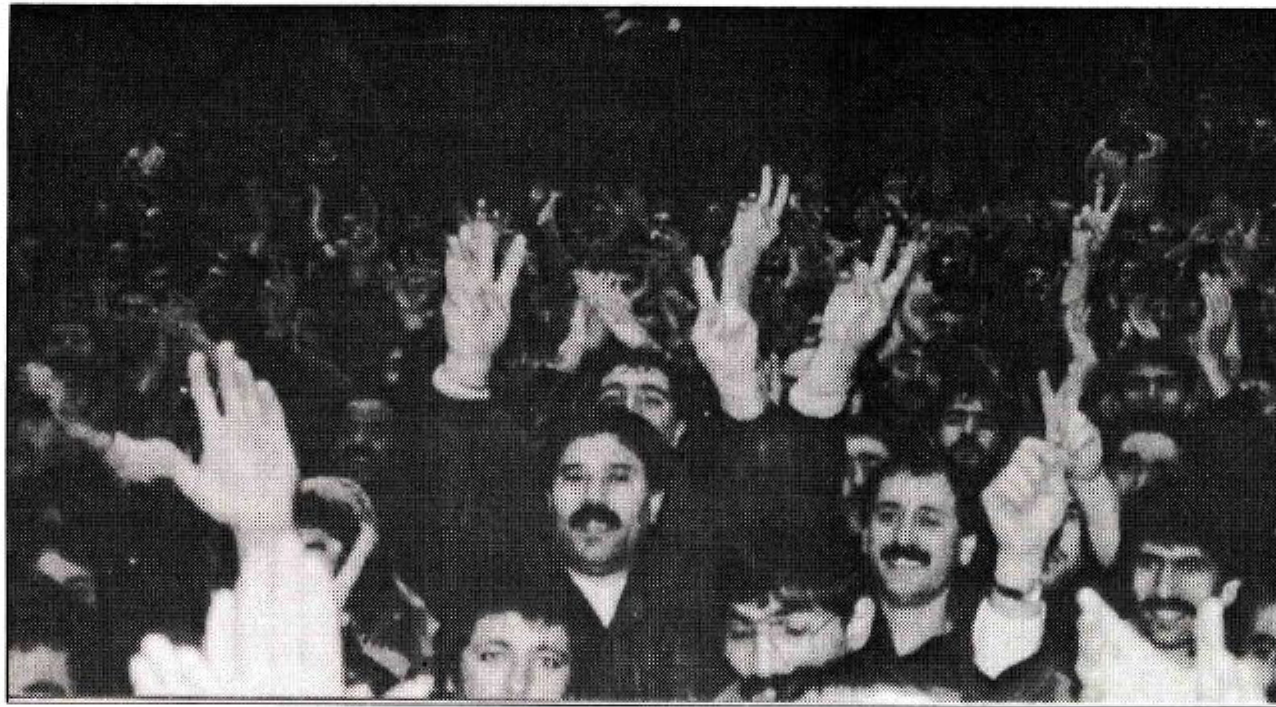
Davanın son duruşma ve karar günü olan 7 Mart 1994 tarihinde yaklaşık 1500 kadar Kürdistanlı yurtsever de mahkeme salonunda ve önünde gösteri yaparak tutuklularla dayanışmada bulundu. Çok sayıda ERNK bayrağı ve pankart taşıyan yurtseverler, tutuklularla birlikte "Yaşasın PKK", "Bıji Serok APO" vb. sloganlar attılar. Mahkemenin devam ettiği süre boyunca kararlıca Alman emperyalizmini ve TC sömürgeciliğini protesto eden yurtseverler, Selahattin Erdem ve Ali Haydar Kaytan'ın dışarı çıkışını coşkulu sevgi gösterileriyle karşıladılar. Selahattin Erdem, yurtseverlere hitaben yaptığı konuşmada, kısaca davanın anlamını, gelişimini ve sonuçlarını değerlendirdi ve sonucun Alman emperyalizmi açısından bir yenilgi, PKK açısından ise bir zafer olduğunu açıkladı. Ayrıca yurtseverlerin kararlılığını selamlayarak, kendilerine sahip çıkmalarına

teşekkür etti.

Kamuoyunun yakından bildiği gibi bu dava Alman devleti tarafından milyonlarca mark harcama yapılarak açılmış ve "dünyanın en büyük terör davası" olarak propagandası yapılmıştı. Ekim 1989'dan bu yana yapılan 300'ü aşkın duruşma boyunca yurtsever politikacılar şahsında PKK bir terör örgütü olarak mahkum edilmek istendi. Böyle bir amaca ulaşmak için yeni yasalar çıkarıldı, onbinlerce belge bir araya getirildi, itirafçılar konuşturuldu ve daha birçok politik hileye başvuruldu. Ayrıca tutuklular bu çirkin politik amaca alet ettirilmek için üzerlerinde her türlü psikolojik ve anti-demokratik baskılara başvuruldu. Alman devleti bu amacına ulaşamayınca, davayı bilinçli bir tarzda uzatarak, yine çeşitli uyduruk gerekçelere sığınarak olayı bir prestij sorununa dönüştürdü.

Başta TC sömürgeciliği olmak üzere bütün NATO'lu emperyalist devletlerin tam desteği, Almanya'yı başarıya ulaştırmaya yetmedi. Sonuçta PKK'nin, engeller ne olursa olsun uluslararası alanda da kazanabilecek güçte olduğu, terörist bile ilan edilemediği bütün dünya kamuoyu tarafından görüldü.

DEP'lilerin dokunulmazlığının kaldırılmasını protesto

TBMM'de DEP milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması tamamlanmadan DEP Genel Başkanı Hatip Dicle ile Orhan Doğan'ın gözaltına alınmaları ve diğer milletvekillerinin dokunulmazlıkları kaldırıldıktan sonra "terörle mücadele şubesi"ne götürülmeleri Avrupa'nın çeşitli kentlerinde Kürt yurtseverleri tarafından protesto edildi. Almanya'nın Stuttgart, Köln, Düsseldorf ve Bielefeld kentlerinde toplam 2 bine yakın olan Kürt göstericiler Türk konsolosluklarına doğru yürüdüler, olayı protesto ettiler. Dokunulmazlıkları kaldırılan ve gözaltına alınan milletvekillerinin serbest bırakılmalarını istediler.

Yürüyüş esnasında PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın posterlerini taşıyan göstericiler eylemleri boyunca, "Terörist Türkiye", "Bıji Serok APO", "Gerilla vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor" şeklinde sloganlar attılar ve zaman zaman karayollarını trafiğe kapattılar.

Seyit Rıza'yı anma

Dersim direnişinin lideri Seyit Rıza Frankfurt'ta anıldı. 1000'den fazla kişinin katıldığı gecede, Kemalistlerin 1938'de Dersim ve çevresinde gerçekleştirdiği katliam anlatıldı. Tertip komitesi adına yapılan konuşmada Dersim direnişi ile bugünkü direniş arasındaki benzerlikler ve ayrılıklar dile getirildi. Kürt halkının direnişlerinin PKK'nin çıkışına kadar hep bölgesel kaldığını ve bu nedenle yenilgiyle sonuçlandığını belirten konuşmacı, "PKK bütün Kürdistan'daki Kürtleri birleştirmiştir, kazanacağı kesindir. Seyit Rıza'nın yiğitliğinden, direnişçiliğinden öğrenilecek öğeler vardır" dedi.

Daha önce Seyit Rıza'nın Rüsselsheim'de anılacağını belirten görevliler, "Alman hükümeti keyfi tutum ve uygulamalarla gecelerimizi yasaklıyor, bu baskılara boyun eğmeyeceğiz, gecenin daha önce iptal edilmesini protesto ediyoruz" dediler.

Frankfurt'taki Seyit Rıza gecesi bir tiyatro oyunu ile son buldu. Oyunda ihanet ve direniş kavramları işlendi. Rayber'in ihanetçi kişiliği gözler önüne serildi.

Fransa'da tutuklu Kürtlere destek

Tutuklu Kürtlerle Ulusal Dayanışma Girişimi'nin yaptığı çağrı, büyük destek gördü. Aralarında ünlü sinemacı Costa Gavras, Medecin Du Monde Başkanı Bernard Grangeon, CGT Bölge Sekreteri Didier Niels, tanınmış Fransız tarihçi Pierre Magny, İnsan Hakları Ligi Başkan yardımcısı Jean Jacquesde Felice ve daha birçok sanatçı, aydın, sendikacı ve dernek başkanı, girişim komitesine destek vererek halen tutuklu bulunan 14 Kürt'ün serbest bırakılması için harekete geçeceklerini belirttiler. MRAP (Irkçılığa Karşı Halkların Kardeşliği Hareketi) yöneticilerinden Alain Calles; "Fransa, Kürtleri tutuklayarak kendi yasalarını çiğnemiş ve suç işlemiştir" derken, İnsan Hakları Ligi Başkan Yardımcısı Jean Jaquesde Felice, "Tutuklanan Kürtlerin dava dosyalarında elle tutulur bir kanıt yok. Bu dava tam bir skandaldır" dedi.

Bonn'da binlerce kişi bu sloganı haykırdı

"KÜRDİSTAN'A ÖZGÜRLÜK"

"Kürdistan'a özgürlük" sloganı çerçevesinde Kürt halkına kendi geleceğini belirleme hakkının tanınması, PKK ve ERNK'nin yasaklanmasını protesto etme ve Almanya'nın Türkiye'ye yaptığı askeri ve ekonomik yardımın hemen durdurulması talepleriyle gerçekleştirilen "Enternasyonalist Miting ve Yürüyüş" 13 Mart tarihinde Almanya'nın Bonn şehrinde geniş bir katılım ve coşkuyla, polisin olağanüstü güvenlik önlemlerine rağmen yapıldı.

Katılanların çoğunluğunu Alman sol gruplarının, Afrikalılar, Yunanlılar ve çeşitli halklardan dayanışmacıların oluşturduğu ve 7 bin kişinin katıldığı yürüyüşe bazı Kürt ve Türk örgütlerinin taraftarları ile 300 kadar ERNK taraftarı da katıldı.

Görkemli mitinge katılan yurtseverler, yüzlerce PKK ve ERNK bayrağıyla, "Yaşasın PKK, PKK yasağı kalksın, Alman-Türk işbirliğine son" sloganları eşliğinde yürüyerek, enternasyonalist dayanışma ruhunu, Kürt halkına özgürlük taleplerinde somutlaştırdılar. Halkların kardeşliği ve birarada özgürce yaşama düşüncesiyle hareket eden yürüyüşçüler tek yürek ve tek ses olarak, sık sık "Kürdistan'a özgürlük" sloganlarını haykırdılar. Bu özgürlük çığlığı, halk düşmanlarına ve savaş çığırtkanlarına da "halkların kardeşliğini yaşatmak için direniyoruz ve direneceğiz" cevabıydı.

Olağanüstü önlemler alan Alman polisi GSG-9 birlikleri ve toplum polisi birimleriyle, neredeyse katılanların sayısına yakın bir niceliğe ulaştı.

ERNK bayraklarını ve atılan sloganları bahane eden Alman polisi provokasyon yaratmak için, yürüyüşün yönünü dar caddelere çevirmeye ve herkesi aramadan geçirmeye çalıştı. PKK, ERNK bayraklarını da indirmeye çalışan polislerin tüm kışkırtma ve engellemelerine karşı, yürüyüşçüler tek bir ödün bile vermeden, coşkularını bir an bile yitirmeden eylemlerini sona erdirdiler.

KISA KISA KISA...

Guetamala da masaya oturuyor

Guetamala hükümeti ile solcu Guetamala Ulusal Devrimci Birliği arasında görüşmeler başladı. 33 yıldır süren iç savaşın sona erdirilmesi için başlayan görüşmelerde gelişme kaydedildi.

Kahire anlaşması Filistin için yeni felaket

Radikal İslamcı Hamas Örgütü'nün Sözcüsü İbrahim Goşe "Anlaşma işgal baskısına karşı ümit vermiyor, Yahudilerin yanında kalan Arafat liderliğinin zayıflığı anlaşılmıştır" dedi. Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi Polit Büro üyelerinden Teyser Halid İsa bölgeyi İsrail egemenliğine devreden anlaşmaya karşı mücadele edeceklerini söyledi.

Kolombiya'da gerillalar milletvekili kaçırdı

Kolombiya Devrimci Silahlı Kuvvetler Birliği'ne bağlı gerillalar Muhafazakar Parti Üyesi Milletvekili Oscar Lopez'i kaçırdılar. Askeri yetkililer Lopez'in 23 Mart'ta gerçekleştirilecek genel seçimler öncesinde seçim kampanyası çevresine gittiği Guaviare bölgesinde kaçırıldığını kaydettiler.

El Halil katliamı ardından Arafat güç durumda

İsrail'in işgal altındaki Batı Şeria'nın El Halil kentindeki Hazreti İbrahim Camisi'ne düzenlenen ve 63 Filistinlinin ölümüne yol açan saldırı, bütün Arap ülkelerinde protesto edilirken, 13 Eylül 1993'te imzalanan ve Gazze ile Şeria'da özerk bir Filistin devleti kurulmasını öngören İsrail-FKÖ anlaşması da şimdilik askıya alındı.

FKÖ Lideri Yaser Arafat'ın Filistinlilerin yeni katliamlardan korunmalarını garanti altına almak için bölgeye silahlı uluslararası barış gücünün gönderilmesi talebi de Arap ülkeleri ve Arafat karşıtı örgütler içerisinde sıcak karşılanmadı. İran Haber Ajansı, "Filistin sorununun çözümü için silahlı mücadeleden başka bir yol yoktur" dedi. Arafat'ın en güçlü rakiplerinden Hamas, El Halil katliamının öcünü almaya hazırlandıklarını tekrarladı.

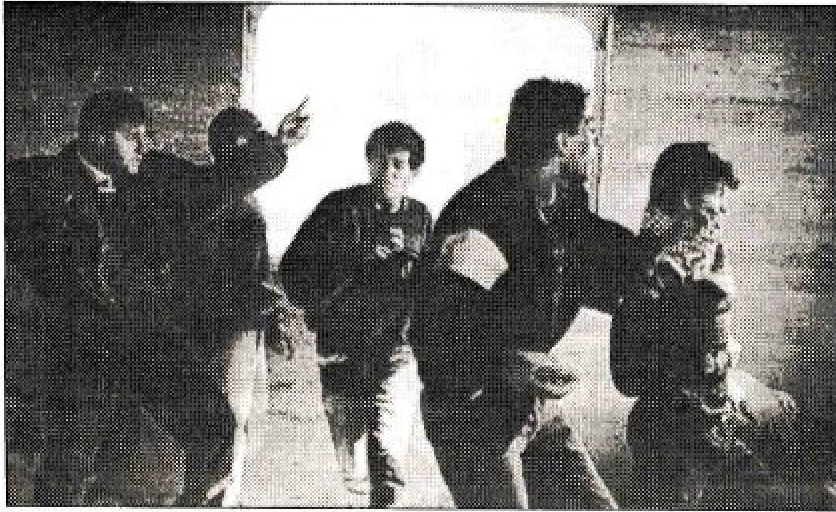
El Halil katliamının akabinde Arafat, katliamdan İsrail ordusunun haberdar olduğunu belirterek, barış görüşmelerinin engelleyicilerinin kendilerinin olmadığı yolundaki yumuşak yaklaşımına karşın İsrail Dışişleri Bakanı Simon Peres'in "Görüşme masasına dönmekten başka çareleri yok" sözleri İsrail'in barış görüşmeleri sürecinde öne sürdüğü tezler konusunda iddialarını sürdüreceği şeklinde değerlendirildi.

Arafat'ın muhalifleri barış görüşmelerinin yeniden başlamasına sert tepki gösterdiler. Radikal İslamcıların Sözcüsü Cumhuri İslami "Sorunun tek çözümünün siyonist devletin ortadan kaldırılması olduğunu" söyledi. Suriye ve İran'ın da bu muhalefet cephesi içerisinde yer alması Arafat'ı oldukça zorladı. FKÖ'nün içerde barış anlaşmasına karşı olan 12 örgütten biri olan, FKÖ'nün pasif politikasına karşı çıkan ve Suudi Arabistan'ın ekonomik desteğine sahip Hamas'a, günün ayrılıkları değil tabanda birliği öne çıkarma zamanı olduğu şeklindeki önerisi de ciddiye alınmadı.

1948 yılında zorla Filistinlilerin topraklarına yerleşen ve birleşmiş milletlerin kararıyla devlet haline gelen İsrail o günden bugüne ABD'nin Ortadoğu'daki jandarması oldu. ABD ne zaman sıkışmışsa İsrail'i koçbaşı olarak kullandı. İsrail'in 1967'de Batı Şeria'yı ele geçirmesiyle birlikte, Filistin halkının da mücadelesi gelişti, intifada bu dönemde ortaya çıktı. 6 yıl boyunca küçük generallerini de ortaya çıkararak çok önemli bir saygınlık kazandı. Bütün bu olumlu değerler Arafat tarafından değerlendirilmedi. Filistin halkının mücadelesi çirkin diplomasi oyunlarına alet edildi.

Arafat önderliğinin demokratik olmadığı bir yana, barış anlaşmasının kapalı kapılar ardında kararlaştırılması ve İsrail'e meşruiyet kazandırılması yalnızlığa giden yolda kilometre taşı oldu. Geçmişte Arafat'ı ortadan kaldırmadan sorunu çözemeyeceğini öne süren İsrail, bugün onu yaşatmaksızın Filistin sorununun çözülemeyeceğini iddia etmektedir. Filistin halkının özgürlük mücadelesini kendi geleceği için çıkmaz noktalara sürükleyen ve çevresindekilerin birer ikişer uzaklaşmasıyla her gün biraz daha fazla yalnızlaşan Arafat Filistin halkının iradesini de hiçe saymakta, ulusal meclis gibi bir kurumu işletmemektedir. Arafat Ortadoğu'da "yeni dünya düzeni"nin bir parçası olma yolunda hızlı adımlarla yürümektedir. "Yeni dünya düzeni" Filistin halkının yarattığı görkemli mücadelenin geleneğinden yararlanarak diğer halkların mücadelesini bastırmaya çabalamaktadır. Bir zamanların "teröristi" FKÖ göklere çıkarılırken, halkla her gün birleşen PKK'nin "terörist" olarak nitelendirilmesi boşuna değildir. "yeni dünya düzeni" hizaya getirdiği bir azınlığı mükafatlandırıyor, hizaya getiremediği çoğunluğu ise terörist ilan ediyor.

Dünya tarihi halkından kopanların, yabancı güçlerden medet umanların sonunda hüsrana uğradığının acı deney ve tecrübeleriyle doludur. El Halil katliamının arkasından "BM Güvenlik Konseyi'ne başvurduk. Çünkü halkımızın uluslararası bir güç tarafından korunması gerekir" diyen Arafat'ın bu sözleri Filistin halkının yüreğinde derin bir yara açmıştır. 63 kişinin katledilmesi Filistin halkının mücadelesinde yeni bir dönemin aralanmasına neden olabilirse, halkların acısını bir nebze de olsa dindirebilir...

Güney Afrika'da 67 kişi öldürüldü

Güney Afrika'da 300 yıldır devam eden beyazların egemenliğini sona erdirecek Nisan seçimlerine katılacak siyah ve beyaz muhafazakar parti sayısı 27'ye yükselirken, sağcı Özgürlük İttifakı'ndaki ayrılıklar nedeniyle, Zulu Şefi ve İnkhuta Özgürlük Partisi (İFB) lideri Mugosuthu Buthelezi, seçimlere kayıt yaptırmayan tek parti lideri oldu.

Seçimler öncesi gerek partiler, gerekse de halk arasındaki gerginlik artarken, Güney Afrika'nın Buphuthatwana özerk bölgesinde, 1977 yılından bu yana iktidarda bulunan baskıcı lider Lucas Mangope'yi seçimlere girmeye zorlamak üzere, Afrika Ulusal Kongresi (ANC) taraftarları üç gün boyunca gösteri yaptılar. Gösterilerin üçüncü gününde ise Mangope'yi destekleyen binlerce aşırı sağcı beyaz da karşı gösteri düzenledi. Güney Afrika Savunma Gücü'ne bağlı birliklerin göstericilere saldırması sonucu içlerinde sağcıların da bulunduğu 67 kişi ölürken, çok sayıda isyancı siyah da mağazaları yağmaladıkları iddiasıyla gözaltına alındı.

Bu arada 7. PAC Uluslararası Hazırlık Komitesi üyesi, PAC savunma sekreteri ve Azanya Halk Kurtuluş Hareketi (APLA) komutanı Victor Sabalo Plama, yürüttüğü siyasi çalışmalar esnasında şüpheli bir kaza sonucu öldü. Olayla ilgili olarak açıklama yapan PAC ve ANC yetkilileri, "Afrika halkının eşit olmayan koşullarda anlaşmaya zorlanmasından sonra, bu tür girişimlerin kim tarafından gerçekleştirildiği açıklık kazanmıştır.

Afrika halkınn kendi iradesi doğrultusunda, gücü ve tüm yönleriyle kurup yöneteceği bir düzen engellenemez" açıklamasında bulundular.

SONA YAKLAŞAN TC'YE DEVRİMİ DAYATALIM

İrfan DAYIOĞLU

TC sonun başlangıcındadır. Kural tanımaz davranışlar, kendi koyduğu yasaları çiğnemeler, kudurganca saldırılar sonun geldiğinin habercisidir. Her savaş sona yaklaştığında daha da saldırgan bir hal alır. Tarihten örneklere bakıldığında, savaşların en kanlı dönemi sona yaklaşıldığı andır. TCde son bir hamle ile oturacağı masada kozlarını arttırmak istemektedir.

Rejimi cilalama, demokrasicilik oynama artık bitmiştir ve TC açık çıplak şiddetini dayatarak, kendi elleriyle oluşturduğu devlet kurumlarını, yasa yapıcı, yürütme güçlerini de ayaklar altına alarak, tüm yasalarını hiçe sayarak açık savaşı dayatmaktadır. Kendine meşruiyet kazandıran TBMM'-yi de artık bir memurlar meclisine çeviren Genelkurmay dizginleri açıktan eline almaktadır. TBMM üyeleri birer adi suçlu gibi görülerek, meclisin etrafı polis çemberine alınarak bir darbe gerçekleştiriliyor ve "halkın oylarıyla buradayız" diyenlerin büyük çoğunluğu maaşlarını kendilerinin verdiği kolluk kuvvetleri tarafından onurları ayaklar altına alınanlar seyirci kalıyorlar, kendi memurlarının emirlerini yerine getirmek için adeta yarışa giriyorlar.

Özgürlük hareketinin darbeleri karşısında acze düşen MGK hükümeti hıncını DEP milletvekillerinden almaya çalışıyor. Medeniyet adına, batılılaşma adına, demokrasi adına magalda kül bırakmayan TC devleti Kürt sorununa sıra geldiğinde bütün bu "erdemlerini" unutarak aç kurtlar gibi saldırarak kan dökmeye devam ediyor. Ancak bu çabaları onun içine girdiği çöküş ve bitiş sürecinden kurtaramayacaktır. O siyasi alanda olduğu gibi, ekonomik alanda da tam bir bitişi yaşamaktadır. İndireceğim diye iktidar olduğu enflasyon oranı şimdi üç rakamlıdır. Refaha kavuşturacağım denilen ülke ekonomisi bataktadır. İşsizlik ve yoksulluk diz boyu, artık açlıktan ve yoksulluktan insan ölünen bir ülkedir Türkiye. Bütün bunların sebebi ise Kürt halkı gösterilerek işin içinden çıkılamayacağı ortadadır.

Kürt özgürlük hareketi geldiği bu aşamayla artık askeri önlemlerle çözülebilecek bir sorun olma boyutunu çoktan aşmış, siyasal ve uluslararası boyutlar kazanarak bir daha gündemden inmemecesine dünya gündemine girmiştir. Çözüm dışında bir yol kalmamıştır ve bunu bugünün TC yöneticileri de bilmektedir. Öyleyse neden bu kadar azgınlık, neden bu kadar saldırı? En ufak çıkarları için birbirine düşen, birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya seren düzen partileri sorun Kürt sorunu olunca, sorun bir halkın kaderini belirleme mücadelesi olunca nasıl oluyor da milli mutabakat yapabiliyor? Bütün bunlar Kürt özgürlük hareketinin artık sadece TC yöneticilerini masaya oturtmak boyutlarını aştığını ve bu düzenden çıkarı olan tüm kesimlerin sonunu da yaklaştırdığını ve Kürdistan devrim dalgasının artık Türkiye emekçi sınıf ve katmanlarını da sarmaya başladığını göstermektedir. Onlar asıl bundan korktukları için, asıl iki halkın birleşik devrimci gücünden korktukları için bu kadar kudurganlaşıyorlar.

TC yöneticileri bugün Kürdistan devrim sürecinin dalga dalga Türk halkını ve emekçilerini de etkisine alarak bütün alanlara yayılabileceğini gördükleri için, Türkiye de geleneksel sol dışında, alternatif oluşturabilecek akımları hemen boğmaya çalışmaktadır. Geleneksel sol ise TC'nin ve TC yöneticilerinin gördüğünü dahi göremeyerek, siyasi körlüklerini sürdürmekte ve hala düzen içi "çözüm"lerde direterek, düzenin sürdürülmesine altlık olmaktan kurtulamamaktadır.

Düzen içi "çözüm"lerde diretenen ve devrimin nesnel koşullarını görmezlikten gelen Türkiye solu, seçimlerdeki tavrıyla da kitlelerin bilinç düzeyinin gerisine düşerek arkadan nal toplamaya devam ediyor. Seçimlere, bunca saldırıya, bunca kudurganlığa rağmen katılma tavrında inat ederek, TC'nin seçimleri meşru gösterebilme oyununa figüran oluyor. Artık TC meclisinin bir devlet memurları ofisine dönüştürüldüğü, seçilmiş belediye başkanlarının atamayla gelen valilerce görevlerine son verildiği bir düzende "halk meclisleri" safsataları yayarak olamayacak olana sarılarak kitlelerin bilincini bulandırmaya alet olmaktadır.

Bugün bırakalım TCyi, dünya emperyalistlerinin bile kendi geleceklerini tehlikede görerek, dört bir yandan saldırdığı özgürlük hareketini salt bir ulusal hareket, milliyetçi bir hareket düzeyinde görerek burun büken ve kendilerini ise marksist, devrimci, enternasyonalist gören geleneksel Türk solu bu bakışıyla da çağın gerisinde ve yaşanan altüst oluştan hiç ders çıkarmadan kısır bir döngü içinde kıvranmaktadır. Hazır teorilere alışmış, reçetelerle devrimcilik yapmış, şu veya bu odağın şubeleri gibi devrimcilik yapmaya alışmış Türk solu, reel sosyalizmin çözülüşüyle pusulasını şaşırmış, kendine yön verecek bir yabancı marksist hareket kalmadığından sudan çıkmış balık misalidir. Kendi halk gerçekliğinden uzak, taşıma devrim teorileriyle durumu idare eden geleneksel sol, uğruna birçok can verdiği Sovyet, Çin, Küba vb. devrim modellerini göklere çıkarırken, bugün tam da reel sosyalizmin çöktüğü, emperyalizmin pervasız bir şekilde halklara saldırdığı bir ortamda, sosyalizmin, özgürlüğün, insan olmanın bayrağını yükselten PKK hareketini, salt bir ulusal hareket gibi görmekte ve Kürdistan devriminin uluslararası boyutunu, enternasyonalist boyutunu görmek istememektedir. Özgürlük hareketini desteklemeyi ise lafız olarak telaffuz etmekte, pratik alanda ise büyük çoğunluğuyla devlete soldan destek olarak (bu desteğin bilinçli veya bilinçsiz olması önemli değil) hareketin gelişiminin önüne dikilmektedir.

Bu tavrını en son seçimlere ilişkin politikalarda da görmek olanaklıdır. Bugün seçimleri boykot kararı almış olan PKK'nin yanında omuz omuza olması gereken, bu birlikteliğin TC'nin yüzündeki maskeyi indireceği kesin olan bir ortamda hala seçimlere katılmakta inat eden mantık, nesnel olarak Kürt halkının karşısında, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkın çıkarlarının karşısında olma mantığıdır. Bunu hiçbir bahane ile izah olanağı yoktur. Bugün devrimci tavır, nesnel olarak hazır olan devrimin öznel koşulları daha da olgunlaştırıcı pratik davranışlara giriştir. Sonun başlangıcına giren TC'nin halk düşmanı yönetimini alt etmek, bugün Kürdistan devrimini desteklemek ve Kürdistan'dan yayılan devrim dalgasını Türkiye'nin dört bir yanına yayacak pratik davranışlara geçmektir. Tarihin Türkiye devrimcilerine yüklediği görev budur. Bu görevden kaçmak, halklara karşı affedilmez suçtur. Sağduyulu Türkiyeli devrimcilerin bu tarihsel görev için, halkların kardeşçe, özgür koşullarda birlikte yaşamı için güçleri oranında bu kavgadan onurlu yerlerini alacağına inancımız tamdır. Geleneksel solculuğun, düzen içi solculuğun gerçekten halkının çıkarlarına bağlı, halk gerçekliğini yakalamış ve gerçekten sosyalizme inanmış yeni alternatif devrimcilik karşısında fazla direnemeyeceği ortadadır. Bugün güçlü olmasa da, alternatif bir Türkiye devrimciliği geleceğin kurucusu ve mücadeleyi devrime götürücü gücü olacaktır.

Kürt özgürlük hareketi geldiği bu aşamayla artık askeri önlemlerle çözülebilecek bir sorun olma boyutunu çoktan aşmış, siyasal ve uluslararası boyutlar kazanarak bir daha gündemden inmemecesine dünya gündemine girmiştir. Çözüm dışında bir yol kalmamıştır ve bunu bugünün TC yöneticileri de bilmektedir

Botan Eyalet Meclisi Üyesi Mustafa ile Ulusal Meclis, Eyalet Meclisi ve halk iktidarı üzerine yaptığımız röportaj:

BOŞALAN SÖMÜRGECİ İKTİDAR YERİNE KENDİ HALK İKTİDARIMIZI KOYACAĞIZ!

Berxwedan: Kendinizi tanıtır mısınız?

–Adım Mustafa, Botan Eyaleti meclisi üyesiyim. 7 ay önce biz Kürdistan ulusal meclisi üyesi olarak seçildik. Seçimler iki şekilde yapıldı. Genel olanı aleni seçimlerdi. Kamuoyu önünde yapılan bir seçimdi. Halk içerisinde sandık konulmadan yapılan bir seçim biçimiydi. Biz bu seçimde halkımız tarafından Kürdistan ulusal meclisi üyesi seçildik. Seçimlerden sonra toplanacağımız yere gittik. Orada seçilen 135 arkadaş ile bir araya geldik. Bu dönemde Kürdistan ulusal meclisini inşa eğitim devresine başladık. 3 ay süren bir çalışmamız oldu. Hem eğitim devresi, hem de komisyon çalışmaları yaptık. Komisyon çalışmalarının son aşamasında bir öneri geldi. Bu öneri daha önce Botan eyalet konferansında alınan bir karardı. Bu karar Parti Önderliği'ne önerilmişti. Bu öneri başta eyalet meclislerinin oluşturulması ve bilahare ulusal melisin oluşturulması ve bu şekilde ulusal meclis üyelerinin daha gerçekçi bir tarzda seçileceği biçimindeydi. Bu öneri parti tarafından daha zenginleştirildi ve öneri olarak meclise geldi. Bu öneri mecliste enine boyuna tartışıldı ve oy birliği ile kabul edildi.

Ulusal meclis çalışmaları durdurularak başta eyalet meclisleri oluşumuna gidilmesi kararlaştırıldı ve bu aşamada 135 arkadaş kendi arasında görev bölümü temelinde düzenlemelere gitti. Başta eyalet meclislerinin oluşumu için komiteler oluşturuldu. Bunların adı eyalet meclislerini oluşturma hazırlık komiteleriydi.

Biz 7 arkadaş, Botan eyalet meclisi oluşturma hazırlık komitesi olarak seçildik. Hazırlık komitesi sekreterliği görevine ben seçildim. 2 de yardımcı seçildi. Böylece seçilen arkadaşlar ile birlikte Botan eyaletine geldik. Eyalet Askeri Konseyi karargahında toplandık, Botan eyalet komutanı Cemal ile birlikte bir toplantı yaptık. Botan eyaletinin genel anlamda siyasal durumu hakkında geniş bir değerlendirme toplantısı oldu. Nüfus oranlamasına göre daha önce kararlaştırılan 51 üyenin seçimi için görev bölümü yaptık.

Seçim sistemi üzerine tartıştık. Şu şekilde yapılmasını kararlaştırdık: Botan eyaletinin kurtarılan alanlarında sandık konularak seçimlerin aleni bir şekilde yapılması, diğer taraflarda ise kısmi olarak seçimin yapılması.

Arkadaşlarla görev bölümü yaparak Botan'ın değişik alanlarına dağıldık. Gabar alanında Cizre ve köylerinde, Silopi ve ova kesimlerinde, Şırnak ve köylerinde seçimleri gerçekleştirmek için biz üç arkadaş görevlendirildik. Garısa alanına 2 arkadaş gönderildi. Uludere tarafına bir arkadaş gitti. Biz bu anlamda çalışmalarımızın hemen hemen sonuna gelmiş bulunuyoruz.

–Kürdistan tarihinde ilk defa böyle bir kurumlaşma başlatılıyor. Bunun yarattığı ve çalışmaları engelleyen bazı zorluklar da söz konusudur. Kurumlaşmayı biraz açar mısınız?

–Kurumlaşma sistemli çalışmanın esasıdır. Kurumlaşınca genel olarak siyasal açıdan hayatın her alanında kitleleri özgün görevleri, konumları ve yapıları etrafında örgütleme ve o manada herkesin kendi konumuna denk düşecek esaslı bir çalışma sistemi getirme ve kuracağımız Kürdistan devletinin temelini atma açısından önemli bir aşamadır. Biz bu açıdan bu aşamaya gelmiş bulunuyoruz. Bu çalışma sistemi kendini dayatmıştır. Bir ihtiyaç olarak ortaya çıkmıştır. Kürdistan'da artık kurumlaşma şarttır. Bu anlamda Kürdistan'daki kitleleri kendi işleri doğrultusunda bir araya getirmek ve verimli kılmak açısından kurumlaşıyoruz. Her alanda dediğimizde, örneğin bir eğitim alanında kurumlaşmanın şart olduğu ve Kürdistan genelinde bir eğitim politikamızın olması gerektiği, sağlık alanında kurumlaşmanın gerektiği, maliye konusunda, o savunma birlikleri oluşturma konusunda, ekonomi, askeri ve diğer dini kurumlaşmanın gerektiği açıktır. Tüm alanlarda kurumlaştığımız zaman Kürdistan devleti için bunun bir temel oluşturacağı inancındayım.

–Gerek hazırlık komitesi olarak, gerekse de ulusal meclis toplantısı heyeti olarak önünüze koyduğunuz hedefler nelerdir? Bunların ne kadarını gerçekleştirdiniz ve önünüzdeki hedefleri biraz açar mısınız?

–Birinci hedefimiz eksik olan milletvekili sayısını tamamlamaktır. İki aydan beridir sürdürdüğümüz çalışmalar neticesinde üyelerimizin büyük çoğunluğunu belirledik. Tamamlama aşamasına gelindi. Genel olarak bölgede edindiğimiz izlenimler biz bu kurumlaşmaları tamamlamadan cephe faaliyetlerinin tam olarak sistemli bir şekilde oturtulabileceğine inanmıyorum. Ancak kurumlaşmalar geliştirildiğinde bu sistemli çalışmanın oturtulacağı, örgütlülüğün olacağı ve artık devletin ajan örgütlenmesine prim verilmeyeceği, devletin ajan örgütlenmesinin bizim bu alandaki eksikliklerimizden yararlanıp ajanlarını halk arasına sokamayacağı ve buna fırsat verilmeyeceği açıktır. Hayatın her alanında halkı örgütlediğimizde mevcut ajan örgütlenmesini silip süpürüp ulusal kurtuluş savaşımızı çok önemli bir aşamaya getireceğimize inanıyorum.

–İlk geniş toplantınızda aldığınız kararlar nelerdir?

–Aldığımız en önemli karar 11 kurumun oluşturulmasıdır. Eyalet meclislerini oluşturduktan sonra yeni kararlar alacağız. Bu kurumları yukarıda saymıştık.

–Siz bu çalışmaları yürütürken halkın yaklaşımı ve çıkan sorunlar nelerdir?

–Bu çalışmalarımızı halkın özlemlerine ve isteklerine bir cevaptır. Bu açıdan halkımız bizimle kenetlenerek, bağrına basarak, büyük bir coşku ve sempati içinde çalışmalarımıza yaklaşmıştır. Halk daha önceki çalışmalarda birçok zorluk çekmiştir, birçok yanlışlık yapılmıştır. Bundan sonraki çalışmalarımızda artık halkın kendi kendini idare etmesi, kendi iktidarını oluşturması olayı halkın içinde bir sevinç yaratmıştır. Çünkü, halk kendi içinde kendi idarecisini seçtiğinde daha doğru karar vereceği inancında; o anlamda bu çalışmanın sonuçlarını büyük bir sevinçle bekliyor.

–Yakın dönemde yürürlüğe giren bazı yasalar var. Bunlar askerlik yasasıdır, vergilendirme, güç yasası, orman yasası; yani bir anlamda devletin alt yapısını oluşturan yasalar söz konusu. Bu konuyu biraz açar mısınız?

–Artık Botan eyaletinde, özellikle ordumuzun kaydettiği gelişmeler temelinde inisiyatifin ele geçirildiği bu dönemde, yasalar da artık gerçekçi olmaktadır. Halkımız artık bizi dinlemekte ve bizim yasalarımız doğrultusunda hareket etmektedir. Artık halkımız düşmanın mahkemelerine hiçbir sorununu götürmemekte, sorunlarını halk mahkemelerine getirmekte ve bizim halk mahkemelerimizde çözülmesini istemektedir. O açıdan çıkaracağımız bütün yasalar halkımız tarafından tasvip görmekte, büyük bir itina ve özveriyle yasalarımız doğrultusunda hareket edilmektedir. Örneğin vergilendirme olayına halkımızın bir itirazı yoktur. Vergilerini maliye örgütünde çalışan arkadaşlara bu aşamadan sonra ödemektedirler. Bunun dışında alanlarda daha başlangıcını yaşadığımız bu kurumları oluşturdukça, örneğin sağlık alanında kurumlaştıkça, halkımız bir doktorumuza, hastahanemize, sağlık personelimize koşarak tedavisini görecektir. Eğitim alanında ise TC'nin hiçbir okulu çalışmamakta, bütün TC okulları kapatılmış durumdadır. Bundan sonra çocuklarını okutmak isteyen ailelerimiz bizim tayin edeceğimiz öğretmen arkadaşlarımız vasıtasıyla eğitim göreceklerdir.

–Okulların açılması doğrultusunda çalışmalarınız var mı?

–Çalışmalar belli bir aşamaya gelmiştir. Artık bazı köylerde okullarımız açılacak. Bizim tayin edeceğimiz öğretmenler bu okulları açarak, sunacağımız imkanlar çerçevesinde eğitimlere başlayacaklardır. Bunun dışında köylerimize kendi imamlarımızı atayarak, dini vecibeleri bu şekilde halkımız yerine getirecek. Bu da oluşturduğumuz din alanındaki kurumlaşma temelinde giderek yetkinleşecektir.

–Eyalet düzeyindeki çalışmalarınız ne zaman bitip eyalet meclisi toplanacak? Daha sonra genel meclis nasıl toplanacak, bu yalnız Kuzey'de mi gerçekleşecek?

–Çalışmalarımız Kürdistan'ın dört parçasını kapsayacaktır. Biz düzenlemelerimizi yaptığımızda bu, sadece ülke içindeki değil, Avrupa'daki halkımızı, Kafkasya'daki halkımızı da kapsayacaktır. Sadece Kuzey Kürdistan'a ait bir olay değildir. Halkımızın bulunduğu her alanda bu çalışmalar sürdürülmektedir. Aralık ayı içinde meclis toplanıp güncel kararlara ulaştı. Meclisimizin bir iç tüzüğü hazırlanacak; kendi aramızda görev bölümü yapıp, bir yürütme kurulu oluşturacağız. Bu yürütme kurulu vasıtasıyla meclisin aldığı kararlar hayata geçirilecek. Bütün eyaletlerde bu çalışmalar sürdürülmektedir. Eyalet meclislerini topladıktan sonra, Kürdistan ulusal meclisini oluşturmak için, ulusal kongreye gitmek için, belirlenen bir tarihte ulusal meclisimizi toplayacağız.

–Diğer eyaletlerle ilişkileriniz ne düzeydedir? Koordineli bir çalışma söz konusu mudur?

–Biz bütün eyaletler olarak üç aylık bir süre belirlemiştik. Bu üç ay içinde bütün eyalet meclislerinin toplanması öngörülüyordu. Bütün eyaletlerin çalışmaları sürmektedir. Onların çalışmaları da bizimkiler gibi belli bir düzeye gelmiş bulunuyor.

***–Oldukça sıcak bir savaş* sürmektedir. Düşmanın geliştirdiği, katliam, köy yakmaları vb. insanlık dışı uygulamaları sürmektedir. Bu ortamda çalışmaları nasıl sürdürebiliyorsunuz?**

–Düşmanın halkımız üzerindeki soykırımı bütün hızıyla sürmektedir. Düşman köylerimizi yakıp yıkmakta, uçaklarla bombardıman yapmaktadır. Bütün bu zorluklar karşısında biz yine de halkımıza ulaşabilmekteyiz. Halkımızla birlikte yürüyoruz. Halkımızın içindeyiz. Halk kitleleri içinde kendimizi illegal anlamda koruyarak bu çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Düşmanın bütün yönelimlerine karşı tedbirlerimizi alarak, kitlelere ulaşabiliyoruz. Kitleler içerisinde yüzlerce-binlerce insana ulaşarak, bu çalışmalar, aldığımız kararlar, oluşturacağımız ulusal meclis konusunda kendilerine bilgi sunarak ve hazırladığımız aday adaylarını kendilerine sunarak bir seçime gidiyoruz. Halkımızın en çok oy verdiği arkadaşlarımızı meclise alıyoruz.

–TC "bahara kadar PKK'yi bitireceğim" diyor; bu konuda ne diyorsunuz?

–Bu açıklamalar yeni değildir. Ve hiçbir şekilde de gerçekçi değildir. Son açıklamaları da emperyalistler tarafından önlerine konulan tarih çerçevesinde yapmaktadırlar. Bütün bunlar halkımız ve partimiz tarafından boşa çıkarılacaktır ve şimdiden de çıkarılmıştır.

–Meclis çalışmalarını boşa çıkarma temelinde düşmanın sızmaları olabilir mi? Geliştirdiğiniz tedbirler var mı?

–Biz sızmalara karşı tedbirlerimizi almışız. Meclisimizin içine sızmaların olabileceğine inanmıyorum. Tedbirlerimiz çok köklü ve sızmaları önleyecek şekilde alınmıştır. Çekinmiyoruz da, çalışmalarımızı rahatlıkla sürdürüyoruz.

–Mart yerel seçimleri var. TC bütün çabasını bu konuda gösteriyor. Sizin tavrınız nasıldır, beklentileriniz nedir? Adaylarınızı nasıl belirleyeceksiniz?

–Bizim tavrımız seçimleri boykot etmektir. Sömürgeciliğin ülkemizdeki varlığını biraz daha yaşatabilmek için başvurduğu bu seçim oyununu bozacağız. Yukarıda açıkladığımız çerçevede kendi seçimlerimizi kendimiz yapıp, yerel yönetimlerimizi belirleyeceğiz.

–Güney Kürdistan'da işbirlikçi kesimler çalışmalarınız açısından bir sorun yaratabilirler mi ve bunlara yönelik çağrınız oldu mu?

–Çağrılarımız oldu. Hatta 4 ay önce bunlarla birlikte bir hazırlık komisyonu da oluşturuldu. Bunlar bir süre sonra emperyalist devletlere bel bağlayarak kendi başlarına bir oluşuma gittiler. Kendilerini onlara tabi kılarak hareket etmeyi yeğlediler. Onlara yönelik çağrılarımız devam etmektedir. Bu çağrılarımıza cevap verdikleri taktirde onlar da kendi temsilcilerini bizim oluşturacağımız meclise gönderebilirler. Fakat biz oradaki çalışmalarımız için gerekli tedbirleri almışız. Onların bütün engellemelerine rağmen oradaki çalışmalarımız sürmektedir.

–Gelinen aşamada halk iktidarının gittikçe kurumlaşmaya doğru gittiği görülüyor. TC'nin savaş yasalarını ihlal etme durumu var. Diplomatik çalışmalarınız olacak mı?

–Çalışmalarımız bu anlamda sürecektir. Bizim diplomatik anlamda bir kurumlaşmamız söz konusudur. Bütün demokratik ülkelerde temsilciliklerimiz ve örgütlenmelerimiz söz konusudur. Bu örgütlülüğümüz sayesinde TC'nin insan hakları ihlallerini dünyaya duyurma gibi bir görevimiz de söz konusudur. Bu çalışmalarımızın bir bölümünü oluşturacaktır.

–Son olarak çalışmalara yönelik belirtmek istediğiniz hususlar var mıdır?

–Sonuç olarak halkımız kendi iktidarını kurma, kendi kendini idare etme, kendi idari kurumlarını oluşturarak özgür Kürdistan'ı kurma yolunda dünya milletleri içerisinde hak ettiği yere gelme konusundaki gelişimini sağlayacaktır.

–Gerek Kürdistan halkına, gerek Türkiye halkına ve gerekse de dünya kamuoyu ve insanlık için faaliyet yürüten örgüt ve partilere yönelik çağrınız var mıdır?

–Çağrımız şudur: Kürdistan halkı TC tarafından katliama uğratılmakta, Kürdistan yakılıp yıkılmakta, Kürdistan halkına bir soykırım uygulanmakta, her gün yüzlerce masum insan katledilmektedir. Bütün dünya kamuoyunun bunu görmesini, bu katliamları durdurması için TC'ye baskı yapmasını ve Kürdistan halkının meşru haklarının verilmesi için üzerine düşen insani görevlerini yapmasını istiyoruz.

–Bize zaman ayırdığınız için size teşekkür ediyoruz.

–Biz de teşekkür ediyoruz.

Halkımızın geleceğini karartmaya çalışan sömürgeci seçimlere izin vermeyeceğiz!

Yiğit Kürdistan halkı!

Halkımızın PKK öncülüğündeki büyük ulusal uyanışı ve büyük ulusal savaşımı, tarihimizde belki de ilk kez bizi özgürlük noktasına getirmiştir. Bu gerçeklik aynı zamanda Kürdistan'da otoritenin PKK'de olduğunun da ifadesi olmaktadır. Bu anlamıyla da 1994 yılı, Kürdistan'daki büyük ulusal uyanışın ve savaşımın zaferle taçlanabileceği bir yıl olmaya adaydır. Sömürgeci TC ve onun özel savaşı, sürece dayattığımız kesin sonuç almayı engellemek için elinden geleni yaptı, yapmaktadır. Bizi baharda "ya biter, ya biter" ifadesi ile ezebileceğini sananlar, partimizin, "ya kazanacağız ya kazanacağız" sloganını yıla dayatması karşısında, tam bir panik içine girdiler. Ve özellikle de 27 Mart 1994 tarihinde yapılacak olan yerel seçimlerin, Kürdistan'da kendilerinin aleyhine bir referanduma dönüşebileceğini dehşetle görünce de, seçimi kazandırmamak için, akıl almaz uygulamalar geliştirmeye başladılar.

Bilindiği gibi seçimler demokratik bir süreç anlamına gelmektedir. Bu demokratik süreç, seçmenlerin kütüklere yazımından sandıklara özgürce gitmeye kadar, isteyenin aday olmasından, propaganda ve miting serbestisine kadar geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Oysa TC'nin seçim uygulamaları bunun tam tersidir ve dünyanın başka hiçbir yerinde rastlanmayacak tarzda anti-demokratiktir.

Seçim sürecine girilmesiyle birlikte, özellikle DEP adayları üzerinde yoğun bir baskı geliştirildi. Başta Diyarbakır olmak üzere, pek çok Kürdistan kentinde kontrgerilla eylemlerine ağırlık verildi. Seçimlerde DEP'ten aday olabilecek, ya da adaylığını açıklayan herkes tutuklanmaya ve tehdit edilmeye başlandı. Onlarcası katledildi ve iş DEP'in genel merkezini bombalayacak düzeye vardırıldı. Yine, Kürdistan'da halkımızın seçim listelerine yazımı engellendi. TC kaybedeceğini gördüğü yerlerde, göçertme ugulamalarına girişti. Sandıkların korucuların gözetiminde merkezileştirilmesi ve garnizonlarda oy sayımlarının yapılması kararlaştırıldı. Son olarak da DEP'li milletvekillerinin dokunulmazlıkları kaldırıldı ve tutuklanarak, haklarında idam talebiyle dava açıldı. Meclis kürsüsünde Kürt halkına biçilmek istenen son açıkça dile getirildi. Coşkun Kırca gibileri yaptıkları konuşmalarda, "Bu ülkede Türk olmayanların bir tek hakkı vardır, o da susmaktır" diyecek kadar faşist yüzlerini gösterdiler.

Türk devletinin tavrı, Kürtlerin kendi adına siyaset yapmasının yasaklanmasıdır. O halde seçimi boykot etmenin doğruluğu da tartışmasız olarak anlaşılmıştır. Türkiye'deki hükümet çevreleri DEP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması konusunda, "-Türk halkının vicdanı rahatlamıştır" diyor. Sormak gerekir: Ülkesi yerlebir edilen, köyleri yakılıp-yıkılan, kontra eylemleri ile katledilen Kürtlerin vicdanı nasıl rahatlayacaktır? Kuşkusuz bu uygulamalara özgürlük mücadelesi dayatılarak, Kürtlerin vicdanı da rahatlatılacaktır. Ve seçimlerin boykot edilmesi, bunun gereklerinin ne pahasına olursa olsun yerine getirilmesi, bu haklı dayatmanın bir halkasını oluşturacaktır.

Yurtsever halkımız!

Bu seçim sürecinde daha da net anlaşıldı ki, TC perişan haldedir. Bitmiş, tıkanmış ve nefes alamaz durumu gelmiştir. Tarihinde ilk defa, bir yerel seçimde bu kadar telaşlıdır ve tüm özel savaş güçlerini harekete geçirmiştir. O halde boykot, bir seçimi reddetmekten de öteye, sömürgeciliği reddetme anlamına geliyor. TC'nin kendisi de baştan beri bunun bilinci ile hareket etmiştir. Esas olarak DEP'in değil, seçimlerde kaybetmesi sağlanacak olan DEP'in seçimlere girmesi için çabalamıştır. Zaten bu sağlanamadığı için de milletvekillerinin üzerine bu kadar zorbaca gitmiştir. Bu son gelişmelerin, Kürt halkı ile sömürgeci TC arasındaki kesin kopuş olduğunun bilinciyle, yurtsever halkımızın, öncüsü PKK tarafından alınan boykot kararına büyük bir disiplin içinde uyması önemlidir. Biz bu özgürlük yıllarına, büyük bedeller ödeyerek geldik. Devletin baskılarının düzeyi ne olursa olsun, seçim süreci içinde de aynı yiğitlikle ve Başkan APO'ya bağlılığın gereği olarak, tavrımızı koymalı ve ulusal kurtuluşun emrettiği doğrultuda hareket etmeliyiz.

Nereden bakılırsa bakılsın, alınan boykot kararı isabetli ve yerindedir. TC'nin tutumu ve sergilediği baskıcı, katliamcı ve sahtekarca tutum, bu kararın ne kadar doğru olduğunu göstermiştir. Gelişmeler şunu açıkça göstermiştir ki, şimdiden kazanan halkımızın seçimi boykot kararı, kaybeden ise TC'nin kirli oyunları olmuştur. Dolayısıyla "Boykot kararlarına katıl, katabildiğin bütün çevreleri boykota çek" şiarıyla yüklenelim ve kazanalım.

Devlet adayları ve işbirlikçi hainler!

TC, devlet olarak sömürgeci partiler adına seçime girmek için, korucolardan ve hainlerden başka kimseyi bulamamaktadır. Bunların seçilip seçilmemeleri de fazla önemli değildir. Çünkü bu tutum sahiplerine er yada geç, Kürdistan'da yaşam hakkı tanınmayacaktır.

Halkımızın tek meşru otoritesi olan PKK tarafından yasaklanan sömürgeci partilerden aday olanlar, derhal ve gecikmeden seçimlerden çekilmelidirler. Ulusal kurtuluşun ve halkımızın iradesine uymalıdırlar. Tüm yaşamları boyunca alınlarında bir kara leke taşıma durumunda kalmamalıdırlar. Bütün bu çağrılara rağmen aday olmakta ısrar edenler hedeftirler ve cezalandırılacaklardır. Hatta seçilseler de bu akıbetten kesin olarak kurtulamayacaklardır. Onlar için tek kurtuluş, Kürdistan'da tek otorite olan ve Kürt halkının tek temsilcisi PKK'nin adaletine sığınmaktır.

Geleceği karartılan emekçi Türkiye halkı!

TC, Kürdistan'da biten sömürgeci egemenliğini biraz daha sürdürebilmek ve halkımızın özgürlük umutlarını yok edebilmek için yerel seçimlere her türlü hileyi karıştırdı. Bu seçimlerle Kürt halkını daha fazla katletmek isteyen TC, Türkiyeli emekçileri daha fazla muhtaç etmenin de onayını istiyor. Türkiyeli emekçileri sandık başına götürmek için sendika ağaları her gün işverenlerle görüşüyor. Bunlar Türk halkını daha fazla sömürmek ve halkların yaşamlarına düşman olan özel savaş rejmini yaşatmak içindir.

Kürdistan halkının katledilmesi, sürgün edilmesi ve köleleştirilmesi, Türk halkının özgürlüğü anlamına gelmiyor. Türkiye'deki demokrasi sorunu, Kürdistan'ın sömürge konumu ile direk bağlantılıdır. Kürt halkının kurtuluşu, Türk halkının ve bölge halklarının kurtuluşu anlamına geliyor. TC Kürdistan'daki savaşı Türk halkının cebinden aldığı paralarla yürütüyor.

Kürt halkının daha fazla katledilmemesi için, Türkiye'de yüzyıldır ihtiyaç duyulan demokrasi ortamının yolunun açılması için, onurlu bir yaşam için ve en önemlisi de iki halkı birbirine düşman eden TC'nin dayattığı bu kirli savaşın durması için, Türk halkı 27 Mart'ta sandık başına gitmemelidir.

İlerici insanlık ve uluslararası kamuoyu!

Kürt halkına ve DEP'e yapılanlar yakından biliniyor. Halkımız için yeni ölüm fermanları imzalanmaya çalışılıyor. TC, seçimlere gölge düşürmüştür. Halkımızın iradesinin sandığa yansıtılmaması için her yolu denemiştir. Kürdistan'a yüzbinlerce yeni asker ve polis göndererek, yeni katliamlara hazırlanmaktadır. Korucuların Kürt halkının temsilcisi olarak gösterileceği bir seçime halkımızın katılması beklenemez.

TC'nin bu insanlık dışı kirli oyunlarına karşı duyarlı olmak ve karşı çıkmak bir insanlık sorundur. Kürdistan'da önemli gelişmenin yaşandığı bu günlerde, Türkiye ve Kürdistan'a heyetler göndererek, TC'nin suçlarını yerinde görelim ve teşhir edelim.

-Sahte seçimlere izin vermeyeceğiz!
-Yaşasın Kürdistan'da tek otorite olan partimiz PKK!
-Yaşasın ERNK ve ARGK!
-Yaşasın Başkan APO!

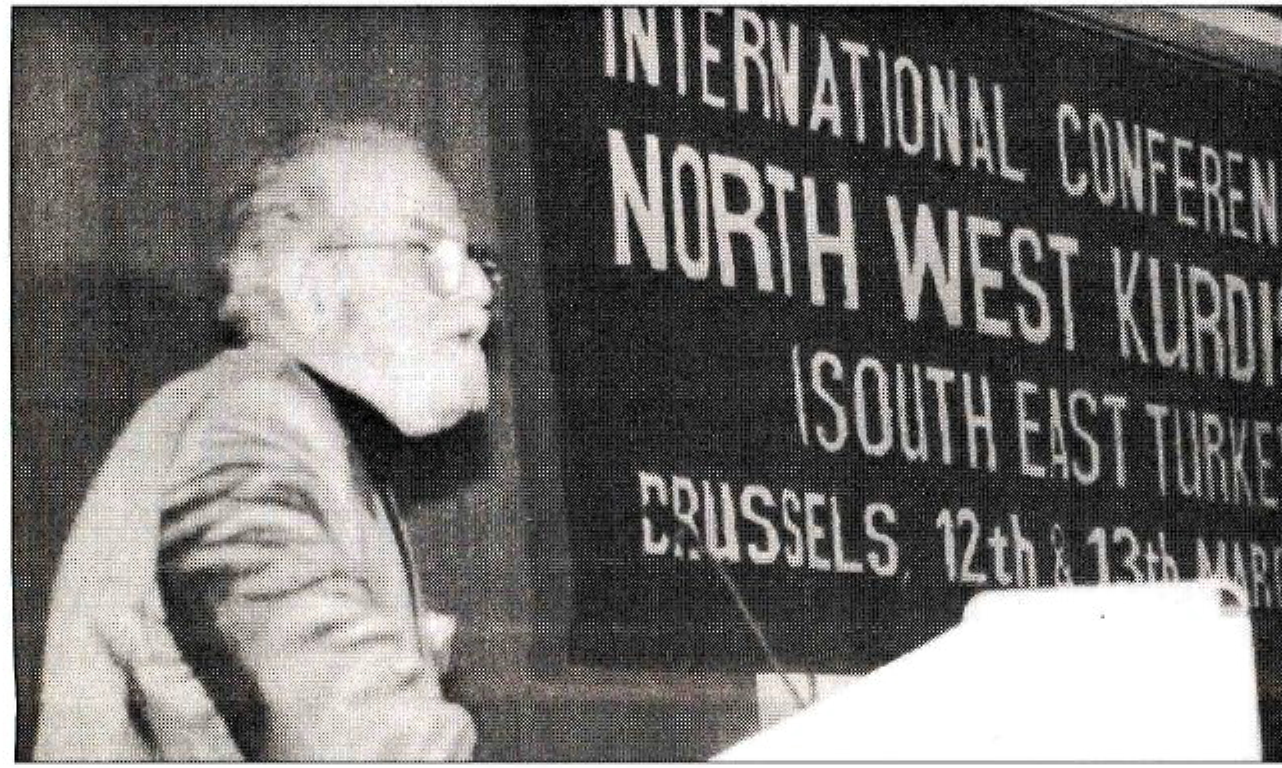
ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ
10.03.1994

TC'nin tüm provokasyon çabalarına rağmen,

Uluslararası Kuzeybatı Kürdistan Konferansı Başarıyla Sonuçlandı

Baştarafı 1. sayfada

nitelendirilen konferansa, Türkiye'den davetli olan birçok politikacı, yazar ve hukukçu zorunlu nedenlerden dolayı katılamadı. DEP milletvekilleri Hatip Dicle, Leyla Zana ve Orhan Doğan TC tarafından gözaltında tutuldukları için, Petrol-iş sendikası başkanı Münir Ceylan, İHD Genel Başkanı Akın Birdal, İHD İstanbul Şubesi Başkanı Ercan Kanar ile, diğer aydın ve politikacılar da çeşitli engellerden dolayı katılamadılar. TC'nin konferansa katılımı engellemesi nedeniyle, katılamayanlar için bir dakikalık saygı duruşuyla başlatılan Kuzeybatı Kürdistan Konferansı, Medico International Başkanı Hans Brandscheit'in açılış konuşması ile devam etti.

Brandscheit, konuşmasında özetle şunları söyledi, "Türk devleti Kürt sorunun siyasal yollardan çözümünden yana değil. Düşündükleri tek çözüm, bir halkı imha etmektir. Bunun adı da jenosittir. Uluslararası camiayı bu jenosidin durdurulması için harekete geçmeye çağırıyorum. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını esas almayan bir çözüm önerisi de gerçekçi değildir." Kürdistan İnsan Hakları Projesi Başkanı Kerim Yıldız ise, yaptığı konuşmada, "Gönül isterdi ki, bu konferans Ankara veya Diyarbakır'da olsun. Fakat ne yazık ki bu imkansız. Kür-distan'da bir halk katliamla karşı karşıya. Dünya gündemine oturmuş bulunan Kürt sorununun siyasi çözümü hakkında burada tartışacak ve bunu hayata geçirmek için yoğun çaba harcayacağız" dedi.

Konferansın açılış bölümünde Belçika senatosu üyesi Hugo Van Rampoey de bir konuşma yaptıktan sonra, İngiltere - Galler Katolikler Birliği Başkanı Kardinal Basel Hume tarafından konferansa gönderilen mesaj okundu.

Daha konferansın ilk konuşmasında, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın mesajının ikinci gün okunacağının açıklanması, bütün dikkatlerin bu noktada yoğunlaştırdı. Bütün kulisler bu mesajın neyi içerdiği noktası üzerinde yoğunlaştı.

Konferansın ikinci gündemi, "Kürdistan'da savaş durumu" bölümüydü. Kürdistan'daki insan hakları ihlalleri, basın ve konuşma hakkı konuları üzerinde yoğun değerlendirmeler yapıldı. TC'nin vahşi ve katliamcı uygulamalarının uluslararası sözleşmelere aykırı olduğu belirtilerek, bu konuda Avrupa devletlerinin ve ABD'nin ikiyüzlü tavırları da ortaya kondu.

Bu bölümde en çok ilgi çeken ve alkışlanan konuşma, Kürdistan'da işlenen insanlık suçuna ortak olmamak için, TC ordusundan firar eden astsubay Yener Soylu'nun, kirli savaşı gözler önüne seren konuşması oldu. Soylu'nun "Kimyasal silah, kullanıldığını gösteren video kasetleri izledim ve katledilmiş bir bayan gerillaya korucular tarafından tecavüz edildiğini gördüm" sözleri, Kürdistan'daki kirli savaşta TC'nin durumunu ortaya koydu. Yener Soylu bir yandan konuşmasından dolayı uzun uzun alkışlanırken, diğer yandan da konferansa gelen bazı Türk gazetecilerin ters bakışlarıyla karşılandı.

Daha sonraki gündemde ise, "Kürt sorununda demokratik politik çözüm" konusu tartışıldı. Otonomi, federasyon ve bağımsızlık çözümlerinden hangisinin Kürt sorununun çözümünde gerçekçi olacağı, konuşmacılar tarafından ortaya kondu. Bu bölümde değişik görüşler ortaya kondu. İngiltere Parlamentosu İnsan Hakları Grubu'ndan Lord Avebury, "Ülkeden ayrılma çözümü var, eğer ana ülke kabul etmezse aşırı adımlar atmak gerekir" derken, bir anlamda Alman devletinin görüşlerini yansıtan Almanya Doğu Enstitüsü'nden Prof. Udo Steinbach ise, sorunda yalnızca iki taraf olmadığını, birçok ülkenin bu bölgede çıkar peşinde olduğunu söyleyerek, askeri çözümün mümkün olmadığını belirtti. Udo Steinbach, bir taraftan "Politika mümkün olanların sanatıdır ve Kürtler bunu görmelidir" derken, diğer taraftan da TC'nin askeri çözüm ile sonuca gidemeyeceğini ifade etti.

Konferansın dördüncü gündeminde, "Uluslararası toplum Kürt sorununun çözümünde ne yapabilir?" konusu tartışıldı. Sakharov Vakfı Başkanı Elena Bonner yaptığı konuşmada, "I. Dünya savaşından bu yana, dünya devletleri insan haklarına fazla uymadılar. Aslında onlar kendi jeo-politik çıkarlarına önem verdiler. Bugün alacağımız kararlarda halkların self-determinasyon hakkının açılmasını istiyorum. BM ve AGİK taraflar arasındaki görüşmelere katılmalı ve taraflar eşit görülmelidir." dedi.

Bu bölümden çıkan sonuç şudur; PKK bir taraftır ve Kürt halkını temsil etmektedir. Uluslararası kurumlara sorunun siyasi çözümü için bazı görevler düşmektedir. Uluslararası kurumlar bugüne kadar bu konuda rollerini oynamadılar ve oynamaları kaçınılmazdır. Bu bölümde ayrıca, uluslararası hukukta çıkarların halklara tercih edildiği de belirtildi.

Yine, bir ülkede yaşayan iki halka ayrı haklar verilemeyeceği ifade edilerek, Kürtlerin haklarının verilmesi ve uluslararası çapta tanınması gerektiği, Kürt sorununun artık uluslararası sorunların başında geldiği belirtildi.

Başkan APO'nun konferansa gönderdiği mesajın okunmasından sonra konferansta büyük bir hareketlilik, dinleyicilerde ise büyük bir coşku ve heyecan yaşandı. Kimin barıştan ve insan haklarından yana olduğunu kanıtlayan mesaj, kirli savaşta sonuna kadar ısrar edenin kim olduğunu da açıkça gösterdi. Başkan APO'nun, Kürt sorununun siyasi çözümü noktasında yaptığı ve konferansın ruhuna uygun, savaşı sona erdirmeye yönelik talepleri ve konferansın sonuçlarını kabul edeceğini belirten mesajı, konferans delegelerinin sorun üzerinde daha kararlı durmasına ve çözüm noktasında cesur adımlar atmasına neden oldu.

Başkan'ın yaklaşımı konferansa katılan Türk, Kürt, Belçikalı, Güney Afrikalı ve diğer ülkelerin delegelerini derinden etkiledi. Mihri Belli bu konuda yaptığı değerlendirmede, PKK önderliğinin enternasyonalist ve eşitlikçi niteliğini açık bir şekilde ortaya koydu. Mihri Belli konuşmasında, "Kürt halkının PKK öncülüğünde verdiği mücadele, kendini dar ulusal sınırlara hapsetmiyor. Bütün insanlığa hitap ediyor. Kürt devriminin enternasyonalist yönü var. Yaşasın Türk ve Kürt halkının özgür, eşit ve gönüllü birliği" dedi.

Vedat Türkali de Başkan APO'nun mesajı üzerine yaptığı konuşmada, "Kürt ve Türk halkı arasındaki bağ o kadar güçlü ki, o kadar kana rağmen yine de kardeşlik var. Bu Kürt önderlere bağlıdır. Ben PKK Önderliği'ne teşekkür ediyorum" dedi.

Bu bölümde PKK Merkez Komitesi adına bir konuşma yapan Kani Yılmaz da, "Biz barıştan yanayız. Konfrans vesilesiyle bunu tekrar ortaya koyduk. Fakat bizim bu iyi niyetli yaklaşımımıza karşı bize katliam dayatılmaktadır. Bu yaklaşımlarımıza doğru cevap verilmezse tavrımız sert olacaktır. Biz bu bahar 30 bin gerillaya ulaştık, yıl sonunda 50 bine ulaşacağız. Gelişmelerin sorumlusu TC olacaktır." dedi.

Daha sonraki gündem maddesinde, "TC'nin uluslararası kurallar içindeki durumu" konusu üzerinde duruldu. Bu bölümde konuşmacılar, TC'nin imzaladığı ve taraf olduğu uluslararası sözleşmelere uymadığını örnekleriyle birlikte ortaya koydular. Özellikle TC'nin Cenevre Sözleşmesi'ne uymaması ve sivillere karşı katliamlarda bulunması nedeniyle, Cenevre Sözleşmesi'ni imzalayan devletlerin harekete geçmesi gerektiği, uluslararası hukuk açısından ortaya kondu. TC'nin katliamlarına karşı Kürt halkının korunması ve Kürtlerin kendi kaderini tayin etmesinin uluslararası hukuk açısından bir zorunluluk olduğu konferans delegeleri tarafından da benimsenen bir görüş oldu. "Uluslararası hukuk kuralları Kuzeybatı Kürdistan'a nasıl uygulanır?" konusu ile devam eden konferansın bu bölümünde, "Kürt ulusal direniş hareketine terörizmin ötesinde yaklaşılması gerekir. Kürt direniş hareketi siyasi bir harekettir. Avrupa devletleri buna gözünü kapatmamalı ve inkar etmemelidir," noktaları belirtildi.

Daha sonra "Kuzey Kürdistan'daki savaşın Irak Kürdistan'ına etkisi" konusu tartışıldı. Konuşmalarda Türk devletinin PKK'ye karşı gerçekleştirdiği saldırıların bütün Kürt halkına karşı olduğu ve saldırılarda sivillerin öldüğü belirtildi.

Tartışmaların sona ermesinden sonra, karar tasarısını hazırlama komisyonunun hazırladığı metin üzerinde tartışmalar yapıldı. Geniş bir komisyon tarafından, konferans boyunca yapılan tartışmalardan çıkan sonuçlar doğrultusunda hazırlanan 31 maddelik karar tasarısı oylanarak kabul edildi. Kabul edilen bu kararların içeriğine bakıldığı zaman konferansın başarıya ulaştığı rahatlıkla görülebilir.

İki gün boyunca süren ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çeşitli yönleriyle tartışıldığı konferans, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi açısından tarihi bir konferans oldu. 94 yılında Kürdistan diplomasisinde bir açılımın yaşanacağı ve TC'nin giderek uluslararası alandan teşhir ve tecrit olacağı sonucu ortaya çıktı. Avrupa devletlerinin, bir halkın köleliğe karşı verdiği var olma savaşını ve soykırıma karşı durma hareketini terörizm olarak niteleyerek, TC'nin soykırımcı politikalarına ortak oldukları açık bir şekilde anlaşıldı. Bu anlamıyla konferans Almanya ve Fransa devletinin PKK'yi yasaklama kararlarına karşı verilmiş insani bir cevap oldu.

Konferans ile PKK'nin Kürt halkının temsilcisi ve iradesi olduğu uluslararası alanda kabul edilmiş oldu. Konferansa katılan 300 insan PKK'nin Kürt halkının temsilcisi olarak barışı esas alan bir hareket olduğunu ve silah kullanmaya mecbur edildiğini tescil etti.

PKK'yi uluslararası alanda terörist ilan etmek için her yolu deneyen TC'nin, artık bunu rahat rahat yapamayacağı ve Batı sisteminin TC'yi artık bir kambur gibi sırtında taşıyamayacağı netleşti. Kirli savaşta ısrar edenin ve uluslararası hukuka uymayanın TC olduğu, buna karşı sürekli barışı, eşit, özgür ve gönüllü birliği dayatanın Kürt halkının temsilcisi olan PKK olduğu anlaşıldı. Bu noktada asıl teröristin TC olduğu ve Kürt halkına karşı bir jenosit politikası içinde bulunduğu, konferans ile batı kamuoyu tarafından daha iyi görülebildi.

Avrupa devletleri ve ABD'nin TC'ye silah vererek ve ekonomik yardımda bulunarak TC'nin jenosit politikasına yardımcı oldukları açıkça ortaya kondu. Konferans bunun tehlikeli ve uluslararası hukuka aykırı olduğu noktasından hareketle asıl teröristin kim olduğunu ortaya koymuştur.

Evet, konferans her yönüyle Kürt halkı ve insanlık için önemli kazanımlarla sonuçlandı. PKK barışçıl tavrını bir kez daha ortaya koyarak sorunun siyasi yollardan çözülmesini istedi ve somut önerilerini ortaya koydu. TC'nin buna cevabı ise yine şiddeti ve katliamı dayatmak olmuştur. Konferansta da ortaya konduğu gibi, TC'nin askeri yollardan sonuca ulaşması mümkün değildir. TC tekrar siyasi çözüm çağrılarına "zayıfladıkları için yapıyorlar" safsatasıyla yaklaşıyor ve sorunu daha da derinleştiriyor. Bu noktada tekrar uyarıyoruz, eğer bu iyi niyetli yaklaşımlara cevap verilmezse, PKK'nin yanıtı geçmişten kat be kat ağır olacaktır.

Konferans delegelerinin konuşmalarından bazı bölümler

Yener Soylu (TC ordusundan firari astsubay-Türkiye)

Bu konferansı düzenleyenlere ve katılanlara hoşgeldiniz diyorum. Ben TC askeriyim ve Kürdistan'da işlenen suçlara ortak olmamak için, çok sevdiğim ülkemi bırakıp, buraya geldim. Ben birlikte nasıl daha iyi yaşanabileceğini tartışmak isterdim, ama TC Kürt sorununun çözüm yollarını tartışmaktan çok, şiddeti, insanlık suçunu uyguluyor. Kürdistan'da yaşananları size anlatabildiğim için mutluyum. Kürdistan'da mevcut ordu güçleri, özel savaş güçleri köyleri bombalıyor, evleri yakıp-yıkıyor, insanları işkenceden, katliamdan geçiriyor.

Şırnak'ın Dağkonak köyünde, insanlar kadın-erkek, çocuk-yaşlı gözetilmeksizin ordu güçlerince kurşuna dizildi. Şenoba'da bir çatışma sonucu ölü olarak ele geçirilen bayan gerillaya Babat korucuları tarafından tecavüz edildi. Diyarbakır'da ve daha birçok yerde kimyasal silah kullanıldığını gösteren video kasetleri izledim. Ben insanlık suçu işleyen ve bunu sürdürmekte inat eden ordudan, ona ortak olmamak için kaçmak zorunda kaldım. TC ordusundaki rütbeli-rütbesiz tüm askerlere çağrıda bulunmak istiyorum. Silahlarınızı kardeş Kürt halkına çevirmeyin. Silahlarınızı, sizden Kürt halkına karşı savaşmanızı isteyip de "çocukları Lara Plajı'nda askerlik görevini yapanlara" çeviriniz. Halk çocuklarını zorla savaştıranlara karşı çıkınız.

Mihri Belli (Yazar-Türkiye)

Kürtlerin ulusal kurtuluş mücadelesi haklıdır. TC'nin yürüttüğü savaş Kürt halkı açısından da, Türk halkı açısından da çok zararlıdır. Bu savaşın maddi zararı fazladır ama ben onu o kadar önemsemiyorum. En önemlisi de Türk halkının manevi olarak bitirilmesidir. Türk halkının beyni medya tarafından yıkanıyor. Türk halkı yürütülen bu savaşı benimsemiyor, karşıdır ve pasif bir direniş içindedir. Son dönemlerde resmi kaynaklar asker kaçağının 250-400 bin arasında olduğunu açıklıyorlar. Anlamadıkları bu savaşta pisi pisine giden askerler de savaşmak istemiyor. Bu, Türk halkının bu kirli savaşı protesto etme girişimidir, yeterli değil ancak sessiz bir protestodur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kendisini dar sınırlara kapatmıyor, halkların gönüllü birliğini esas alıyor. Öcalan arkadaşın gönderdiği mesajda enternasyonalist ruhu gördüm ve ben de yaşasın Kürt ve Türk halklarının gönüllü birliği diyorum.

Abdurrahman İbo (Milletvekili-Suriye)

Biz Suriye parlamentosu nezdinde girişimde bulunarak, Kuzey Kürdistan'daki katliamları protesto ettik. TC Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve Meclis Başkanı'na protesto mektubu göndererek, yıkıcı savaşın durdurulmasını istedik. Kuzey Kürdistan'daki uygulamalar faşizme yakın bir durum arzetmektedir. Kimyasal silahlarla sivil ve silahsız halka karşı bir yok etme hareketi yürütülmektedir. Kontrgerillanın sivil halka yönelik saldırıları faili meçhul cinayet olarak kalmakta ve bu cinayetler gittikçe de artmaktadır. Akan kanı durdurmak için ne yapmamız gerekir diye düşünmemiz gerekiyor. Askeri yöntemlerle bir halkı yok etmek mümkün değildir.

Bugüne kadar birçok Kürt isyanı yaşandı. Bu isyanlar TC tarafından kanla bastırıldı ve birçok Kürt ülkesini terk etmek zo-

runda kaldı. Osman Sabri, Nuri Dersimi, Cigerxwin, Celadettin Bedirxan gibi Kürt aydınları katliamlardan kaçıp Güney-batı Kürdistan'a sığındı.

Güney-batı Kürdistan'daki Kürtler olarak, bizim geleceğimiz ve umudumuz Kuzey Kürdistan'a bağlıdır. Güney-batı Kürdistan'daki halkımızın %80'i PKK'yi destekliyor. PKK Kürt halkının beyni ve vicdanını temsil ediyor. Vicdansız ve beyinsiz bir yaşam olamayacağına göre, Kürt halkı da PKK'siz olamaz. Ben bu konferansın sonucundan başarı bekliyorum ve özgür, demokratik, bağımsız bir Kürdistan diliyorum.

Prof. Mehrdad Izady
(Harvard Üniversitesi-ABD)

Demografik (nüfus) yapıda bazı değişiklikler görülüyor. 1940'lardan itibaren Ortadoğu'daki etnik gruplarda yoğun bir nüfus artışı oldu. Tabii ki hepsi aynı oranda değildir. Özellikle Türkiye'deki Kürt nüfusunda yoğun bir artış gözleniyor. Bu demografik değişim Türkiye'yi etkiliyor. Kürtler 20. yüzyıla küçük bir avantajla girdiler. Kürt ve Ermeni halkı büyük bir baskı ve katliama tabi tutulurken, özellikle Kürt halkının 1918-1940 yılları arasındaki nüfusu %60 oranında katliamdan geçirildi. 1950'den sonra Kürtlerin sayısı azaldığı için, etkinliği de azaldı. 1960'tan itibaren ise -Türkiye başarı kazandığını düşündüğü bir sırada- Kürtlerde yoğun bir nüfus artışı gerçekleşti. 1970'lerde Kürtlerdeki doğum oranı, bütün diğer komşularına göre çok daha fazlaydı. Kürtlerdeki nüfus artışı, Türk halkının nüfus artışından üç kat daha fazlaydı. 10-15 yıl içinde Kürtler Ortadoğu'daki en kalabalık etnik grup olacak. 1950'lerde Kürtlerin Türkiye'ye entegre olduğu sanıldı ve baskılar azaltıldı. Oysa şimdiki durumuyla Kürtlerin nüfusu 2030'lu yıllarda Türklerden çok daha fazla olacak. O zaman Türkler azınlık olacak. Güney Afrika ve Filistin'deki durum da aynı. Avrupa toplumunun nüfus oranı, 20. yüzyılın başlarında dünyanın üçte biriyken, şimdi ise onda biri bile değil. Geçenlerde Antep ve Maraş'ta Kürtler azınlıktayken, şimdi çoğunluktalar. Ankara'nın bir adım ötesinde bile Kürt var. İstanbul'da 1 milyondan fazla Kürt yaşıyor. Türkler yaşlandığı müddetçe, çalışan kitle daha çok Kürtlerden oluşacak. Askeri olarak da durum böyledir, orduda da çoğunluk Kürt olacak. Belki de devlet Kürtleri orduya çağırmayacak, ya da asker sayısını indirecek. Türkler ve Kürtler birlikte yaşamaya mecburdurlar. Türkler ve Kürtler arasında konfederasyon tek gerçekçi çözüm olacaktır. Gelecekte, atalarından gelen topraklar Kürtlerin olacaktır.

Hans Eberhard Schultz
(Avukat-Almanya)

Alman hükümetinin Kürt soykırımına nasıl baktığını anlatmaya çalışacağım. Alman Başsavcılığı'na, Türkiye'ye silah satıldığına ve soykırıma ortak olunduğuna dair bir suç duyurusunda bulundum. Alman Başsavcısı bu suç duyurusunu tam bir yıl sonra reddetti. Türk hükümeti tarafından yapılan bir soykırım olduğunu kabul etmediklerini, PKK'nin Türkiye'deki "terörist" bir örgüt olduğuna, dolayısıyla soykırım yapılmadığına göre, Alman hükümetinin de olmayan bir şeye ortak olamayacağını bana yazılı olarak bildirdi.

Başsavcı tamamen Ankara'nın düşünceleri çerçevesinde cevap verdi ve sunduğumuz hiçbir belgeyi de gözönünde bulundurmadı. Dışişleri Bakanı Kinkel, Türkiye'ye yaptığı ziyaretten sonra, Türkiye'ye sattıkları silahların Kürtlere karşı kullanılmaması yönünde herhangi bir garanti vermeyeceklerini söyledi. Dolayısıyla Başsavcı'nın bu kararı hukuki değil, politik bir karardır. Almanya dünya polisi rolünü oynamak istiyor. Buna bağlı olarak Almanya'nın Düsseldorf şehrinde, PKK'lilere karşı bir dava açıldı. PKK'liler iç düşman olarak tanımlandı. Oysa 1989 'da açılan bu davayla, PKK'nin silahlı mücadelesinin yargılanması amaçlanıyordu. Ama bu gerçekleştirilemedi. Son olarak da bunun devamı olarak Kanther bazı yasaklamalara gitmeye çalıştı. Bu yasaklamalar Alman hukuk tarihinde tektir. Halkların birarada olmasını, yaşamasını engelleyen TC'dir ve TC de Göbel gibi yalana dayanmaktadır, barışa karşıdır. Ne yazık ki Almanya da TC'yi desteklemekte, ona silah satmaktadır. Türkiye'ye silah satışı hemen durdurulmalıdır. TC'nin bu tutumuna karşılık, Avrupa ülkeleri ise sessiz kalarak, ona destek veriyorlar. Onlar da olanlardan sorumludur. Avrupa ülkelerinin yardımı olmadan, TC Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine hiçbir zarar veremez.

Ralf Fertig (İnsani Yasa Projesi Derneği-ABD)

Birçok halkın yaşadığı bir memleketten geliyorum ve ülkesi olmayan bir halk için konuşmanın benim için bir şeref olduğunu belirtmek istiyorum. İnsanın şerefine saygı duyduğum için burada konuşuyorum. Ben Ekonomik, Kültürel Hakları ve Azınlık Haklarını Koruma Komitesi'nden bahsetmek istiyorum. Bu komitenin bir merkezi vekili ve birçok ülkede de temsilcilikleri var. Azınlıkları Koruma Komitesi, birçok azınlığın haklarının elinden alındığını görüyor. Ve bu komite genişletilebilir. Komitenin elinde birçok işkence raporu var ama bu konuda anında adım atılmıyor. Herkese yaşam ve güven hakkı olduğuna göre, komite de bu konuda daha iyi çalışabilir. Cenevre Antlaşması'na göre, işkence yapılıyorsa, hükümetlerin emriyle dolaylı-dolaysız ya da kanuni-kanuni olmayan yollardan cinayetler işleniyorsa, sıkıyönetim ilan ediliyorsa, şiddet kullanılıyorsa bu muameleye tabi tutulanlar korunmalıdır. Silahlı mücadelenin verildiği yerlerde siviller ve esirler korunmalıdır. Ayrıca Birleşmiş Milletler'in de sömürgeci ve ırkçı rejimlerin olduğu yerlerdeki azınlıkları koruması gerekiyor. Dolayısıyla Kürtlerin durumunu da BM'ye sunmalıyız. Eğer bu durumda ses çıkarılmazsa, TC'nin etnik temizliği devam edecek. Bu sorun her yerde anlatılıp, tartışılmalı ve bir an önce BM'ye sunulmalıdır.

Kader Asmal (ANC-MK Üyesi-Güney Afrika)

ANC Merkez Komite temsilcisi olarak konuşuyorum. Zor bir zamanda kendi ükemi terkedip, bu konferansa geldim. Bizim tarihimiz baskı altında kalan insanların dayanışma tarihidir.

Afrika'da yoğun bir ırkçılık var, buna karşı ve ezilen halklara yardım için Avrupa'ya çağrıda bulunmak istiyorum. Afrika Milli Komitesi'nin durumu ne olursa olsun, biz diğer ezilen halklarla dayanışma içinde olacağız. Süresiz olarak katliam yapılıyor, var olan trajediyi inkar edemeyiz. Ben konuşmama, sesini çıkarmama tutumuna karşı da burada konuşuyorum. Başka halklara olan borcumuzu ödemek, Kürtlerin dostu olduğumuzu göstermek, sorunu siyasi yollardan halletmek ve dayanışmak için buradayım. Özerklik, kendi kaderini tayin etme, azınlık hakları üzerinde duracağız. Özellikle bağımsızlık sorununun halledilmesi için uluslararası kurumlar oldukça önemlidir. Kürdistan'daki bu savaşta yüzbinlerce insan öldürüldü. Bu savaştan büyük bir acı duyuyoruz. Herkese yarayan bir barış yapmalıyız. Baskıya maruz kalanlarla diyalog şarttır. Kürdistan'daki duruma bakarak, bu diyaloğu şart görüyoruz. Tabii ki önce karşılıklı ateşkes lazım. Türk hükümetinin sıkıyönetimi ve terörle mücadele kanununu kaldırması gerekiyor. Yapılan baskılar Kürtlerin Kürtlüklerini, özerk olmalarını engellemek içindir. Etnik bir katliam yapılıyor. Kürtlerin mücadelesi silahlı bir halk mücadelesidir. Kürtlerin her türlü organizasyonu kurmaya hakları olmalıdır. Avrupa'dakiler de bu insan kasaplarına silah satmamalıdır. Avrupa Konseyi, İnsan Hakları Komisyonu niye sesini çıkarmıyor? Bence Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nden ihraç edilmesi gerekir.

Vedat Türkali (Yazar)

Sizleri Kürt halkının bir dostu olarak selamlıyorum. Kürt halkı için mücadele edenlerin, Türk halkının özgürlüğüne de katkıda bulunacaklarına inanıyorum. Genelkurmay eliyle yönetilen hükümet, her alanda baskı uyguluyor. 75 yaşında bir yazarım ve özgürüm, serbestçe düşünüyorum dediğim tek bir günü bile hatırlamıyorum. Kürdistan'da bir sıkıyönetim var ve bu Türkiye'yi de etkiliyor. Türk solu Kürt gerçekliğini inkar ediyordu. Türk solu şaşkınlık, ürkeklik içindedir. Belli bir tutum gösteren Komünist Partisi'nin sonunu da biliyoruz. Türkiye'de şiddet üretiliyor. Devlet hiçbir kurumu terörist olarak nitelendiremez. Karanlık egemenlik, yani tekelci burjuvazi Kürt sorunun çözülmesini istemez. Çünkü hem Kürt, hem de Türk halkını kullanmaktadır. Kürt halkı kendi kaderini tayin edebilmelidir. Önce buna sağlayacak bir seçim gerekiyor ama DEP olayı bunun imkansızlığını gösteriyor. Silahlar susmalı, diyalog geliştirilmeli. DEP milletvekillerini tutuklayan bir hükümetin meclisinde bu sorunlar tartışılmaz. Nitekim bu konferans Ankara'da değil de burada yapılıyor, sonuca ulaşmalıyız. Türk kamuoyu aydınlatılmalıdır, çünkü yalanlarla aldatılıyor. Türk medya karanlık güçlerin egemenliğindedir. Türkiye gerçekleri inkar ediyor, kanıt olduğunda ise umursamaz davranıyor. Tüm devlet kurumları da baskı altındadır. Bazı işadamları da baştaki 30-40 ailenin çıkarı için konuşuyorlar. Ben bir Kürt-Türk dayanışma grubunun kurulmasını öneriyorum. Kürtler ezildikçe, Türklere de özgürlük yoktur. Türk ve Kürt halkları arasındaki bağ çok güçlüdür. Şeyh Sait Türk askerlerini yakalayıp bırakıyordu. Şimdi PKK de aynı şeyi yapıyor. Bu daha çok Kürt önderliğine bağlıdır. Ben PKK Önderliği'ne teşekkür ediyorum. Türk ve Kürt halkı dayanışma içinde zafer kazanabilir. Dayanışmayı örgütlendirelim. Haklıyız, güçlüyüz. Zafer

ULUSLARARASI KUZEYBATI KÜRDİSTAN KONFERANSI'NA

Kürt halkının değerli dostları!

Giderek uluslararasılaşarak dünyayı yakından ilgilendiren bir düzeye varan Kürt sorunu ve özellikle de Kuzey Kürdistan sorunu, kaydettiği gelişmeyle çözüm aşamasına gelmiştir. Halkımız, bu aşamaya gelinceye kadar, Kuzey Kürdistan'da büyük acılar, fedakarlıklar temelinde büyük bedeller ödeyerek, partimizin öncülüğünde ulusal uyanışını gerçekleştirmiş, özgürlüğü için çok meşru bir temelde ulusal kurtuluş savaşımını yükseltmiştir.

Türk devletinin soruna yaklaşımı ise, sürekli inkar ve bu inkarı gerekçelendirmek için, tarihi gerçekleri yok sayma biçiminde olmuştur. TC'nin bu yaklaşımına karşı geliştirilen her tutum, çok vahşi ve acımasız bir şekilde bastırılmıştır. Halkımızın özgürlük talebi adeta oluk oluk kan akıtılarak yok sayılmıştır.

Dünyanın Kürt sorununa ilgisi yoğun olmasına rağmen, Avrupa'nın kimi devletlerinin yaklaşımları çözüme hizmet etmekten çok, onu zorlaştırmaktadır. Verilen destekler halkımıza karşı sürdürülen haksız özel savaşta, katliamlar için TC'yi cesaretlendirir biçimde olmuştur.

Ayrıca milyonları kucaklayan ve çözümün gerçek muhatabı olan partimiz, bu devletler tarafından, ekonomik ve siyasal çıkarlar uğruna ve anlaşılmaz bir mantıkla "terör" hareketi olarak adlandırılabilmiştir. Yine mücadelemize yönelik ve hiç de gerçekçi olmayan "PKK çözümden yana değildir" ya da "PKK ayrı bir devlet kurmanın dışında bir yaklaşım göstermiyor" söylemi de, hiçbir dayanağı olmayan bir yakıştırmadan başka bir şey değildir.

Tüm dünyanın gözleri önünde ve özellikle 1993 yılı ateşkes döneminde yapılan basın toplantılarında; çözüme kapalı olmadığımızı, çözüm önerilerini elinin tersi ile itenin TC olduğunu ifade etmeye çalışmıştım. Bu tür iddialar sürekli ve maksatlı olarak gündemde tutulmaya çalışılıyor. Bu temelde düzenlenen konferans nedeni ile tutumumuzu çok net olarak tekrar ortaya koymayı faydalı bulmaktayım:

1. Biz, tüm çözüm önerilerine, bu konuda devletlerin veya uluslararası kuruluşların yapacağı girişimlere açık olacağız.

2. Mutlak anlamda Türkiye'yi bölme gibi bir anlayışımızın olmadığını, bu yönlü propagandaların bizim gerçeğimizi yansıtmadığını tüm açıklığı ile ifade etmek istiyorum.

3. Türk devleti ile görüşmeler temelinde ve diyalog yoluyla, demokrasi içinde halkımızın meşru taleplerini dile getirme ve bu konuda bir sonuca varma temelinde bir süreç başlatılacak olursa, buna taraf olacağımızı belirtmek istiyorum. Biz başından beri somut çözüm önerilerine karşı çıkmadık ve kapalı olmadık. Federasyon dahil bütün alternatifleri de bu temelde tartışmaya hazırız.

4. Uluslararası gözlem çerçevesinde karşılıklı bir ateşkes ve ardından çözüm görüşmeleri başlatılacaksa, bundan kaçınmayacak ve zorlaştırıcı bir tutumun sahibi olmayacağız.

5. En önemlisi de, Konferans'ta çözüme ilişkin alacağınız kararları kabul edeceğimi şimdiden taahhüt ediyorum. Siyasi çözüm ve serbest siyasi faaliyetler için zemin oluşturulursa, silahlı savaşın tamamen sona erdirilmesinin önünü açacağımızı da açıklıyorum.

Görülüyor ki biz, çözümü sadece savaşta arayan bir konumda değiliz. Kaldı ki savaş bizim tercihimiz değildi. Bizi buna zorlayan ve ulusal varlığımızı bu temelde savunma konumunda bırakan, uzlaşmaz tutumuyla sadece özel savaş ile sonuç alabileceğini sanan, çok zalim bir pratikle ülkemiz ve halkımız üzerinde terör estiren TC olmuştur.

Bu temelde, çalışmalarınızda verimli, etkili ve çözüm yönünde önemli kararlara ulaşacağınıza olan inancımı belirtiyor ve tüm platformu içtenlikle selamlıyorum.

Başarı dileklerimle

Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri
10. 03. 1994

Türk ve Kürt halklarının olacaktır.

Melik Fırat (Bağımsız milletvekili-Türkiye)

Ben size halkımın durumunu anlatmak istiyorum. Avrupa'daki halkların şunu bilmesini istiyorum ki, Kürt halkı size, Avrupa'ya küskündür. Ülkemiz bölünmüştür, halkımız kölenin de kölesidir. Biz Avrupalıların yerinde olsaydık, bu durumdan utanırdık. Çünkü biz beraber yaşadığımız halkları severiz, hiçbir halka düşmanlığımız yoktur. Ama kemalist sistem çok dar. Bizi müdafaa eden hiç kimse yok, güvenliğimiz yok. Hatta Türkiye'ye döndüğümüzde gözaltına alınabiliriz. Kemalist sistem Romalı anlayışıyla hareket edenleri temsil ediyor. Türkiye'nin Romalı bastırmacı kökeni var. Kemalist model, kopye edilmiş bir model. Bu model, bu sistem Türk halkına bile baskı yapıyor, herkesi "Ne mutlu ki Türküm" ideolojisiyle şartlandırmıştır. İnanıyorum ki Türk halkı da bir gün gerçeği görecektir. Benim büyük babam Şeyh Sait öldürüldü. Tüm fertleri öldürülen bir ailenin üyesiyim. Ama Türk halkına karşı hiçbir düşmanlığım yok. Bu konferansın baskı altında olan Kürt halkının kurtuluşuna yardımda bulunacağına inanıyorum.

Martin Van Bruinessen (Antropolog, Yazar-Hollanda)

M. Kemal bir bağımsızlık mücadelesi sonucu TC'yi kurdu. Bugün Kürtlerin bağımsızlık mücadelesi de sonuca gidebilir. Şimdiye kadar tüm bağımsızlık mücadelelerine karşı şiddet kullanıldı. TC'nin kuruluşunda Türkler ve Kürtler birlikte savaştı, Kürt halkıyla kardeşlikten bahsedildi. Fakat şimdi Türkiye olarak belirlendi ve bu Türklerin Kürtlerden daha fazla hakka sahip olacağını gösteriyordu. Kurtuluş savaşında Kürtleri ve Türkleri biraraya getiren islamiyetti. Fakat daha sonra birliğin milliyetçilikle sağlanacağı anlaşılınca, Kürtler tehlike olarak görüldü. 1925'teki Şeyh Sait ayaklanması bastırıldı. Bu sırada TC'nin tüm politik sistemi değişti, otoriter bir sistem geliştirildi. İlk başbakan İsmet İnönü "Biz milliyetçiyiz ve Türklüğe karşı gerçekleştirilen ayaklanmaları bastırırız" diyerek, ne kadar otorite olduğunu gösterdi. Dünyadaki tüm önemli kültürlerin Türk kültüründen kaynaklandığını kanıtlamaya çalıştılar. Bunun için birçok katliam ve sürgün gerçekleştirdiler. Devlet üç ayrı bölge oluşturdu. Birinci güvenlik bölgesindeki tehlikeli Kürtler sürgün edildi. İkinci bölgeye Türkler yerleştirildi. Dersim bölgesinin de ayrı bir eyalet haline getirilmesi amaçlandı. Önce polis karakolları ve askeri birlikler oluşturuldu. Dersim isyanı bastırıldı, çok sayıda kişi öldürülürken, birçok kişi de Türkiye'ye sürgün edildi. Daha sonra ise isyanlar yakın geçmişe kadar gerçekleşmedi. Aydınların da çalışması vardı ama savaş olunca bu sesler de susturuldu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi politiktir, stratejisi de politiktir. Fakat TC buna karşılık koruculuk sistemini geliştirmeye çalıştı, askeri güçler Kürtleri milliyetçi yaptılar. Oysa şu andaki ayaklanmayı bastıramıyorlar, çabaları sonuç vermiyor. Bu mücadele sonuca gidecektir.

Lord Eric Avebury (İngiltere Parlamentosu İnsan Hakları Grubu İngiltere)

Başkan Buch'un ileriye sürdüğü, "yeni dünya düzeni" değişmeyen sınırları öneriyordu. Ama sonuç öyle olmadı, çelişkiler, çatışmalar arttı. Küçük ülkeler bile birbiriyle çatıştılar. Rusya'da, Somali'de, Yugoslavya'da çatışmalar oldu, çözümler bulunmaya çalışıldı. Kürt sorunu ve mücadelesi de oldukça boyutlandı. Oysa dünya topluluğu Kürt sorununa karışmıyor. Acaba gerçekten Türkiye politik bir çözüm istiyor mu, yoksa sadece askeri zaferlerden mi yanadır? Türkiye'nin politik ve askeri kuruluşlarıyla konuşmalıyız, politik çözümü dayatmalıyız. Bu savaş Türk ekonomisine de zarar veriyor, Merkez Bankası da bu nedenle iflas etmiştir. Bağımsızlık mücadeleleri ne yazık ki öncelikle silahlı olarak veriliyor, meşru olarak kabul edilmesi daha sonra gerçekleşiyor. Sömürülen halklar Avrupa Konseyi'ne şikayette bulunmalıdırlar. Kürt sorunu da uluslararası soruna çevrilmelidir. Biz çaba gösteriyoruz. Ama ne yazık ki Birleşmiş Milletler bir halklar teşkilatı değil. Uluslararası topluluk Kürt sorunuyla yeterince ilgilenmiyor. Türkiye'den ayrılma çözümü var. Eğer ana ülke kabul etmezse, en aşırı adımları atmak gerekiyor. Kürt mücadelesinin sonucu ne olursa olsun, sonuçta Türkler de, Kürtler de birbiriyle iyi geçinmek zorundadır.

Udo Steinbach (Alman Doğu Enstitüsü-Almanya)

Kürtlerin acısını dindirmek için, savaşa hemen son vermek gerekiyor. Savaşı durdurmak için de gerçekçi çözümler aramak gerekiyor. Çözümde her iki tarafın da çıkarları gözönünde bulundurulmalı. Bismark "politika mümkün olanın sanatıdır" diyor. Günümüzdeki Kürt sorununun Filistin sorunuyla benzerlikleri vardır. Filistinliler ve İsrailliler, hedeflerine ulaşamayacaklarını anlayınca anlaşma yapmak zorunda kaldılar. İsrailliler yenildiği için bu sonuca gitdildi. Kürtlere uygulanan askeri çözüm sonuç alamayacaktır. Kürtlerin silahı diğer hükümetlerin silahından daha az ve Kürtlerin dostu yok. Bölgesel çıkarlar Kürtlerle birlikte değil, diğer halklarla birlikte. Ayrıca bağımsız bir Kürt devleti birçok devleti de etkileyecektir, İran'ı da Irak'ı da etkileyecektir. Türkiye de şu anda uluslararası topluluktan izole oluyor. Birleşik bir Kürt hareketi olmadığı için, hareket zayıflıyor. Kürtler birleşmeli, bir birleşme kavramına ulaşmalı.

Bu sorunda ana rol uluslararası topluluğundur. Uluslararası topluluk rol almalı ve bir politik çözüm teklif etmelidir. Ne yazık ki bugüne kadar bu gerçekleştirilmedi. Bu bir çelişkidir. Kürtler için birleşin diyoruz. Çünkü gelen çözüm önerileri de farklıdır. Kürtler, Filistinlilerden ve Güney Afrika'daki ANC'den çok şey öğrenebilirler. Çünkü benzer yönler çoktur.

Elena Bonner (Sakharov Vakfı Başkanı-Rusya)

I. ve II. Dünya Savaşı'ndan sonraki başbakanlar bugüne kadar insan haklarına yeterince uymadılar. Politikaları kendi jeo-politik çıkarlarına önem verdi. Dolayısıyla bugün alacağımız kararlarda halkların kendi istemlerini belirtmeleri önemlidir. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, konferansa sunduğu mesajda bu konuyu yeterince açıklıyor. Alınacak kararlarda AGİK ve Avrupa Parlamentosu'nun, Türk hükümetinin PKK ile yapacağı görüşmelere katılması da işlenmeli. Alınacak karar ve yapılacak görüşmelerde her iki halkın da çıkarları, istemleri gözönünde bulundurulmalı. Bir ulusun kurtuluşu sadece bir toprak parçasının kurtuluşuna dayanmaz. Rusya'da son dönemlerde önemli bir gelişme var ama medya bunu yeterince göremiyor. Yakın bir zamanda Rusya ile Tataristan arasında bir anlaşmaya varıldı. Bu anlaşmada Tataristan'ın bir ülke olduğu belirtiliyor ama bu Rusya'nın toprak bütünlüğünü etkilemiyor. Dünya için de önemli bir örnek olan bu anlaşmaya isim vermede federatif, konfederatif tartışmaları yapıldı. Hangi ismin verileceği önemli değildir. Önemli olan bu anlaşmanın halkların barış içinde yaşamalarının temelini atmasıdır. Anlaşma Rusya içindeki birçok problemin de çözümünü sağlayabilir. Ayrıca bu konferansta alacağımız kararlarda sözü edilecek olan İran, Irak, Türkiye, Suriye ve Kürdistan arasındaki ilişkide de temel olabilir. 25 milyonluk Kürt halkının özgürlüğe ve mutluluğa ulaşacağına inanıyorum.

Valerie de Poaulpiquet (İnsan Hakları Derneği üyesi-Fransa)

Kürt halkına tam desteğimi üye olduğum iki ayrı insan hakları kuruluşu adına bildiriyorum. Bu örgütler insan haklarıyla ilgileniyor ama Kürtlere karşı oldukça ilgisiz kalıyoruz. Kürtler bir azınlık değildir, devletsiz bir halktır. Ülkesi dört parçaya bölünmüştür. Kürt halkının kurtuluşu için mücadele eden PKK, ayrılıkçı bir hareket değildir, kurtuluşçu bir harekettir. Ama başından beri ayrılıkçı gösterilmektedir. TC uzun bir süredir Kürt halkının kişiliğini, varlığını, adını inkar ediyor. Bir halkın geleceğini Türk devleti değil, ancak o halk belirleyebilir. Bu durumda Kürt halkı da uluslararası hukuka dayanabilir. Kürt halkı korunmasızdır ve bilinçli olduğunu söyleyenler için bu ayıp ve yara devam etmektedir.

İvan Fariyov *Omerouig* (Asya-Afrika Enstitüsü-Rusya)

Bizler her alanda insan haklarına uyulmasını isteyen bir halkız. Azınlıklar kendi ülkelerinden sürülmemeli, hakları ellerinden alınmamalı. Kürtlere çifte standartla yaklaşılıyor. Bu Ortadoğu'daki diğer halkları da etkiler. Kürtlerin neden ayaklandığı faktörü gözönünde bulundurulmuyor. Kürt sorunu medeni olarak tartışılıp, çözülebilir. Kürtlerin hakları verilmeli ve Kürtler uluslararası alanda kabul edilmelidir. Bu konferansın sonucu umarım Ortadoğu'daki tüm ülkelerce anlaşılır. Bu ülkeler, kendi ülkeleri için savaşan tüm halkları sonuca ulaşması

ULUSLARARASI KUZEYBATI KÜRDİSTAN KONFERANSI'NA

Sayın başkan ve değerli dostlar!

Kürdistan Ortadoğu'nun en eski ve tarihi uygarlıklarından biridir. Kürtler yaklaşık 40 milyona varan nüfusları ile üzerinde yaşadığımız coğrafyanın en etkili topluluklarından birini oluşturmaktadırlar. Halkımız zengin kültür birikimi ile, bin yılların yabancı işgal ve istilalarına rağmen varlığını günümüze kadar sürdürebilmiştir. Bugün içinde tutulduğu ve ülkemiz Kürdistan'ı dörde bölen statü, halkımızın iradesi çiğnenerek, zor ve baskı temelinde oluşturulmuştur. Halkımızın tarihsel gerçekliği ile çelişmektedir. Kabul etmek gerekir ki şimdi yaşadığımız haksız durumun yaratılmasında, ülkemiz Kürdistan'ı sömürgeleştiren güçler kadar, Batı'nın payı da büyüktür.

Bütün tarihi gelişimimiz içinde halkımız, içine çekildiği inkarcı ve imhacı dayatmayı kabul etmemiştir. Bu nedenle bütün tarihimiz adeta bir isyan ve başkaldırı tarihi şeklinde geçmiştir. 1938 yılında Türkiye devleti tarafından bastırılan 28'inci Kürt başkaldırısı olan Dersim isyanından sonra ise, ülkemiz baştan başa işgal edilmiş ve ulusumuz için karanlık bir süreç başlatılmıştır. 20 milyona yaklaşan nüfusu ile Kürdistan'ın en büyük parçası olan Kuzey Kürdistan'da halkımız, kimliğinden, adından ve tüm ulusal özelliklerinden uzaklaştırılarak, Türk devlet ideolojisi içinde eritilmeye ve bitirilmeye alınmıştır.

PKK uzun yıllardan beri Kürdistan'da siyasi ve askeri alanda faaliyet sürdürmektedir. Aynı zamanda Kürdistan'ın diğer parçalarında da halkımızın umudu haline gelerek büyük bir saygınlığa ve desteğe ulaşmıştır. Ülkemiz gerçekliği ve halkımızın tarihsel-güncel ihtiyaçları doğrultusunda ortaya çıkan partimiz, doğru politik çizgisi ve geliştirdiği haklı-meşru mücadelesi ile Kürdistan ulusal uyanışında belirleyici rol oynamıştır. Karşılaştığımız azgın ve kuralsız saldırılara rağmen, milyonlarca Kürdistanlının aktif desteğini almış, halkımız PKK'yi ve önderliğini doğru bulmuş ve onay vermiştir.

Türk devletinin tarihsel özellikleri bilindiğinden, çok tehlikeli ve saldırgan bir şovenizmden beslenerek bugüne ulaştığı görüldüğünden ötürü, hareketimiz, varlığını ve ulusun özlemlerini gerçekleştirme çabasını, kendini silahla koruma ve savunma temelinde ortaya koymuştur. Genel Sekreterimiz sayın Abdullah ÖCALAN'ın da defalarca ifade ettiği gibi, silaha bağlılıktan değil, TC'nin tutumundan ve başka hiçbir ifade şansı verilmediğinden dolayı bu yola başvurulmuştur.

Bugün tüm Kürdistan coğrafyasına yayılan ve 30 bini aşan bir silahlı güce, 200 bini aşan bir milis tabanına dayanan gerilla mücadelemiz, Türk özel savaşının bütün yönelimlerine rağmen, halkımız nezdinde büyük bir desteğe ulaşmıştır.

Gerçekliği bu kadar açık ve net bir şekilde ortada duran halkımıza karşı TC, sistemli bir özel savaş dayatmaktadır. Bu özel savaşta dünyanın diğer yerlerinde gördüğümüz tüm imha metodları bir araya getirilerek, en geliştirilmiş haliyle halkımıza karşı kullanılmaktadır.

Çektiğimiz bunca acıya rağmen, hareketimizin gösterdiği olgunluğa ve çözüm çağrılarına TC'nin yanıtı, adeta "ben kellenizi isterim" tarzındadır. Böylesi bir güce ve onun bu kadar barbar yaklaşımına karşı silahlı savaşımın ve bu temelde kendini savunmanın dışında, bir yol bırakılmadığını, sağduyu sahibi her insanın görmesi ve kabul etmesi gereken bir gerçektir.

Milyonlara varan nüfusu ile tarihin en eski halklarından biri olan ulusumuza karşı, PKK şahsında bazı ülkelerin takındığı tavır ve yasaklama kararları ve yine gülünç "terör örgütü" suçlamaları, zalim ve haksız olanın, kan akıtanın yanında yer alındığı anlamına gelmektedir. Kürdistan'a silah gönderen, bu haksız savaşta TC'ye ekonomik destek verenlerin de, dünyada kurdukları ilişkileri ve tüm dünyanın "terörist" olarak suçladığı kesimlerle ilişkisini de biliyoruz. Milyonlara varan halk desteğine, bir ulusun özgürlük talebine "terör" suçlaması yapmak, kabul edilecek bir tavır değildir.

Kürdistan sorunu, dünyanın en acil çözüm dayatan uluslararası sorunlarının başında gelmektedir. Partimizin demokratik özü ve halkımızın demokratik potansiyeli, bölgemiz içinde barışa hizmet edecektir. Biz defalarca çağrıda bulunduk. Bu konferans vesilesi ile huzurlarınızda şunu tekrar vurgulamak istiyoruz: Kürdistan sorununun halledilmesi konusunda adım atmak isteyen, rol oynayabileceğini söyleyen veya bu konuda çaba içinde olabileceğini düşünen devletlerin ve uluslararası kuruluşların, bu türden yaklaşımlarını da karşılıksız bırakmayacak ve değerli bulacağız. Bazı devletler ve dostlarımız bu yönlü tutumumuzu bilmektedirler.

10. 03. 1994
Partiya Karkeren Kurdistan
Merkez Komite Adına
Kani YILMAZ

gerektiği neticesine ulaşmalıdır. Son olarak da "Bıji Kürdistan" diyorum.

Costas Bantovvas (Parlamenter-Yunanistan)

Kahramanca mücadele veren Kürt halkına, Yunan halkının selamlarını iletiyorum. Kürt halkının mücadelesi ve TC'nin yaptığı katliamlar uluslararası kurumları düşündürüyor. Ama acaba bu kurumlar bu konuda görevlerini yerine getiriyor mu? Yoksa büyük ülkelerin çıkarlarına göre mi hareket ediliyor? Kürdistan halkının mücadelesine hayran kalan dünya kamuoyu bazı güçlere baskı yapıyor. Bir halkın iradesini boğmaya çalışan bu güçlere karşı, artık eskisine oranla daha duyarlı olmak gerekiyor. Bu yönlü her düzeyde bir hareketlilik var, her yerde siyasi tavrın alınması gerektiği yönünde tartışmalar var. Eski Yunan tarihinde Karduklar adıyla yer alan Kürtlerin özgürleşmesi için tarih çağrı yapıyor. Kürtlerin self-determinasyon hakkının verilmesi bir insanlık borcudur. TC'nin gerçekleştirdiği katliamlar, DEP milletvekillerinin gözaltına alınması insanlığın sabrını taşırdı. Avrupa halkları Kürt halkına sempati duyuyor. Fakat Kürt dostları ve parlamenterler bu konuda daha fazla çaba harcamalıdır. Her şeyden önce dünya halkları bu konuda bilgilendirilmelidir. Avrupa hükümetlerine baskı yapılmalıdır. TC'ye karşı uluslararası alanda baskı yapılmalıdır. Gözaltına alınan DEP milletvekilleri serbest bırakılmalı ve meclisteki yerlerini almalıdırlar. Uluslararası topluluk Türkiye'nin yalan politikalarının üzerine gitmelidir. Önümüzdeki dönem bu konuda görevlerimiz artıyor ve mutlaka birşeyler yapmalıyız.

Paul Pataer (Senatör-Belçika)

PKK'nin olgun yaklaşımı beni etkiledi. Bu konferans Belçika güvenlik kuvvetlerinin yanıldığını gösterdi. Ben ülkemin konuksever tutumu sayesinde, bütün tereddütleri bırakmış olmasını sevinçle karşılıyorum. PKK'nin bundan sonra anayasamızın tanıdığı haklardan yararlanmasını ve bu gibi organizasyonları yapmasını istiyorum. Hükümetimiz buna açıktır. Hükümetim yumuşakça da olsa TBMM'ni, DEP milletvekillerinin tutuklanmasından dolayı kınamıştır. Ancak bir de eleştirim var. Hükümetim artık NATO üyesi olmanın arkasına sığınamaz ve Türkiye'ye silah satamaz.

Belçika ve Avrupa topluluğu Kürt halkının resmi temsilciliğini kabul etsin. Belçika bir federal devlettir, iki ayrı halk, bir self-determinasyon altında aynı başkentte yaşayabiliyor. Benim dışişleri bakanım burada Türk devletini ve Kürt halkının temsilcilerini biraraya getirebilir. Bu şekilde davranırsa, Nobel Barış Ödülü'nü benim dışişleri bakanım, Abdullah ÖCALAN ve Tansu Çiller birlikte alabilirler.

Haluk Gerger (Yazar)

Avrupa devletlerinin Kürt halkı için olumlu bir tutum içinde olduğunu sanmıyorum. Kürt halkının talepleri yeni dünya düzeni çerçevesinde karşılanamaz. Bizler bu devletlerle ve çıkar odaklarıyla mücadele edersek haklarımızı kazanabiliriz. TC rejiminin bağımlılığı, uluslararası açıdan hepimize büyük bir olanak veriyor. Herkes kendi hükümetine baskı yapmalıdır, şantaj politikaları mahkum edilmelidir. Filistin ve Güney Afrika için olduğu gibi, Kürt sorunu konusunda da Batı kamuoyunu uyandırmalıyız. Türk hükümetinin tavırları protesto edilmelidir. Kürtlerle ve Türk demokratlarıyla dayanışma içinde olunmalıdır. Kürtler için barış, Türkler için demokratikleşme demektir. Bağımlılık ve yoksulluk zincirlerini Kürtler ve Türkler birlikte kırabilir. Bu konferans Türk halkı için de önemli kararlarla doludur. Kürdistan'daki rejimi Kürt halkının kendisi belirleyecektir. Türkiye'de demokratik tartışma başlatılacaksa, demokratik çözüm yolu açılabilir. Bunun için:

1-PKK Genel Sekreteri'nin ateşkes çağrısı TC tarafından kabul edilmelidir.

2-Demokratik tartışmayı olanaksız kılan yasalar kaldırılmalıdır,

3-Genel bir af ilan edilmelidir.

4-Kürtler bu tartışma sürecine kendi öz örgütleriyle katılmalıdır.

Bu belirtilenler olursa, demokratik bir tartışma ortamında Türk ve Kürt halkının çözüme ulaşması zor olmaz.

Remzi Kartal (DEP Genel Başkan Vekili-Türkiye)

Herşey çok açık olarak ortadadır. Devletin Kürt sorununu çözmek gibi bir niyeti yoktur. Resmi politikalara muhalif olan herşeyi ortadan kaldırmak arzusundadır. (...)

Devlet Kürt sorunundaki çözümsüzlüğün sorumlusudur. Devlet demokratik bütün yolları kapatarak Kürtleri silahlı mücadeleye zorlamıştır. Devlet Kürt ve Türk halklarının bu kirli savaştan dolayı çektikleri acıların ve dökülen kanın sorumlusudur.

Kuzey Kürdistan'da siyasal çözüm için DEP olarak görüşlerimizi;

1)BM, AGİK, Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi gibi kuruluşların iki tarafa da ateşkes çağrısında bulunması ve bunu Türkiye'deki tarafsız sivil toplum örgütleri ile birlikte denetlemesi.

2) Genel bir af ile tüm siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması.

3) Anayasa'da, siyasi partiler ve seçim yasasında düşünce, siyaset yapma ve örgütleme önündeki engellerin kaldırılması,

4) Anayasa'da Kürt kimliği önündeki tüm yasakların kaldırılması, böylece Kürtlere kendilerini ifade etme, siyaset yapma ve yönetme olanaklarının verilmesi,

5) Böylece oluşturulacak özgür bir tartışma ortamında Kürt halkının iradesinin ortaya çıkarılması, şeklinde özetleyebiliriz.

Konferans'ta alınan kararlar

1. İlk Uluslararası Kuzeybatı Kürdistan Konferansı (Güneydoğu Türkiye) pek çok grubu bir araya getirdi. Bu gruplar arasında değişik fikirleri temsil eden Kürtler, Türkler, işçi sendikaları, Avrupalı parlamenterler, akademisyenler ve insan hakları savunucuları vardı. Konferansa katılanlar aşağıdaki ortak önerilerde bulundular. Kürdistan İşçi Partisi Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın okunan açıklamasını olumlu bulan konferans, aşağıdaki kararı benimsedi:

2. Kendi özgün tarihi, lisani ve kültürü olan Kürtler, Ortadoğu'nun dördüncü büyük halkı olup devletleşmeden mahrum edilmişlerdir. Özerklik ve eşit haklar sözü alan Kürtler, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda belirgin bir rol oynadılar. Cumhuriyetin kuruluşunun ardından, Kürtlerin dili, kültürü ve siyasi örgütleri yasaklandı. Kürt ayaklanmaları askeri güç kullanılarak, misilleme operasyonlar ve sürgünler ile bastırıldı. Türk rejimi Kürtleri ve diğer azınlıklara asimile politikasını benimsemiştir. Milliyetçi devlet ideolojisi, 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra askeri yönetim altında yürürlüğe giren ve anayasa haline gelen bir baskı sistemine dönüştürülmüştür.

3. Türk ve Kürt halkının karşı karşıya bulunduğu kritik durum 1. Dünya Savaşı sırasında ve sonunda Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasında Avrupa'nın rolünden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle sorun, aynı zamanda bir Avrupa sorunu ve Avrupa devletlerinin muhatap olması gereken bir sorundur.

4. Şimdi ise Avrupa için Türk ve Kürt halklarının çıkarlarını koruyacak barışçıl ve demokratik çözümün bulunması için harekete geçme zamanıdır. Herkes tarafından, çok açık bir şekilde bilinmektedir ki, Türkiye'de Kürtlerin ana hedef olarak seçildiği, giderek süreklilik kazanan ve artan boyutta insan hakları ihlali söz konusudur.

5. Özellikle Almanya ve Amerika, hafif silah, zırhlı araç, helikopter gibi yardımlarıyla Türkiye'ye askeri yollarla savaşı yürütmesine destek sunmaktadır. Bu silahlar söz konusu insan hakları ihlallerine ve insanlık dışı suçlara katkı sunmaktadır.

6. Özünde terör aşılamak için yapılan eylemler anlamına gelen "terörizm" kavramı, gerçekte Türk devlet güçlerine karşı savaşan örgütlü silahlı gruplara karşı, askeri operasyonlarda kullanılan silahların satışını meşrulaştırmak için çarpıtılmıştır. Silah desteğinde bulunan devletler de aynı zamanda terörizm kavramının çarpıtılmasında rol oynamaktadırlar.

7. Amerika Birleşik Devletleri, Yabancı Yardım Yasası altında ve Avrupalı devletler kendi uluslararası yasal yükümlülükleri altında Türkiye tüm yasal ve insan hakları gereklerini yerine getirinceye kadar, askeri ve ekonomik yardımları durdurmalıdır. Aynı zamanda etkili bir uygulama ve silah ambargosunun denetlenmesi için gözlemler yapılmalıdır.

8. Ülkede baştanbaşa barış ve güvenlik için Türkiye demokratik bir yenilenme süreci başlatmalı. Tüm Türkiye halkının güvenliği, Kürt halkının ayrı bir halk olarak açıklanması ve bu şekilde kabul edilmesiyle sağlanacaktır. Kürt halkı anayasa çerçevesinde tanınmalıdır. Anayasa Türkiye'de yaşayan Kürt halkının kültürel, sosyal ve politik haklarını garanti altına almalıdır.

9. Demokratik diyalog başlatılmalıdır. Bu, önkoşul olarak karşılıklı bir ateşkes, Kürt örgütlerine uygulanan yasak ve sınırlamaların kaldırılması ve Kürt halkının dilini kullanma özgürlüğünün tanınmasını gerektirmektedir. Kürt halkının, Kürdistan İşçi Partisi dahil kendi siyasi örgütleriyle diyalog sürecine katılım özgürlüğü sağlanmalıdır.

10. Türkiye'de gerçek bir diyaloğun gelişmesi için ifade ve basın özgürlüğüne tamamen saygı gösterilmeli. Türk halkı, kendi adına yürütülen "kirli savaş" hakkında bilgi alma hakkına sahip olmalıdır. Gazetecilerin öldürülmesi, tehdit edilmesi son bulmalı, gazetecilere yönelik baskıların doğru ve halka açık bir şekilde araştırılması, kapatılan gazetelerin yeniden açılması, süren davaların geri alınması, gazete sahipleri ve yazı işleri müdürlerine verilen cezaların kaldırılması gerekmektedir. Antiterör yasası ve gazetelerin kapatılmasına yönelik "Basın Yasası Maddeleri" kaldırılmalıdır. İfade özgürlüğü ve bilgi alma hakkının gerekli şekilde kullanılabilinmesi için anayasa değiştirilmelidir.

11. Türkiye iki seçenekle karşı karşıyadır. Biri, mevcut durumun devamı ve Türkiye'nin demokratik geleneklerı pahasına militarizmi yükseltmedir. Bu yolun seçimi izole olmaya, Avrupalı kurumlardan -Avrupa Konseyi dahil- ihraç olmaya, demokrasi ve ekonomisinin harap olmasına yol açacaktır. Diğer seçenek ise, Türk ve Kürt halklarına eşit muamele gösterip her iki halkın güvenliğini, sivil ve politik haklarını güvenceye alması, Kürt halkının temel ekonomik, kültürel ve sosyal haklarını tanımasıdır. Bu demokratik diyaloğun zeminini oluşturacaktır.

12. Uluslararası topluluk, bilhassa Avrupa ülkeleri, Türkiye'yi doğru, barışçıl ve emin bir geleceğe götürecek yolu -BM ve AGİK anlaşmalarını da gözönünde bulundurarak- seçmede yardımcı olma sorumluluğuna sahiptir. Bunu sağlamak için, Avrupa ülkeleri kendi topraklarında yaşayan Kürtlere diyaloğa katılım imkanını tanımalıdır. Bu, Kürt örgütleri üzerinde uygulanan sınırlama ve yasaklamaların derhal kaldırılmasını gerektirir. Devletler, Kürdistan İşçi Partisi dahil Kürt halkının temsilcileri ile diyalog geliştirmeli.

13. Kürdistan İşçi Partisi Genel Sekreteri'nin uluslararası gözlem altında karşılıklı ateşkes önerisi ışığında Türkiye, Kürt sorununda yeni demokratik çözüm fırsatını yakalamalı. Bu yol Türkiye tarafından hemen izlenmezse uluslararası topluluk Kürt halkının haklarını korumak için harekete geçmeli.

14. Uluslararası hukuk AGİK Kopenhagen Beyannamesinde konulduğu gibi azınlıkların ulusal ve Avrupa yaşamına olumlu ve zenginleştirici katkıları olduğunu belirtir. Uluslararası İnsan Hakları Hukuku, Kürdistan'daki (Türkiye'nin Güneydoğu'sundaki) durumu kapsamaktadır. Türkiye'nin demokratik istikrari insan haklarını tanınması ve kendi geleceklerine en iyi şekilde demokratik katılım yoluyla sağlanabilir.

15. Eğer Türkiye hukuki yollara, demokratik katılıma ve insan haklarına saygılı olmanın alternatifi, legal hukuki mekanizmaların harekete geçirilmesi.

16. Taraflar, insan hakları hukuku gereğince:

- savaşta yer almayanların yaşam, güvenlik ve bütünlü-

Devamı 31. sayfada

Uluslararası Kuzeybatı Kürdistan Konferansı'nı düzenleyen Medico International Başkanı Hans Brandscheid ile konferans üzerine yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

"Bu Konferans'ta Kürt hareketi demokratik bir güç olarak kabul görecektir"

Berxwedan: Öncelikle neden böyle bir konferansı örgütlemek istediğinizi, bununla neyi amaçladığınızı öğrenmek istiyoruz. Planlamadaki hedefiniz neydi?

H. Brandscheid: Londra'daki Kürdistan İnsan Hakları Projesi'nden arkadaşlarla bununla ilgili çalışmayı da önce başlattık. Çalışmamız başından beri Türk hükümetini insan haklarını yaraladığı için eleştirmek, bu konudaki şikayetlerimizi ve eleştirilerimizi Avrupa'daki kurum ve makamları, özellikle de Strassburg'daki insan hakları mahkemesi nezdinde yapmaktı.

Bu bağlamda, sadece insan hakları konusunda bir çalışma ile sınırlı olmanın yetersiz olduğunu, insan hakları sorununda en önemli ve temel sorunun politik çözüm için kapıların aralanması olduğunu düşündük. Bundan dolayı da bir taraftan insan hakları kurumlarının, demokratik parti ve politikacıların, diğer taraftan da değişik Kürt örgütlerini Brüksel'e davet etmeyi ve böylece bir güç oluşturmayı düşündük. İşte bu konferansın yapılması çalışmaları bu öngörüyle gerçekleşti.

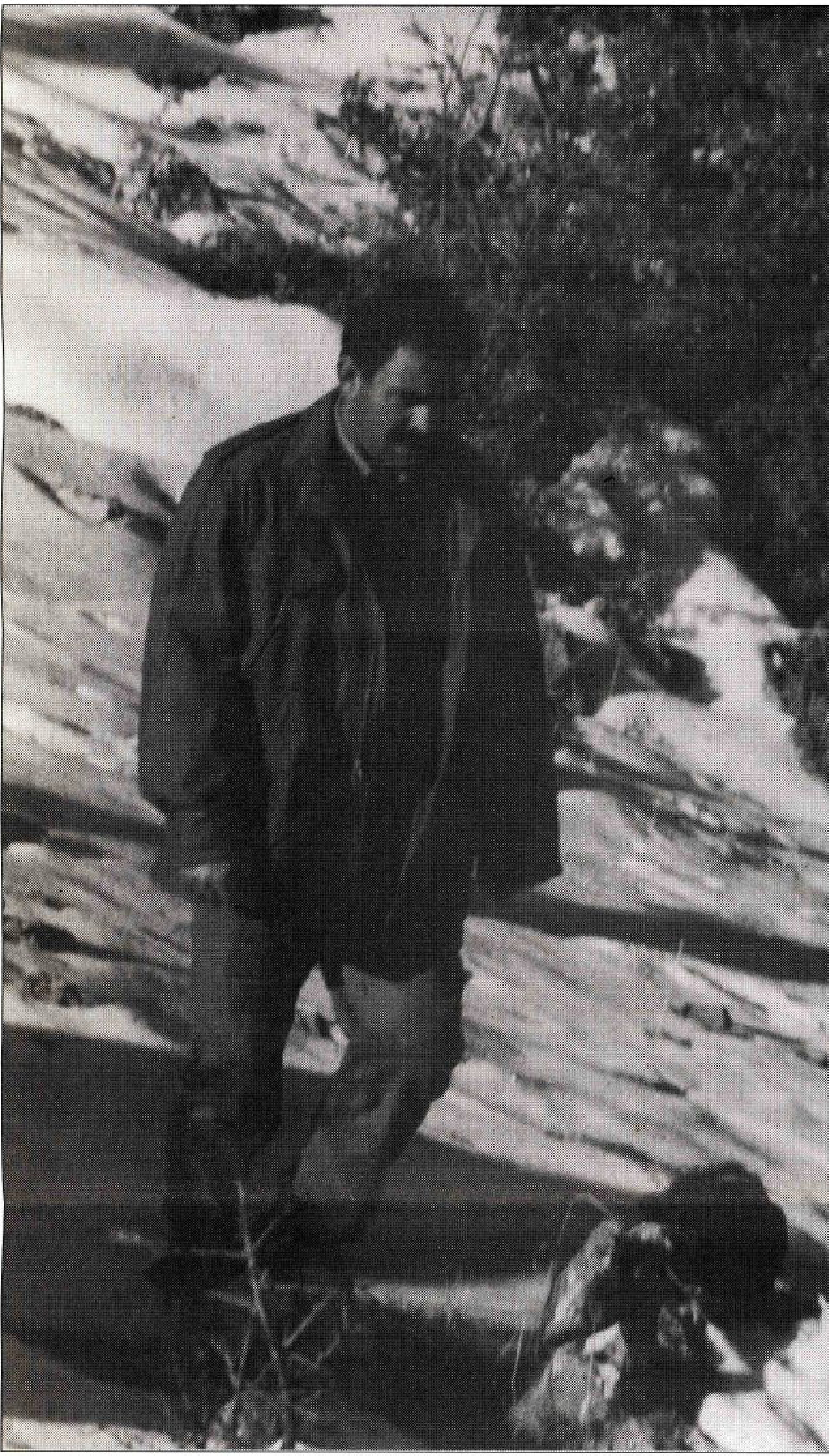
Bugün gazetelere baktığımızda, bu konferansı bu tarih diliminde örgütlemenin isabetli olduğunu tespit edebiliriz. Elbette biz böyle bir çalışmayı uzun vadeli olarak planladık. Bu uğraşımızın şimdiki durumda onay aldığını söyleyebilirim. Bugün Türk hükümetinin izole edilmiş bir pozisyonda olduğunu görüyoruz. Türkiye'ye güvenen Batılı hükümetler bile Türkiye'yi eleştiriyorlar. Türkiye elde kalan son demokratik standartları da elinin tersiyle itmiştir. Kendisi terörizmin baş figürü ve şiddetin tek unsuru olarak arta kalmıştır.

Türkiye'yi yargılayan ve hazırlanmakta olan kararlarımız ve sonuç bildirgesiyle, uluslararası alanda ağırlığı olan kurum ve kişiliklerle böyle tarihi bir konferansı başarıyla sonuçlandırdık. Türkiye'ye karşı davacıyız. Türkiye'nin militarist şiddet dışında hiçbir çözümü kabul etmediğini tespit etmiş bulunuyoruz. Buna karşın, özellikle Kürdistan İşçi Partisi (PKK) ve Kürt örgütleri samimi, yapıcı ve demokratik bir diyaloğa hazırdırlar. Bu ise şimdiye kadar kullanılan propaganda amaçlı klişelerin; bir taraftan Kürt halkının öncüsünü kriminel bir güç olarak atılabilir ve Kuzeybatı ve diğer Kürdistan parçaları için hayati önemde adımlar atılabilir.

Ben, son günlerde ayrıcalıklı olarak umutluyum. Son dönemlerde, özellikle DEP milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırıldığı dönemde, bazen, Türk Genelkurmayı'nın sadece silah zorunu kullanabileceğini düşünerek kaygılara düşmüştüm. Şimdi, Türkiye'nin giderek uluslararası alanda izole olduğunu ve bugünden itibaren de Kürt hareketinin hakettiği itibarı göreceğini düşünüyorum. Bu konferansın önemli bir sonucu da bu olmaktadır. Kürt hareketi demokratik bir güç olarak kabul görecektir.

Berxwedan: Türkiye'deki egemen güçler; politikacılar ve Genelkurmay'ın ne yapacakları konusunda çözümleyici bir planlarının olmadığını gözlemliyoruz. Almanya PKK'yi ve Kürt derneklerini yasakladı. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN konferansınıza gönderdiği mesajda çözümle ilgili önerilerde bulunmaktadır. Tüm bunların gelecek dönemde etkisi ne olacaktır? Neler ümit ediyorsunuz?

H. Brandscheid: Ben de Türkiye'de kimin politikayı yürüttüğünü bilmiyorum. Ben bayan Çiller'in bile politikayı yapmadığını düşünüyorum. Hükümetin arkasında bir gücün, militarist bir gücün politikayı yaptığını düşünüyorum. Eğer, Türk toplumunda, pozitif bir işaret göstermek durumunda kalırsam, özellikle son günlerde Türk basınındaki tepkilerin önemli oranda yapıcı olduğunu belirtmem gerekli. Devlet tarafından desteklenen gazetelerde bile yalnız başına düşünen bir kafaya sahip olan gazeteciler var. Resmi gazeteler ve onlara yakın olanlar sadece hükümet politikasının taşıyıcısı oluyorlar. Ancak ben Türk aydınlarına ve Türk kitle hareketlerine umut bağlıyorum. İnsan hakları savunucuları, sendikacılar ve Türk aydınlarının, bugün buradaki konferansta alınan kararları birlikte taşıyacaklarını, Türk-Kürt ve diğer halkların barış içinde bir arada yaşaması için çaba göstereceklerine inanıyorum. Bunun dışında bir çözüm bulunmamaktadır. Burada sadece Kürtler değil, aynı zamanda Türk ve diğer halklar için de bir perspektif sunuyoruz. Bu çok önemlidir. Biz bu konferansta söylenenleri Genelkurmay'da Güreş'in adresine değil, Türk devletinin resmi sınırları üzerinde yaşayan tüm halkların adresine gönderiyoruz. Tam da bu olguya değer biçilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda önemli bir adımın bugün burada atıldığını bir kez daha vurgulamak istiyorum.

kırdırtma temelinde yönetilecek bir halk olmayı sineye çekerek, hiçbir şey beklemeden düşmana her şeyi böylesine vererek, hiçbir halkın kabul etmeyeceği bir tarzda hizmet ederek yaşanamayacağını görmek gerekiyor. Artık bu dönemin sona erdiğini görmekle, düşmanı iyi tanımakla, onun bütün hilelerini, bütün iğrençliğimizi söylüyorduk, bugün de büyük bir güvenle başaracağımızı söylüyoruz. Ama yine de daha da çarpıcı ve açık sözlülükle söylenecek sözler var. Çünkü bir tarih değişiyor, kendimiz değişiyoruz. Değişen tarih, değişen kendimiz ve kendi gerçekliğimiz şimdi bizleri daha cesaretli, daha emin ve daha gerçekçi konuşturuyor. çoğu kişi bunun ne anlama geldiğini tüm yönleriyle kavramayabilir ve en önemlisi de görevler nedir, nasıl yapılır sorularına cevap veremeyebilir. Ama aynı zamanda gün yüzyıllarca öğrenilemeyeni öğrenme, yapılamayanı yapma günüdür de. Bu da sizin için çok önemlidir. Hiç kuşkusuz ki biz tarihten umut kesen bir

Başkan APO'dan Ki

Ayağa kalkmaya yürümeyer

Baştarafı 1. sayfada

bir yaşam tarzımız olarak bizi sardıkça, artık örgütsüz nefes bile almanın zor olduğunu daha iyi anlıyoruz.

Dün kader kölelikken, bugün özgürlük kader haline gelmiş bulunuyor. Hiç şüphesiz düşman her zaman düşmandır. Yüzyılların baskı ve sömürü düzenini günümüzde de daha katmerli bir biçimde sürdürmek ister. O en son güne kadar da böyle yapacaktır. Baş düşman olan faşist Türk sömürgeciliği elinden gelen her şeyi yapıyor. Burada sizlere özel savaşın nasıl geliştirildiğini, bunun amacının ne olduğunu bütün yönleriyle tekrar anlatma gereği yoktur. Nitekim siz de bunu her gün bizzat yaşıyorsunuz. Eskiden anlayamadığınızı, şimdi yaşayarak anlıyorsunuz.

Şüphesiz size karşı, dünya gericiliğinin de arkasında olduğu çok sinsi ve vahşi bir savaş verilmektedir. Diğer halkların yaşadığına benzemeyen bir özel savaşla karşı karşıya olduğumuzu hiçbir zaman gözardı edemeyiz. Düşmanı ve onun bütün dayanaklarını gün geçtikçe daha iyi tanımak, kurtuluşumuz için çok gereklidir. Hem ülkedeki halkımıza, hem de bir o kadar yurt dışına, metropollere göç ettirilmiş, kaçırtılmış halkımıza dayatılan özel savaşı bütün yönleriyle görmeden kendimizi yeniden yaratmamız ve özgür bir halk gerçekliği haline getirmemiz mümkün değildir. Kolay kurtuluş beklememeliyiz. Düşmanı iyi tanımadan, ona karşı doğru bir savaşımı yürütmeden de kurtuluşu beklememeliyiz. Başkalarının sanki savaşmadan kurtuluş kazanılacakmış gibi içine girdikleri tutumun ne kadar tehlikeli olduğunu, yani işbirlikçilerin düşmana yalvararak bir şeyler elde edilebileceğini sanmakla ne kadar tehlikeli ve sonuçsuz bir yolda olduklarını şimdi daha iyi anlamaktayız.

Biz, şundan korkmalıyız, düşmanın dayattığı çok zorlu, işkenceli bir savaş ve yaşamdan ziyade, onu anlamamak, ona karşı vereceğimiz savaşı bilmemek ve üzerimize düşeni yapmamaktan korkmalıyız. Hemen her halkın tarihinde düşmanları az-çok görülmüştür. Ama en kötü tarihi olanlar, bizim gibi düşmanını zamanında tanımayan, ona karşı nasıl savaşacağını bilmeyen ve en kötüsü de ona alet olan, ona hizmet eden ve asker olan, ucuz işçi olan bir halk gerçekliğine sahip olanlardır. Ne yazık ki, bizim tarihimiz en çok da bu konuda neredeyse bütün halkların gerisinde olan bir kara, lanetli tarihtir. Bu tarihle hesaplaşıyoruz. İyi bir hesaplaşmadır. Dolayısıyla bizi rahatlatan, lanetli ve utanç verici olmaktan kurtaran bir hesaplaşmadır. Bir köpek bile eğer sahibi ekmek vermezse, o eve hizmet etmez. Yüzyıllardan beri faşist-barbar bir yönetime, bir iktidara hizmet edeceksin, ona asker olacaksın, ucuz iş gücü olacaksın ve o da seni her işe koşturacak, seni dilediği gibi kullanacak, ama sen ondan kimliğini, adını istediğinde sana vahşi bir savaşla yok etmeyi dayatacak ve sen hala böyle bir düşmana boyun eğeceksin! İşte bu en büyük alçaklıktır ve bu duruma giren bir halk, en lanetli olmaya layık bir halktır.

Biz, böyle bir halk olmaktansa, böyle bir düşmana hizmet etmektense, yerin dibine girmeye razı olmanın bin kat daha iyi olduğunu söyleyerek ortaya çıkan bir hareketiz. İnsan soyunu hiçbir baskı ve sömürü düzeni bu kadar aşağılayamaz. Bu kadar kişiliğinden, kimliğinden, emeğinden, ülkesinden koparıp atamaz. Düşünün, ülkenizden kopmuş, kimliğinizden kopmuş, emeğinizden kopmuş, kültürünüzden kopmuş, adınızdan bile kopmuşsunuz. Bunu tarih ve çağımız karşısında nasıl izah edeceğiz ve nasıl saygıya, eşitliğe ve özgürlüğe bizim de hakkımız var diyeceğiz? Kendini böyle bir düşmana teslim ederek, düşmanın deyimiyle iti ite liğini ortaya koymakla ve en önemlisi de artık bu düşmana karşı savaşma imkanını ele geçirmekle, ilk defa insanlık arasına girebileceğimizden, lanetli olmaktan, utanç verici bir durumdan çıkmaktan sözedilebilir. Şimdi biraz alnı açık, sağlam adımlarla yaşam yürüyüşü, savaş yürüyüşü yapabilirsiniz.

İster dinlerin tarihine bakın, ister her türlü düşünce ve bilimin tarihine bakın, bizim gibi yaşamaya alışmış tek bir halkın olmadığını olmayacağını, göreceksiniz. Eğer bize verilecek değer ne olmalıdır, en değerli olan nedir derseniz, bu özgürlük savaşımınız diyoruz. Bu savaşımı gerçekleştirmekle size en büyük armağanı verdiğimizi söylüyoruz. Ben kendim, birçok yolla insanlığa, topluma, halka hizmet edilebileceğini düşündüm. Ama kendi toplumumuz, kendi halkımız söz konusu olduğunda, ona bir özgürlük savaşı dışında hiçbir değer ve kıymet veremeyeceğimizi gördük. Başka da her şeyin kahredici olduğunu görünce, tek başımıza bu mücadeleye girdik ve buraya kadar da getirdik.

1994 yılını daha şimdiden yüksek başarı umutlarıyla karşılamaya çalışırken, durumun ne olduğunu ve en önemlisi de her zamankinden daha fazla artan savaş imkanlarını niçin, neden ve nasıl iyi kullanmanız gerektiğini belirtmekten geri durmayacağız.

Yürüttüğümüz savaş üzerine hemen her gün TC basınyayın organları da, emperyalist basın-yayın organları da çok şey söylüyor. Bizler de çok şey söylüyoruz. Yürütülen savaş mıdır, terörizm midir, kutsal savaş mıdır, herkes bir şeyler söylüyor. Düşman, "can çekişiyorlar, bitecekler" diyordu. Bunu dün kendine daha güvenerek söylerdi ama şimdi artık bu güvenini yitirerek söylüyor. Biz dün de başaracağımızı... yor.

Sizler hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar şimdi daha çok gerçekleri görüyor, ayağa kalkıyor ve hatta savaşıyorsunuz. Bu büyük bir gelişmedir. En Kürtçü geçineni bile bu savaşın birkaç ay dayanamayacağını söylüyordu. Düşman karşısında ödü kopmuş, nefes alamaz duruma gelen ve hem de kendini önder sayan birçok kişi, grup ve örgüt asla bugünleri yakalayamayacağımızı söylüyordu. Yine düşman ilk adımları attığımızda "tarihinize bakın, ömrünüzün kaç haftalık olduğunu göreceksiniz, darağacında nasıl sallandığınızı, nasıl mağaralara cesetlerle doluştuğunuzu görerek vazgeçin" diyordu. İlerici insanlık için çoktan ölmüştük. Her şeyin çok umutsuz, çok aleyhte olduğunu daha dün gibi hatırlıyoruz. Nasıl oldu da bugün her şey tersine çevrildi?

Durumu umutsuz olan düşman cephesi, gün gün yenilgiye doğru giden düşmanın özel savaşı, insanlıkla bağdaşmayan, belki de hiçbir barbaregemen gücün tarihinde bile olmayan bir soykırımdan ve sömürgecilikten de öteye bir rejim can çekişiyor. Bunu görmek çok anlamlıdır ve yaşama gözümüzü açmaktır. İlk defa insani yeteneklerimizi kendimiz için yaşama geçirmektir.

Ben insanım, artık biraz da kendim için düşüneceğim, kendimi anlayacağım, bir tarih yaratacağım. Bunun zamanını yakalamışız. Bu bizim için ilk ve biricik yaşam ve özgürlük zamanı oluyor. Ekmek ve sudan daha değerli, teneffüs edilen havadan da daha vazgeçilmez olan bu özgürlük adımı ve savaşımı şimdi bir gerçektir. Onca baskılara ve her türlü savaş yöntemine rağmen geriletilemeyişimizin de temel nedeni buna ulaşmamız, buna kavuşmamızdır.

Hiç şüphesiz ki, içimizde halktık. Yalnız uzun yüzyılların tarihinden değil, partimizin de tarihinden sadece sizler değil, partililerin de pek umutlu olmadıkları, dolayısıyla ilerlemede çok zor davrandıkları, başarılı adımlara kendilerini fazla katamadıkları biliniyor. Biz sizleri ve bu parti adına yürüyenleri böyle ele aldık. Gözünü gerçeğe dikme, doğruya dikme yerine, gözünü kaçmaya dikme, yüreğini kötü, basit, küçük işlere bağlama, düşünmeme, bu durumu herkesi neredeyse prangalı zincir gibi her yere, herkese bağlıyor ve özgürlük savaşımımızdan uzaklaştırıyor. Biz yıllardır bununla savaştık. Ben her zaman söyledim, biz aslında düşmanı fazla ciddiye bile almadık. Onun yürüttüğü savaşımın çok ahmakça ve hiç sonuç alamayacak bir savaş olduğunu biz ilk günlerde de gördük, söyledik. Fakat kendimizde yürüttüğümüz savaşa, lanetli tarihimize, her taraftan bağlanmış kahrolası kişiliğimize, zincirlerimize karşı savaşımımızdan ürktük, korktuk. Her an kendini sağa-sola vurmaya alışmış, gözünü teslimiyete, ihanete dikmiş, ufak bir imkan eline geçti mi düşmanın bile kullanamayacağı tarzda kötüye kullanmış insan gerçeğimiz bizi gerçekten ürkütüyordu. Bundan çektiğimiz acıları ve yaşadığımız kayıpları asla düşmandan çekmedik ve yaşamadık.

Yıllardır çözümlemeler geliştiriyoruz, orada kendi gerçeğimiz ameliyat masasına yatırılmıştır ve en olmadık durumunuz kurtarılmaya çalışılıyor. Öyle bir insan yapınız var ki nereye dokunsan çürüme var, nereye dokunsan bir inleme var, ağlama var, sızlama var. "Ben yaşayamam, ben konuşamam, ben güçlenemem, ben çoktan ölmüşüm, bana her şey layık" diyen bir haliniz var. Bununla biz savaştık. Bu kadar kendinden umutsuz,

distan halkına çağrı:

kalkın,

ı kaldırın,

i yürütün!

kendine güvensiz, bu kadar kendine karşı saygısız bir gerçekliğiniz, en lanetli yanınız oluyordu. Şimdi takdir edersiniz ki biz bu yapıyı açmadan, bu komalık duruma, çok usta bir yaklaşımla tedavi imkanı vermeden, değil savaşı yürütmek, halka al sana devletsiniz deseler, onu bir gün bile idare edemezdi, elimizde tutamazdı.

Siz değerli halkımız!

Bu gerçekleri biraz daha kendimizi tanımak ve daha çarpıcı bir savaşın sahibi olmak için söylüyorum. Bağlılığınızı, yaptığınız fedakarlıkları biliyoruz. Ama yine de kendinizi doğrular temelinde yaratmak, zor da olsa en doğrusudur.

Çok iyi biliyoruz ki, 12 Eylül esasta bizim yeşeren özgürlük hareketimize daha 1980'lerin başında imhayla karşılık verip, bizi tarih sahnesinden kaldırmak için gerçekleştirildi. Arkasına her türlü emperyalisti ve işbirlikçiyi alarak '80'lerin o çok kısa zaman aralığı içerisinde bizi bir daha hiç dirilmemecesine tarihin çöp sepetine atmak için bu faşist rejim başa geçirildi.

Bunun üzerine çok şey konuşuldu. Biz bu rejime karşı nasıl cevap verdik, onu nasıl boşa çıkardık, bu rejimin dayandığı Türkiye cumhuriyeti nedir? Kemalist rejim daha kuruluşunda Kürdistan'da ağa, şeyh ve beylere dayandı, onları arkasına aldı. Batı'yı kurtardı ve daha sonra tekrar Doğu'ya yöneldi. 1925'lerden '40'lara kadar çok acımasız bir imhayla en basit ulusal, insani talepleri bile yok ederek, bu TC denilen belayı başımıza geçirdi. Tarihin en eski bir halkını nasıl bu 60-70 yılda bitirmek istediğini ve bunun tarihte en barbar bir rejim olduğunu, Roma İmparatorluğu'ndan, Cengiz ve Timurlardan da daha barbar, kasıp-kavuran bir rejim olduğunu gördük. 20. yy'ın teknik imkanlarını, o günün dünya dengesinde yükselen sosyalizmi de kullanarak, emperyalizmle de her türlü işbirliğini geliştirerek, 1920-40'lı yıllar arasında önce ezme ve daha sonrasında asimilasyonla bütünüyle bitirme gibi umutsuz, lanetli, yokedici bir politikayı biz yaşadık. Bunun Osmanlılardan, Selçuklulardan kalma bir düzeni de var. Birçok halkın silinip süpürülmesinde olduğu kadar, daha dünün Ermeni, Rum soykırımını da gerçekleştiren bu güç en son bizi bir lokma olarak yutmak istiyordu. O bin yıllık tarihin tüm hikayesi buydu.

12 Eylül'e girişle bu lanetli tarihi, yok etme tarihini devralıp tamamlamak istedi. Esas özelliği buradadır. Yani bir son nokta koymak istedi. Biz, TC'nin bin yıllık egemenlik sistemine verdiği son biçimi değerlendirerek, nedir bu TC sömürgeciliği, nedir politikaları, size nasıl bir ömür biçmiş, sizi nasıl bir hale koymuş, bunu açığa çıkardık. En önemlisi de ne yapmamız gerektiğini, PKK biçiminde, onun fikri, onun siyaseti ve eylemi biçiminde ortaya koyduk. 12 Eylül; bunlar ölmemiş, başlarını bir defa daha kaldırıyorlar, bu sefer kesin öldürmek gerekir kastıyla gelmiştir. Buna karşı da biz '80-'lerde çok sınırlı bir imkanla –ki düşmanın asla beklemediği ve bir daha kılıç artığı olmaktan kurtulamazlar– dediği bir biçimde biz bir temel attık.

Yurt dışında en zor koşullarda bir başlangıç daha yapmak istedik. Düşmanın kesinlikle bir daha dönemezler, dönseler de 48 saat bile dayanamazlar dediği bir dönemde de ülkeye giriş yaptık. Büyük zindan direnişi gerçekleşti ve '80'lerden itibaren bu asrın imha rejimine karşı çok kutsal bir savaşı göze aldık, ona cesaret ettik ve tüm gücümüzle yüklendik.

Evren-Özal döneminde büyük savaş verdik. Savaşı sıkıyönetimlerle, Olağanüstü Hal yönetimleriyle ve şimdi de bütün Türkiye'ye yayılmış bir özel savaşımla sürdürmek istediler. Bu savaşın en önemli hizmetkarlarından birisinin de Özal olduğunu biliyoruz. Anlamsız bir biçimde bizimle 10 yıl savaştı. Fakat artık kazanamayacağını anlayınca siyasi yönteme dönüş yapmak istedi. Bu konuda ciddi olarak niyetlerini ortaya koyunca, adamı bir günde düşürdüler. Nasıl öldüğü daha belli değil.

Bu son geçen bir yılda ve geçen birkaç yıl içinde, özellikle Demirel-İnönü döneminde binlerce faili meçhul cinayet işlendi. Biz bu faili meçhul cinayetlerin içine Özal'ı da almalıyız. Yani Özal da bir faili meçhul cinayet kurbanıdır. Neden? Çünkü adam Amerika'ya da güvenerek, yine kendisine biraz güvenerek, siyasi yöntemle, görüşmeler yöntemiyle soruna çözüm getireceğine inanmıştı. Barbar-kemalist klik, onun Demirel-İnönü ve Doğan Güreş üçlüsü ve günümüzdeki bunun devam ettiricileri "Bir çakıl taşı bile vermeyiz, ülkemizi böldürtmeyiz" safsatası, sahtekarlığı altında ufak bir reforma bile kendi içlerinde acımasız bir karşılık vereceklerini ortaya koydular.

Onlara en çok hizmet eden Eşref Bitlis'i öldürdüler. Hemen her gün kendi istihbarat örgütlerinde birçok cinayet işliyorlar. Bunları bile faili meçhul bir biçimde temizlemeleri, birbirlerine karşı ne kadar acımasız olduklarını gösteriyor. Gerçekten de özel savaşın kendi arasında bir çekişmesi var. Böylesi sömürgeci bir rejim, Türkiye'yi iflasa götürür deniliyor ve gerçekten de götürüyor.

En son yaşanan ekonomik bunalım Türk parasını artık Türkiye'de bile kullanılamaz duruma getirdi. Bu çok büyük bir iflastır. Eğer bu böyle devam ederse yürüttükleri savaşın ekonomiye yansıması bile onları yenilgiye götürür. O çok güvendikleri askeri cephede, çok övündükleri, güçlü oldukları bir dönemde bakıyorlar ki yeniliyorlar.

Demirel-İnönü 1991'den itibaren gerçekten bir kez daha en az Evren-Özal kadar bir-iki yılla bizi kesin halledeceklerini sanıyorlardı. Bu anlamda daha tehlikeli, daha gelişmiş bir özel savaşı göze aldılar. Özal'ın geldiği konumdan çok daha geriye giderek, çok daha acımasız bir özel savaşla sonuca gitmek istediler, ama dayanamadılar. Birisi kapağı Çankaya'ya atarak, birisi de parti başkanlığından çekilerek kendini gizlemeye veya kurtarmaya çalıştı. Mesut Yılmaz'ın da daha birkaç yılı olduğu halde mevcut özel savaşı yürütemeyeceğini görerek çekildiğini biliyoruz.

Son bir yıldır karşımıza Amerika vatandaşı mıdır, Türk vatandaşı mıdır belli olmayan bir bayan çıkardılar. Genelkurmay'ın deyişiyle bir tabura bedel bir bayan ve özel savaşın bir makyajı olarak sunuldu. Bu da özel savaşta yeni bir numara. Neden? Çünkü zaten Amerika'nın vatandaşıdır, Clinton'un sevgilisidir, kendini resmen ve açıkça öyle sunuyor, göze girmek için. Yine Avrupa'da en laiktir; kendilerince anti-laik, anti-demokratik bir tehlike var. En çok dayanılacak laiktir o. Başı açık müslüman kadın, en tercih edilecek tip. Avrupa'nın gözdesi, Amerika'nın gözdesi ve bir de tekelci-burjuvazinin gözdesidir sözümona. Ne dediler? "Bununla biz biraz daha oyalamacı politikalara devam ederiz." Onun açısından "son bir yıl PKK'yi tümüyle imha etme yılıdır."

Özel savaş kurmaylarının, partileri, sendikaları, her türlü ekonomik, sosyal ve siyasal kuruluşları kendine bağlayarak, basın-yayını borazanları haline getirerek, dini tam bir ajan kol faaliyeti haline getirerek, yine diplomasiyi bütünüyle özel savaşa bağlayarak bu işi bitirmek ve kendi deyişleriyle "ya bitecekler, ya bitecekler" sloganıyla sonuca gitmek istediklerini biliyoruz. Bu bir anlamda, her şeyini ortaya koyarak, her türlü yöntemi deneyerek yürüttükleri nihai bir savaştır.

Binlerce yurtseverin kontrgerillalarca katledildiğini biliyoruz. İtirafçıların bu cinayetlerde nasıl kullanıldığını da biliyoruz. Son olarak da "babalar cinayeti" diye tabir ettikleri, biraz Kürt meselesine ilgisi olan, zaman zaman destek veren kişileri de alçakça katlediyorlar. Bunlar Kürt işadamları da diyebileceğimiz bir gelişmeye öncülük etmek istiyorlardı ve biraz servet birikimine sahiptiler. En sonunda bunları -ki bunlar onlara uzun süre hizmet etmiş kesimlerdir- susturarak, "bize danışmadan, ajanımız olmadan nefes bile alamazsınız" diyerek, sözümona tam bir zafer ilan etmeye çalıştılar.

Demirel, Güreş, Çiller ve diğerleri kendilerine göre yerel seçimlere ulaşmadan tam bir zafer ilan edeceklerdi; niyetleri buydu. Yerel seçimlere öyle hazırlanıyorlar ki, mücadelemizin kazandırdığı ne varsa ve Türkiye'nin demokrasi anlamında kazandığı ne varsa tümünü tasfiye etmek, ortadan kaldırmak için görülmemiş bir baskı ve cinayetler dönemini tırmandırdılar.

Biraz desteklemeye çalıştığımız DEP'e idam yolunu göstererek, her gün bir mensubunu faili meçhul cinayet tarzında katlederek, tutuklayarak devre dışı bırakmaya çalıştılar. Kendi adaylarını devlet adayı olarak belirleyerek ve böylece bir de seçim kılıfı giydirerek, bir oyunla tamamlamak istediler. Tabii oyuna gelinemeyeceği açıktır. Ortada demokrasi, seçim diye bir şey yok. Kürdistan'da oldukça tırmandırılan vahşi kontrgerilla cinayetleri var.

Dayatılan seçim demokratik değil, çok yönlü olarak yürütülen bir kontrgerilla savaşıdır, gerillaya karşı savaştır. Bunu her gün kendileri söylüyor. Hiç şüphesiz ki bizim de bunlara karşı dayatacağımız amansız bir gerilla savaşı, gerçek demokrasi savaşı, ulusal kurtuluş savaşıdır.

Fakat bunlar 94 için ne bekliyorlardı, ne söylüyorlardı? Başlarına gelecek olan nedir? Bunu biraz daha açmakta yarar var. Onlar 94 kışında bizi gerçekten bitireceklerine inanmışlardı veya öyle inanmak istiyorlardı. Her gün 5-10 cephede, uçak saldırıları da dahil olmak üzere, tank saldırıları ve her türlü teknik silahla yürüttükleri operasyonlar var. TC'nin kuruluşunda Yunan ordusuna karşı olan savaş 1,5 yıl sürmedi ve 3-4 önemli cephede çarpışmalar oldu. Bizde ise yalnız 15 Ağustos'tan bu yana süren savaş 10. yılını dolduruyor ve yalnız örtülü ödenekten şimdiye kadar 800 trilyon harcanmıştır. Yalnız '94 için öngördükleri 200 trilyondur. Demek ki bizimle bir haftalık savaş bilançoları bile Yunan savaşından daha fazla bir karşılık oluyor. Yani dayatılan çok şiddetli bir savaş. Ancak bizim devrimci gerilla savaşımız kendi mantığı içinde yürüdüğü için bir türlü başarıya ulaşamıyorlar.

Yurtsever halkımız!

Sizler bizim devrimci savaşımımızın nasıl olduğunu, nasıl geliştiğini biraz bilirsiniz. Acaba düşman '94 için öngördüklerini gerçekleştirebilir mi? Bunu cevap vermeden önce, bu son iki yıla bakalım: '92 Ekim'indeki Güney savaşıyla birlikte en büyük başarılarını sağladıklarını söylüyorlardı ve gerçekten çok yüklenmişlerdi. Bir yıllık hazırlık sonucunda bu savaşa girdiler. Böylesine kapsamlı bir savaşı bile tersine çevirebilecek bir duruşumuz, ele alışımız ve yüklenişimiz vardı. '93'e girildiğinde ateşkes taktiğini de devreye sokarak bir mermi bile sıkmadan süreci büyük kazanımlara dönüştürdük. Yaza doğru geldiğimizde çok kapsamlı bir savaş gücü olacağımızı söylemiştik. Bu savaştan sorumlu olmadığımızı, düşmanın siyasi görüşmeleri kabul etmediğini, mütevazi ulusal-demokratik talepleri bile tartışmaya yanaşmadığını, dolayısıyla işlenen bütün cinayetlerin, dökülen kanın sorumlusu olacağını belirtmekle biz bu savaş dönemine bir kez daha girdik. Yıl sona erdiğinde görüldü ki geçmiş bütün yılları aşan kazanım yılına dönüşmüş. Eylemlerin niceliği ve niteliği, geçen bütün eylem ve örgütlenmeleri aşan bir sayıya ulaşmış. Ülkemizin topraklarının neredeyse tamamını kendi denetimimize aldık. Halkımızın ezici çoğunluğu kazanılmış durumda. TC'nin bütün kurum ve kuruluşları çalışamaz durumda. Kontrgerilla birliklerinden başka hiçbir düşman gücü Kürdistan'da dolaşamaz bir durumda.

Artık PKK fiilen kazanmıştır. Fakat diplomatik, siyasi sahadaki gelişmelerin yeterince olmaması, yine kendi halk iktidar organlarımızın ve kurumlarımızın yeterli olmaması, gerillanın kendini bu işe tam vermemesi, parti militanlarının her türlü gelişmeye karşılık verecek güçte olmayışları, bizi neredeyse devlet olmanın eşiğine getiren bu yılı sınırlı bir kazanımla yüz yüze getirdi. Aslında daha fazla kazanabilirdik. Sanıldığından daha fazla bu düşman nihai çöküşün eşiğine getirilebilirdi.

'93 yılını değerlendirdiğimizde görüyoruz ki, aslında cesaret kadar yol ve yöntem doğru dayatılsa, düşmanın "mutlaka kazanırız" dediği bir yılda bile, düşmanın en büyük darbeyi ve çöküşü yaşayabileceği anlaşılmıştır. Bu on yıldan çıkarılacak en önemli bir ders de budur.

Devrimci savaşımız, düşmanın varını-yoğunu ortaya koyarak kazanmaya çalıştığı savaşı, boşa çıkarmakla kalmıyor, nihai kurtuluşun bütün olanaklarına kavuşuyor ve bu temelde devlet olmanın eşiğine geliyor.

Ama eğer tam kazanılmamışsa, bu da düşmanın tankıyla, topuyla, uçağıyla yaptığı saldırıdan değil, kendi yetmezliğindendir. Kendi işlerini kendin yapmaman, kendi savaşını kendin geliştirememen, seni büyük bir zaferden alıkoyuyor. Bunu gördük. Dolayısıyla '94'e bir yandan kendinizi her yönüyle gözden geçirerek, tam kazanmaya hazır bir duruma gelmek için hazırlıklı girdik. Bunun için parti, bunun için gerilla ordusu, bunun için halk ordusu, halkın siyasi savaş cephesi nasıl ele alınır, nasıl yanlışlardan ve yetmezliklerden kurtarılır, nasıl zaferden başka hiçbir şeye imkan vermeyen yeni döneme, zafer dönemine girilir? Bunun hesabını yaptık, bunun tartışmasını yaptık, bunun kararını verdik. Düşman da hiç şüphesiz son bir umutla da olsa tekrar saldıracak. Açıkça belirtelim ki, bu kış ayında da saldırı düzenlemediği bir dağ kalmadı. Fakat boşa çıktı. Gerilla için almış olduğumuz tedbirler, derinlik kazanmış mevziler bu saldırıları boşa çıkardı. Bu saldırılar

"Bu yılı kaybetmek şurda kalsın, ilk defa bütünüyle çözümlenmiş, en ince ayrıntılarına kadar tartışılmış, kararlaştırılmış bir savaş yılı olarak gördük. Bütün yılları karşılayabilecek bir yıl olarak değerlendiriyoruz. Bu tarzda biz bu yıla yükleniyoruz. Ben de hazırım, PKK de hazır, gerilla da hazır. Siz halkımız da, hazırlığınızla bunu tamamlıyorsunuz."

"Geçmişte de ERNK adına iş yaptınız, serihildan yaptınız. 90'lardan itibaren büyük bir serihildan dönemine girdiniz. Gerçekten de bu serihildanları selamlıyoruz. Diğer taraftan görüyoruz ki düşman da sert vuruyor, binlerce yurtseveri katlediyor. Dolayısıyla durmak olmaz, daha fazla, daha gizli, daha örgütlü, daha yaygınlaşmış serihildanlar geliştireceğiz."

TC'ye trilyonlarca liraya mal oluyor ve ekonomik çöküşe yol açıyor.

Bu son terhisleri durdurmaktan, yine zorla öğrencileri askere almaktan da anlaşıldığı gibi, ordusu da artık bu savaşı yürütemiyor. Son olarak Güney'deki Zelê kampına en büyük saldırıları yaptılar. Sonuç gerçekten sıfır. Gün geçtikçe en çok bel bağladıkları orduda dağılma var. Bu kış saldırıları, orduyu gözü karaca üzerimize sürmeleri, yüzlerce intihar ve binlerce kaçışla sonuçlandı. Cesaretleri, güvenleri büyük oranda kırılıyor. Politika tükenmiş, muhalefet partileri ve iktidar partileri özel savaş politikasını yürüten tek bir parti haline gelmiş ve bitmişlerdir. Her gün televizyonlarda kendi kendilerine, "dünün DYP'si bugünün ANAP'ı, dünün ANAP'ı da bugünün DYP'si olmuş" diyorlar. Böylelikle ne kadar birlik ve uyum içinde olduklarını kanıtlamak istiyorlar. Özel savaş bunu istiyor. Sözümona iktidar ve muhalefet partileri de uyguluyor. "Sağcısı solcuyu, solcusu sağcıyı geçmiş. Türkeş Ecevit'ten beter solcu olmuş, Ecevit Türkeş'den beter sağcı olmuş. Mesut Yılmaz Demirel'leşmiş, Tansu Çiller Özal'laşmış" diyorlar. Kendileri her gün bunu söylüyor. Bunun anlamı şudur: Köşeye sıkıştıkları için bir olmak zorundadırlar. Artık birbirlerine muhalefet edecek güçleri de yok. Orduya karşı politika yapma güçleri de yok. Özel savaş için hepsi en iyi nasıl çalışırız hesabı içindedir.

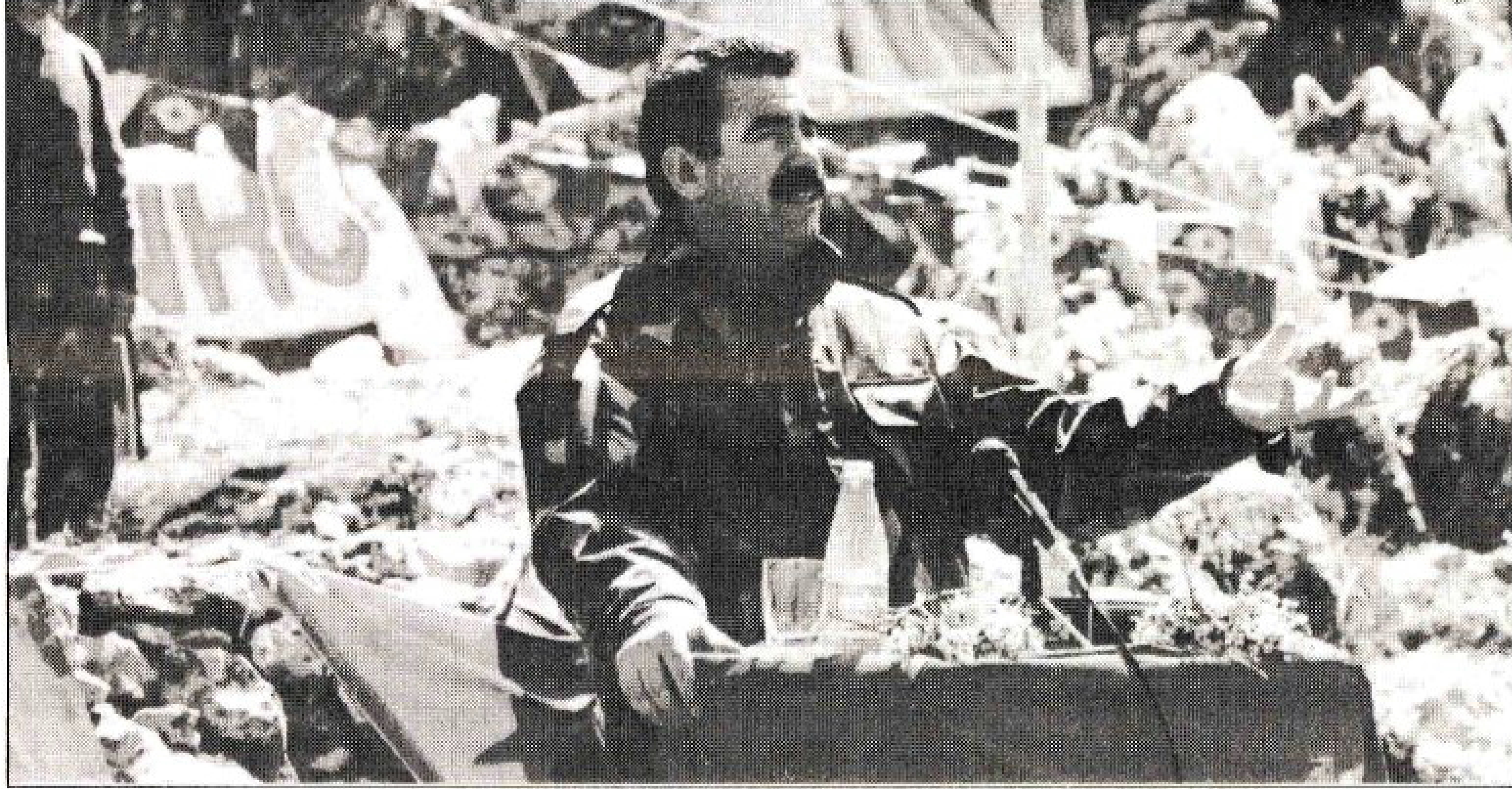
Kürt işbirlikçilerini nasıl kullandıklarına ilişkin olarak da birkaç şey söylemek gerekiyor. Tansu Çiller hükümeti en yakınına Kürt işbirlikçilerini aldı, ya da kökeni Kürt olan bazı bakanları aldı. CIA ajanı Hikmet Çetin şu son 3-4 yıldır, PKK'yi terörist ilan etmek için, kendine "ben de bir Kürdüm" maskesini de takarak, bütün işbirlikçileri, özellikle de Güneyli işbirlikçileri de arkasına alarak, terörizm iddiasını Avrupa'da, Amerika'da kanıtlamak için tüm gücünü ortaya koyuyor.

Bu hain Kürtler, "Türklerin hakkı neyse bizim de hakkımız odur. Bizim herhangi bir hak talebimiz olamaz. Çünkü her şeyde eşit ve özgürüz" diyorlar. Hikmet Çetin, bu büyük sahtekarlığın politikasını, diplomatlığını yaptı. Baba İnönü zamanındaki oyunu, oğul İnönü zamanında birlikte yaptılar. ANAP'ta Kamran İnan'ın, bu geleneği nasıl yürüttüğü halen biliniyor. Yine en hain işbirlikçilerden birisi olan Necmettin Cevheri'yi Tansu Çiller yanına aldı.

Bunlar, Kürdistan'ın yüzyıllarca inkar edilmiş, ihanet ettirilmiş Kürt gerçeğini ifade ederler. Onlarla da gönüllü koruculuğu, aşiret alaylarını, Hamidiye Alayları'nı geliştirdikten yüzyıl sonra bunları Ankara'ya davet ettiler. Daha önce İstanbul'a davet ediyorlardı. Bu sefer Kürt gibi giydirerek, Kürtçe konuşturarak Ankara'ya davet ettiler. Mustafa Kemal'in "komünistlik gerekiyorsa biz komünistiz" demesi gibi, "Kürtlük gerekiyorsa işte bizim Kürtler" deyip, onları halka zorla dayatmak istediler. Hamidiye Alayları'nı zorla kurdurarak dayatmak istediler. Bunu eskiden gizli ajanlık biçiminde yapıyorlardı, bu sene açıkça yaptılar. Buna Güney'in işbirlikçilerini de katarak geliştirmek istediler. Barzani ailesini, her ilden bir aileyi esas alarak, buna ağaları, işbirlikçileri ve tarikat sahiplerini de ekleyerek, sözde siyasi cephelerini, kontrgerillanın bu yeni taktiklerini devreye sokarak tamamlamak istediler.

Fakat görüldü ki, bütün bunlar durumu kurtarmıyor. '93 sona erdi, '94'e girdik; Tansu Çiller maskaralık olmuş. Onu başa geçirenler bile bin pişman. Nasıl başlarından def edeceklerini düşünüyorlar. Bir defa pisliğe bulaşmışlar ve onlar için kurtulmak zor oluyor. Çok rezil bir hükümet, değil Türk halkına, Türk sermaye çevrelerine bile güven veremeyeceği şimdiden anlaşılmıştır. Değil halka bir şey vermesi, sermayeyi bile ürküten bir kontrgerilla hükümeti. Bir yıl yaşayıp yaşamaması o kadar önemli değil. Daha fazla kalmasını isteriz. Muhalefeti ondan beter. Gelecek muhalefet kontrgerilla muhalefetidir. Hangi parti gelirse gelsin, hepsinin özel savaşın elinde bir maske olduğu ve bunlara Kürdistan halkının kanmadığını, Türkiye halkının da artık kanmayacağını şimdi daha açıkça söyleyebiliyoruz. '94 yılında politik partileri bitmiştir, ekonomileri iflas etmiştir, Kürdistan'daki ordu savaşamaz duruma gelmiştir. İster terhisleri durdursunlar, isterse herkesi maaşa bağlasınlar, artık hiç kimseyi bu özel savaşa koşturamazlar. İş bu noktaya gelip, dayanmıştır.

Ama yine de çılgınca saldıracaklar. Kendi aralarında bile cinayetleri bu kadar geliştiren bir rejim, tabii ki Kürdistan'da halka karşı, yurtseverlere karşı cinayetleri tırmandıracaktır.

Siz çilekeş halkımız!

Bilmelisiniz ki, '94 yılı da zorlu geçecektir. Bir canavarın ölümü ne kadar yakınlaşırsa, o kadar azgınlaşacağını biliyorsunuz. Yaralı bir yılanın daha fazla ısırmaya çalıştığını biliyorsunuz. Bu açıdan düşmanı bu son çılgınca savaş yılında da iyi tanımamız lazım. Göstermelik, görünüşteki demokrasi laflarına aldanmayalım. Yeni seçimler de yapabilirler. Ona da aldanmayalım. Her şey özel savaşın izin verdiği, uygun gördüğü biçimde olacaktır. Uygunsa yapacaklar, uygun değilse yapmazlar. Partilerin sağcısının, solcusunun söylediklerine de bakmayalım. Gerekirse onları muhalefet de, iktidar da yapabilirler, gerekirse hepsini bir günde yasaklarlar da. Basın-yayın kuruluşlarına da bakmayalım. Gerekliyse yazdırırlar, gereksizse hepsini bir günde yasaklarlar. Tümüyle savaşın kaderine göre ayarlanmış bir ekonomik, sosyal, siyasal durum var. Bu kadar karşılıksız para basıyorlar. Niçin? Özel savaşın yürümesi içindir.

15 Ağustos Atılımı gerçekten tarihimizin en zorlu ve en sonuç alıcı atılımı olmasına rağmen, eksikliklerle dolu bir atılımdı. Nedenini de sizlere söyledim. İnsanlarımız çürümüş, ölmekten başka ellerinden bir şey gelmiyor. Çocuklarınız, evlatlarınız yanımıza geliyor. Ama gerçekten bir şey vermemişsiniz. Düşmanın ihanet temelindeki eğitim ve yaşam politikasını siz yaşam felsefesi diye bellemişsiniz. Kendiniz öyle yetişmişsiniz ve onları da öyle yetiştirmişsiniz. Bu bir eleştiridir. Tabii ki suç sizin değil, atalardan kalma bir durum. "Gemisini kurtaran kaptandır" dediniz. Herkes ülkeyi bıraktı, kaçtı. Oyuna getirildik, bize zoru da uyguladılar ama bizim de oyunları bilmemiz, onların zoruna kendi zorumuzu dayatmamız gerekmektedir.

Ben, bir aile olarak tek tek niye siz doğrusunu yapmadınız, demiyorum. Buna gücünüz de, imkanınız da yoktu. Ülkeye ruhunuzu, beyninizi dönüştürün derken, bir çırpıda hemen ülkeye, dağlara koşun demiyorum. Yüzyılların işini biz bir günde, bir yılda yapamayız. Ama ruhumuzu bir günde dönüştürebiliriz veya bir günde yapacaklarımız var. Beynimizi ülkeye bağlayabiliriz. Bunları doğru anlamak zorundayız. Şimdi ayıp olan kendi geriliklerimizi görmek ve nasıl geri olduğumuzu söylemek değil. Ayıp olan imkan eldeyken bu geriliklerden vazgeçmemek, onlardan kurtulmamaktır. Çürümüşüz, oyuna getirilmişiz. Başkaları bunu yapmış, lanetli bir tarih buna yol açmıştır. Bunu görmek ve söylemek ayıp değil, ama görüp de aşmamak, imkan eldeyken geriliklerimizle savaşmamak kabul edilemez bir tutumdur.

Şimdi biz düşmandan daha fazla kendi bilinçsizliğimiz ve örgütsüzlüğümüz ile savaşıyoruz. Bir yerde sizlerle savaşıyoruz. Zaten bir devrim eğer güçlü olacaksa, o devrim önce nefsiyle savaşacaktır. İslam devrimi de, Fransız devrimi de, Rus devrimi de böyleydi. Onlar önce kendi geri düzenleriyle, geri ruhlarıyla, bilinçsizlikleriyle savaştılar, bu temelde örgütlendiler, önderlerini yarattılar ve kazandılar. Her ulusun devrimi böyleydi. Sizin devriminiz de böyle olacağa benziyor. Kendi geriliklerimizle savaşacağız. Neden örgütlenemiyoruz, neden bilinçlenemiyoruz, neden çok basit nedenlerle birbirimize taş atıyoruz, birbirimizi vuruyoruz? Bunu anlayacağız ve anlamakla yetinmeyeceğiz, bütün gereklerini yerine getireceğiz.

"Dışımızdaki devletlerin kendileri bizimle ilişki kurmaya mecburdur. Kazanan Kürdistan büyük bir olaydır ve böyle bir olayla herkes ilişki kurmak isteyecek. Daha dün düşmana her türlü desteği sunanlar pişman olacak. Almanya ve ABD emperyalistleri böylesine vahşi bir sömürgeciliğe destek olmanın ne kadar büyük bir günah ve kefaretinin de ne kadar ağır olduğunu görecektir."

Nasıl birleşeceğiz, ordulaşacağız? Özel savaş bu kadar saldırıyor, biz nasıl saldırı gücü haline geleceğiz? Bunu görmemek, görüp de gidermemek ayıptır diyoruz ve kabul etmediğimiz de budur. Sizlere gerçekleri gösteriyorum. Bu yola nasıl gireceğinizi, nasıl hakkını vereceğinizi de çok açıkça belirtiyorum. Güvenebileceğinizi, sadece umudu değil, onu adım adım gerçekleştirebileceğinizi çok açık ortaya koyuyorum. Hiçbir vicdan sahibi, onur sahibi, namus, şeref sahibi bir kişi, "ben göremiyorum, görüp de umutlanamıyorum, umutlanıp da mücadele edemiyorum, benim yerim yok" diyemez. Yediden yetmişe, kadın-erkek, fakir-zengin, hemen herkes için, ülke içinde ve dışında, köyde, kentte, dağda, kısaca bulunulan her yerde savaşma imkanı vardır. Herkes gücüne göre dua edebilir, sopa tutabilir, taş atabilir, silah tutabilir, para yardımı yapabilir. Yani durumuna, imkanına göre mutlak bir biçimde kendini bu işe verebilir. Hiçbir şey yapamıyorsa, temiz bir vicdanın sahibi olarak evinde, köşesinde oturabilir. Bu da bir yardımdır, bu da savaşa bir katılımdır. Bütün bunlar iştir, hepimizin elinden gelebilecek bir iştir.

Dolayısıyla biz şu on yılın savaş gerçekliğini doğru anlayalım derken, aslında kendi eksikliğimizi görüp gidererek, tam zaferi kesinleştirecek kadar emin adımlarla yaklaşabilecekken, bunu boşa harcamak, bunu basit ele almak kendimize yapabileceğimiz en büyük kötülüktür, diyoruz. Halk cephesi içinde, ulusal cephe içinde, partimiz içinde bunlar var ve bunlara kader gözüyle bakamayız.

Kendi gerçeğimi ben her zaman size söyledim. Benim gibi bir güçsüz olan, bir imkanı, bir kuruş parası, bir kelimelik bilgi imkanı bile olmayan birisi nasıl bu işe başladı ve buraya kadar gelebildi? Bütün dünyanın birleşerek boşa çıkarmak istediği ve hatta etkisizleştirmek istediği bir konumdayım. Yapamıyor, başaramıyorlar. Tersine ve hatta her gün daha fazla biz başarıyoruz. Siz bu imkanlarla, bu savaşım olanaklarıyla benden daha fazla yapabilirsiniz. Yeter ki yapma isteğiniz, inadınız, kararınız olsun. Basit işlere, kendini sağa-sola yatırmalara bir son verin. Gözünüz hedefte olursa, çabanız doğru ve sağlam işler için olursa, göreceksiniz ki başarıyorsunuz. Nitekim hepinizin elinden örgüt işi, savaş işi, geliyor.

Bu geçen yılları biz kendimiz için eleştiri, muhasebe yılı yapmalıyız. Ne yapabilirdik, niçin yapamadık, kim engelledi, kendim ne kadar engeldim, sağım-solum ne kadar engeldi, PKK ne kadar engeldi? Bütün bunların hesabını yapın. Engel sizseniz kaldırın, PKK adına bazıları engelse onları da çiğneğin aşın ve yeter ki savaşa, koşun. Niçin bunları söylüyorum? Bu '94 yılı ve sonrası gerçekten de bizim için "ya zafer, ya zafer"dir. Nasıl onlar için "ya bitecek, ya bitecek" ise, bizim için de "ya zafer, ya zafer"dir. Ama kendi halk gerçekliğimizin, bütün yanlış ve eksikliklerine karşı savaşarak, onu sağlamlaştırır ve tamamlarsanız bu böyledir.

Geçmişte de ERNK adına iş yaptınız, serihildan yaptınız. '90'lardan itibaren büyük bir serihildan dönemine girdiniz. Gerçekten de bu serihildanları selamlıyoruz. Diğer taraftan görüyoruz ki düşman da sert vuruyor, binlerce yurtseveri katlediyor. Dolayısıyla durmak olmaz, daha fazla, daha gizli, daha örgütlü, daha yaygınlaşmış serihildanlar geliştireceğiz. Eğer açık yapamıyorsak aniden gizli yaparız, gündüz yapamıyorsak gece yaparız. Düşmanın kuşatması altında yapamıyorsak, gerillanın kuşatması altında olan alanlarda yaparız. Yer çok, yapılamayan bir yer yerine, yapılabilen bir yerde yaparız. Herkes katılamıyorsa bir kısmınız katılır; bir gün bir kısmı katılır, diğer gün diğer kısmı katılır. Yeter ki düşünelim, yeter ki tartışalım. Ülke içinde yapamıyorsak ülke dışında yaparız, Avrupa'da yaparız, metropollerde yaparız, imkanlar tükenmez.

O halde '94'te düşmana kararlılığımızı, ona kendi halk savaşımızı, kendi ordulaşmamızı dayatmamız, tarihi önemde bir görevdir. Zaten yaşamınızın düşman nazarında bir ölüden farkı yok. Yani öldürülmesi gereken bir halk haline gelmişsiniz. Düşmanın kararı buysa, bizim de vereceğimiz karar, ülkemizde düşmanın öldürülmesi kararıdır. Her şeyiyle bizi öldürmeye çalışıyor, biz de her şeyimizle öldüreceğiz. O her şeyi örgütlüyor, biz de her şeyimizi örgütleyeceğiz. Her türlü cinayetle ve saldırıyla karşılık veriyor, bize yöneliyor. Biz de her türlü yöntemle karşılık vereceğiz. Mesela ekonomimizi talan ediyor, biz de ekonomisini talan ederiz. Ormanları yaktı, biz de metropolde yakarız . O bir sürü cinayet işliyor, onların birçok işbirlikçisi var,

biz de her gün binlercesini öldürebiliriz. Doğu'yu bitiriyor, biz de Batı'yı bitiririz. Yani misillemenin sonu gelmez. Katliam yapıyorsa bizde karşılık veririz. Toplantı salonları var, kahveleri var, parti ocakları var, "Kahrolsun PKK" diye yaptıkları mitingler var, bizi kahredenleri biz de kahrederiz, bizi kahredenlere, biz de 5-10 bomba atıp, hepsini kahredebiliriz. Yeter ki düşünelim, yeter ki zamana göre hangi biçimle yaklaşacağımızı kestirelim. Bu kadar fedailik yapanlardan, bu kadar bombayı kendisinde patlatarak teslim olmayı kabul etmeyenlerden herhalde bir tanesi binlerce kişiyi yere sermeyi becerebilir.

İşte bu yıl topyekün bir savaş yılıdır derken, bunları kastediyoruz. Yalnız gerillanın değil, birçok milisin, birçok sıradan yurtseverin de yapabileceği eylemler vardır. Yeter ki düşünelim. Hain çok, işbirlikçi çok, faşist çok, her köşede bir tane var, örgütle ve vur. Ekonomik hedefler çok, ufak bir yangın bombası at milyonlarca lira zarar verdir. Birkaç turisti kaçır, milyonlarca lira zarar verdir.

Kısaca, '94 büyük bir eylem yılı, büyük bir hedef yılı, yani herkesin bir eylemle karşılık vereceği bir yıl. Tabii ki en büyük savaşı gerilla verir. Biz daha şimdiden '94'ü kazanmak için her şeyimizi ortaya koyduk. Şimdiye kadar istediğimiz gibi savaşamayan, öncülük edemeyen partiyi bu defa çok sağlam ele aldık. Biz bu kışı bütünüyle çok yoğun bir biçimde nasıl partilileşilir, nasıl PKK'lileşilir ve nasıl gerçek önderler olarak savaşta yer alınır vb. hususları açıklığa kavuşturduk. Hiç kimse artık ben PKK adına mevkicilik yaptım, ben yer işgal etmek istiyorum, ben ağalık yapmak istiyorum, ben halkın başında memurluk yapmak istiyorum diyemez. Kim "toplum içinde iş bulamayıp PKK içinde buldum" deyip de kendisini dayatırsa, biz anında onu bitiririz. Böyle PKK'lileri siz de kabul etmeyin. Bunlara bir sigara bile vermeyin, bir bardak su bile vermeyin, atın onları. Baktınız benim gibi çalışmıyor, konuşmuyor, örgütlemiyorlar, "sen alçaksın" deyip, kovun onları. Böyle PKK'lilik olmaz. Siz onları besliyorsunuz, çalıştırın, size hizmet etsin, aksi halde kovun. Siz artık bilinçli bir halksınız. Bu tip partilileri siz eğiteceksiniz. Çoğu sizin çocuklarınız, yetiştirememişsiniz, yetiştirin. Çoğu yaramaz, çoğu düzene kapılmış gidiyor, denetleyin. Çocuklarınız bile olsa sert yönelin, yetiştirin, bu bir görevdir. PKK gökten inmedi, bu çabalarla gelişiyor.

Ben kendimi yedi yaşından şimdiye kadar yetiştiriyorum. Sizin adınıza artniyetli tek bir kelime söylemedim, tek bir adım atmadım ve her şeyi gerçekten halkın yararına yaptım. Tüm bunların hesabını verebilirim. Ama birileri şimdi bizim adımıza çıkmış, rahat yaşamak istiyor. Gerillada ağa olmak istiyor, köyde köy ağası, kitlede kitle ağası olmak istiyor. Hayır, ağalık yapmayacak, bürokratlık yapmayacak, en güzel sözü söyleyecek, en güzel planı yapacak, en güzel eylemi düzenleyecek, her şeyiyle hizmetinizde olduğunu kanıtlayacak. Yapmadı mı atın.

Başa ne geldiyse bu sahte önderlerden geldi. PKK içinde de sahte önderlere izin vermeyelim. Ya layık olur, ya da gider. '94 yılında PKK adına hareket eden herkesten mükemmel adam olma, görevlerine bağlı olma şartını isteyin. Ben de denetlerim, kontrol ederim. Ama bir insanın ömrü her şeye yetmez, bir insanın kolu her yere ulaşmaz. Her biriniz bir kol olursanız, ulaşmayacağımız hiçbir yer kalmaz. Biraz bu konularda da görevlerimizi yapalım. Evet, hepiniz PKK'li olamazsınız ama PKK'nin siyasi çizgisine ve yaşamına göz-kulak olabilirsiniz. Yanlışı uyarabilirsiniz, doğru yola çekebilirsiniz. Bu görevinizi parti için yerine getirin. Gerillayı geliştiriyoruz; gerilla aslında işin en zor kısmını kaldırmakla birlikte, henüz istediğimiz gibi bir gerilla değildir. '80'lerden beri gerillanın gelişimi üzerine çalışıyoruz. 15 yıllık yurt dışı sahasında gerillanın teorisini, pratiğini bütün gücümle başarıya götürmeye çalışıyorum. Hiçbir partinin yapamayacağı kadar çözümleme yaptık, yüzlerce ciltlik değerlendirmeler yaptık, ama maalesef öğrenemiyorlar. Biz bunu da bu kış çok iyi çözümledik. Gerillaya nasıl yaklaşılır, doğaya nasıl yaklaşılır, dağın anlamı nedir? Çok iyi biliyorsunuz ki, dağ olmadan biz nefes bile alamayız. Dağda doğru üslenme, dağda doğru hareket olmadan ulus olarak zaten biteriz, 24 saatte sonumuzu getirirler. Bu açıdan gerillaya yükleniyoruz. Düşmanı bitirten de dağdaki gerillanın varlığıdır, yerleşme, hareket etme, savaşma tarzıdır. Geçmişte istediğimiz gibi yapamadılar. Fakat şimdi yüklenmiş durumdayız. Çok emin olmalısınız ki, Kürdistan'ın bütün dağları tutuldu. Serhat alanından, Ağrı dağlarından Erzurum, Bingöl, Dersim, Sivas, Malatya ve Avanoslara kadar Kürdistan'ı kuşatan o dağ çemberinden Güney'e doğru Zağros ve Mardin eşiğiyle tekrar Batı Kürdistan'a kadar birleşen dağlara tümüyle el attık. Ortadaki bütün dağları da, bütün Toros parçalarını da gerillaya kavuşturduk. Ardından kentlere, köylere tekrar el atıldı. Yetersiz de olsa gerilla hepsiyle bağlantılı. Artık kent, köy ayaklanırsa gerilladan yardım görür, gerilla onları korur. Yine Kürdistan'ın hemen her tarafıyla bağlantılar var; yurt dışı bağlantıları ve destek var. Silah desteği, yiyecek desteği her taraftan sağlanıyor. Kısaca kolay kovulamayacak bir gerillaya ulaşmış bulunuyoruz.

Düşman o diplomatik faaliyetleri ile aslında çemberi kırmak istedi. İçerde halkı katlederek, o faili meçhul cinayetlerle halkın desteğini kesmek istedi. Balığı sudan koparmak istiyordu. Dışarıdan, uluslararası ilişkilerden koparmak istiyordu ve böylece dağda gerillayı sıkıştırıp bitirmek, tüketmek istiyordu. Bu planını diyebiliriz ki şimdi boşa çıkardık. İstediğimiz kadar dışarda mevzilenebiliriz, eğitim kampları oluşturabiliriz, istediğimiz yerden girebiliriz. Buna Türkiye de, Türkiye'nin dağları da dahildir. Bu sene özellikle Türkiye'nin Karadeniz dağlarını, Toros dağlarını tümüyle gerillaya kavuşturacağız ve böylece o bizi kuşatmaya alırken, bir anlamda da biz onu kuşatmaya alıyoruz. Diplomaside bizi tecrit etmeye çalışırken, biz onu tecrit etmeye çalışıyoruz. Böylece gerilla için de '94 yılı büyük bir savaşım yılı oluyor. Mevzilenmesi, cephe gerisi, cephe önü ve en önemlisi de sağlam, savaşan gerilla kişiliğini açığa çıkardık ve bu kişilik bu sene mutlaka iyi savaşacaktır, doğru savaşacaktır. Biz bu önümüzdeki yıl gerilla ordusunu en az 50.000'e çıkaracağız. Daha şimdiden Botan on bin gerillayı aşmış durumdadır. Serhat eyaleti binin üzerinde gerillaya kavuşmuştur, Garzan ve Dersim'de gerilla bine ulaşmıştır, Amed binin üzerindedir. Diğer irili ufaklı bölgelerimizin hepsi de gerillaya kavuşmuştur. Bu önümüzdeki yaza geldiğimizde göreceğiz ki, bu sayı ikiye katlanmış olacaktır.

Biz artık kendimizi savunma döneminde değiliz. Denge döneminde de değiliz, saldırı dönemine geçeceğiz. Özellikle Botan başta olmak üzere, bazı eyaletlerimizde saldırı yanı ağır basan bir savaşa yöneleceğiz. Gerilla ordusu büyüdüğü, tecrübesi arttığı oranda dengeden saldırıya geçiyoruz. Diğer birçok dağlık bölgemizde de artık kendini operasyonlarda savunan değil, dengede tutan ve bütün operasyonları boşa çıkartan bir savaş dönemine gireceğiz. Atılan adımlar, '94'ün tam bir denge ve saldırıya geçilen bir yıl olacağını açıkça gösteriyor. Bu gerçekten gerilla savaşımında büyük bir kazanımdır.

İçinde bulunduğumuz yıl, zaferin artık sağlanabileceği, siyasi başarının ister görüşmeler olsun, ister olmasın devreye gireceği bir yıldır. Biz askeri tedbirlerimizi almışız. Faşist ordu ne kadar örgütlenirse örgütlensin, onu mutlaka geriletme, başarısızlığa uğratma tedbirimiz var. Siyasi yöntemi devreye sokarsa ona da açık kapı bırakmışız. Eşit ve özgürce meseleleri halletmekten yanaysa, özellikle Türk halkı zorlarsa, bazı siyasi yaklaşım sahipleri ortaya çıkarsa, onlara da doğru yolu gösteriyoruz. Askeri yoldan anlıyorlarsa askeri yol, siyasi yoldan anlıyorlarsa siyasi yol, hepsi açık. Onların dayattığı seçimlere, biz de mahalli eyalet seçimlerini dayatıyoruz. Onlar baharda yapıyor, biz de baharda yerel seçimleri kendi kurallarımıza göre yapacağız. Onlar erken seçimle meclisi yeniden açmak isterlerse, biz de Kürdistan ulusal meclisini bu yaşadığımız yılda yaşama geçireceğiz. Kürdistan için ulusal meclisi, Kürdistan için yerel meclisleri bu sene geliştireceğiz. Biraz hazırlık yaptık, hayata geçirebiliriz ve daha da önemlisi yerel iktidar organlarını, hatta birçok eyalet hükümetlerini oluşturacağız. Daha şimdiden Botan'da devletten daha fazla bizim hükmümüz geçerli olduğuna göre, orada bir eyalet hükümeti ve dalga dalga diğer eyaletlere, bölgelere de mahalli hükümetleri, mahalli iktidarları dayatacağız. Buna da hazırlıklı olmalıyız. Halk meclislerine, halk hükümetlerine böyle parçalı, mahalli düzeylerde açık olmalıyız ve bunu ulusal düzeyde meclise ve hükümete de kavuşturabileceğiz. Ulusal meclis, ulusal hükümet ve ulusal ordu yolunda bu sene önemli gelişmeler yaşanacaktır. Bu gelişme diğer tüm Kürdistan parçalarını da etkileyecektir ve bu etkilemeyle birlikte ulusal birlik, ulusal kongre de gerçekleşebilir. Dışımızdaki devletlerin kendileri bizimle ilişki kurmaya mecburdur. Kazanan Kürdistan büyük bir olaydır ve böyle bir olayla herkes ilişki kurmak isteyecek. Daha dün düşmana her türlü desteği sunanlar pişman olacak. Almanya ve ABD emperyalistleri böylesine vahşi bir sömürgeciliğe destek olmanın ne kadar büyük bir günah ve kefaretinin de ne kadar ağır olduğunu görecektir. Dolayısıyla onlar pişman olup, eğer gerçekten demokrasi, insan hakları diye anladıkları bir şey varsa, onu da bizim temsil ettiğimizi görecekler. Ya özür dileyerek ya da kendilerine biz dayatarak, bunu kabul ettireceğiz.

"Askeri yoldan anlıyorlarsa askeri yol, siyasi yoldan anlıyorlarsa siyasi yol, hepsi açık. Onların dayattığı seçimlere, biz de mahalli eyalet seçimlerini dayatıyoruz. Onlar baharda yapıyor, biz de baharda yerel seçimleri kendi kurallarımıza göre yapacağız. Onlar erken seçimle meclisi yeniden açmak isterlerse, biz de Kürdistan ulusal meclisini bu yaşadığımız yılda yaşama geçireceğiz. Kürdistan için ulusal meclisi, Kürdistan için yerel meclisleri bu sene geliştireceğiz."

Böylesi bir diplomasinin de yolu ardına kadar açılmıştır. Dostlarımız da her zamankinden daha fazla bir güvenle, bir an önce daha fazla dostluklarının gereğini yapmaya çalışacaklardır. En başta da Türk halkı bu hükümetin ve paşalar rejiminin ne kadar iğrenç olduğunu, ne kadar kendilerini tükettiğini göreceklerdir. Kürdistan'daki savaşın kendilerinin de savaşı olduğunu, demokrasi yolunun Kürdistan'daki ulusal kurtuluş saflarından geçtiğini görecekler. Eşit ve özgür koşullarda kardeş bir halk olmanın gereğini her zamankinden daha fazla yerine getirecekler.

"En başta da Türk halkı bu hükümetin ve paşalar rejiminin ne kadar iğrenç olduğunu, ne kadar kendilerini tükettiğini görecektir. Kürdistan'daki savaşın kendilerinin de savaşı olduğunu, demokrasi yolunun Kürdistan'daki ulusal kurtuluş saflarından geçtiğini görecektir. Eşit ve özgür koşullarda kardeş bir halk olmanın gereğini her zamankinden daha fazla yerine getirecektir."

Görülüyor ki, 94 yılı sadece umut yılı değil, büyük savaşım yılı, büyük savaşım da siyasal ve askeri kazanımlar yılı haline gelebilir. Yeter ki kendimizi doğru ele alalım ve görevlere doğru yaklaşalım.

Çilekeş, mazlum ve mutlaka kazanması gereken yurtsever halkımıza emin olun derken, boşuna konuşmuyoruz. Umutlu olun ve bu umudunuz da gerçekleşmeye doğru yüz tutuyor derken, sadece güven telkin etmek için söylemiyoruz. Adım adım gerçekleştirdiğimiz, günlük çalışmalarımızla kopardığımız, adeta tırnaklarımızla söktüğümüz başarılardan bahsediyoruz. Daha doğru yaklaşırsanız, daha vurursanız, daha kesin kazanabileceğinizden bahsediyoruz. Bu temelde kendi savaş yılınızı kendiniz kazanın. Bu savaşı her zamankinden daha fazla bir Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı ve Kürdistan'da insanlığın kazandığı bir savaşım haline getirin. Bütün bu çabalar bir yerde sizin biraz daha ülkenize, kimliğinize, özgürlüğünüze ulaşmanız, sahip olmanız içindir. Bin yıllardan beri biz ülkemizden kaçırtıldık, kimliğimize karşı ihanet ettirildik. İnsanlığımıza karşı suç işledik. Bu yıl belki de bin yıllık düşürülmeyi durdurduğumuz gibi, kaybedilenleri de ele geçirebiliriz. Böyle bir umutla, böyle bir coşkuyla siz bu yıla, bunun savaşımına katılırsanız sadece kendinizi yeniden, özgür temellerde var etmiş olacaksınız. Bu savaş sizin savaşınız, biz sadece bir aracıyız, bir hizmetkarız.

Önderlik iradesi demek sizin iradeniz demektir. Gerçekten de bu irade, ülkeye dönüş iradesidir, kendini kazanma, kendini özgürleştirme iradesidir. Demek ki ortada yürüyen, savaşan bir iradeniz var. Daha ısrarlı olunursa, daha kararlı olunursa, ordunuz da kurulursa, meclis ve hükümetleriniz de oluşursa gerçekleşen sizin özgür kimliğiniz, ulusal varlığınız ve ülkeniz olur. Hiç kimse eskisi gibiyiz, elimizden fazla iş gelmez demesin artık. Dünya da karşımıza dikilse, kıyamet de kopartılmak istense, üstte kalan, yaşayan biz oluruz. Bu ortaya çıkmıştır.

Biz bu temelde sizin bu çok zorlu geçen, daha da geçecek olan yaşam ve savaşım yılınızı selamlıyoruz. Özellikle düşmanın açık işkence, tehdidi ve katliamını yaşayan köylerimize, kentlerimize, evleri başlarına yıkılan halkımıza daha fazla direnmelerini, hatta bundan gurur duymalarını söylüyoruz.

Avrupa'daki yurtsever Kürdistanlılar!

Sizler, orada emperyalizmin dayatması altında ulusal kimliğinden kopmuş, hatta bütünüyle sahte bir yaşamla kendine bağlanan bir halk haline getirilmek istendiniz. Sizlerle de 15 yılı aşkın bir mücadele birlikteliğimiz var. Gün geçtikçe bu mücadele gelişti ve Avrupa'daki kitlemiz olarak şimdi muazzam bir ordu gücü haline geldiniz. Kendi başınıza özellikle halk cephesini, ulusal cepheyi geliştirip başarıya götürebilirsiniz. Yalnız Avrupa için değil, sizlere de bizim verdiğimiz talimat şudur: Bütünüyle Avrupa'daki Kürdistanlı kitle kazanılmalıdır. Bunun için taarruz ve daha fazla ülkeye yöneltilmelidir. Avrupa'da kazanılmış kitlemiz, ülkede siyasi cephenin zaferidir. Ülkeye yöneltilmiş Avrupa kitlemiz, büyük bir taarruz hareketidir. Bunu geliştirin, köy köy, aile aile, ne kadar ilişkiniz varsa bir taaruz hareketiyle kazanın ve göreceksiniz ki kendi başınıza büyük bir ordusunuz. Bu ordunun savaşımını, bu ordunun örgütlenmesini bütün engellere rağmen artık kendi kendinize yürütün. Bu savaş Avrupa'daki kitlemizin de en önde katıldığı ve sonuca götüreceği bir savaştır. '94 sizin için de böyledir. Böyle olması için her şeyinizi ortaya koyun ve bu başarınızı pekiştirin.

Metropoldeki halkımız için de öyledir. En az Kürdistan'daki halkımızın bir o kadarı da Türkiye'nin İstanbul'una, Ankara'sına, İzmir'ine, Adana'sına, Çukurova'sına doldurulmuştur. Burada halkımız tüketilmek, boğdurulmak istendi. Şimdi buradaki halkımız Türkiye halk devriminin ve demokrasisinin de adeta öncülüğünü yapıyor. Daha da güçlendirmelidir, binlerce savaşçıyı Kürdistan'a göndermek yetmez, her türlü ihtiyaçlarını göndermek yetmez. Bizzat Türkiye'deki demokrasi savaşına da daha fazla katılarak, düşman hedeflere bütünüyle yönelerek, adeta ikinci bir devrimi de Türkiye'de yaparak bu bitirme politikasına en büyük cevabı Türkiye metropollerindeki Kürdistanlı yurtsever halkımız veriyor. Türkiye halkına kardeşliği, gerçek eşitlik ve özgürlüğü tanıştırarak, savaşan Kürdistan halkının nasıl

Devamı 31. sayfada

Çarpıtılan Alevi gerçekliği

Değerli bilim adamı ve yazar Yalçın Küçük, "Tarih, sınıfların ve bireylerin içinde yaşıyor. Bilinse de, bilinmese de. Her sınıf ve her sınıfta bireyin tarihi var. İster istemez bunu yaşıyor. Hiçbir sınıf veya hiçbir birey tarihin dışına çıkamıyor. Bu, insanoğlu için büyük bir kolaylık. Her büyük kolaylık gibi aynı zamanda büyük bir şanssızlık. Tarihi olduğu gibi yaşamak büyük bir şanssızlık oluyor" diye yazar. Aynı yerde, tarihi olduğu gibi yaşamanın tarihi bilim dışı yaşamaya yol açabildiğini, tarihi bilim dışı yaşamanın ise tarihe esir düşmek anlamına geldiğini, esir düşmemek için tarihi bilimsel olarak yaşamak gerektiğini belirtir. Tarihinden haberdar olmayan, düşman güçlerin oyuncağı olmaktan kurtulamaz. Başka güçlerin oyuncağı olan, insanlığa bir değer kattığını ve hatta insanlığa dahil olduğunu iddia edemez.

Sınıflı topluma geçişle birlikte, toplumların tarihi sınıf mücadelelerinin tarihi olmuştur. Bu mücadeleler bazen dinsel bir görünüm kazanmıştır. Bir direniş ideolojisi olarak aleviliğin, Kürtlerin tarihindeki konumu da böyledir. Alevilik uzun yıllar Kürdistan tarihinde bir direniş ideolojisi olarak olumlu bir rol oynamıştır. Kuşkusuz alevi Kürtlerin ayrı bir tarihi yoktur. Alevi Kürtlerin tarihi Kürdistan tarihinin bir parçasıdır.

Bu gerçeklerin ışığında alevi Kürtlerin mevcut durumuna bakalım: Alevi Kürtler acaba kendi tarihlerini ne kadar biliyorlar? Özünde baskı, zulüm ve zorbalığa karşı yoğun direnişlerle dolu olan tarihlerine hangi ölçüde bağlılık gösteriyorlar? Yakın dönemlerde ortaya çıkan Alevi örgütlenmelerinin çağdaş muaviye rejimi olarak adlandırılabilecek 12 Eylül faşizmi karşısındaki konumları nedir? Alevi Kürt aydınları ve emekçileri, aleviliği faşizmle uzlaştırma ve geleneksel alevi muhalefetini rejimin kanallarına akıtma çabaları karşısında ne yapıyorlar? Bu tür çabaların sahiplerine karşı nasıl bir tavır takınıyorlar? Çöküş dönemini yaşayan kemalizm, mezhep çatışmalarını körükler ve alevilere yönelik katliamlar tezgahlarken, kimi alevi örgüt geliyor? Farklı uluslar ve kültürlerin can düşmanı olan kemalizmi yaşatmak için Alevilerin bıçağın altına yatırılması nasıl ilericilik sayılabilir? İlerici olduğunu iddia eden ve Alevi kimliğine sahip çıkan herkesin bu sorunları ciddiye alması gerekiyor.

Kürdistan tarihine bakıldığında, yabancı egemenlerin ve en başta Türk egemen sınıflarının mezhep çelişkilerini çok iyi değerlendirdikleri ve kendi egemenliklerinin devamına hizmet eden bir silah olarak kulandıkları görülür. Bu klasik "böl-yönet-hükmet politikası", özellikle Türk egemenleri tarafından Kürdistan'da başarılı bir biçimde uygulanmıştır. Cumhuriyet döneminde Kürdistan parça parça düşürülmüş; kemalist burjuvazi Kürdistan'ı işgal ederken mezhep farklılıklarını dikkate almış; Kürt halkını topyekün olarak karşısına almaktan özenle kaçınmıştır. Çoğunlukla sunni mezhebinden Kürtlerin yaşadığı bölgelere yönelirken, Alevi Kürtleri mümkün olduğu ölçüde ürkütmeyi esas almış; bazen de yanına çekmek için çaba harcamıştır. Örneğin Şeyh Said direnişi sırasında Dersim aşiretleri ile iyi geçinmenin yollarını aramış; Dersimlilerin isyana kalkışmamasını kendisi için başarı diye telakki etmiştir. Nitekim bu gelişmelerin en yakın tanıklarından biri olan Nuri Dersimi; "Türk hükümeti, bu sırada Dersim aşiretleri üzerine taarruz etmeyi değil, Dersimlilerin isyan çıkarmayışlarını büyük bir başarı telakki ediyor ve Dersim'in imhasını bir sonraki zamana bırakıyordu. Gafil Dersim aşiretleri ise, bu planı anlayamıyorlar ve ancak kendi iç bağımsızlıklarını korumayı haklarında hayırlı bir olay sayıyorlardı. Bütün Kürdistan'ı işgal eden Türk ordularının Kürdistan'daki genel göçertme, katliam ve mezalimine, ne yazık ki, Dersimliler seyirci kalıyordu. Bu durum, Türk hükümetinin Kürdistan'ı parçalar halinde imha projesine pek uygun bulunuyordu" diye yazmaktadır.

Sırası gelmişken, burada şunu sormak gerekir: Nuri Dersimi'yi tanıyan kaç tane Dersimli vardır? Onun tarihimizin önemli bir kesitine ışık tutan "Kürdistan Tarihinde Dersim" adlı eserini kaç Dersimli okuyabilmiştir? Kaç Dersimli onun ünlü Kürdistan gençliğine hitabesinden haberdardır? Kaç Dersimli genç soykırım kurbanlarının anısını yaşatmaya çağıran bu hitabenin gereklerine uygun davranışlar içinde bulunmaktadır? Ne yazık ki, bu sorulara olumlu bir karşılık alabilmek zordur. Ellidört yıl önce tarihin en vahşi soykırımlarından birini yaşamış olan Dersim'de, kemalizmin "kılıç artığı" adını verdiği genç kuşaklar Kürdistan tarihine epeyce yabancılaştırılmıştır. Kendi geçmişinden bu denli kopuşun ve ulusal tarihine yabancılaşmanın başka bir örneği pek yoktur. Bu acı gerçeklik, genelde Alevi Kürtlerin ve özelde Dersim insanının ne denli vahim bir yabancılaşmanın içinde bulunduklarına işaret etmektedir.

Nuri Dersimi, yukarıda adı geçen eserinde, Türk egemenlerinin bir yandan Alevi Kürtleri tehlikeli bir düşman olarak değerlendirirken, diğer yandan zor anlarında kendilerinden nasıl yardım dilendiklerine ve kendilerini kullanmaya çalıştıklarına ilginç örnekler vermektedir. Günümüzün anlaşılmasını kolaylaştıran bu örneklerden bazılarını burada dillendirmekte yarar vardır. Onun sözünü ettiği örneklerden biri şudur: Birinci Dünya Savaşı'na katılan Osmanlı devleti, Ruslarla savaşa tutuşmuştur. Kürdistan'ı bir asker deposu olarak değerlendiren Osmanlı yönetimi, bu savaş sırasında Dersim Kürtlerini zor kullanarak askere almaya ve cepheye yollamaya cesaret edemez. Dersim Kürtleri hem Osmanlılara, hem de Ruslara karşı kendi topraklarını korumaya çalışırlar. 1915 yılı yazında, Rusların Erzurum cephesinden saldırıya geçmeleri üzerine, başkomutan **Enver Paşa**, Vali Sabit vasıtasıyla Dersim aşiret reislerini Elazığ'a davet eder. Ama Dersimliler bu davete riayet etmezler.

Enver ve Talat Paşa ikilisi Elazığ'a vardıklarında, Batı Dersim aşiret reislerinden olup kurnazlığıyla tanınan **Kango oğlu Mehmet** ve **Zeyno oğlu Meço** ağa gibi çıkar düşkünü ve işbirlikçi unsurlar, Vali Sabit'in sürekli ısrarları üzerine Elazığ'a giderler; Enver ve Talat Paşa ile görüşürler. Enver paşa bu görüşmede kendilerine Dersimlilerin büyük bir kuvvetle Ruslara karşı savaşa katılmalarını teklif eder. Bu öneri karşısında, Kango oğlu Mehmet, "Paşam, Dersimliler Alevidir, Hacı Bektaş evlatlarından Çelebi Cemalettin Efendiye hürmetleri vardır. Bu nedenle emir buyurarak bu kişiyi cihada sevkederseniz, bütün Dersimliler onunla savaşa katılırlar ve biz de mahçup olmayız... Savaş için bizim kendi aşiretlerimize söz anlatamayacağımız gibi, diğer Dersim aşiretlerine ve özellikle **Seyit Rıza**'ya hiç sözümüz geçmez. Yalnız şahsen bize emir buyuruyorsanız, iradenizi yerine getirmeye hazırız" der.

Enver Paşa bu öneriyi yerinde bulur. Bir süre sonra, yukarıdan aldığı emir üzerine, Cemalettin Efendi Kırşehir'den yola çıkarak Sivas'a varır. Burada Dersim'in seyitlik bakımından mürşiti olan ve Koçhisar'ın Yalıncak köyünde oturan Ağuçanlı **Seyit Aziz**'e uğrar. Kendisini yanına alarak Koçgiri aşiretlerini ziyaret eder. Ancak Koçgiriler Osmanlı kuvvetleriyle birlikte savaşmaya yanaşmazlar. Bu konuda Dersim aşiretlerinin ikna edilmesini kendilerinin savaşa girmeleri için önkoşul olarak ileri sürerler. Bu sırada hem ordu merkezlerinden, hem de Elazığ ve Erzincan'dan Dersim'e aralıksız tebligatlar yağar, propagandalar yoğunlaştırılır. Osmanlı yönetimi Cemalettin Efendi'nin müdahalesinden büyük yarar ummaktadır. Bu yüzden kendisi adeta bir ordu komutanıymış gibi şatafatlı bir tarzda Kürdistan'a yollanır. Beraberindeki heyette yüksek rütbeli Türk subayları ve Alman kurmayından bazı komutanlar da vardır. Devlet soruna bir din savaşı görünümü verdirerek, Dersimlileri cihada davet eder.

Sivas'ta sonuç alamayan Cemalettin Efendi, bu kez Erzincan'a gider. Kendisi Dersim'e gidemeyeceği için, Dersim aşiret reislerini Erzincan'a davet eder. Bu amaçla kendi adına beyannameler kaleme alarak aşiret reislerine iletir. Ancak Dersim'de Türkçe okuyup yazan bulunmadığı için bunlar bir işe yaramaz. Dolayısıyla Cemalettin Efendi'nin müdahalesi sonuç vermez. Dersimliler bir yandan Rus ordularını Dersim'e sokmak için önlemler alırken, diğer yandan geri çekilen Türk ordu güçlerine saldırarak silah ve cephane elde etmeye çalışırlar. Ruslara karşı savaşan Dersimlilerin tamamen yurtsever duygularla hareket ettiklerini ve kendi topraklarını savunmayı esas aldıklarını ortaya koyan somut örnekler vardır. Çoğunlukla bir tarihsel olayı anlatan Dersim'in ünlü halk ağıtlarının birinde, savaşçıların bu ruh hali çok güzel dile getirilir. Önce çıkan savaşçılardan biri olan Dursun, yiğitlikte üstüne bulunmayan Haydar'a, savaşın sonunda Türklerin kendilerini ödüllendireceğini söyler. Haydar, Türklerin vereceği ödülün bir kadeh ağu olduğunu, ne yenilebileceğini ne de içilebileceğini; ödül kazanmak için değil, vatanı savunmak için savaştıklarını, ölürlerse yerlerinin cennet olacağını belirtir. Bu örnek alınması gereken bir tavır olmaktadır.

Yine başka bir örnek daha verelim: Yıl 1926'dır. Şeyh Said Direnişi bastırılmıştır. Kürt kırımı devam etmektedir. Seyit Rıza infaz edilen ölüm cezalarını durdurmak için Ankara hükümetine başvurur. Ama sonuç alamaz. Kürtlerin imhasına sistemli bir biçimde devam edilir. Buna rağmen düşman Dersimlilerle ilişkilerini sürdürür. Diyarbakır valisi **Ali Cemal**'i Seyit Rıza ile görüşmek üzere Dersim'e yollar. Ali Cemal Dersim'de etrafına seyitler ve dedeleri toplar. Kendisinin Alevi olduğunu, Dersimlilere büyük saygısı bulunduğunu, Erzincan ve Elazığ yöresinde terk edilmiş Ermeni arazilerinin Dersimlilere verileceğini, Dersim'de okullar açtırılarak Alevi geleneklerine uygun öğrenim yapılacağını ve Koçgiriler için genel af çıkarılacağını belirtir.

Ali Cemal'in ardından Genel Müfettiş İzettin Paşa ile Elazığ valisi Rıza da Hozat'a giderler. Ali Cemal, Seyit Rıza'yı İzettin Paşa ile görüştürmek için ısrar eder ve görüşme gerçekleşir. Paşa, Alevi Ali Cemal'in Elazığ valisi olacağını, Dersimlilerin bütün arzularının tatmin edileceğini, Mustafa Kemal'in kendisine Dersim aşiretlerini kazanmak için devletin gizli ödeneğinden muazzam harcamalarda bulunacağını, hükümetin Dersim'i ıslah etmek için ordular göndermesi halinde milyonlar harcanacağını, kendisinin bunun yarısıyla Dersim'i "ıslah" edebileceğini söyler. Bunun yanında işin gösteri tarafını da ihmal etmez. Kaymakamlık binasında içki alemleri düzenler. Bizzat kendisi keman çalıp deyişler söyler. Aynı alemler Elazığ'da da tekrarlanır. Bu alemlere yüksek rütbeli komutanlar da katılır. Alevilere özgü semah yapılır. Mustafa Kemal'in yardakçılarından olan **Diyap** ve **Meço** ağalar bile ortaya atılarak semaha dururlar. Aslında Mustafa Kemal'in de Alevi olduğu onun yardakçıları tarafından propaganda edilir.

TC, 1927 yılında Batı Dersim'in Qoçan aşiretine karşı bir tenkil hareketine girişme hazırlıkları yapmaktadır. Ali Cemal, Dersim'in diğer aşiretlerini bu aşirete karşı çıkarmaya çalışır. Nuri Dersimi'den Ovacık aşiretlerinin ileri gelenlerini Munzur suyu kaynağında toplamasını ister. Munzur suyu Dersimlilerce kutsal sayılmaktadır. Nuri Dersimi'nin deyişiyle, "Zerdüşt dini geleneklerine göre avuçla su içerek bir şeye söz vermek, sözüme aykırı davranırsam ilahe anamın sütü bana haram olsun" anlamına gelmektedir. Dört aşiretin reisleriyle bazı aşiret mensupları belirlenen

TC, "üç K" ile ifade edilen komünizm, Kürtçülük ve kızılbaşlığı baş düşmanları olarak ele aldı ve ezmeye çalıştı. Kürt olmak, Alevi kökenden gelmek ve bilimsel sosyalizmi benimsemek, ateşten gömlek giymekten farksız hale getirildi. Durum hala böyledir. Bu yüzden Aleviliğin ilerici ve direnişçi özüne gerçekten sahip çıkmak isteyen herkes, çağdaş Muaviyeciliğin kurumlaşmış ifadesi olan faşist Türk devletine karşı mücadele etmek zorundadır. Bu yapılmadan Aleviliğe sahip çıkılamaz.

yerde toplanırlar. Ali Cemal bu geleneği bildiği için, böyle bir yeminle aşiretlerin birliğini sağlamayı tasarlar. Toplantı yerinde ayağa kalkarak kaynağa yanaşır. Bir tas su içer ve oradakilere dönerek, "Ağalar, ben de sizinle sadakatle konuşup sadakatle hareket edeceğime dair bu kutsal Munzur suyundan bir bardak su içerek yemin ediyorum" der. Konuşmasını şöyle sürdürür: "Ağalarım, Gazi Paşa'nın sizlere özel selamı var. Beni size o gönderdi. İçtiğim su ile yemin ederim ki, o da alevidir, dünyadaki bütün Alevileri ihya edecektir. Ben de Aleviyim. Bu sıfatla size söz veriyorum, yollarınız yapılacak, okullar açılacak, toprağı olmayanlara Erzincan ve Elazığ'da toprak verilecek. Ancak sizden bir hizmet bekliyorum. Yakında hükümet kuvvetleri gelecek ve öteden beri Dersim'in adını lekeleyen Koç Uşağı aşiretini biraz ıslah edecek. Siz de aşiretinizin bütün fertleriyle bu harekete katılacağınıza şimdi söz vereceksiniz. Bu suretle Koçan aşireti ıslah edildikten sonra, Dersim'de her şey yoluna girmiş olacak, hükümet Dersim'den emin kalacak ve Dersimlilerin her türlü isteği yerine getirilecektir." (Nuri Dersimi, Kürdistan Tarihinde Dersim, s. 199)

Aleviler kendi kültürlerini yaşatmak ve geliştirmek istiyorlarsa mutlaka örgütlenmeli; bu örgütlü yapılarıyla bağımsızlık ve özgürlük mücadelesindeki yerlerini almalıdır. Bu örgütlenme her şeyden önce Aleviliğin direnişçi ve ilerici özüne sahip çıkmalı, bu özü esas almalı, Alevi hareketini faşizmin kuyruğuna takma girişimlerine karşı ciddi bir savaşım yürütmelidir.

Dersim aşiretlerinin o zaman bu sözlere kanıp kanmadıkları önemli değildir. Burada önemli olan şey, TC'nin Kürtleri birbirine düşürmek veya yanına çekmek için ne tür siyasal hilelere başvurduğunu görmektir. 1915 yılında Alevi Kürtleri kandırarak kendi çıkarları için savaştırmaya çalışan Osmanlı devletinin sözünü ettiğimiz faaliyetleri ile onun yıkıntıları üzerinde vücut bulan TC'nin günümüzdeki çabaları arasında oldukça yakın benzerlikler bulunmaktadır. Aynı şekilde bugün Alevi Kürtleri ulusal kurtuluş mücadelesinin uzağında tutmak için görevlendirilmiş pek çok Ali Cemal tipi ve içki alemlerinde bu tiplerle kadeh tokuşturup Alevicilik yapan çokça yani Meço ve Diyap ağalar vardır. TC yine zor durumda düşmüş, Kürdistan'dan iyice sıkıştırılmıştır. Bu kez baş düşman "zalim Moskof" değil, Kürt halkı ve onun bağımsızlık mücadelesidir. Kullanılan yöntemlerin özü bugün de değişmemiştir. Faşist Türk rejimi, Kürdistan kurtuluş kuvvetleri karşısında tutunabilmek için yine eski silahlara sarılmakta; Kürt ulusal birliğinin yaratılması çabalarını sonuçsuzluğa mahkum etmek istemektedir. Kuşkusuz yöntemler alabildiğine çeşitlendirilmiştir. Alevilerin geçmişten pek de ibret dersi almış görünmemelerine karşılık, kendi tarihsel deneyimlerinden yararlanan TC, devrimci muhalefeti içten parçalayarak zayıf düşürmek için karmaşık bir kirli savaş yürütmektedir.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşının önü kesilemeyince, dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın bazı sözümona Alevi ileri gelenlerini Ankara'ya çağırdığı ve Alevileri devrimci savaştan uzak tutmak koşuluyla kendilerine her türlü yardım vaadinde bulunduğu iyi bilinmektedir. Esas olarak bu görüşmenin ardından, Türkiye'de ve yurt dışında Alevi-Bektaşi cemiyetlerinin kuruluşuna hız verilmesi hemen herkesin dikkatini çekmiş olmalıdır. Nitekim söz konusu cemiyetlerin çoğunluğu pratikte ya gündemi saptırmış, ya da gündemin saptırılmasına alet edilmiştir. Türkiye'de de rejimin yönlendirmesi dışında gerçekten güçlü bir köktenci İslami hareket varmış gibi, bu cemiyetlerin İslam radikalizmi karşıtlığıyla ortaya çıkmaları ve "Türkiye İran olmayacak" sloganına sarılmaları son derece ilginçtir. Emperyalizme bağımlılıkta Türkiye'nin İran'dan çok çok ileride olduğu, 12 Eylül rejiminin Türkiye'yi her bakımdan emperyalizme bağladığı kesindir. Emekçi halka baskı uygulamada da Türk faşist rejiminin üstüne yoktur. Dolayısıyla birçok Alevi-Bektaşi cemiyetinin sarıldığı "Türkiye İran olmayacak" sloganı, kemalizmi yaldızlayıp şirin gösterme ve halkı aldatmanın bir aracıdır. Aynı şekilde Türk özel savaş rejiminin Kürdistan'da tırmandırdığı korkunç zulüm ve zorbalık karşısında, bu cemiyetlerden hemen hiçbiri herhangi bir tepki göstermemiştir. Kürdistan'da insanlık boğazlanırken, insanlığa yüksek değer veren Aleviliğin sahte alevi örgütlenmelerince iğdiş edilmesi ve Alevi kitlelerin suskun kalmaya yönlendirilmesi tam da mevcut faşist rejimin istediği bir tutumdur.

Munzur'un kaynağında topladığı aşiret reislerinden Qoçan aşiretine karşı savaşmak için söz vermelerini isteyen "Alevi" Vali Ali Cemal gibi, günümüzün faşist yöneticileri de sözde Alevi liderlerinden PKK'ye karşı tavır almalarını istemekte; "PKK ve yandaşları ıslah edildikten sonra" her şeyin yoluna gireceğini ve Alevilerin bütün isteklerinin yerine getirileceğini vaat etmektedir. Durumun gerçekten böyle olduğuna ve TC yetkililerinin kapalı kapılar ardında bu tür sözler verdiklerine kuşku yoktur. Bunun kesinlikle yadırganmaması gerekir. Aslında yadırganacak durum TC'nin böylesi girişimlerin uzağında kalmasıdır. Devletin düzen için potansiyel bir tehdit oluşturan Alevi muhalefetini etkisizleştirmek için bütün gücünü ortaya koyacağı açıktır. Önemli olan faşist rejimin bu konuda oynadığı oyunların fark edilip edilmediği ve özellikle Alevilik hırkası altında gizlenen Yezit soyundan unsurların açığa çıkarılıp çıkarılmadığıdır.

Munzur'un kaynağında topladığı aşiret reislerinden Qoçan aşiretine karşı savaşmak için söz vermelerini isteyen "Alevi" Vali Ali Cemal gibi, günümüzün faşist yöneticileri de sözde Alevi liderlerinden PKK'ye karşı tavır almalarını istemekte; "PKK ve yandaşları ıslah edildikten sonra" her şeyin yoluna gireceğini ve Alevilerin bütün isteklerinin yerine getirileceğini vaat etmektedir.

Kürdistan'daki direniş hareketinin geriletilmesi durumunda, gerçekten Alevilerin bütün istekleri karşılanabilir mi? Aslında bakılırsa böyle bir sorunun sorulması dahi anlamsızdır. TC'nin bu konudaki tarihsel pratiği bütün çıplaklığıyla gözler önündedir. Geçmişte Kürdistan'da gelişen direnişler sırasında da, TC Alevi Kürtlere çeşitli vaatlerde bulundu. Ancak bu direnişler bastırıldıktan sonra, Alevilerin payına düşen çılgınca katliamlar oldu. Koçgiri'de, Dersim'de Alevi Kürtler vahşi bir biçimde boğazlandı. Karşıtlarını topyekün olarak hedeflemekten daima kaçınan Türk burjuvazisi, birini ezdikten sonra diğerinin üzerine yürüdü. Sonuçta muhalefet adına hiçbir güç bırakmadı. Dolayısıyla PKK ve önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşının yenilgiye uğratılması halinde her şeyin yoluna gireceğini ve istediklerini elde edeceklerini sananlar yanılgının da ötesinde tam bir gaflet ve delalet içinde bulunuyorlar. Bunlar bugün faşist rejimin oyunlarına gelmekle, yarın kendi gırtlaklarını da kesecek olan kılıçları biliyorlar.

TC, Türkiye devrimci-demokratik hareketi ile Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı tezgahladığı komplo ve provokasyonlarda Alevileri kurban olarak seçiyor. Bu konuda geliştirilen en kapsamlı komplo olan 12 Eylül askeri-faşist darbesinin nasıl hazırlandığı iyi hatırlanmalıdır. Türk özel savaş kliği, ülkenin kör bir terör ortamına sürüklendiğini ve sivil yönetimlerin bunu önlemeye yetmediğini göstermek, böylece iktidara elkoymaya ortam hazırlamak için, Türkiye ve Kürdistan'ın çeşitli kentlerinde Alevilere yönelik katliamlar düzenledi. Bunların içinde en kanlısı Aralık 1978'de sahnelenen Maraş Katliamı'ydı. Bu katliamda araç olarak sivil faşist güçler kullanıldı; suç faşist MHP'nin üzerine yıkılmak istendi. Oysa bunlar sadece araçtı. Katliamı planlayan ve uygulamaya koyan Özel Harp Dairesi'ydi. Dün Sivas'ta onlarca devrimci-demokrat sanatçıyı hunharca ateşe veren de aynı güçtür. Kısacası katil TC'nin ta kendisidir. Gerçekler bu denli çıplak bir biçimde ortadayken, TC'nin Alevilerin isteklerini karşılayacağına nasıl inanabiliyorlar? Tarih boyunca Türk egemenlik sisteminin Alevilere yönelik kanlı pratiği orta yerde dururken, TC'nin yalanlarına nasıl aldanabiliyorlar? Bunlar önemli sorulardır. Eğer "Aleviler zalimlerin zulmüne hedef olsunlar diye yaratılmışlardır; Kerbela faciasından beri bu böyledir; bu bizim kaderimizdir, bunu değiştiremeyiz" denilmiyorsa; eğer boynunu düşmanın kılıcı altına uzatmak marifet değilse, Türk egemenlik sisteminin Alevi kitlesinin dökülen kanları üzerinde yükseldiği iyi görülmeli ve bu sistemin en son halkası olan faşist Türk devletine karşı dişe diş bir savaşım verilmelidir.

Alevi Kürtleri ulusal kurtuluş mücadelesinin uzağında tutmak için görevlendirilmiş pek çok Ali Cemal tipi ve içki alemlerinde bu tiplerle kadeh tokuşturup Alevicilik yapan çokça yani Meço ve Diyap ağalar vardır. TC yine zor duruma düşmüş, Kürdistan'dan iyice sıkıştırılmıştır. Bu kez baş düşman "zalim Moskof" değil, Kürt halkı ve onun bağımsızlık mücadelesidir.

Alevi inanışında **İmam Hüseyin**'in son derece onurlu ve saygın bir yeri vardır. O'nun erişilemez büyüklüğü, Yezit melununa karşı takındığı uzlaşmaz tutumunda yatmaktadır. Kerbala faciasına nasıl gelindiği her Alevi tarafından iyi bilinmektedir. Hüseyin'in aile efradından oluşan küçük ordusu Kerbela'da Yezit kuvvetleri tarafından kuşatılır. Düşman ordusunun komutanı Yezit'e biat etmesi, yani Muaviye'nin oğlunun halifeliğini tanıması halinde, kendisine ve ailesine zarar gelmeyeceğini kendisine bildirir. Hüseyin bu önerinin kendisini yaşayan ölü durumuna düşürmek anlamına geldiğini çok iyi bilir ve şiddetle reddeder. Ebu Süfyan soyuna biat etmeyi asla kabul etmez ve direnme yolunu seçer. Kerbela'da şahadete erişir ve bugüne dek şehitler şahı olarak anılır. Eğer Yezit'e biat etmiş olsaydı, Hüseyin asla Hüseyin olamazdı. Peki, Aleviliği Türk faşist rejimiyle uzlaştırma çabalarına alet olmanın Yezit'e biat etmekten ne tür farkı olabilir? Faşist rejimin en önemli kurumlarından biri haline getirilen Diyanet İşleri Başkanlığı'nda Alevilerin temsil edilmesini istemek, Aleviliği faşizmin kuyruğuna takmak değilse nedir? Bu tür istemlerle ortaya çıkanlar, biçimde Alevi görünseler bile, özünde Hüseyin'in davasına ihanet etmiş işbirlikçilerdir; çağdaş Muaviye düzenine kapıkulu olma yolunu seçmiş hainlerdir.

Türk egemen sınıfları, gerçekten samimi olarak inandıkları için değil, kendi çıkarlarına uygun buldukları için İslamiyeti seçtiler. Türk egemenlerinin akıncı yapısı ile İslamiyet'in yayılmacı özelliği çakışıyordu. Egemenlerin Sünniliği resmi mezhep olarak kabul etmesi, TC'nin kuruluşu ile birlikte daha açık bir görünüm kazandı. Eskinin şeyhülislamlık kurumu yerini Diyanet İşleri Başkanlığı'na terk etti. Aleviler yine ezilip horlandı, katliamlara maruz bırakıldı. TC, "üç K" ile ifade edilen komünizm, Kürtçülük ve kızılbaşlığı baş düşmanları olarak ele aldı ve ezmeye çalıştı. Kürt olmak, Alevi kökenden gelmek ve bilimsel sosyalizmi benimsemek, ateşten gömlek giymekten farksız hale getirildi. Durum hala böyledir. Bu yüzden Aleviliğin ilerici ve direnişçi özüne gerçekten sahip çıkmak isteyen herkes, çağdaş Muaviyeciliğin kurumlaşmış ifadesi olan faşist Türk devletine karşı mücadele etmek zorundadır. Bu yapılmadan Aleviliğe sahip çıkılamaz.

İslamiyet tarihin tanık olduğu en büyük devrimlerden biridir. İslam dini eşitlik, özgürlük ve adalet ilkelerine muazzam bir anlam vermiştir. Günümüzde İslamiyet adına her türlü gerici düşünce savunulmakta; özellikle TC İslamiyeti devrimci harekete karşı bir silah olarak kullanmaya çalışmaktadır. **Başkan APO**'nun sözleriyle "Her halkın İslamiyet'e sahip çıkışı, kendi ulusunun eşitliği ve özgürlüğü içindir. Bu olmazsa o ulus Müslüman olamaz. Kendi kendini inkar eden bir ulus Müslüman olamaz." Sahte Alevi oluşumları ulusal bağları hiçe saymakta, çoğunlukla bilinçli bir tarzda Alevi Kürtleri ulusal kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırmak için çaba harcamaktadır. Bu tam da faşist Türk rejiminin istediği bir şeydir. Bugün Kürdistan'da Türk sömürgeci egemenliğinin temellerini sarsan gelişkin bir halk savaşı verilmektedir. Bu savaş Alevisi ve Sünnisiyle tüm bir ulusun bağımsızlık ve özgürlük savaşıdır. Kürdistan'da çoğunlukla Alevi Kürtlerin yaşadığı bölgelerimizde halk savaşı giderek kökleşmekte ve ulusal özgürlük bilinci kitleler arasında kök salmaktadır. Alevi Kürt gençleri ülkemizin her köşesinde faşist-sömürgeci düşmana karşı yiğitçe çarpışmaktadır. Düşmana karşı tüm ulus çapında bir ulusal kurtuluş savaşına ulaşılması Kürdistan tarihinde ilk kez gerçekleşen bir durumdur. Bu savaşın içinde sadece Alevisi, Sünnisi ve Yezidisiyle bütün Kürtler değil, her milliyetten insanlar vardır. Bu gerçeklik, bütün milletleri eşit gören Alevi inanışı ve hoşgörüsüne son derece uygun bir durumdur. Yine Başkan APO'nun belirttiği gibi, PKK hareketi sosyalizmle birlikte devrimci İslam'ın esaslarını da ilk kez Kürdistan'a uygulamıştır. "PKK hareketi aslında hem devrimci sosyalizmin, hem de devrimci İslamın Kürdistan'da iç içe uygulanmasıdır. Bazı sahte solcular, sosyalizmle İslamiyet'in birbirine zıt olduğunu söylerler. Bu doğru değildir. Asr-ı saadet Müslümanlığı ne ise, günümüzün PKK hareketi de odur" (A. Öcalan)

Aleviler kendi kültürlerini yaşatmak ve geliştirmek istiyorlarsa mutlaka örgütlenmeli; bu örgütlü yapılarıyla bağımsızlık ve özgürlük mücadelesindeki yerlerini almalıdır. Bu örgütlenme her şeyden önce Aleviliğin direnişçi ve ilerici özüne sahip çıkmalı, bu özü esas almalı, Alevi hareketini faşizmin kuyruğuna takma girişimlerine karşı ciddi bir savaşım yürütmelidir. Alevicilik kisvesi altında Aleviliğin özüne ihanet etmiş sahtekar takımı açığa çıkarılıp teşhir edilmeli; bu kesime karşı şiddetli bir ideolojik mücadele verilmelidir. Alevi Kürtler Kürt ulusunun kurtuluş davasını öne çıkarmalı, kendi kültürlerini ancak bağımsız ve özgür bir ülkede geliştirebileceklerinin bilincinden şaşmaksızın mücadele arenasına atılmalıdır. Alevilik inanışında yetmişiki milletin bir olduğu söylenir. Kuşkusuz bu birlik köle ile efendinin birliği değil, eşit milletlerin bir oluşu ve birliğidir. Kendi ulusu köle iken, yetmişiki milletin bir olduğu söylenir. Bu durumda bir oluşumdan söz etmek kendi köleliğine tapınmaktır. Alevi Kürtler bu ilkeye bağlı olduklarını söylüyorlarsa ve bu konuda samimilerse, öncelikle Kürt ulusunun kölelikten kurtuluşunu sağlamak zorundadırlar. O zaman özgür dünya halklarının eşit ve onurlu bir üyesi olarak, bütün milletlerin bir oluşundan söz etme hakları olacaktır.

1994 YILINI 7. KONFERANS KARARLARI IŞIĞINDA BAŞARI HAMLESİYLE TAÇLANDIRALIM!

Ulusal kurtuluş savaşımımızda bir atılım ve zafer yılı olan 1993 yılı Parti Önderliğimizin yol göstericiliğinde düşmanın özel savaş taktiklerini ve yönelimlerini etkisiz kılmış, Kürdistan sorununun uluslararası alana taşırılarak çözümünü dayattığı, kazanma umutlarıyla yeni bir savaş yılına girmiştir.

Parti Önderliğimizin tarihi 17 Mart 1993 tarihli basın toplantısıyla başlatılan ateşkes süreci olarak adlandırılan siyasi atılım sürecinin başlatılması ve sonrasında gerçekleştirilen basın toplantıları düşmanı derinden sarsmış, çözümsüzlüğünü derinleştirirken, gerilla mücadelemiz ordulaşmada bir büyümeyi yaşamış, siyasal alanda parti otoritemizin köklü yerleşmesini sağlamış, diplomatik sahada bir atılım olmuştur.

1994 yılı bu anlamda çözüme giden bir yıl olacaktır. Her alanda taktiklerin uygulanacağı, düşmanın "Ya bitecek, ya bitecek" iddiasında olduğu, Parti Önderliğimizin **"YA KAZANACAĞIZ, YA KAZANACAĞIZ"** talimatı doğrultusunda hedeflere yönelerek, mutlaka kazanacağımız ve sonuç alacağımız bir yıla dönüştürmek en temel görevimizdir.

Bu gelişmeler ışığında Parti-Cephe faaliyetlerimizin zirvesi olan Avrupa 7. Parti-Cephe Konferansı Şubat ayında gerçekleştirildi. 7. Avrupa Parti-Cephe Konferansımızda Avrupa faaliyetlerimiz yeterli bir temsil ve katılımla, Parti Önder-liği'nin konferansa sunduğu talimat ve perspektifler doğrultusunda faaliyetler kapsamlı değerlendirmelere tabi tutuldu. 1993 yılı çalışmaları için yetkin hedef ve kararlara ulaşıldı.

1993 yılının Brüksel'de başlatılan yığınsal açlık greviyle başlaması ve ardından Parti Önderliği'nin tarihi basın toplantısıyla başlatılan ateşkes süreci bir atılım dönemi oldu. Dış ilişkilerde, açılım sağlanması kitleler ve örgütsel yapımız üzerinde olumlu etkiler yarattı. Politik bir sürecin hızlılığı ile çalışma temposunda ve pratik örgütsel faaliyetlerde canlanma oldu. Kitlesel kabarışlar yaşandı. Mücadelemize karşı bir ilgi ve sempati gelişti. Nisan ayının ortalarında merkezi halk toplantılarıyla geniş katılımların sağlandığı seminerler yapıldı. Ateşkes süreci kitlelere kavratılmaya çalışıldı.

Buna bağlı olarak partimizin başlatmış olduğu ateşkes süreci ile birlikte protokoller yapıldı. Kuzeyli Kürt örgütlerin katılımıyla 29 Mayıs 1993 tarihinde Bonn'da yapılan "Özgür Kürdistan ve Ulusal Birlik Yürüyüşü'ne % 90'ı bizim gücümüz olan bir kitle katılımı oldu. Katılımda bir patlamanın olduğu yürüyüşe 120 bin civarında yurtsever katıldı. Ancak TC sürecin etkisini azaltmak için değişik olaylar yarattı. Solingen provokasyonu bu amaçla yaratıldı.

Ateşkes sürecinde yaşanan bu gelişmelere rağmen, bu süreç tam anlamıyla değerlendirilemedi. Sürece anlam verilemediği gibi, istenilen düzeyde kitleleri eğitip, politikleştirme geliştirilemedi.

Ateşkesin bitiminden sonra Kürdistan'da şiddetlenen savaşıma karşı düşmanın köy yakmaları, kuralsız-imhacı pratiğine karşı kitlelerin doğal tepkisi sonucu gelişen eylemlilik süreci yaşandı. Eylemlilikler bir hayli etkili oldu. Ülkemiz ve mücadelemiz günlerce uluslararası kamuoyunun gündeminde kaldı ve dikkatleri ülkeye çevirdi. Kitlelerin bu çıkışı aynı zamanda genel yapımızı militanlaştıran ve netleştiren bir sonuç ortaya çıkardı. Kitlesel katılımın yoğunlaştığı, yeni kitlelerin mücadeleye çekildiği süreçler oldu.

Yılın ortalarında Temmuz genişletilmiş merkez toplantısı ile konferans sonrası faaliyetler değerlendirildi. Altı aylık çalışmalarda ortaya çıkan eksik ve yetersizlikler, yaklaşımlar tespit edildi ve mahkum edildi.

Partimize karşı geçmişte önyargılı yaklaşımları olan, bunun sonucu olarak bize karşı özel savaşın taktikleri doğrultusunda kullanılmak istenilen Alevi kitlemizin yaşanan Sivas Katliamı ve sonrasında gelişen protesto yürüyüşleriyle bir canlanmayı yaşadığını, mücadelemize karşı ilgi ve sempatilerinin geliştiğini belirtebiliriz. Ancak Sivas Katliamı'nın sonuçlarını yeterince değerlendiremediğimiz de bir gerçektir. Olayların geliştiği süreçte eğer bu kitlemize yönelik özgün yaklaşımlar, etkinlikler geliştirilebilseydi, sonuçlarını elde etmek daha güçlü olacaktı. Önümüzdeki süreçte yalnız Alevi kitlemize özgün değil, tüm farklı kesimlerin özgün yöntemler, etkinlikler geliştirilerek mücadelemizle bütünleşmeleri mutlaka sağlanmalıdır. Şimdiden örgütümüze bu kesimden kaymalar yaşanmakta olup, ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir çalışma tarzı kesinlikle tutturulmalıdır.

Bütün engellemelere, çalışmalardaki aksaklık ve teknik yetersizliklere karşın II. Uluslararası Kürdistan Festivali 100 bin dolayında Kürdistanlının katılımı ile gerçekleşti. Festival, kitlemizde büyük coşku yarattı ve amacına ulaştı.

Kampanya sürecine hızlı ve coşkulu başlandı. Aynı çalışma temposu sürecin ortalarından sonra bir yavaşlamayı yaşadı. Çok yönlü olamama, yöntem zenginliğine ulaşamama, yaratıcı taktikler geliştirememe görüldü. 1994 yılının temposu ve tarzı açık ki, böyle kabul edilemez. Koparıcı, fetheden, sonuca ulaşan ve kazanan tarz esas alınmalıdır.

Yılın sonlarına doğru Lice Katliamı'na karşı, 4 Kasım'da Avrupa'daki halkımızın doğal tepkisini dile getirdiği yoğun bir eylemlilik süreci yaşandı. Ardından, Almanya ve Fransa TC ile ilişki içinde halkımıza yöneldiler. Bilinen yasaklama kararları gündeme geldi.

Bu yönelimler, Avrupa'nın bizler açısından bir savaş alanı olduğu gerçeği ile yaşamda liberalizme, Avrupa yaşam etkilerine karşı bir savaşımı esas almayı zorunlu kılmaktadır. Avrupa'nın gevşek ortamında kendini yaşamanın ne kadar tehlikeli olduğu açığa çıktı. "Burası Avrupa'dır, burada böyle yaşanılır, dağda başka yaşanılır" anlayışıyla ölçüleri izah etmek ancak bir sapmaya düşmekten başka bir şey değildir.

Parti Önderliği'nin konferansa sunmuş olduğu talimat ve perspektiflerde de belirttiği ve üzerinde sıkça durduğu, "Evet yaşam tarzının da uzun süredir üzerinde duruyorum. Yani dağdaymış gibi, biz nerede yaşıyoruz sorusuna cevap verirken, 'önümde görev var. Benim ondan başka bir şeyi gözüm görmez' biçiminde bir yaklaşımla cevap veririz. Bunun dışında her türlü yaşamın bizim için değer ifade etmediğini vurguladık" sözlerini iyi anlamak gerekiyor.

Yönelimler aynı zamanda uyuyan bir devi uyandırma hareketi olarak değerlendirilmelidir. Kitlelerimizin militanca tavır takınmaları, ölümüne değerlere ve önderliğine bağlılığının bir ifadesidir. Yasaklama kararları kağıt üzerinde kalmış, Almanya ve Fransa'nın teşhirini sağlamıştır. Bu yönüyle 1994 yılı tam bir savaş yılı olacağına göre; kendi gücümüzü ve imkanolanaklarımızı seferber etmede tereddütlü, çekingen davranılmamalıdır. Parti Önderliği'nin "Avrupa'nın engelleri de bizim için sıradandır. Asıl engel kendi içimizdeki engeldir. Avrupa'daki muazzam potansiyel güç ülke devrimini yapmaya yeterlidir" belirlemesinden hareketle her alanda savaşın ihtiyaçlarına bu sahada da cevap vermek en temel görevimiz olmaktadır.

7. Konferans geçen bir yıllık pratik faaliyetleri Parti Önderliği'nin talimat ve perspektifleri ışığında yeterli bir temsil gücüne ulaşarak kapsamlı değerlendirmelere tabi tutarak yetkin kararlara ulaşıldı.

1994'te parti kültürü ve ahlakı egemen kılınmalıdır. Yurtseverlik duyguları geliştirilmelidir. 1994 yılının önemli görevlerinden biri de kitleselleşen, kabaran örgütlü gücümüzü ülkeye yöneltmek, giderek metropol ve ülkeye taşırmak olmalıdır. Kitleye ulaşmasını bilmeyi, doğru yönlendirmeyi ve ayağa kalkmış bir kitleyi mutlaka kucaklamayı gerçekleştirmeliyiz.

Büyüyen örgüt gövdesini örgüt içinde eritmek güçlü bir eğitim hamlesiyle mümkündür. Fakat geçen bir yıllık süreçte eğitim olayında yetmezlikler yaşandı. En çok ihmal edilen, önem verilmeyen, sürekliliği sağlanamayan hususlardan biri de eğitim oldu. Kadronun en temel görevlerinden biri de kendisini eğitmektir, aydınlatmaktır ve güçlendirmektir. Parti Önderliği'nin önemle üzerinde durduğu ve son süreçte gerçekleştirilen eğitimler kadro yapısını toparlamada, döneme hazırlamada, militan tarzı egemen kılmada geliştirici olmuştur.

Örgütlenmek kolektif olmak demektir. Ancak PKK gibi örgütlü bir hareketin içinde hala kolektivizme gelememek ortak irade birliğini bozmak anlamına gelmektedir. Bireyselliğin kendisini konuşturduğu düşüncede dayatmacı ve kabul etmeme, örgüt ilkelerini, hedeflerini ve çalışma tarzını kendisine göre değerlendirme ve uygulama partiyle çelişmek ve çatışmaktır. Kendisini partinin iradesine tabi kılmayan, eritmeyen kolektif karar gücüne ulaşamaz ve hiçbir değer yaratamaz. Örgütsel yapımız içinde hala ortak birimler yaratılamıyorsa savaşan bir halk gerçeğimiz bilinmesine rağmen geliştirilemiyorsa burada zafer değil, bir yenilginin yaşanacağını belirtmek gerekir. Kazanmanın teminatı, ancak uyumlu, alçakgönüllü, kolektif irade birliğini yaratmış saygılı bir örgütlenme ile mümkündür. Yeni savaş dönemi kesinlikle zamanı boşa harcayan bir örgüt yapısıyla karşılanamaz. Bu süreçte kesinlikle bu tavır ve davranışlar kabul görmeyecektir. Parti Önderliği bu konudaki "Yapacaksın, yaptıracaksın, itiraz etti mi sert yapıştıracaksın. Artık insanımız da, örgüt de kıvama gelmiştir. Yapmayan gider. Nitekim bunu düzende söylüyor. Her gün Demirel de günlük olarak tekrarlıyor. Başaramayan gider. Sorunları çözemeyen gider. Kendi adamları için söylüyor. Gayet tabii bizim için daha fazla geçerlidir. Nihai karar yılımızdır, bunları biz de ayıklayacağız" değerlendirmesi açık ve nettir.

Öyleyse; 1994 yılına güçlü, kararlı ve umutlu bir ruhla girildiğinde ancak görev ve hedeflere ulaşılabilir. Yılı kazanmak günlük çalışmalara hakim olmakla, doğru tarzı tutturmakla mümkündür. Parti Önderliğimizin talimatı ve perspektifleri açık ve net olarak "Yani mesele şudur: Devrimi önce kendimizde yapacak mıyız? Zaferi önce kendimizde başlatacak mıyız? Bize konulan sınırları, amborgaları yıkacak mıyız? Önce kendimizde başlatacak mıyız? Gözümüzü mutlaka başarıya dikecek miyiz? Var mı yeteneğiniz? Var mı bu konuda intikamınız? Var mı kendinizde cesaretiniz? Belirleyici olan budur." O halde yılı kazanmak için tüm benliğimizle yüklenmek, görevleri başarmak bir emir ve talimat olarak değerlendirilmek zorundadır.

Başkan APO'nun 7. Avrupa Parti-Cephe Konferansı'na talimatı

ÜLKEYE TAARRUZ DÖNEMİ BAŞLATILMALIDIR

Yaşanan yetmezlikler aşılmadan daha yüksek başarılardan bahsetmek olmaz. Ben her zaman şunu söylerim: En az dağdaki gerilla kadar Avrupa'daki savaşçı da çok disiplinli ve yeterli olmayı bilecektir. Görev için bu lazımdır. Görevi ancak bu kurtarır. Avrupa'nın veya şuranın buranın akıl edemediği budur. Bir yerde veya bütün yerlerde bir tarz kurtarır. Bu tarz emredicidir. (...)

Buna sen hakkını vereceksin. Bu sergilenmiyor. Bu temelde muazzam bir uzlaşma, her türlü yetersizlikle kendi kendini koyuverme, örgüte gelememe, çabaları boşa harcama, her yerin ortak özelliğidir.

Böyle olursa, devrim bir tepside sunulsa bile, sen yine başaramazsın diyoruz. O zaman çare nedir? Alan ayrımı yapmaksızın, işin kolayı ve zorluğu da fazla önemsenmeksizin görev görevdir deyip yüklenmek gerekir. Yapılacak iş var. İşler arasında ayarım yok. Burada böyle yaşanır, şurada şöyle yaşanır diye bir kural yoktur. Her yerde militanca yaşanır. Gerçek PKK'li olarak kalmak istiyorsan bu böyledir. Kim ne kadar çalışıyor; doğruları-yanlışları, hataları-sevapları, yeterlilikleri-yetersizlikleri nedir? Herkes kendini ortaya koyar. Ama bizi ilgilendiren esas yön, mücadelemizin ana doğrultusu, ana yürüyüşü, ana gelişmesidir. Bir yerlerden bir şeyler isteniyorsa, onu sen karşılayacaksın. İşte Avrupa için deniliyor ki, "Sen buranın örgütlemesini, artık kitlesel açıdan asgari düzeyde tamamlayacaksın." Yani olması gereken şudur: Artık gövde örgütlenmesi de tamamlanmış, başı da belli. Böylece yürüyen bir kitle haline gelmiştir. Hiçbir yerde ciddi bir örgüt yetersizliği yoktur. Kurumlar her tarafta yeterince oluşturulmuştur. Yani işte "bu alanda bu kadar çalışma yapılır" diyerek cevap vereceksin. Tek tük çevreler kalabilir, onlar da kendiliğinden gelip katılırlar. Hatta onlara da ulaşmak sorun değil. Örneğin eskiden biz sadece ön çalışmalar yapardık. Şimdi sonuç alıcı çalışmaları yapıyoruz. Kitleye ulaşmanın yıllarca çabasını diri tutmaya çalıştık. Şimdi artık kitleyi bütünüyle kapsamına alan bir çalışmayı sonuçlandırıyoruz. "Ulaşamadık, farkına varamadık, önünü tutamadık" gibi bir yaklaşım artık kabul edilmez. Ülkede kontrgerilla fazla fırsat vermiyor ama Avrupa koşullarında en azından bu tip sakıncalar yoktur. Kontrgerillanın günlük cinayetleri veya muazzam polis gücü, özel savaş gücü seni örgütleme çalışmalarında engellemiyor. Avrupa'nın engelleri de bizim için çok sıradandır. Asıl engel kendi içimizdeki engellerdir. Bunu da tabi kendimize yüklenerek aşacağız. Kitleye ulaşmasını bilmeyen, hele böyle ayağa kalkmış bir kitleyi kucaklamayan bir öncülük sahtedir. Tabii ki kitlenin kendi içinde örgütlenmesi Avrupa için değildir. Biz halen şuna inanıyoruz: Avrupa kendini ülkeye aktarmış değildir. Belki sınırlı olarak Avrupa'da bazı işler yapılıyor. Ama o da tam değildir. O muazzam potansiyelin -ki bence, birkaç ülke devrimini yapmaya yeterlidir- acaba yüzde biri ülkeye yönelik olarak harekete geçirilmiş midir? Bütün emredici yaklaşımlara rağmen bu potansiyel ülkeye yansıtılmış mıdır? Aslında Avrupa'daki her aile bir köydür, bir kabiledir. Ama bu yansıtılmamıştır, yoksa örgütlenmedik bir alan kalır mıydı?

Bizim yoğun çabalarımızla belki biraz adım atıldı. Yoksa çok kararlı bir önderliksel çalışma olsaydı, şimdi oradan ülkeyi ayağa kaldırabilirdi. Eğer o potansiyel doğru çizgide iyi örgütlenirse ne Avrupa polisi engel olabilir, ne de orada bir Türk faşist çalışması sokakta adım atabilir. Ülkedeki bu cinayetleri de bu kadar yürütemezlerdi. Oradaki güç bütünüyle ayağa kaldırılabilir. Bu sınırlı bir görevdir. En önemli görev ise, oradaki potansiyeli ülkedeki cepheleşmede kullanmaktır.

Avrupa birkaç yüzyıldır o yaşam için ne yapmış, ne kadar halkları aldatmış, ne kadar cinayet işlemiş, ne kadar sinsilik, kurnazlık yapmış, ne kadar okumuş? O öyle yaşar, seninki onun tam tersidir. Sen bu birkaç yüzyılda bitirilmenin eşiğine gelmişsin. Tam onların tersi gibi olacaksın. Çünkü onların o yaşamı seni bitirmenin adıdır. Onlara özendin mi, onları taklit ettin mi, onların ölçülerini kendine ölçü belledin mi bittin. Zaten Avrupa'da savaşımımızın özü de budur. Onların şu anda PKK'ye dayatmak istedikleri kendilerine benzeşen bir PKK'dir. Çok söyleniyor, sırf Türkiye istediği için de değil, bu aykırı yaşam tarzını biz kabul etmeyiz diyor. Kabul etmez tabii, çünkü ona terstir. Ters oldu mu onu rahatsız eder. Bu nedenle yöneliyorlar. Öyle olmak zorunda. Çünkü bizim bu yaşamdan imha olmamız gibi bir sonuç çıkarmamız var. Avrupa tarzı, Avrupa duyarsızlığı da demeyelim; Avrupa'nın emperyalistliği, sömürgeciliğe, işbirlikçiliğe yatkınlığı bizim bitirilmemiz demektir. Bizim PKK olarak ortaya çıkmamıza saldırıdır. Bu da çok somut. O halde bizim militan örgüt sorumlusu bu gerçeği görecek, görmekle yetinmeyecek, çaresini bulacak, halk için orada ne yapılabilir sorusuna cevabı sonuna kadar zorlayacak, gerçek bir savaşı (her türlü savaştır) vermeyi bilecektir. Sorumluluk dedin mi böyle olur. Neredeyse emekli memur gibi fazla kendini yormayanların çalışma alanı gibi ele aldın mı, Avrupa'ya uyarsın. Ve bu da ihanete götürür. Bazılarına göre kaderdir. "Burada o kadar olur" anlayışı kabul edilemez. Biz hiçbir şeye kader gözüyle bakmadığımız gibi, kendiliğinden sanki öyle olmuş, öyle gider gibi de bakamayız. Doğru yaklaşım tarzı bizim yaklaşımımızdır. PKK'nin bütün süreçler boyunca yaklaşımı iğneyle kuyu kazıma, tersini yapma, çoğunun akıl yolu dediği yolun tersini yapma, çoğunun çaba yeterliliği dediği şeyin tersini yapma söz konusudur. Buna yeterliliği kendinde sağlama gücünü gösteren önderdir. Böyle ölçülere gelinmezse orada kölece kalınır. Her yerde nasıl köleyse, orada da öyle kalır. Yani mesele şudur: Devrimi önce biz kendimizde yapacak mıyız? Zaferi önce kendimizde başlatacak mıyız? Bize konulan sınırları, ambargoları yıkacak mıyız? Gözümüzü mutlaka bir başarıya dikecek miyiz? Var mı yeteneğiniz? Var mı bu konuda intikamınız? Var mı kendinize emretmeniz? Belirleyici olan budur.

Böyle yaklaşılırsa, istediğin kadar ülke çalışması, istediğin kadar metropol çalışması, istediğin kadar ihtiyaca göre imkan ve yol vardır. İşte para, teknik, diplomasi! Neye ihtiyaç duyarsan hepsini çıkarırsın. Çünkü olanağı vardır. Metropol-şehir örgütlenmeleri, Kürdistan şehir örgütlenmeleri mesafe alabilirdi. Büyük ölçüde kendiliğinden bir durumda oldu mu el atıyorlar ve yaratmak için yüklenmiyorlar kendilerine. O yüzden de başarıları çok sınırlı kalıyor.

Avrupa da herhalde kendini bu temelde tekrar ele alacak. Genel içinde yerimiz nedir? Yerimizin tarihçesi nedir? Yerimizin özellikleri nelerdir? Yerimizin amacı, görevleri nelerdir? İşte buna sahiplik edecek çekirdeğimiz, kadromuz kimlerden oluşuyor? Neleri nasıl yaptılar? Bunları adamakıllı değerlendirecek. Ardından neden yapılamamış, neden yeterli olunamamıştır? Bunu irdeleyecekler, eleştiri-özeleştiri, yeniden görevlendirmeler yapılacaktır. Ayrıntılı görevlendirmeler olacaktır. Bana göre atanmalar için birçok çalışan var. Yani bir çalışma böyle sonuçlandırılır. Biz, dediğim gibi bunun esaslarını oldukça geliştiriyoruz. Bunlar uygulanacaktır. Bizden ilave talimat beklemeye de gerek yoktur. Aslında herkesin önüne yapılması gereken konulmuştur. Uygulamalar için her şey sunulmuştur. Başka türlü adam olunur mu? Başka türlü önder olunur mu? Hayır. Yaptın mı öndersin. Kim engelliyorsa tekmeyi salla. Biz artık gayri ciddi bir örgüt olamayız. Kendini kandıran bir örgüt olamayız. Aslında bütün bu hususlar, çoktan karşılamamız gerekirdi ama biz biraz sabırlıyız. İşte dedim ya, bizimkiler biraz çocuk, büyüsünler. Fakat herhalde artık yeter. Adam gibi yapmak gerekiyor.

Genel '94 perspektifi konulmuştur. Yapacaksın, yaptıracaksın. İtiraz etti mi sert yapıştıracaksın. Artık insanımız da, örgüt de bu kıvama gelmiştir. Yapmayan gider. Nitekim bunu düzen de söylüyor her gün. Demirel de günlük olarak tekrarlıyor. "Başaramayan gider, sorunları çözemeyen gider." Kendi adamları için söylüyor. Gayet tabii bizim için daha fazla geçerlidir. Biz burada Avrupa üzerine, emperyalizm değerlendirmesi, çalışmaların, çalışanlarımızın sosyal-ekonomik durumlarının değerlendirmesini yaptık, artık örgüt tarihimizi, örgüt varlığımızı değerlendirmeyeceğiz. Bu görev sizlere düşer. Bizim sadece yaptığımız işin ana doğrultusu, buna doğru yaklaşım tarzı ve bunun emredici özellikte olduğudur. Bizden görev talep eden, kendini bu temelde parti bütünlüğü içinde ele alanlar ciddi bir yetersizliğin, onun bahanesine sığmadan görevlere talip olurlar veya bu işte varım diyorlarsa parti de onları onaylayabilir. Bizim bu konudaki ölçülerimiz belli ve fazla tartışılacak, anlaşılmayacak bir yönü de yok. Yani o kişiler çok mu hasta, çok mu düşmüşler, öyledirlerse böyle bir kenarda otursunlar. Ben uzaktan da olsa idare ederim. Kitlemizle bağlantıyı daha verimli kılarım, ülkeyi yönetirim. Engel olmasınlar. Yok, bağlıyız, başaracağız diyorlarsa böyle yapsınlar diyorum. Gücü yokmuş, alışkanlıkları varmış, Avrupa yaşamından etkilenmiş! O zaman git orada istediğin gibi yaşa ama benim adıma yapma! Benim adıma beni de kendini de kandırmış olursun. Ben de tarihe, halka bir şeyler vermek istiyorum. Ne diye kendi kendimizi kandıralım.

Öz itibariyle '94 Avrupa hamlesi kitleyi örgütlemiştir. Kitleselleşme, kitlesel örgütlenme ve kitle cephe örgütlenmesi artık yüzde 80-90 tamamlanmıştır. Özellikle onun örgütsel biçimleri, çok yaygın örgütleniş biçimleri ihtiyaca göre parti öncülüğünde kurumlaşmıştır. Binlerce çalışanı var, onlar gerekli, tayin edici, belirleyici kurumlarda rol, işlev gören doğru bir verimli çalışma tarzına sahip kılınmışlardır. Ve böyle kurumlaşan bir kitle ve örgüt çekirdek gücü ülkeye uzanmayı hedeflemiştir.

Bu yılın en önemli bir hamlesinin de ülke yolunun çok açık olması ve çok güç aktarması, yalnız kaba anlamda fiziki güç aktarmasından bahsetmiyoruz, buraya dayanarak örgütlülüğü geliştirmesi, bu cephe örgütlenmesinin yarı yarıya oradan en azından güç alarak başarılması gündemleştirilmelidir. Bunun yolu yordamı bulunmalıdır. Bazıları artık kendilerini zaman zaman vermeyi değil, her zaman tam vermelidirler. Hemen her birimimiz bir ülke alt birimi veya kendi faaliyetlerini ülkeye taşırma biçimini, birimini yaratmalı. Bir ülkeye taarruz dediğimiz dönem başlatılmalıdır. Nasıl dağdan saldırılar, hatta stratejik anlamda bile saldırılar başlayabilir diyorsak, bu en çok Avrupa kitlesi içinde de bir taarruz dönemidir, saldırı dönemidir deyip başlatabiliriz. Nasıl onlarca yıldır ülke boşaltıldı ve taşarıldıysa, bu yıl da Avrupa'dan ve metropolden ülkeye yöneliş taşırılmalıdır. Yoğun bir taarruzu da biz bu sene ruhta, düşüncede, bütünüyle yurtseverlik duygularında, örgütlenmede ve en önemlisi de yaşam tarzında böyle köklü bir kopuşu, metropolden ve Avrupa'dan sağlamalıyız. Fiziki olarak tam taşırmasak bile ruhta, düşüncede kopuşu sağlattırdık mı, bu da kendi başına ülkeye dönüş hareketidir. Hatta büyük bir taarruz hareketidir. Ve bu büyük sonuçlara yol açar. Bu mümkündür. Adam senin yüreğini elinde tutmuyor, beynini elinde tutmuyor. Bunlar senindir, sana aittir. Sen taşı. Ülken için düşün, ülken için yaşa ve bunun her türlü örgütlenmesini, eylemini yap. Şimdiye kadar olanaklar sınırlıydı, yetersizdi diyebilirsin, ama şimdi her şey bunu imkan dahiline sokuyor. Yüklen! İşte taarruz, işte saldırı, işte stratejik saldırı dönemi.

Evet, bütün belirtiler savunmadan, hatta dengeden saldırıya geçtiğimizi gösteriyor. İşte bunun inceliklerini geliştir, nicelliğini büyüt, niteliğini alevlendir, kurumlaşmasını sağla! Demek ki kendi içinde büyük kendine gelme, büyük toparlanma, büyük karar verme, sömürgecilikten ve emperyalizmden kopuşmadır. Bu kendi içinde muazzam örgütlenmedir. Avrupa çeperlerini vurmaktır. Vurdukça kendini pekiştirmektir. Ülke kanalını zorlamaktır. Bir zorlar, iki zorlar, üçüncüde aşarsın. Ve akışı başardın mı, dediğim gibi artık o zafere kadar gidebilir. Ama komutası, taktik önderliği büyük bir inatla, tutkuyla, bu işin başında olmalıdır. Sen böyle bir önderlik yaparsan, ufak tefek engeller aşılır. Bazı sorunlar olsa da kolay cevaplandırılır. Büyük bir inançla, özveriyle bunu yürüt, sonu kendiliğinden gelir.

Dediğim gibi taarruzun Avrupa örgütünde yerine getireceği görevler var. Ki bu diplomatik, mali sahadan tutalım Türk faşist birimlerini kolay yaşayamaz duruma getirmeye kadardır. Ve en önemlisi de ülkeye dönüş kararlarını her sahada zorlamaktır. Sağ-sol sekterizme düşmemektir. Yönetim, çaba yetersizliğine düşmemektir. Kimsenin önüne kaldıramayacağı görevi koymamak kadar, rahatlıkla kaldırabileceği görevleri vermeme gibi durumlara düşmemektir. Örgüt ustalığı bu hususlarda ölçüyü tutturan tarzın sahibidir. Koordine günlük yürütmedir, bunu anı anına yürütme gücünde olandır. Yiğitlik, komutanlık her yerde olduğu gibi burada da bu ölçülerle yürürse anlam ifade edebilir. Ve bizim de onaylayacağımız tarz budur. Eksiklikler olabilir, onu da dediğim gibi herkes kendi somutunda tamamlar. Devrime kalkan insanlar, aslında eksikliklerini dinlemezler. Çözüm güçleri vardır. PKK'yi yürüten, şimdiye kadar götüren tarz budur diyorum size. İmkansız gibi görmemek lazım. Her devrimci tarzın böyle bir mantığı vardır. Olağanüstü yaşam, olağanüstü ilişki tarzı, olağanüstü vuruş tarzı devrimci tarzdır. Siz alışagelmiş tarzda yaşıyorsunuz. Size yeni tarz zor geliyor. Madem devrime girmişsiniz, o zaman buna göre değişik yaşayacaksınız. Diliniz, kolunuz, her şeyiniz değişik çalışacak. Bu böyle olursa başarı yolu açılır. Yok alışagelmiş yöntemlerle, alışkanlıklarla yaşarsanız, konuşursanız, tartışırsanız bu devrim için engeldir.

İnanıyorum ki, Avrupa çalışanları, koordineden tutalım en sıradan çalışana kadar, özellikle konferans bünyesine katılacak sorumlu, ileri olanlar artık bu temelde 1994 hamlesine nasıl bir yaşamla, çalışma ve vuruş tarzıyla katılması gerektiğini çok iyi bilerek bu çalışmaları ele alırlar. Ve gerçekten olağanla yetinmezler. Avrupa ölçüleriyle, bilmem yaşam alışkanlıklarıyla yetinemezler, aşarlar. Dönemin emredici görev anlayışı ne ise ona ulaşırlar. Yine çalışma tarzı, temposu ne ise ona ulaşırlar. Bu konuda varsa yetersizlikleri eğitimle, her gün deneme içindedirler, günlük pratik içindedirler yine aşarlar. Bunun artık anlayamadım veya yine düz gittim, sağ yaklaştım, bürokratik yaklaştım demekle izah edilemeyeceği, bunda ısrar edenlerin kolay kolay yakasını kurtaramayacakları bilinmelidir.

Biz bu temelde bütün alan çalışmalarında olduğu kadar Avrupa'da gerçekleşecek olan konferansa da ve onun şahsında tüm çalışanlara, şimdiye kadar bir türlü isteyip de yapamadıkları görevlerine yeterli, doğru yaklaşımı göstermeleri gerektiğini ve esas itibariyle bu yılı kendileri açısından da bir zirve, bu temelde koparılan, amaç olarak belirlenen ne varsa ona ulaşılan bir yıl haline getirilmesini, oldukça da şerefli, onurlu olan böyle bir çalışma yılında kazanmamak için hiçbir nedenin olmadığını, kazanmak için her şeyin olduğunu bilerek yüklenmelerini ve mutlaka kazanmalarını bekliyoruz, başarılar diliyoruz. Selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

PARTİ ÖNDERLİĞİ'NE

Tarihsel ayağa kalkışımızın tüm dünya gericiliği tarafından engellenmek istendiği, bunun için her türlü komplo ve entrikaya başvurularak bu ayağa kalkışımızın imhayla sonuçlanmasının hedeflendiği bu dönemde; büyük ayağa kalkışımızın, güçlü bir özgürlük yürüyüşüne dönüşerek zafer aşamasına gelişinin ve hem düşmanın ve hem de gerisindeki destekçilerinin komplolarının boşa çıkarılışının coşkusu içindeyiz. Bu büyük coşkunun ve zaferin eşiğine gelişin tüm aşamalarında, tartışmasız olarak Parti Önderliğimizin büyüklüğünün, uzak görüşlülüğünün yeri ve anlamı belirleyicidir.

Partimizin sarsılmaz kazanımcı çizgisinde yürümemizi sağlayan ve devrim yürüyüşünden bizi alıkoyan tüm engelleri, gerilikleri aşmamızda talimat, perspektif ve eğiticiliği ile önümüzü aydınlatarak-açarak güç veren, güçlü çözümlemeleri ile, yenilmez erdemli ve koparan, fetheden kişiliği şekillendirerek tarihsel ulusal uyanışı sağlayan, sadece bu değil, insanlığın sorunlarına bilimsel sosyalizmin tüm yaratıcılığı ile yetkin çözümler getiren, ulusumuz kadar bölgemizde de halkların ufkunu açarak, umudu pekiştiren Parti Önderliğimizin yol göstericiliğinde ve düşmanın "ya bitecekler, ya bitecekler" söylemine karşı 1994 yılını "YA KAZANACAĞIZ, YA KAZANACAĞIZ" ruhu ile 7. Avrupa Parti-Cephe Konferansı'mızı tamamlamış bulunmaktayız.

Konferansımız Parti Önderliğimizin talimatları ve perspektifleri temelinde, geri konumumuzu aşarak, eksikliklerimizi ve yetmezliklerimizi bilince çıkararak, dönemin önemi ve tarihselliği üzerinde güçlü bir yoğunlaşmayı yaşayarak ve önemli kararlara, yetkin planlamalara ulaşarak, süreç hazırlıklarının tam bir zirvesi biçiminde tamamlandı.

1993 konferansından bu güne geçen süreç, bu sürece damgasını vuran pratiğimiz ve bu pratiğin zorlayan yanları, tamamlayıcı eleştiri ve özeleştirilerle aşılmaya çalışıldı. Geçmiş pratiğin önümüzdeki süreci kurtarmaya yetmeyeceği, bu esas doğrultusunda düşmanın ve dünyanın içinde bulunduğu durum ve tutum tartışıldı. Sonuca giden bir mücadelenin militan ruhunun, pratiğe nasıl yansıması gerektiği bilince çıkarıldı.

Konferansımızın çalışmaları, Parti Önderliğimize, şehitlerimize, partimize, halkımıza, savaşan ve direnen yoldaşlarımıza bağlılığın gereklerini söz düzeyinde değil, pratikte nasıl yerine getirileceği konusundaki sorumluluğumuzun yeniden hatırlanması süreci oldu ve 1994 yılını ne pahasına olursa olsun, bütün yeteneklerimizi ayaklandırarak kazanmanın yemini haline dönüştürüldü.

Parti Önderliği'ne,

Hazırlanmakta olan bütün özgür geleceğimizin teminatı ve halkımızın en yoğunlaşmış iradesi olan Başkanımıza bağlılığın gereklerini kesin kazanma inancı ile yerine getireceğiz. Süreç ne kadar yakıcı olursa olsun ve düşman ne kadar imhacı bir tarihin temsilcisi olursa olsun, sizden aldığımız güçle ve eksikliklerimizi-yetmezliklerimizi aşarak sürece yüklenecek ve size layık olacağız.

Devrimci selam ve saygılarımızla
Avrupa 7. Parti-Cephe
Konferansı platformu
28.2.1994

KAHRAMAN ORDUMUZ ARGK'YE

Başkomutanımız Başkan APO'nun önderliğinde özgürlüğü dalga dalga ülkemizin en ücra köşesine kadar yayan; köleliği savaş ateşiyle yıkayan kahraman ordumuz ARGK ordulaşma yolunda hızla ilerlemektedir.

Med'den bu yana ilk defa zafer imkanını yakalayan halkımız, tam bir savaş konumlanması içindedir. Halkımız savaşma kararlılığını ve zafere olan inancını her vesile ile dostuna ve düşmanına göstermektedir. Halkımızı zafere taşıyan Parti Önderliğimizin ışıklı yoludur. Halkımızı ayaklandıran ve bağrından öz ordusunu yaratma imkanını yeşerten Parti Önderliğimizin yaşam tarzıdır, cesaretidir, diriltén, canlandıran ve savaştıran kararlılığıdır.

Parti Önderliğimizin günlük denetimi, talimat ve perspektifleri ordulaşan gerillayı ellibinin sınırına getirmiştir. Gerillanın karşısında kar gibi eriyen düşman hiçbir kural tanımadan Kürdistan'ı kaybetmemek için işgal ordusuyla dağlarımızı, ovalarımızı, köylerimizi var gücüyle bombalamaktadır. Kürdistan daha şimdiden Vietnam'ı geride bırakmıştır. Ülkemizin her karesi tahrip edilmeye çalışılıyor. Düşman ekonomisinden diplomasisine kadar her imkanını işgal ordusunun emrine vermiş, buna rağmen gerillanın önlenemez yükselişini durduramamaktadır. Gerillanın her darbesi devleti temelinden sarsmaktadır. Çözülen Türk ordusu, çözülen TC olmaktadır.

Artık Kürdistan'da her şeyi savaş ve ordumuz belirlemektedir. Bugün özgürleşmek, gerillalaşmak ve ordulaşmak demektir. Bu bilinçle, Avrupa 7. Parti-Cephe Konferansı yüzünü ülkeye, savaşa ve ordulaşmaya çevirmiştir. Avrupa çalışmalarının esası her zamankinden daha yakıcı olarak; "Her şey savaş için, her şey ordu için" demek durumundadır. Avrupa'daki Parti-Cephe güçlerimiz, savaşa ve ordulaşmaya hizmet etmeyen, başarmayan, koparmayan ve kazandırmayan hiçbir çalışmanın döneme denk gelmediğinin keskin kavrayışı içindedir.

Avrupa'nın insanı tüketen, durgunlaştıran yaşam tarzı, partimizin üretken, hareketli yaşam tarzı ile mahkum edilmektedir. Kürtler için her alan savaş alanıdır. Çünkü savaş bizim için yeni bir yaşamın adıdır. Ve böyle de olmak zorundadır.

7. Avrupa Parti-Cephe Konferansı Parti Önderliğimizden, partimizden, ordumuzdan aldığı güçle 1994'ü zafer yılı yapmanın kararlılığıyla çabalarını ülkeye akıtacak, kendisini savaşın hizmetine sunacaktır.

Bu temelde, her şey savaş için, her şey ordu için diyerek; Avrupa alan çalışmalarına yüklenmenin sözüyle, Konferans'ın bütün coşkusunu, sıcaklığını, saygı, sevgi ve yoldaşça selamlarımızı ileterek, "Ya zafer, ya zafer" diyoruz.

-Yaşasın Başkan APO!
-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
-Ya kazanacağız, ya kazancağız!

Devrimci selam ve saygılarımızla
Avrupa 7. Parti-Cephe Konferans Platformu
28 Şubat 1994

ZİNDANI DİRENİŞLERİYLE ÖZGÜRLEŞTİREN YOLDAŞLARA!

Tarihin tanıdığı en barbar bir güç olan faşist Türk sömürgeciliğine karşı eşine ender rastlanan bir kahramanlıkla direnen yoldaşlarımızın ölümsüz şahadetleri temelinde inanılmazı başaran ulusal kurtuluş mücadelemiz, nihai zaferi yakalayabilecek bir yıla girmiş bulunmaktadır. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için dünya koşulları ve öz imkanlarımız ilk defa bu düzeyde kazanmaya elverişli bir durum ortaya çıkarmaktadır. Şüphesiz düşman da boş durmuyor. Vargücüyle bütün imkanlarını harekete geçirmekte ve Kürdistan'ın nihai kopuşunun önüne geçmeye çalışmaktadır.

İşte böylesi bir dönemde, kader belirleyici önemde olan bir yılın başlangıcında Avrupa 7. Parti-Cephe Konferansı'nı gerçekleştiriyoruz. Görevlerimizin yakıcı olduğunu, önümüzdeki dönemde tamamen zafere mahkum olduğumuzu, Parti Önderliğimizin son perspektifleriyle çok daha iyi anlıyoruz.

Yoldaşlar!

Yeni dönemin olmazsa olmaz kabilinde başarıyı dayatan görevleri üzerine yürürken, zindanlardaki azminiz ve direnişiniz, gücümüze güç katıyor, kararlılığımızı daha da keskinleştiriyor. Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin ve diğer zindan şehitlerimizin kutsal anıları, uğruna can verdikleri Kürdistan'ın yakınlaşan büyük kurtuluş yolunu aydınlatmaya devam ediyor. "Ya Zafer, Ya Zafer" şiarıyla ilerleyen özgürlük yürüyüşümüzün adına layık birer militanı olmak, zindan şehitlerimize ve zindan direnişlerine bağlılığın da bir gereğidir.

Biliyoruz ki, düşman, ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisinin bulunduğu her şeyi, "Ya Bitireceğiz, Ya Bitireceğiz" diyerek pervasızca ezmek istiyor. Ama bunu asla başaramayacaktır. Çünkü, bu çok gözü karaca politikaya karşı, bulunduğumuz her yerde amansızca yüklenerek, "YA KAZANACAĞIZ; YA KAZANACAĞIZ" şiarıyla düşmanı her alanda hiçbir dönemde olmadığı kadar darbeleyeceğiz. Nitekim siz zindandaki yoldaşlara da asıl bağlılığın böylesi tarihi bir görevi başarmaktan geçtiğini unutmuyoruz.

Beklentilerinizi boşa çıkarmayacağız. Tarih de gösterecektir ki, "YA KAZANACAĞIZ, YA KAZANACAĞIZ" ve bundan başka bir seçenek tanımayacağız!

-Yaşasın partimizin zindan karanlıklarını aydınlatan devrimci çizgisi!
-Bijî PKK-ERNK-ARGK!
-Bijî Serok APO!

Devrimci selam ve saygılarımızla
7. Avrupa Parti-Cephe Konferansı platformu
28 Şubat 1994

YÜCELEN İNSANLIK DEĞERLERİNİN TEMSİLCİSİ VE KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN TEMİNATI PARTİMİZE

Vahşi ve imhacı sömürgecilik uygulamaları altında yok edilişin eşiğine getirilen, her türlü savaş yöntemiyle bölünüp parçalanan ve artık direnemez, kendine gelemez denilen Kürdistan halkı, partimizin, Parti Önderliğimizin ve direniş şehitlerimizin çabalarıyla bugün şanlı bir tarih yazıyor. Kesinleşen öncülük rolü ve doğru devrimci çizgisiyle Kürdistan'da tek otorite olduğunu gösteren partimiz, dışta emperyalizmin, sömürgeciliğin ve işbirlikçi ihanetin hedefi olurken, içte de sınıf dışı ve çizgi dışı unsurların saptırma çabalarına maruz kalmaktadır.

Dünyada insanlığın tüketildiği, insanlık değerlerinin yokedilmeye çalışıldığı bu dönemde, partimizin öncülüğünde Kürdistan halkı insani yücelişin büyük çabası içindedir. Emperyalizmin halkları teslim alma çabalarına karşı, direniş merkezlerinden biri olarak Ortadoğu'yu etkileyecek bir Ekim Devrimi'nin eşiğine geldiğimiz bugünlerde, partimizin bir insanlık hareketi olarak sosyalizmin en kararlı temsilcisi olduğu daha açık bir biçimde bütün dünya kamuoyu tarafından kabul edilen bir gerçek olmaktadır. Sosyalizmin bittiğini ilan eden emperyalistler partimizin bu şanlı çıkışı karşısında şaşkına dönmüşlerdir.

Bütün dünya gericiliğinin, işbirlikçi ihanetin ve sömürgeciliğin partimizi ezmek, çizgisinden saptırmak ve çizginin kararlı savunucusu ve güvencesi Parti Önderliğimizi tasfiye etmek veya devre dışı bırakmak istediği ve bu temelde Kürdistan devrimini saptırmak istediği bir dönemde bulunuyoruz. Partimizi ve Parti Önderliğimizi hedef alan bu çabaların nedensiz olmadığını bugün daha iyi anlıyoruz. Çünkü bu değerler Kürdistan devriminin zafere gitmesinin teminatıdır. Bu değerlerimiz olmadan hiçbir şeyimiz olamaz.

Düşmanlarımızın devrimimizi saptırmaya yönelik bütün bu sinsi çabalarına karşı Parti Önderliğimizin kazandırıcı tarzı, partimizin kesinleşen zaferi müjdeleyen çizgisi, ARGK'nin ülkeyi özgürleştirici vuruş tarzı ile 1994'ü zafer yılına dönüştürerek, Kürdistan'da halk iktidarının organlarını yaratarak, özgür vatan parçaları yaratmak artık bizim için imkansız olamayan gelişmelerdir.

Düşman vār gücüyle yükleniyor. 1994 yılını kendisi için bir kader yılı olarak görüyor. Bizim için de artık elimizi uzatsak zafer koparıp alacak kadar yakındır. Ancak dönem zor görevleri olan, hata ve eksiklikleri kabul etmeyen bir dönemdir. Böyle bir dönemde hata ve eksikliklerde ısrar, bir halkın kaderiyle oynamaktır. Bunun derin bilinci içindeyiz.

Böyle bir dönemde Avrupa Örgütü olarak, 7. Parti-Cephe Konferansı'nı gerçekleştirdik. Konferansa gitmeden önce Parti Önderliğimizin Aralık çözümlemeleri üzerinde iyice yoğunlaşarak gerçekliğimizi açık bir şekilde görme imkanına kavuştuk. Özellikle "İç düşman" çözümlemesi üzerinde yoğunlaşarak ne ölçüde partileşebildiğimizi açık bir şekilde gördük.

Parti Önderliği'nin konferansa ilişkin talimatı, gerçekliğimizi çok açık bir biçimde önümüze serdi. Böylece konferansın alması gereken doğrultuyu da belirledi. Talimat yapıyı oldukça güçlendirerek kendi gerçekliği üzerinde daha gerçekçi durmasını sağladı.

Konferansa giderken çizgi dışı, yanlış ve yanılgılı yaklaşımlar vardı. Gerçekliğin tam kavranamaması gibi bir durum vardı. Konferansta Parti Önderliği'mizin talimatı ve çözümlemeleri doğrultusunda, yanlış ve yanılgılı yaklaşımlar mahkum edildi. Konferansımızda kazanan partimizin doğru devrimci çizgisi oldu.

Parti Önderliğimizin de belirtmiş olduğu gibi, konferansımız "doğru yaşam, doğru toplantı, doğru görevlendirme, doğru tarzı yakalama ve dönemin görevlerini yerine getirme" konferansı oldu. Bu tarihi dönemde, Parti Önderliği'nin, partinin ve ARGK'nin yılı nihai zafere dönüştürme çabaları doğrultusunda, Avrupa'nın rolünü yetkince oynaması, ülke için bir Avrupa, savaş için bir Avrupa olması ve Avrupa yaşamının bitirici etkisine alternatif olan partimizin yüceltici yaşam biçimini saflarımızda hakim kılınması gerektiği noktaları açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. PKK'li olmanın Avrupa'da farklı bir anlam ifade etmediği anlaşılmıştır.

Sonuç olarak; konferansımız Avrupa Örgütü'nün rolünü daha yetkince oynaması, dönemin görevlerine kararlıca sahip çıkılması, partinin, Parti Önderliği'nin, ARGK'nin ve yurtsever Kürdistan halkının beklentilerine cevap verilmesi gerektiğini bilince çıkararak, bu konuda dönemin görevlerine cevap verecek yetkin kararlara ulaşmıştır.

Partinin ve Parti Önderliği'nin beklentilerine bugüne kadar yetkince cevap vermediğimiz ve verdiğimiz sözlere bağlı kalmadığımız ortadadır. Bundan sonra bu eksikliğe düşmeyerek partinin, Parti Önderliği'nin, ARGK savaşçılarının, zindan direnişçilerinin ve Kürdistan halkının beklentilerine cevap vereceğiz. Verdiğimiz sözler ancak bu şekilde anlam bulabilir ve sözlerimize bağlı olabiliriz.

7. Avrupa Parti-Cephe konferansında çıkardığımız sonuçla, Özgür Kürdistan için görevlerin üzerine doğru yaşam ve parti tarzı ile yürüyerek, partimizin özgürleştirici çizgisinin koruyucusu olacağımıza söz veriyoruz.

-Bijî PKK, ARGK ve ERNK!
-Bijî Serok APO!
-Yaşasın partimizin doğru devrimci çizgisi!
-Yaşasın 7. Avrupa Parti-Cephe konferansı!

Devrimci selam ve saygılarımızla
7. Avrupa Parti-Cephe Konferansı Platformu
28 Şubat 1994

Devrim ve Kadın

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'yla Dünyaya Duyuruldu

Kürdistan, Ortadoğu'da dünya insanlığına armağan edilecek olan bir devrime hazırlanıyor. Kürdistan büyük zafere hazırlanıyor. 20 yıla yakın bir süredir yoğun bir mücadele, tarihin karanlıklarına saklı tutulan bir halkı güneşin ışıltısına, sıcaklığına çıkarıyor. Ve Kürdistan halkı bir bütün özgürlük savaşımını omuzlayarak zafere ilerliyor.

Kürdistan'daki devrim sadece TC'ye, emperyalizme karşı değil, sömürgecilerin yarattığı köle Kürde karşı da yürütülmektedir. Sömürgeci zihniyetin şekillendirdiği kadın–erkek kişiliği, ülkemizde artık yerle bir olmanın sarsıntısı içerisindedir. Yeni bir yaşam, özgür bir yaşam ve yeni, özgür kişilikler birbirini tamamlar nitelikte gelişiyor, boy veriyor.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin, dünya devrimlerine yaptığı katkılardan biri de kadının özgürleşmesi yönünde getirdiği çözüm yollarıdır. Özellikle Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun kadının özgürleşmesine verdiği değer, kadını mücadeleye çekmesi, bu yolda kadının eline silah vermesi ve özgürlüğü savaşla, emekle, alınteriyle, kanla kazanması için onu yüceltmesi, üzerinde uzun ve derinliğine düşünmeyi gerektirmektedir.

Başkan APO'nun "Kürdistan devrimi kadın devrimidir" sözü derinleşilmesi gereken belirlemelerden sadece biridir. Karşımızdaki düşman, bugün kadının köleliğinden dayanak bularak, kendini yaşatma fırsatı arıyor. Kürdistan devrimi bu dayanağı ortadan kaldıracak ve kadını düşmanın bir aleti değil, özgürlüğün abidesi yapacaktır. Kürdistan devrimi ve kadının özgürleşmesi yolunda gereken devrim bu kadar içiçe ve bu kadar birbirini tamamlayıcı özelliğe sahiptir.

Özellikle son yıllarda kadının saflara yoğun bir şekilde katılması, pek çok sorunu da beraberinde getirdi. Yeni bir toplumu kurmanın sancıları hissediliyor. Bin yılın kalın duvarları yıkılmaya çalışıldığından, zorlukların çekilmesi elbette doğaldır. Ancak bu yıkımın sağlıklı bir temeli oturtmadaki önemi açıktır. Bu nedenle devrimde ve toplumda önemli görevler yüklenebilecek olan kadının çözümlenmesi, kadın gerçekliğinin ortaya çıkarılması, bunlarla birlikte sorunları ve çözümleri irdeleme, sonuç almada belirleyici olmuştur.

Kürdistan kadını açısından, öncü güç PKK'nin, Ulusal Önderimizin varlığı tarihi bir öneme sahiptir. Çünkü Başkan APO'nun kadın sorunu konusundaki değerlendirmeleri sadece Kürdistanlı kadının değil, dünya kadınlarının da ayağa kalkış imkanını sağlamıştır.

Geçen sene Mayıs ve Haziran aylarında, ülke topraklarında gerçekleştirilen I. Ulusal Kadın Kongresi, Kürdistanlı kadının özgürleşme yönünde, Ulusal Önderimizden aldığı güçle önemli sonuçlara ulaştığı yoğun bir çaba ve çalışma olmuştur. Bu kongrede alınan kararlarla birlikte, Başkan APO'nun bu konudaki belirlemelerini, çözüm yöntemlerini Avrupa'daki yurtsever kadın yapımıza ve uluslararası platformlara taşırmak amacıyla, Köln'de 5-8 Mart 1994 tarihleri arasında Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı gerçekleştirildi. Ulusal ve uluslararası boyutuyla birlikte kadının tarihsel–toplumsal gerçekliği, PKK'de reddedilen kadın yapısı ve yaratılan militan kadın tipi, ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütünleştirilerek konferansa katılan delegelere aktarıldı.

Konferansın ilk 3 günü ulusal boyutluydu. Avrupa'daki yurtsever kadınlarımızdan seçilen delegeler, konferansın bu bölümünde son siyasal gelişmelerle birlikte, kongre kararlarını özümseme ve kadın gerçekliği konusunda yoğunlaşmayı yaşadılar. Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun konferansa duyduğu güvenin, başarı dileklerinin vurgulandığı mesaj, delegeleri oldukça heyecanlandırdı ve sorumlulukların ağırlığı karşısında önemli bir güç olmayı getirdi. 3 günlük bölümde Avrupa'daki YJWK çalışmaları üzerinde de yoğunlaşıldı. Çalışmalara yetersiz yaklaşım üzerine duruldu. Bu bölümde, Başkan APO'ya, dağ ve zindan direnişçilerine Kürdistan halkına bağlılık mesajları da okundu ve tüm delegelerin bu yönlü bağlılık yemininin edilişiyle önemli sonuçlara ulaşılarak, konferans başarıyla sonuçlandırıldı.

Konferans, 2 bölüm halinde gerçekleştirildi. Kadın faaliyetlerinde bulunan kendi yapımıza yönelik bölüm ve uluslararası boyuttaki bölüm. Konferansa 150'si yurtsever kadınlarımız, 100'ü de diğer ulusların kadınları olmak üzere, toplam 250 delege katıldı. Her iki bölümde de oldukça yoğun tartışma ve derinleşmeyle önemli kararlara ulaşıldı.

Başkan APO'nun konferansın ilk gününde okunan mesajı, dışa yönelik bölümde yabancı dilde bir kez daha okundu. Mesaj başkanımızın kadına, onun gelişimine ve güçlenmesine verdiği önemi dünya kadınlarına da verdiğini tüm açıklığıyla ortaya seriyordu. Faaliyet yürüten yapıya yönelik olan üç günlük bölümde, kadınlarımızın tartışmalarda sergilediği olgunluk, disiplin gelecek açısından umut vericiydi. Kararların onaylanması aşamasındaki titizlik kadınımızın siyasallaşma yönünde attığı adımın bir yansıması olarak değerlendirilebilir. Bu bölüm sonunda Avrupa'daki kadın faaliyetlerimiz, Kürdistan'da gerçekleştirilen Kadın Kongresi kararları doğrultusunda yeni bir isme, ambleme, bir bütün yeniden şekillenmeye tabi tutuldu. YJWK çalışmalarının bundan sonra Kürdistan Özgür Kadın Hareketi (Tevgera Jina Azadiya Kurdistan–TJAK) adıyla sürdürülmesi kararına ulaşıldı. Önümüzdeki zorlu savaşım döneminde kadınlarımızın da eylemliliklerdeki yerini daha da sağlamlaştırması, partimizin kadın sorununa getirdiği çözüm yöntemlerinin özümsetilerek dışa taşırılması şeklindeki kararlar, konferansın ilk bölümünün başarıyla sonuçlanmasını sağlamıştır.

Dış kamuoyuna yönelik bölüme, aralarında İtalya, Belçika, İrlanda, İngiltere, Almanya, Yunanistan ve Türkiye gibi pek çok ülkeden kadınlar katıldı. Konferansa gönderilen destek mesajları okundu. Dünyada, Türkiye'de, Kürdistan'da kadının içinde bulunduğu durum hakkında hazırlanan yazılar okundu ve bu konular tartışmalarla güçlendirildi. Bu bölümün sonunda partimizin kadın sorunu konusundaki çözüm yöntemleri delegelere aktarıldı. Konferansa katılan yabancı delegelerin baştaki çekingen, kuşkulu yaklaşımları, çözüm yöntemlerimiz ortaya konuldukça önce şaşkınlığa, sonra daha çok anlama sevincine dönüştü. Başkan APO'nun değerlendirmelerinden yapılan aktarmalar pekçok yabancı delegenin kafasında soruların oluşmasına neden oldu ve bu yönlü yoğun sorular soruldu.

Kürt ve Kürdistan kadınının şekillenişi, sömürgeciliğin oluşturduğu kadın tipi anlatıldıktan sonra, mücadelemizde yaratılan kadın tipiyle dünyaya özgür kadına ulaşmada Kürdistan özgür kadın tipi bir alternatif olarak sunuldu. Önemli kararlara ulaşılan bu bölümde, Kürdistan'ın her sahasında direnen, mücadele veren Kürt kadınını destekleme mesajlarına ulaşılarak, bu amaçla inisiyatif grubu oluşturma, kadın sorununun çözümüne ilişkin görüşlerimizin daha da geniş sahalara yansıtılma sonuçlarına varılması oldukça önem taşımaktaydı.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne denk gelen konferansın son gününde düzenlenen şenlikte, tüm delegeler omuz omuza halaylar oluşturdular. Çeşitli kesimlerden kadınların yaşamlarının anlatıldığı tiyatro bölümünün yanısıra, Kürdistan mücadelesinde ve dünya devrimlerinde yer alan kadınların gösterildiği dia gösterisi şenliğe katılanları coşkulandırdı. Yabancı kadınların da ilgiyle izledikleri şenlik, gecelerimizde gelenekselleşen "Apo Hate Hilvane" parçası eşliğinde çekilen halayla sona erdi.

Kadının özgürleşme çabalarına, Kürdistan'dan bir nefes olan konferansımız, 8 Mart'ın değerini arttırmıştır. Başkanımız Abdullah ÖCALAN'ın özgürleştirici, yüceleştirici çabalarıyla yarattığı özgür kadına ulaşmak, kanla yaratılan değerlere sahip çıkmakla, onlar uğruna savaşmakla olacaktır. Kürdistan devrimine yürüdüğümüz bu dönemde kadın sorununda da yenilgiye açık tüm kapıları kapatmak bizlerin çabasına, coşkusuna, kararlılığına bağlıdır.

8 Mart'ta, özgürleşen Kürdistan kadınları olarak, dünya kadınlarını selamlıyoruz.

Konferansa katılan delegelerin görüşleri:

Berxwedan: İsminizi ve nereden katıldığınızı öğrenebilir miyiz?

İsmim Elif, Mannheim'den katılıyorum.

Sizce bu konferansın amacı nedir?

Bence bu konferansın amacı, Kürdistan kadınının gerçekten kendi şahsında özgürlüğü yakalama istemidir. Konferans bence bu ölçüde biraz amacına ulaştı. En önemlisi de konferansa gelen yabancı ülkelerdeki delegeler, Kürt kadınını bugüne kadar yeterli tanımadıklarını anladılar. Burada yapılan değerlendirmelerde, yapılan yorumlarda, Kürt kadınının gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi içerisindeki yerinin geri bir düzeyde olmadığını ve mücadeleyi gerçekten çağa yaraşır bir şekilde temsil etme çabasını Kürt kadınının şahsında gördüler. Bu bizim açımızdan olumludur. Fakat şu anki Kürdistan'da gelişen mücadeleyi ya da Kürdistan'daki kadın gerillaları yeterince temsil ettiğimizi, temsili bir güce ulaştığımızı da söylemek biraz zordur. Bu bizim açımızdan da yeni bir başlangıçtı, kendimizi daha iyi görebildik ve daha bir çok şey yapılması gerektiği, kendimizi herşeyden önce tanıtmamızın gerekliliği ortaya çıktı. Bu açıdan özellikle ülke sahasında gerçekleştirilen Kongre sonucu böylesi bir konferansın gündeme gelmesi, orada alınan kararların kapsamı, gerçekten bizi de bağladığı gibi, bunları yerine getirmede kendimize güven olayını da geliştirdi. Bu, konferansa da yansıdı, buradaki konferansta yabancı delegelere de yansıdı. Asıl amaç Kürt kadınının mücadelesini uluslararası bir boyuta kavuşturmaktı. Bunun ilk adımı atıldı. Bizim için önemli olan, bundan sonra bunu süreklileştirmektir.

Sizce konferansın düzeyi nasıldı ve siz kendi adınıza nasıl bir sonuç çıkardınız? Ayrıca ülkeye de yöneliyorsunuz. Bu açıdan ülkeye yönelmeden önceki düşüncelerinizi de alabilir miyiz?

Konferansın düzeyi siyasi anlamda olumluydu. Özellikle Kürt kadınının şahsında bunu daha iyi görebildim. Belki bizim de aslında yanılgılarımız vardı, uluslararası düzeyde gelen kadınların seviye olarak daha farklı olacağını düşünmüştük. Bazı şahsiyetler, farklı olan gerçekten bizi anlayabilen insanlar vardı. Fakat değerlendirmelere, yorumlara baktığımda, gerçek anlamda kadının sorununu çözmede, bilimsel bir temel vermede Kürt kadınından daha geri olduklarını görebildim. Bu bize şunu gösteriyor ki, gerçekten Kürt kadınına daha büyük görevler düşüyor. Belirttiğiniz gibi ülkeye yöneliyorum. Bu benim açımdan önemlidir ve özellikle konferansa katılan bir delege olarak, bunu gitti-

ğim yere taşırma, bunun sorumluluğunu hissetme, bunun ağırlığını hissetme yönü gelişti. Tüm gücümle Kürt kadınına yaraşır bir şekilde, mücadeleyle bütünleşerek, temsil çabası içinde olacağım. Ve yine burada Avrupa sahasında kalan kadınların gerçekten yüce bir temsilleri var.

Özellikle de bizden, ülkede Kürt kadınını en iyi şekilde temsil edebilme doğrultusunda beklentiler var. Bu beklentilere cevap vermek için gerçekten tüm yeteneklerimi ve tüm gücümü bu doğrultuda kullanacağım. Çabamı ve gücümü, mücadelenin bir kesimi için değil de, genel anlamda kadının özgürleşmesi için, parti için harcayacağıma, bu yönlü rolümü yerine getirmeye çalışacağım.

Teşekkür ediyoruz ve ülke pratiğinizde başarılar diliyoruz.

Ben de teşekkür ediyor ve çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Berxwedan: İsminizi ve nereden katıldığınızı öğrenebilir miyiz? Bu konferansa katılma amacınız nedir?

Adım Aygül, Belçika'dan bu konferansa delege olarak katıldım. Bu konferansa bakarsak, görünen ortama bakarsak, gelişmelerin çok gerisinde kaldığımızı anlıyoruz. Mücadeleyi tanıyoruz, mücadeleyi biliyoruz, bazı çalışmalarımız var. Fakat kavradığımız kadarıyla, kadını ve kadın özgürlüğünü çalışmalarımızda hiç vurgulamamışız. Sadece mücadele içerisinde savaşma, erkeğe yardımcı olup ülkemizi kurma amaçlı çalışmalarımız olmuş. Fakat bu konferansa katılmamızla birlikte, çok değişik şeyler öğrendik, ne kadar eksik olduğumuzu anladık. Bu konferans bize çok şeyler kazandırdı. Bundan sonraki düşüncemiz şudur: Belçika'dan katılan arkadaşlarla beraber karar aldık ve bulunduğumuz bölgede gerçekten daha aktif olarak kadınların sorunlarına yönelik yoğun çalışmaya karar verdik.

Peki bu konferansa diğer ulusların kadınları da katıldılar. Birçok kadın örgütünün ve demokratik kuruluşun temsilcisi kadın katıldı. Bu konuda, neler düşünüyorsunuz? Sonuca ulaşıldı mı, birşeyler verildi mi? Aldıklarınız bundan sonraki pratiğinizde yeterli olacak mıdır?

Gerçekten çok gurur verici bir şeydir. Dünya devrimlerine bakarsak, hiçbir devrimde PKK'nin verdiği mücadele ve Başkan APO'nun sunduğu perspektifler hiç görülmemiştir. Özellikle kadınların özgürleşmesi, kadınların görev alarak özgürleşmesi üzerine kendi özünü bulması, kendisine indirgemesi görülmemiştir. Gerçekten değişik ülkelerden gelen kadınlar da katıldı. Ve bu konferansta Önder'in kadına verdiği değer, mücadelenin, Kürdistan mücadelesinin ve kadının Kürdistan mücadelesinde yer almasından dolayı ne kadar büyük önem kazandığı vurgulandı. Bu da dünya kadınlarına, onların özgürleşmesine, öz bir şekilde özgürleşmesine ışık tuttu. Açık bir şekilde ortaya konuldu, gerçekten bu çok sevindirici.

Özellikle bu konferanstan çıkardığınız en temel sonuç nedir?

Kendi açımızdan gerçekten biz çok şey kazandık, çok şey aldık. Konferansa sadece bizim için değil, genel olarak tüm bayanlar için salt partinin bize sunduğu ne kadar büyük perspektiflerin olduğunu gördük. Biz önceden yüzeysel olarak bakıyorduk, derinlemesine hiç bir zaman bakmıyorduk. Büyük kazanımların olduğu, mücadelenin ne kadar büyük aşamalarda olduğu ve kadınlara ne kadar büyük değer verildiği açıkça ortaya konuldu.

Size teşekkür ediyor ve başarılar diliyoruz.

Ben de teşekkür eder ve çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Başkan APO'nun Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'na mesajı

Değerli Yoldaşlar!

Kürdistan'da tarihin belki de en özlü gelişmesini bu baharla birlikte yaşamaya çalışırken, siz kadınların kurtuluşunda da özel bir yeri olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne tekabül eden konferansınıza hitap etmeyi ve bu temelde mücadeleci selamlarımı sunmayı gurur vesilesi olarak atfediyorum.

Gerçekten sizlere şunu rahatlıkla belirtebilirim ki, Kürdistan devrimi bir kadın devrimidir. Kürdistan halkının özgürlüğü özünde kadın özgürlüğüdür. Ve dünya devrimler tarihinde eğer devrimimizin en önemli özgün yanı nedir denilse, daha şimdiden rahatlıkla bu cevabı verebiliriz. Bu, kadının ilk defa planlı, örgütlü kendi özgün kurtuluş sorunlarını en çarpıcı, en derin bir biçimde bilince çıkardığı ve bununla yetinmeyip, askeri ordulaşma da dahil, yaşamın her sahasına kendi özgür iradesiyle, onun çalışma ve savaşım tarzıyla karşılık vererek bu özgün yanın da sağlandığı ve böylelikle kadına, sevginin de saygının da en anlamlı cevabının verildiğini belirtmek istiyoruz.

Biz kadının gücüne inanıyoruz, onun eşit ve özgür koşullarda, bütün toplumsal çalışma ve yaşam alanlarına katılmasıyla insanın kurtulabileceğini çok köklü olarak hem biliyor, hem de buna inanıyoruz.

Günümüz uluslararası gerçeğinde, birçok sorunda olduğu gibi kadın kurtuluşu sorununda da yüzeysel ve ikiyüzlü yaklaşımlardan geçilmemektedir. Kadın hakları adı altında en büyük haksızlıklar yaşatılmaktadır. Kadın cinsinin gerçek özgürleşme imkanlarını lafta çok söylemelerine rağmen bunu yapmaları şurda kalsın, daha da geriletme konumlarına düştüklerini iyi bilmekteyiz. Ve her zamankinden daha fazla şunu da görüyoruz ki, günümüz devrimleri, esas olarak kadının kurtuluş devrimleridir. Belki de 21. yy. bu anlamda böylesine büyük bir sosyal devrimler dönemine de tanıklık edecektir. Kendi ülkemizin devriminde bunu daha şimdiden görmek ve bununla öncülüğe layık bir rol oynamak şereflidir diyorum. Kürdistan devriminin bu niteliğinin kendi halkının da içerisinde bulunduğu gerçeklikle yakından bağlantısı vardır. Yüzyıllarca kadın cinsi üzerine kurulan baskı ve sömürünün belki de en katmerlisi ve daha fazlası halkımızın üzerine kurulmuştur. Halkımızı anladığımız kadar kadını anlıyoruz, kadını anladığımız kadar da halkımızı anlıyoruz. Ve bu bizi kadın kurtulşunun ne kadar önemli olduğu, onsuz yalnız devrimin değil, yaşamın özgürleşmeyeceğini, zenginleşmeyeceğini çok iyi biliyoruz. Ama şunu da çok iyi biliyoruz ki, kadın cinsi erkek egemenlikli toplum değerleri tarafından çepeçevre kuşatılmış ve yaşamdan özgünlüğü silinmiştir. Bunun yerine baskı ve sömürüye dayalı kültür, ahlak ve diğer tüm morali değerle içi karartılmış ve bizim için faşizmin bir uzantısı haline getirilerek, yaşamdaki yeri büyük güç kaynağı olma özelliğinden çıkarılmış, bunun bir kader olmadığı gerçekten şiddet ile sınıfsal sömürü ve baskıdan daha fazla bir sömürü ve baskıyla ilişkisi olduğu, hatta en ilkel komünal toplum düzenlerinden, yani ilk defadır kadının bu yönlü bir baskı ve sömürü düzenine alındığını bilerek bu devrimin köklü verilmesi gerektiğine inanıyoruz.

Kadın gerçeğine inanmak gerekir. Kadının özgürlüğüne daha fazla inanmak gerekir. Bunu hem bilimsel olarak görmek, hem de öyle ertelenecek devrim sonrasına veya basit sosyal haklar sorununa indirgenilmeyecek kadar önemli, acil, ertelenmez bir kurtuluş görevi olarak görmek bizce büyük önem taşıyor. Biz şuna derinden inanıyoruz: Kadın köleleştiği ve yaşamdan dıştalandığı oranda toplumun kölelik düzeyi de, savaş gibi ağır baskı koşulları, insan haklarının ihlali, işkence, her türlü çevre sorunları artar. Buna karşın kurtuluşunda sağlanan mesafe her zamankinden daha fazla insanlığı barışa, eşitliğe, özgürlüğe, yine çevreyi, doğayı yaşamaya uygun hale getirir. Şuna çok eminiz ki, kadının ciddi olarak katılmadığı bir çalışma, yaşanmaya değmez. Ama bu böyledir diye de gerek kadının aşırı kadınsılığı ve gerekse de erkek egemenliğinin aşırı erkekliği nedeniyle, mevcut yaşam tarzlarının muazzam tepkimizi doğurduğu ve buna isyan ettiğimizi belirtmekten geri durmayacağız. Herhangi bir biçimde buna yaşam diyemeyiz. Kadınla yaşam olsun da nasıl olursa olsun diyemeyiz. Ve bu bizim açımızdan çok sakınılacak ve kabul edilemez bir yaklaşımdır.

Kendimize de kadın cinsine de yapacağımız en büyük hakaret mevcut erkek egemenlikli toplumun uygun gördüğü koşullarda yaşamı kabul etmektir. Özellikle, siyasal karar organlarından tutalım, ahlaki normlara kadar, yine ekonomik çalışma alanlarından tutalım, entellektüel çalışma alanlarına kadar kadının bütün ve ağırlıklı olarak soyutlandığı ve bu toplumsal etkinlikler böyle sürüp gittikçe bizim kadın özgürlüğü eşitliği uğruna söylediğimiz her şey yalan olmaktan ve kandırmacadan öteye bir rol oynamaz. Bu konularda gerçekçi olmak gerekir. Kadın kişiliğine inanmak, kadın kimliğinin bütün özgünlüğü, özgürlüğü ve eşitliği içinde ortaya çıkarılmasına çalışmak sanıldığından daha fazla insani, hatta çokça söylenilen yurtsever ve demokratik bir görevdir. Bunu şimdiye kadarki devrimler istismar ettiği için, yine tüm reformlar bunu birazda sonuncu plana bıraktıkları için halen günümüzün ağır sorunları altından çıkamıyoruz. Belki şunu söyleyebilirsiniz; Kürdistan gibi adı bile duyulmamış ve Kürdistan kadınının mensup olduğu köleliğin en ağır biçimini yaşayan bir halk için, toplumdaki kadınlar için bu kadar konuşulabilir mi, böylesine iddialı sözler söylenebilir mi? Kendileri açısından öyle düşünüldüğünde belki görünüşte haklıdırlar. Ama devrimimizin derinliğini görenler, bu konuda temsil ettiğimiz önderlik çalışmalarını yakından izleyenler bizim de öyle görüntüsel bir yaklaşım değil, bu çalışmaların özü, halkımızın özgürlüğüne verdiğimiz değer, kesinlikle kadın özgürlüğüne verdiğimiz değerin ölçütüdür. Ve etle tırnak gibi birbirine bağlıdır.

Günümüzde kadının gerillaya katılışı hemen hemen erkek katılımıyla eşit düzeydedir. Bu, kadın erkek açısından oldukça anlamlıdır. Yine her sahada, serihildanlarda, özellikle yurtdışı faaliyetlerinde kadın katılımı hiçte erkeklerinkinden az değildir ve burada sayı da mühim değil aslında. Partimizin özünde, devrimimizin gelişmesinde kadının belki de hiçbir devrimde tanık olmadığı, kendi kimliğiyle, kendi özgür düşünce ve davranış yapısıyla bir hizmetinin söz konusu olduğudur. Bizde kadının kesinlikle erkeğe bağlı olarak, özellikle duygusal bağlarla oldukça köleleşmiş, birçok yönüyle erkeğe bağlanmış bağlarla devrimde yer aldığı görülmemiştir. Devrimimiz denilebilir ki bütün gerici ilişkilerden, değer yargılarından boşalmış olarak, cinslerin tam özgürlüğü esas alınarak bir gelişmeye tanıklık etmektedir. Kadın birey olarak bütün yönleriyle ve özgür olarak bizim devrimimize katılıyor. Yine kadın şu kişiye kölece bağlı, şu değer yargısına kölece bağlı, şöyle yüreği bağlanmış, böyle düşüncesi cüceleştirilmiş olarak değil, irade bağımsızlığı, düşünsel bağımsızlığı sonuna kadar sağlamış olarak giriyor ki, bizim işte kadına gösterebileceğimiz en büyük saygının bu olduğuna, bunun pratiğimizde de oldukça kanıtlanmış olduğuna eminiz ve çoğu dostumuz da bunu görmektedir.

Çok sayıda değerli yabancı delegenin de Uluslararası Kadın Konferansınıza katıldığını bilmekteyiz. Onları da bu temelde selamlamaktayız. Yani kadının kurtuluşuna gösterdiğimiz değeri, onlara da bir saygı, sevgi ve selam olarak vurgulamak isterim. Önderlik denilen olay, yaşamaya hakkı olan, yaşama özgürce katılması gerekeni görebilmek, onlara elden geldiğince isteklerinde yardımcı olmak anlamına gelir ki, bu da kadınsız olmaz. Kadın konusunda görevlerin üzerine gitmeden gerçekleştirilebilecek bir görev olamaz. Bizim yaptığımız gerçekten bu temelde bir önderlik yapmaktır. Kadının kurtuluşunu kesin garantileyen, bunu devrim sonrasına bırakmayan, günlük yaşam biçiminde an be an, hemen her sahada özgür kimlik, özgür çalışma tarzı ve bütünüyle erkek egemenlikli değer yargılarına karşı koyabilen, bunun yerine kadın ve erkeğin kişiliklerine en saygılı, emeklerine layık olduğu değeri verebilen ve bunu yine ruhta, anlayışta kesinleştirebilen bir önderlik yürütülmektedir. Buna büyük özen gösteriyoruz. Bununla saygımızın ne olduğunu kanıtlamaya çalışıyoruz.

Siz değerli Uluslararası Kadın Konferansı üyeleri, bilmelisiniz ki bu temeldeki çalışmalar bu yılda daha da derinleşecektir. 1994 baharıyla birlikte kutlamaya çalıştığım bu dayanışma gününüz ve çok yakında yaşayacağımız ulusal bayramımız olan Newroz dolayısıyla büyük özgürlük hamlesine girişmiş bulunuyoruz. Karşımızdaki özgürlük düşmanı güçler gerçekten kadına da saldırıyorlar. Sizlere şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, özellikle son 3 yıl içinde yüzlerce kadın yoldaşımız şehit düştü ve bunu kesinlikle bilmelisiniz, bunlardan öyle değerli olanlar var ki, sadece faşistlere teslim olmamak için değil, kendi saf, masum ve oldukça da hassas kişiliğini faşist güçlere teslim etmemek için son kurşunu, son bombayı kendinde patlatan onlarca yoldaşımızın var olduğunu belirtmek isterim. Hareketimiz içinde en büyük kahramanların kadın kesiminden çıktığını vurgulamak isterim. Bundan birkaç yıl önce böylesi günlerde Zekiye Alkan'larla başlayan en yüksek fedakarlık, en büyük cesaret ve *kahramanlık örnekleri her gün tekrarlanmaktadır.* Düşman her gün çarpışmalarda şu kadar kadın terörist ele geçti demektedir. Bunlar daha yirmisine ayak basmamış ve gerçekten çok korkusuz, müthiş cesaretli, fedakar kadın kurtuluş kahramanlarıdır. Ve biz onların anılarını, onları yaşamın en büyük güç ve zenginlik kaynağı olarak değerlendiriyoruz. Belki de uygarlık tarihi boyunca kirletilmiş kadın kişiliğini tekrar aydınlığa çıkararak, yaşamın en anlamlı bütünselliği içine katarak göstereceğinize inanıyor ve mücadelemizin en esaslı bir amacının da bu olduğunu gururla belirtiyorum.

İnanıyorum ki çalışmalarınız kapsamlı tartışmalarla birlikte sadece kendi ülke gerçeğimizi, kadınımızın içerisinde bulunduğu ağır yaşam koşullarını, yine yurt dışındaki kadınlarımızın halen feodal toplum değer yargılarının etkisindeki olumsuzlukları değerlendirmekle kalmayacak, uluslararası kadınların durumunu da gözler önüne serecektir. Özellikle uluslararası kadın temsilcilikleri de ülkelerindeki kadın kurtuluşunun seyrini ortaya koyabilecek ve karşılaştırmalarla sorunun neresinde olduklarını, yine çözümün nasıl sağlanması gerektiğine ilişkin değerli düşüncelerini ve politikalarını ortaya çıkarabileceklerdir. Buna inanıyoruz ve bekliyoruz. Yine en önemlisi kadın kurtulşunun örgütlenmesinin, onun planlamasının ertelenemez bir görev olduğu, gerek ulusal sahada, gerekse uluslararası sahada bu yönlü gelişmelerin artık yaratıcı, günlük mücadele tarihinde cevap bulması gerektiği açıktır, sonuna kadar kadın örgütlenmesi ve eylemliliği her sahada artık devreye girmelidir. Ayrıca kendi özgün kişiliğini, irade gücünü ortaya çıkarıp bunu süreklileştirerek pratiğe girmeli ve artık bunu bir fantazi olmaktan öteye örgütsel çalışma olarak görmeli ve konferansınız bunun için sağlam bir başlangıç teşkil etmelidir. Ve inanıyoruz ki böyle yapılırsa gerçekten adına yaraşır bir Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı gerçekleşmiş olur.

Biz de konferansınızın, bu şekilde gerçekleşmesi için bundan sonra da elimizden gelen desteği göstererek başarısının daha da çarpıcı olmasına çalışacağız. Kadın gerçeği konusunda yaptığımız çözümlemelerin hayatta da ifadesini bulabilmesi için oldukça çözümlenmiş, özgürleşmiş kadın kişiliğinin yaşamımızın her sahasına yansıtılması için vermekte olduğumuz mücadeleyi daha da çözüme götürerek kadının ordulaşmasını -ki özellikle bir şiarımızdır- kadını bizzat kendi siyasi, askeri, kültürel ordulaşmasına kavuşturarak mücadelenin artık sadece bir çözümleme değil, bir uygulama işi olduğunu, üzerinde yoğun çalıştığımızı, destek olduğumuzu ve daha da fazla olacağımızı belirtiyoruz. Bu temelde özgün bir çalışmaya belki de ilk defa sağlam adımın başarıyla atılmasına olan umudumu vurgulamak istiyorum.

Hepinize bu temelde selam, saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

-Yaşasın Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı!

8 Mart 1994
PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN

Parti Önderliği'ne!

Gelinen aşamada PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelemiz, dünya ezilen halklarının tek umudu haline gelmiştir. Bu sorumluluk özellikle içinde bulunulan süreçte partimizin militanlarına, öncü militan olma özelliklerini nitelikli bir şekilde yaşatma zorunluluğunu dayatmaktadır. Parti Önderliğimizin değerli ve yüce emekleri bizlere öncü militan yapısını kazandırmada büyük şanslar tanımıştır. Bizlere düşen bu şansı en iyi bir şekilde anlamak ve uygulamaktır.

1993 yılındaki mücadelemizde kazandıran adımlar, '94 yılında atılacak adımların zafere götürücü özelliğinin temellerinden olmuştur. TC'de kendini biraz daha yaşatmanın yoğun çabası görülürken, mücadelemiz önünde zaferin kapıları açılmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemize geri adım attırma çabası, TC'nin yanısıra emperyalistler tarafından da uygulanmak istenmiş, ancak geri adım attırma yerine, ileriye doğru gelişim kaydedilmiştir. Bu gelişimde belirleyeci olan Parti Önderliğimizin bizlere verdiği güçlü perspektifler olmuştur.

Halkımızın bitirildiği bir noktada görkemli bir çıkış yaparak tarihi, halkımızın ve insanlığın kurtuluşu lehine çeviren Parti Önderliğimiz kesin zafere yaklaştığımız bu sürece ulaşmada temel güç olmuştur. İnsanlığın kurtuluşunda en büyük emeğin ve çabanın sahibi olan ve ulusal önder konumunu da aşan Parti Önderliğimiz kadının özgürleşme sorununu, yaptığı çözümlemelerle sonuç aşamasına getirmiştir. Buna bağlı olarak Kürt kadınındaki özgürleşme istemi de, pratikte yoğun bir çabaya dönüşmüştür. Süreç Kürt kadınının iktidarlaşmada ve ordulaşmada rolünü en aktif bir şekilde gerçekleştirmesini zorunlu kılmaktadır. Bu amaçla Kürdistan'da Ulusal Kadın Kongresi'yle, Kürdistan kadını açısından tarihi öneme sahip çözümleme ve çözümlere gidilmiştir. Kongreyle birlikte kendi gerçekliğini kavrayan Kürt kadını sorunlarını çözmede karar olma gücüne ulaşmış ve bu kararları pratikte uygulama sürecine geçmiştir. Parti Önderliği'mizin çözümlemeleri ışığında, Ulusal Kadın Kongresi kararlarıyla Avrupa sahasında da tüm gelişmeleri özümseme ve kendi özgün örgütlemesiyle hayata geçirme amacıyla 5-8 Mart 1994'te Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı gerçekleştirilmiştir. Konferans, Parti Önderliğimizin çözümlemelerini esas olarak kadının özgürleşme sorununu, dünya kadınıyla da tartışma ve birlikte çözüme gitmeyi amaçlamıştır. Dünya kadınına da öncülük etme göreviyle karşı karşıya olan Kürt kadını diğer ulusların kadın örgüt temsilcileri ile gerçekleştirdiği konferansta, kadının çağdaş köle konumunu ve bu noktada Kürt kadınının üstlendiği görevlerin kavratılmasında ve ortak çözüm geliştirmede önemli sonuçlara ulaşılmıştır. Kürt kadınının lanetli kölelik tarihini yerle bir ederek, sosyalist yaşamın yaratılmasında en temel rolü oynaması gerektiği ortaya konulmuştur. Önderliğin "köle kadınla devrim yapılmaz" belirlemesi esas alınarak, yaratıcı, karar gücü olabilen özgür kadına ulaşmada kendini yeniden gözden geçiren konferans yapısı Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya layık olmanın ancak güçlü bir pratikle mümkün olacağı bilincine varmıştır.

Parti Önderliği'ne bağlılığımızı özgürleşme ve öncülük rolüne ulaşmada, gereken kararlılık, inanç, bilinç ve coşkuyla pratiğe güçlü yüklenerek, kesin başarılarla kanıtlayacağımız inancındayız. Bu temelde Parti Önderliğimize, her biri bir özgürlük abidesi olan şehitlerimize ve ulusal kurtuluş mücadelesinde yerini alarak şehit düşen kadın yoldaşlarımıza bağlı kalacağımızın kanıtı Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'ni yükseltmek olacaktır.

-Yaşasın Kürdistan Özgür Kadın Hareketimiz!
-Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
-Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Devrimci selam ve saygılarımızla

08.03.1994
Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı Delegeleri

Yiğit Kürdistan Halkına!

Kürt sorununda, uluslararası sahada çözüme doğru gidilmeye çalışıldığı bir dönemden geçiyoruz. Düşman cephesinden dayatılan çözüm, bizi bitişin eşiğine getirme, ehlileştirme ve varlığımızın esası olan silahlı mücadelemizi dumura uğratmadır.

Bize dayatılan imha planlarına karşı, "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" şiarıyla hareket ederek, iktidarlaşmayı sağlamaya doğru gidiş vereceğimiz tek cevap olacaktır.

Bugünlere geliş, öncümüz PKK, kahraman halkımız ve bu halkın bağrında yetiştirilen şehitlerimiz sayesinde olmuştur. İnsanlık aleminden uzaklaştırılmaya, halk olarak ortadan kaldırılmaya, bundan dolayı her türlü baskı, şiddet ve işkencelerle haklı davasından vazgeçirilmeye çalışılan Kürt halkı, eskinin koyu karanlığında bir hiç olup yaşamaktansa, onurlu bir şekilde hiçbir korku ve tereddüte kapılmadan, kendisini ükesine, davasına adayacak duruma gelmiştir.

1990'lardan bu yana "ha bitirdik, ha bitirdik" çılgınlıklarıyla hareket eden barbar Türk devletine karşı hiçbir halkın tarihinde görülmemiş direnişler sergileyerek, çocuklarını ARGK'ye katarak, askeri gücümüzü büyütmüş olan halkımızı serihildanlarla, yarattığı iradeyle kendi kendini yönetebilir ve söz-karar gücü olduğunu dünya kamuoyuna, örgütlülüğüyle, sözüyle ve eylemiyle kanıtlar duruma gelmiştir.

Başkanımız APO, partimiz PKK ve ordumuz ARGK'nin öncülüğünde yürüttüğümüz savaşım artık durdurulamaz bir süreci yaşıyor. Dünya emperyalizminin de bu irade ve birliktelik karşısında fazla ayakta duramayacağı açıktır. Tarihinde ilk defa özgür bir vatan yaratmanın fırsatını yakalamışız. Ulusal kurtuluş mücadelemize her Kürdün insanlık adına var olan her şeye sahip çıkacağına ve bunun bilinciyle, anlayışıyla hareket ederek bu fırsatı değerlendireceğine inanıyoruz. Bu doğrultuda düşman güçlerine karşı bugüne kadar büyük fedakarlık ve kararlılıkla hareket ettiğine göre, bu aşamada da halk olarak, Kürt ve Kürdistanlı olarak görevlerinizi yerine getireceğinizden hiç bir tereddüt duymuyoruz.

Önümüzde ulusal direniş ve zaferin müjdecisi olan Newroz bayramı var. Siz Kürt halkının Newroz sürecinde de serihildanlarla, gecelerle, yürüyüşlerle, yarattığınız iradeyi bu zafer aşamasında da göstereceğinize, söz ve eylem gücü olduğunuzu dünya kamuoyuna bir defa daha kanıtlayacağınıza ve öncü güç PKK'yle kenetlenerek bir bütün olacağınıza inancımız tamdır.

Ulusal kurtuluş mücadelesiyle yeniden gözlerini açan biz Kürdistanlı kadınlar, toplumsal kurtuluşla birlikte ancak kendi kölelik zincirlerimizi kırabileceğimizin bilinciyle, devrimdeki rolümüzü iyi oynayarak bu yaşam şansımızı kazanca dönüştürebileceğimiz bir gerçektir. Bize bunun dışında herhangi bir yaşam hakkı yoktur. Böylesi bir dönemde Başkan APO'nun yoğun çabalarıyla ayağa kalkışı sağlamaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyduğumuzu anlamış bulunuyoruz.

Üzerimize düşen toplumsal görevlerimizi söz ve karar gücü olarak yerine getirmekte, savaşta, politikada, hayatın her sahasında rolümüzü oynamakta kesin kararlıyız. Bu amaçla Kürdistan'ın geçit vermeyen zirvelerinde gerçekleştirilen I. Ulusal Kadın Kongresi'yle ordulaşmaya doğru gidişin kararı alınarak, savaşta daha güçlü yer alışın adımı atılmıştır. Avrupa sahasında I. Ulusal Kadın Kongresi'nin esasları temelinde, 5-8 Mart 1994'te gerçekleştirilen Uluslararası I. Kürdistan Kadın Konferansı'nın atılan bu adımı daha da güçlendireceğine inancımız tamdır. Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya ve siz halkımıza layık olmanın yolu savaşın her sahasında daha güçlü ve sonuç alıcı yer almakla mümkündür. Görevlerimize en iyi tarzda sahip çıkarak, olmazsa olmaz kabilinden hareketle pratiğe yükleneceğiz.

-Yaşasın Kürdistan Özgür Kadın Hareketi!
-Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
-Yaşasın Kürt Halkının Şanlı Direnişi!
-Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Devrimci selam ve saygılarımızla

08.03.1994
Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı Delegeleri

Kahraman ARGK Savaşçılarına!

Dopdolu geçen ve önemli kazanımlarla kapatılan 1993 yılı, 1994 yılının daha da yoğun geçmesini ve zaferle kazanılmasını dayatmaktadır. İçinden geçtiğimiz denge ve saldırı aşamalarında güçlü hamlelerle birlikte büyük savaş ve fedakarlıkların yaşanılacağı, bitmeyen bir coşku ve temponun yaşanacağı kesindir. Süreç bu kadar hızlıdır ve kesinkes kazanmayı emretmektedir.

Karşımızdaki düşman, özgürlüğü için ayağa kalkan halkımızın ve öncü gücümüzün karşısında büyük çöküşün şaşkınlığını yaşamaktadır. Kürdistan sorunu uluslararası platformlara taşmıştır. Bu durum beraberinde sorunun çözümünü gündeme getirmiştir. Mücadelemizin genişliğine ve derinliğine boyutlanması karşısında telaşlanan karşı güçler özel savaş yöntemlerinin bütün çirkinliklerini kullanarak başta Parti Önderliğimiz olmak üzere tüm değerlerimize saldırmakta, mücadelemizin keskin çizgisini darbelemek istemektedir. Açık ki, bu çabalar sonuçsuz ve boştur.

TC'nin 1993 yılına girerken, "Bahara kadar PKK'yi bitireceğim" politikası, Parti Önderliğimizin engin ileri görüşlülüğü, büyük komuta gücü ve zaferi garantileyen çalışma tarzı ile gerillalarımızın yoğun eylemliliği temelinde boşa çıkarılmıştır. Geride bırakılan sıcak süreç lehimize sonuçlanmış ve bunun daha şimdiden 1994 baharının tüm cephelerin zafer vuruşlarına hazırlandığı bir süreç olacağı kendiliğinden kesinleşmiştir. Bu dönemdeki temel hedeflerimiz arasında yaratılacak olan kurtarılmış alanlarda halkımızın kendi öz yönetimlerine ulaşması vardır. Özgürlük savaşımızın güvencesi ARGK'nin kurucusu ve büyük manevi komutanımız Mahsum Korkmaz (Agit) yoldaşın savaşçı ruhu ve PKK militan kişiliği özgürlüğün savaşçıları olan siz gerillalarımızca bu hedeflere ulaşma doğrultusunda, bugün Kürdistan'ın bütün doruklarında kök salarak yaşatılmaktadır.

Yüzyılların kölelik baskısı altında olan Kürt kadınları, Parti Önderliğimizin özgürleştirici belirleme ve çözümlemeleriyle, dünya kadınlarına örnek olacak seviyeye getirilmiştir. Partimiz bünyesinde yaratılan yeni kadın kişiliğinin, toplumun yeni baştan oluşturulmasında dışarıdan seyreden değil, emek vererek, savaşarak, gelişerek, yaşam savaşının her mevzisinde yerini alarak geleceğe yürüdüğü gözle görülür bir gerçektir.

Ordumuz ARGK'nin gerçekleştirdiği büyük savaşım içerisinde kadın da her kademede yerini almış ve en yüce kademe olan şahadetlik mertebesine yüzlerce şehit vermiştir. Parti Önderliğimizin "savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir" belirlemesinden hareketle saflara binlerce bayan akın etmiştir, etmektedir. Kadınlarımız özgürleşmenin, güzelleşmenin ve gerçek sevgi yolunun, Kürdistan gerçekliğinde savaştan geçtiğini bilince çıkararak, ulusal kurtuluşun savaş çizgisini takip etmektedir.

Tüm bu belirlemeler ışığında saflarda nicel bir artış gerçekleştiren kadınlarımızın, savaşta daha verimli duruma gelmesi, partimizin ve Parti Önderliğimizin çözümlemeleri doğrultusunda oluşturulan özgür kadın ve erkek tiplerini gerek kendi içimize, gerekse uluslararası kamuoyuna taşıma amacının yanısıra kadının ordulaşma yönündeki çabalarını bilince çıkartma amacını da taşıyan konferansımız, ülke topraklarında gerçekleştirilen PKK I. Ulusal Kadın Kongresi'nin yüklediği sorumlulukla kongre sonuçlarını taşırmak amacıyla 5-8 Mart 1994 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'nda yoğun ilgi ve katılım olmuş, güçlü bir yoğunlaşma yaşanmıştır. Kadın Kongresi'nde kararlaştırılan Kürdistan Özgür Kadın Hareketi Avrupa çalışmalarına taşırılmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından yaşadığımız sonuca ulaşma aşamasındaki çalışma tarzımız, geçmiş 15 yıllık savaşım tarihimizde sergilediğimiz çalışma ve savaş tarzımızı kat kat aşmamız zorunluluğu hissedilmektedir. Bu müthiş savaşım döneminde savaşımızın güvencesi, geleceğimizin en önemli yaratıcısı olan gerillanın oynadığı rol belirleyicidir. Bu doğrultuda siz gerilla saflarındaki yoldaşlarımızın, gerillanın ordulaşmasında ve halkımızın kurumlaşarak iktidarlaşmasında düşmana yönelteceği öldürücü vuruşlarıyla mücadelemize büyük kazanımlar sağladığı inancındayız. Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak biz de partimiz, Parti Önderliğimiz tarafından sunulan tarihi özgürlük fırsatını değerlendirmede, geliştirmede ve onu korumada hiç bir çabadan geri kalmayacağımızı belirtiyoruz. Bu temelde başta Parti Önderliği olmak üzere, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan ve dünya devrim şehitlerine, Kürdistan halkına söz veriyoruz.

-Yaşasın Kürdistan Özgür Kadın Hareketi!
-Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
-Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Devrimci selam ve saygılarımızla
8 Mart 1994
Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı Delegeleri

Zindan Direnişçilerine!

Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımı ile Kürt halkı binlerce yıllardan bu yana içine düşmüş olduğu, kalın paslı zincirlerle bağlı, yüksekliği ufukları kopartan kalın taş duvarlı kapkara zindanlar gibi olan lanetli tarihini parçalamış, dünya insanlığı içerisinde onurlu yerini yaratmanın da ilerisinde çağımızın insanlık öncüsü, Ulusal Önder Başkan APO'nun aydınlığında tüm insanlığın kurtuluşunun öncülüğünü üstlenme yolundadır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde zindanlar karanlıkların aydınlığa, ihanetlerin direnişe, bitiş ve tükenişlerin yeniden doğum sancılarına dönüştüğü insanlığın onur abidelerini teşkil etmektedirler.

Kürdistan'ı tarih boyunca işgal eden düşmanlarımızın zindanlarını yalnız bugün içine tıkılmış olduğumuz binalar olarak anlamamalı. Çileli Kürt kadınının içinde sürüklendiği tüm dünyası olarak anlamak gerek ve asıl yıkılması zor kaleler kadar kadının kölelik çemberlerine saldırmak gerek. Bu gerekliliği kavramış olan biz Kürt kadınları kurtuluş mücadelesi içinde Kürdistan Özgür Kadın Hareketi'ni geliştirmek Parti Önderliğimizin kadının devrimi Kürdistan devrimi olacaktır, belirlemesindeki bilinçle kendimizde devrim yaratmanın inanç ve umudunu taşıyoruz ve amacımız Kürdistan kadını ile birlikte dünya ezilen kadın yapısını ele alarak dünya kadınlarının kurtuluşunu Kürdistan kadınlarının kurtuluşuyla ortak yürütmektir. Bu nedenle Özgür Kadın Hareketi'nin gelişmesi yönünde tarihi bir adım olan Ulusal Kadın Kongresi'nin ardından Avrupa'da 5-8 Mart 1994 süresi içinde geliştirdiğimiz Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'yla ulusal kurtuluş mücadelemizin bir parçası olan özgür kadın yapısına ulaşmak, kendi devrimimizi Kürdistan devrimine katma uğraşı ve çabasını vermekteyiz. Sizlerin ise her gününüzün bir konferans olmasını dilemekteyiz.

Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'yla ortaya çıkan sonuçların ışığında özgün kadın örgütlülüğümüzü pratikte yoğun çaba ve kararlılıkla geliştireceğimiz ve önderliğin kadınların kurtuluşu için verdiği değerli emeğe layık olacağımız inancındayız. Bu inançla hareket ederek 1994 savaşım sürecine kendi cephemizden tüm gücümüzle yükleneceğiz ve bir kat daha da sizler için yüklenme azminde olduğumuzu belirtiyoruz.

Bunun için Parti Önderliği'ne, mücadele şehitlerine, Kürdistan halkına, gerillaya verdiğimiz gibi siz savaş esirlerine de söz veriyoruz, sözümüz pratiğimiz olacaktır.

-Yaşaşın Kürdistan Özgür Kadın Hareketi!
-Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
-Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

Devrimci selam ve saygılarımızla
08.03.1994
Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı Delegeleri

Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'nda alınan kararlar:

1- Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı Özgür Kadın Hareketi'nin çalışmasını destekliyor ve KÖKH'nin Birleşmiş Milletler'de resmi düzeyde NGO (Hükümeti Olmayan Örgüt) olarak tanınmasını talep ediyor.

2- Bu anlamda Birleşmiş Milletler'in 1994 Pekin'de düzenleyeceği kadın konferansında TJAK'ın da resmi düzeyde temsil edilmesini talep ediyoruz.

3- Konferansımız DEP milletvekillerinin tutuklanmasını kınıyor ve derhal serbest bırakılmalarını istiyor. Özellikle Leyla Zana'ya dayanışma selamlarımızı iletiyoruz ve vermiş olduğu mücadeleyi, cesareti saygıyla karşılıyoruz. Kürt kadınının, kendi kaderini tayin hakkı uğruna vermiş olduğu mücadelede Leyla Zana bir örnektir.

4- Konferansımız dünya çapında çeşitli mücadele alanlarında özgürlük ve bağımsızlık uğruna mücadele veren tüm kadınları selamlıyor. Gerillada, Türk devletinin işkencelerinde ve yaşamın her alanında kararlı bir şekilde mücadele veren Kürt kadınlarını selamlıyoruz.

5- Diğer kadın hareketleriyle ortak çalışmayı geliştirme amacıyla bir dayanışma komitesi oluşturulmuştur. Komitenin amacı Özgür Kadın Hareketi'nin mücadelesi için kamuoyunu duyarlı kılma ve onları dayanışma içerisine çekme olacaktır. Somut hedefler şunlardır:

1- Kamuoyu çalışmasının yürütülmesi.

2- Delegasyonların organize edilmesi. Kadınların birbirlerini ve ülkelerinin sorunlarını daha tanımaları açısından.

3- Kürdistan kadın haftasının yapılması.

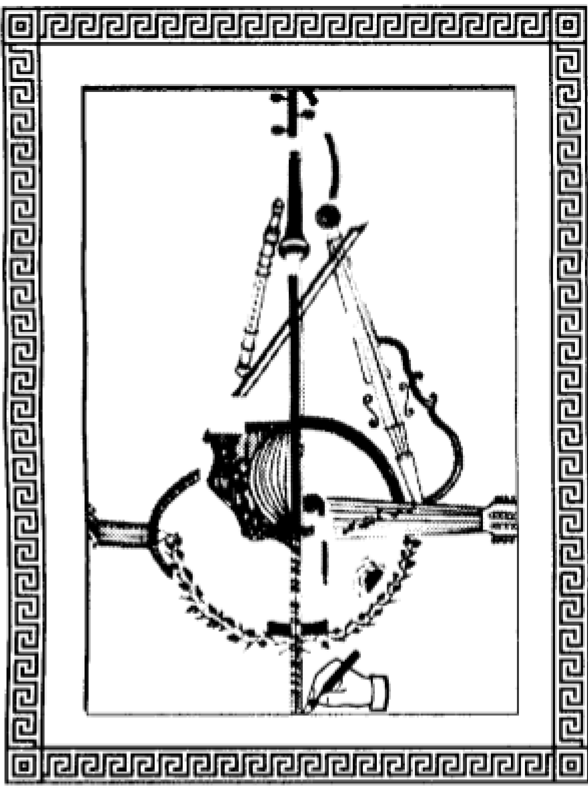
4- Kürt kadınını tanıtma açısından çeşitli etkinliklerin yapılması.

5- 6 ayda bir ortak bir derginin çıkarılması.

6- Konferansımızda hazır bulunan basın mensupları kendi aralarındaki ilişkiyi derinleştirmeye çağrılmıştır. Bu şekilde çeşitli ülkelerin de kadın dergilerinde yayınlanan yazılar üzerinde fikir alış verişi yapılarak uluslararası kadın hareketinde tartışma pekiştirilmelidir.

7- 8 Mart'ın Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü olarak birlikte kutlanması kararlaştırılmıştır.

Konferans Komitesi

Kültür . Sanat . Edebiyat

NEWROZ'DA KIVILCIM OLABİLMEK

Newroz bayramının kutlama hazırlıklarının yapıldığı yerleşim alanlarından birisi de Beyr ilçesiydi.

Beyr ilçesi, yılan gibi kıvrılarak uzanan Hari Dağı'nın eteğinde kurulan, şirin mi şirin bir yerdi. Ülkenin cennet köşelerinden biri olan Beyr ilçesi, zenginlik içinde yoksulluğu yaşıyordu. Cennet bahçesinde zulmü yaşamak gibi, pınarın başında susuzluk çeken bir insan gibi, zengin doğanın göbeğinde diz boyu sefalet ve yoksulluğu yaşıyordu. Dağın eteğinde rastgele serpilmiş evler yoksulluğun izlerini yansıtıyordu. Büyük bir kısmı kerpiçten yapılan bu evlerde yaşayan yöre sakinleri geçimlerini tarımcılık ve hayvancılık yaparak sağlıyordu. Zengin maden yatakları, sık ormanları, verimli toprakları egemenlerin zulmünden başka bir şey getirmemişti, getirmiyordu. Egemenler çullanmıştı bu zenginliklerin üstüne. Sahipleri ise, dumura uğratılmış bir yaşama mahkum edilmişti. Hem de medeniyet ve insanlık adına! Tarihin karanlığında ölüm uykusuna yatırmak ve bir daha uyanmaması için üzerini ortaçağ zırhıyla örtmek istiyorlardı. Ama bu planlar ters tepti. Halk, kendi gerçekliğini kavradıkça değerlerini sahiplenip halk olmanın engin güzelliklerini nakış nakış işleyerek yaratıyordu. Zulmün imbiğinden damıtılan bir direniş yaratılıyordu Kawa'nın ülkesinde. Azgın kışın bağrında yeşeren ve baharı müjdeleyen kardelen gibi, çirkefin ve zulmün göbeğinde geleceği müjdeleyen direniş destanları yazılıyordu tarihin sayfalarına.

Dağlarda gerilla faaliyetleri vardı. Ama kasabada -ilçedeçok cılızdı. Bin yılların yarattığı korku hala insanların yüreklerinde ve beyinlerindeydi. Bu nedenle ürkek ve kuşkuluydular. TC de bundan yararlanarak gerilla faaliyetlerini bitirmek ya da sınırlandırmak için çaba harcıyordu. Gerilla ise, amansız doğa koşullarının yanında azgın bir düşmanı aşarak halkına ulaşmada zayıf kalıyordu. Ama bıkmadan, usanmadan, eksiklikleriyle, zaaflarıyla, fedakarlıklarıyla ulaşmaya çalışıyordu.

Newroz'a bir hafta kala yörede, ERNK bir bildiri dağıttı. Bildiri halkın tüm kesimlerini Newroz'u kutlamaya davet ediyordu. İşçiden-memura, esnaftan-şoföre, kadından-erkeğe kadar her kesimi bu bayramı kutlamaya çağırıyordu. Newroz'un zulme ve köleliğe karşı bir başkaldırı, ulusal kardeşlik ve birlik günü olduğunu vurguluyordu. Bildiriler elden ele, evden eve dolaşıyordu. Bu bildirilerin birkaç tanesi de ortaokul öğrencilerinin elindeydi. Bunu gören bir öğretmen, işgüzarlık yaparak polise haber verdi. Birkaç dakika sonra okulun etrafı özel tim ve polislerle doldu. Öğrenciler daha ne olduğunu anlamadan coplar, dipçikler konuşmaya başladı. Bir anda çığlıklar, küfürler birbirine karıştı. Çevre sakinleri evlerinin önüne çıkmış, onları seyrederken, bir grup insan da okulun yan tarafında birikmiş, olayın ne olduğunu merakla anlamaya çalışıyorlardı. Çocukları okulun içine toplayan özel tim, çok geçmeden yakapaça üç çocuğu sürükleyerek dışarı çıkardı. Bunlar, yakınları gerillaya katılan bir kız, iki erkek çocuktu. Leş kargaları gibi çocukların başına üşüşen özel timin içinde Zırzop da vardı. Kız çocuğunu sürükleyen de oydu. Bir taraftan sürüklüyor, bir taraftan da elindeki değnekle dövüyor, çocuğun yüzünegözüne tekme savuruyordu. Balyoz gibi inen her darbeden sonra çocuğun boğazından çıkan her inilti özel timlerin eğlencesi oluyordu. Çığlıklar, orada biriken kalabalığın yüreğine işliyordu. Kalabalığın önünde sürüklenerek arabalara götürülen çocukların bu halini kimi sessiz gözyaşlarıyla seyrederken, birkaç kişi de isyan edercesine,

-"Bu kadar da olmaz ki! Bu vahşettir, vahşiliktir!" diye söyleniyordu. Bunu duyan Zırzop, çocuğu bırakıp belindeki silahı çekti, öfkeyle ve avazı çıktığı kadar bağırarak kalabalığın üstüne yürüdü,

-"Ulan hangi o... çocuğu söyledi onu?.. Hanginiz söyledi onu? Erkekse çıksın ortaya" dedi.

Kalabalık nefretle ve sessizce baktı. Ama kimse bir şey söylemedi. Kız çocuğunun acı dolu inniltileri geliyordu. Kıza yakın duran ellibeş yaşlarında bir ihtiyar, hırsından zangır zangır titriyordu. Müdahale etmemek ve şu Zırzop'a saldırmamak için kendini zor tutuyordu. Bu ihtiyarın adı Vakkas'tı. Vakkas, doğma büyüme ilçenin yerlisiydi. Hali vakti yerindeydi, esnaflık yaparak geçimini sağlıyordu. Altı çocuk babasıydı. Altı çocuğundan beşini baş-göz etmişti, sadece en küçük oğlu kendisiyle yaşıyordu. Ellibeş yaşının üstünde olmasına rağmen, yirmilik gençlere taş çıkartacak kadar kuvvetli ve dinçti. Zayıf, uzun boylu, kartal burunlu, küçük siyah gözlüydü. Ön tarafta hafifçe dökülen kır saçları onu daha da sempatik kılıyordu. Yumuşaklığıyla, yardımseverliğiyle ve sabırlılığıyla insanların gönlünü fethetmesini bilen bu adam çevresinde sevilip sayılan bir insandı. Tükenmez bir sabra sahip olduğunu düşünüyordu. Ama bugün tanık olduğu olayda, sabrın da bir sonu, bir sınırı olduğunu Zırzop'un sayesinde öğrenmişti. Yapılan vahşete daha fazla dayanamayacağını anlayan Vakkas, işyerine doğru yavaş yavaş yürümeye başladı. Yürürken, aynı okulda okuyan onüç yaşlarındaki oğlu Şero'nun da her an böyle bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu düşünerek yüreği daralıyordu. Zırzop'un kudurmuşçasına açılan vahşi gözleri aklından çıkmıyordu.

İlçenin tek ana caddesi olan Zerdil bugün çok sakindi. Tektük arabalar gelip geçerken, kimi dükkanların önünde birkaç müşteri acele etmeden alış-veriş ediyordu. Taksi durağında simsar avaz avaz bağırıyordu. Geç kalmış köy dolmuşları inleyerek uzaklaşıyordu. Sırtlarında çantalarıyla okul öğrencileri gruplar halinde kaldırımda yürüyorlardı.

Vakkas, dört gözle oğlunun gelmesini beklerken, içeriye müşteriler girdi. Vakkas'ın tanıdıkları olan bu müşteriler evlenecek kızlarına bilezik ve altın alacaklardı.

Şero, sırtında çantasıyla içeri girdi ve müşterilerin arasından geçerek çantasını ve üzerindeki ceketi çıkardı. Vakkas oğluna bakıyordu. Dış görünüşünde herhangi bir yarası yoktu. Müşteriler gittikten sonra Vakkas, oğluna olayı sordu.

Şero da olduğu gibi durumu anlattı, ve bir an sustu. Sonra da kafasını önüne eğerek mırıldanır gibi bir sesle,

-Aslında baba, o çocuklarda bildiri yoktu. Onların yakınları gerillada olduğu için onları seçtiler. Yoksa bildiri birçok çocukta vardı. Bende de vardı. Ama beni aramadılar bile, dedi.

Vakkas biraz şaşkın, biraz da gururla oğluna baktı. Ama sesini çıkarmadı. Sadece zor duyulur bir sesle,

-Ne bildirisidir bunlar?

-ERNK'nin Newroz bildirileridir.

-Kimden aldın?

-Bir arkadaşımdan!

Vakkas da, Şero da eve gidinceye kadar hiç konuşmadılar.

Akşam yemeklerini yedikten sonra Şero bildiriyi çıkartıp anasına ve babasına okumaya başladı. İhtiyarlar, bildiriyi sonuna kadar dikkatlice dinlediler. Her yurtsever gibi onlar da Kürt, Kürdistan, Newroz gibi kavramlara içten bir yaklaşımla yaklaşıyorlardı. Bildiri için hiçbir şey demediler. Kadın, sessizce yerinden kalkıp mutfağa giderken, Vakkas da sessizce olduğu yerde kendi kendine bildiriyi düşünmeye başladı. Vakkas'a göre, doğruydu. Newroz bir Kürt bayramıydı. Ama bu ilçede kimse Newroz'u kutlamazdı. Çünkü TC ortalığı yakar-yıkardı. İlçede nice zırzoplar vardı... Bunlara o zaman gün doğardı. Kürdün en büyük düşmanı, Kürdün kendisidir. İşte Zırzop bunun en iyi örneğidir. Kimse korkudan başını bile kaldırmıyordu. Nasıl Newroz'u kutlasın?.. şeklinde sessizce düşünüyordu. Yatıncaya kadar bu düşünceli hali devam etti. Ama o kız çocuğunun "bana yardım edin" dercesine bakan gözleri aklından çıkmıyordu. Vicdanen kendisini rahatsız hissediyordu. Bu nedenle Zırzop'a karşı kin ve nefretle doluydu.

Vakkas, o gece sabaha karşı kan-ter içinde uyandı. Yatağından doğrulup derin bir nefes aldı ve gördüğü kabusun gerçek olmadığına çok sevindi. Karısına baktı, o mışıl mışıl uyuyordu, oturduğu yerde vücudu hala titriyordu. Üzerine çöken ve onu zangır zangır titreten kabus oğluyla ilgiliydi. Vakkas'ın kabusu şuydu:

Talebeler, biz oyun oynayacağız deyip, okula girmiyorlar. Zırzop bunu duyuyor. Tanklarla, toplarla okulun etrafını sarıyor. Tüm kasaba halkı da bahçenin bir tarafında toplanmış oynayan çocukları seyrediyorlar. Zırzop da askerlerin komutanı olmuş. Yavaş yavaş kalabalığa yaklaşıp bir köşede oturuyor ve onları seyretmeye başlıyor. Zırzop, general elbiseleri içinde, elinde bir kamçıyla askerlerin önünde duruyor. Askerler ise, alkışla tempo tutarak hep bir ağızdan, "en büyük Sait, başka büyük yok" diyorlar. Bunun üzerine Zırzop elindeki kamçıyı havada şaklatıp, ıslık çaldırtarak oynayan öğrencilerin içine dalıyor. Gidip Şero'nun önünde duruyor ve pervane gibi salladığı kamçıyı yüzüne yüzüne vurmaya başlıyor. Şero can havliyle ileri-geri atılmak istiyor ama beceremiyor. Çocuğunu korumak için hızla yerinden fırlıyor ama tekrar oturduğu yere düşüyor. Bir bakıyor ki, elleri duvara zincirlenmiş. Ne zaman zincire vurmuşlar bilmiyor. Zinciri koparmak istiyor, debeleniyor, çabalıyor ama yerinden kıpırdayamıyor. Zincir gittikçe kısalıyor. Sağında ve solunda duranlara sesleniyor ama hiç kimse duymuyor. Herkes donmuş gibi öyle durmuş oynayan çocukları seyrediyorlar. Şero'nun çığlıkları yeri-göğü inletiyor ama kimse duymuyor. Sessizce, kan-revan içinde kalmış olan Şero'ya bakıyorlar. Sonra elinde bir meşaleyle o kız geliyor. Gözlerinden sicim gibi yaş akıyor. Hiç kimse ona aldırmıyor. Ve oynayan çocukların yanına gidiyor. Çocuklar birden bire ateşler yakıp, onun etrafında sinsin oynuyorlar. Ateşin alevleri Zırzop'un elindeki kamçıyı yakıyor. Ateşe yakın olup ısınan insanların bir kısmı da bahçeye gidip oyunlara katılıyorlar. Zırzop buna çok kızıyor. Kişner gibi kahkahalar atarak asker ve polisleri yardıma çağırıyor. Ve oynayan herkesi öldürün diyor... Tam bu sırada Vakkas, gördüğü kabustan uyandı.

İhtiyar, yavaşça yerinden kalkıp öbür odada uyuyan oğlunun yanına gitti. Şero, yatağında kıvrılmış tatlı tatlı uyuyordu. Tekrar odasına döndü ve rüyasını düşünmeye başladı. Genellikle gördüğü rüyalarının gerçekleşeceğine inanıyordu. Bu rüyanın da Newroz'da gerçekleşeceğini acı acı düşünüyordu. Sabaha kadar uyuyamadı. Gözlerini tavana dikip düşündü, rüyasını, Zırzop'u, bildiriyi ve kızın gözlerini. Sabahleyin dükkana gitmek için dışarı çıktığında, Zırzop'un evine bakarak, kendi kendine,

-Yoo Zırzop, bu acıyı bana tattıramayacaksın. Ben senden önce davranacağım, dedi ve çekip gitti. O gün ve onu takip eden günler Vakkas, yaşayan bir ölü gibi ne yaptığını bilmeden, hayalet gibi dolaşıp durdu. Hep, Zırzop'u nasıl ortadan kaldıracağını düşündü. Onu öldürmenin yollarını aradı. Ama bir türlü bu işi nasıl yapacağına karar veremedi.

Zırzop kimdi?

Zırzop'un asıl adı Sait Öztürk'tü. Dört çocuk babası, iri-yarı, her ipte oynayabilen, kurtla kurt, kuzuyla kuzu olan kurnaz bir köylüydü. Jandarma karşısında hazırolda, gerillanın yanında güleç yüzlü zavallı köylüydü. Bundan altı ay kadar önce Xalikan köyünün muhtarıydı. Köye zaman zaman gerillalar gelip gidiyordu. Dağlık alanda TC ile gerillalar arasında sık sık çatışmalar oluyordu. Devlet yörede çeteciliği ve kelle avcılığını yerleştirmeye çalışıyordu. Xalikan köyüne de gerillaların gelip gittiğini bildiği için bu adamı çağırıp, her ölü ya da diri getireceği gerillaya karşılık on milyon lira verecekleriní söyleyerek, gizlice Sait'le anlaşıyor. Anlaşma sonucunda TC'den bir silah, bir de telsiz alıyor.

Sıcak bir yaz günü bu hain tuzaktan habersiz yedi gerilla köye geliyor. Sait gerillaları evine davet ediyor. Gerillalar gece geç saatlere kadar köylülerle sohbet edip oturuyorlar. Geç saatlerde gerillalara üç yatak seriyorlar. Ayrıca gerillalara, "Ben nöbet tutayım, siz uyuyun" önerisinde bulunuyor. "Köylerde kalmayın" talimatına rağmen, gerillalar köyde kalıyor. Ama Sait'in nöbet tutma önerisini kabul etmeyerek, biri sürekli nöbet tutuyor. Onlar uyurken Sait önce düşmana haber veriyor, ardından içerde uyuyan altı gerillayı hunharca katlediyor. Nöbetçiyi de vurmak istiyor. Ama nöbetçi kurtulmayı başarıyor. Böylece katlettiği bu altı gerillaya karşılık yüklüce bir parayı alarak, aynı gün evini iki traktöre yükleyip, ilçeye göç ediyor. Düşman, ilçede Sait'e bir ev bularak onu

ilçeye yerleştiriyor. Sait'in yerleştiği ev karakola çok yakındı ve Vakkas'ın komşusuydu.

Sait, eşyalarını taşırken ve yerleştirirken Vakkas ve hanımı onlara yardımcı oldu. Bunu bir komşuluk gereği olarak yapıyorlardı. Zannediyorlardı ki, TC'nin baskılarından ve zulmünden dolayı şehre göç etmek zorunda kalan zavallı bir köylüdür. Onun için ilk günler evlerine davet edip yemek verdiler, çay içirdiler, eksiklerini giderdiler. Ama aradan bir-iki hafta geçmeden söylentiler başladı. İşte o zaman Vakkas, Sait'le ilişkilerini sınırlı tutmaya çalıştı. Sait şehre gelir-gelmez boş durmadı. Aldığı parayla ilçenin en işlek yeri olan Zerdil caddesinde bir dükkan açtı. İlk günler kimse bilmiyor ve tanımıyordu. Bu nedenle Sait çekingendi. Fazla geziptozmadan ve kimseyle fazla yüz-göz olmadan işini yürütüyordu. Ama söylentiler başlayınca ve insanlar kendisinden uzaklaşınca Sait saldırıya geçti. İlçede dolaşıyor, geziyor ve şüphelendiği insanların adlarını liste yapıp polise teslim ediyordu. Öyle açıktan karakolla, polisle ilişkiye girmiyordu. Listeleri yapıp kendi evinin arka penceresinden gece geç saatlerde polise devrediyordu. Komşusu Vakkas, bunu kaç sefer görmüştü.

Sait üç-dört ay böyle devam etti. Bu süre zarfında herkesin kendisini dışladığını, ayıpladığını, insan yerine konulmadığını farketti. Bu durum onu daha da azgınlaştırdı. Artık gizliliği bir tarafa bırakarak, beline silahı takıp, esnafı haraca kesecek, sokakta, kahvehanede insan döverek, özel timlerle birlikte baskına katılarak, karakolda işkence yaparak nam saldı. Gün geçtikçe bu faaliyetlerini genişleterek sürdürdü. Sait artık kraldan daha çok kralcı, düşmandan daha çok düşmandı. Artık adı Sait değil, Zırzop'tu. Beyr ilçesinde her türlü namussuzluğun adıydı Zırzop. Kaçınılmaz son yaklaştıkça o kuduruyordu, saldırıyordu.

Tüm ilçe nefret ediyordu ondan. Ama hiç kimse açıktan bunu söyleme cesaretini gösteremiyordu. Zırzop'un bulunduğu bir yerde ya da duyacağı bir yerde ben Kürdüm, devrimciyim, TC işkence yapıyor vb. şeyler söylemek başta Zırzop'un işkence tezgahından geçmeyi, sürgün edilmeyi, tutuklanmayı, ölüm gibi uygulamaları göze almak demekti.

Vakkas'ın, pislik olarak görüp ortadan kaldırmak istediği, ağacın özünde peydahlanıp kemiren mahluk işte bu adamdı. İlçenin üstüne çöreklenmiş, zulmü kapı kapı, ev ev dolaştıran, kabus gibi insanların üzerine çöken Zırzop buydu.

Kawa'nın zalim Dehak'a oğlunu vermediğini, Dehak'ın zulmüne başkaldırarak son verdiği gün olan Newroz yaklaştıkça, gökyüzünün mavi derinliklerinde özgürlük dolu ruhu insanlığı sımsıcak sararak, Dehak kırıntılarının pis yüreklerine korku salıyordu.

Vakkas'ın suskun ve düşünceli hali karısını endişelendiriyordu. Kadı'n bu durumu bunaklığın işareti diye düşünüyordu. Bu nedenle her zamankinden daha fazla ilgileniyordu.

Suskunluğunun üçüncü gecesinde yine uykusu kaçmıştı ve evin içinde amaçsızca dolaşmaya başladı. Ev ona dar geliyordu. Adeta nefes almakta zorlanıyordu. Binbir lanet yağdırıyordu Zırzop'a. Uyku düzenini diye bir şey kalmamıştı. Gecenin herhangi bir saatinde uyanıyor ve bir daha uyuyamıyordu. Bu gece de öyle oldu. Vakkas uyuyamayacağını bil-

diği için dışarı çıkıp temiz hava almak istedi. Pardesüsünü omuzlarına atıp dışarı çıktı. Saat gecenin üçüydü. Vakkas, evin yan tarafındaki daracık geçitten geçerek evin arka tarafına geçti.

Ilık bir geceydi. Gökyüzünü yorgan gibi saran bulutlar arkalarına gizlemişti yıldızları. En ufak bir güzelliğe tahammül edemeyen zulüm gibi karartmıştı yıldızların parlaklığını ve gizemliliğini. Hafif serin bir rüzgar, baharı müjdelercesine esiyordu nazlı nazlı. Vakkas, bu temiz bahar havasını ciğerlerine doldururken, bir taraftan da düşünüyordu.

Vakkas, evin arka tarafındaki elektrik direğine sırtını vermiş, etrafa çöken sessizliğin içinde o kızın gözlerini görüyor gibiydi. Birden direğin lambasının niye yanmadığı aklına geldi. Ardından film şeridi gibi Zırzop'un daha önceki pencereden yaptığı alış-verişler gözlerinde canlandı. Zırzop'un eskiden polislerle bu arka penceređen alış-veriş yaptığını görmüş, biliyordu. Polisler geldiklerinde önce üç kere cama vuruyordu. Vakkas, önce buna hiçbir anlam verememişti. Ama şimdi bu işi artık gizli yapmıyordu. Vakkas, kendi kendine mırıldanırcasına,

-Olsun, yine de denerim zarar olmaz, diyerek sevinçle yerinden kalktı. Zırzop'un evine baktı ve yavaş yavaş eve yaklaştı. Pencere bir adamın sığabileceği büyüklükteydi. Ve adamın tam göbek hizasına geliyordu. Vakkas sevinçle eve döndü. Günlerdir içini kemiren, nefesini daraltan, onu sessizliğe gömen sıkıntıdan kurtulmuş, kendini hafiflemiş ve mutlu hissediyordu. Bu sevincini paylaşmak istiyordu ama paylaşacak kimse yoktu. Hem de tehlikeliydi.

O gece-gündüz sıkıntılı Vakkas gitmiş, suskun Vakkas gitmiş, neşeli, sempatik, sevinç taşan ve yerinde duramayan Vakkas gelmişti.

Karısı yine şaşırmıştı Vakkas'ın bu haline. Vakkas, normal yaşamında içine kapanık, suskun biri değildi. Ama neşe taşan biri de değildi. Bu nedenle son birkaç gündür önce suskun, sonra neşeli hali zavallı kadını korkutuyordu. Bu tuhaf durumu anlaması mümkün değildi. Korkularını, kaygılarını kocasına söylemiyordu. Ama arkasından kaygıyla bakıyordu. Şero da annesi gibi düşünüyordu. İki gün bu neşeli hali devam etti. Karısına ve oğluna bu sevincinin ve neşenin nedenlerini söylemeden tavır ve davranışlarına yansıtıyordu bunları. Bu da evdekileri kuşkuya sevkediyordu.

20 Mart akşamı yorgun-argın eve geldi. Ama hala neşesi yerindeydi. Karısı, yine bir-iki sefer durumunu sordu. Vakkas da her zamanki gibi soruları geçiştirdi. Ve bir şeyi olmadığını söyleyerek konuyu değiştirdi. Yemekten sonra eski karyolanın nerede olduğunu sordu. Kadın tuhaf tuhaf kocasına baktı, merak ve hayret dolu bir sesle,

-Nerden aklına geldi? Ne yapacaksın karyolayı?

-Hiç, bir yayı lazım da!

-Aşağıda, bodrumda duruyor, ama şimdiye kadar onda yay mı kalır. Çoktan her yanı çürümüştür.

-Olsun, yine de bir gidip bakayım. Belki işe yarar bir şey bulurum, diyerek ayağa kalktı. Karısı da gitmek istedi onunla. Ama Vakkas bırakmadı. Bodruma iner-inmez, karyola yerine direk, tabancasını sakladığı köşeye gitti. Yavaşça duvardan bir taş çıkardı ve zulaya gizlediği 7.65 Belçika marka tabancayı çıkardı. Nasıl koymuşsa, öyle duruyordu. Tabancayı avucuna alıp, şöyle bir baktı ve mekanizmayı çekti. Tabanca boştu. Elini uzatarak bir kutu mermi çıkardı ve şarjörü doldurdu. Ardından peş peşe mekanizmayı çekti. Mermiler dolu gibi pat pat pat yere düştü. Birkaç sefer bunu tekrarladı. Sonra bir merminin kurşununu çıkarıp barutuna baktı. Barut sağlamdı. Tabancayı ve iki şarjörü cebine koyarak dışarı çıktı.

Tekrar odaya döndüğünde karısı sordu,

-Ne oldu, buldun mu yayı?

-Nerde bulacağım, meret hepsi çürümüş!

-Ben sana demedim mi çürümüştür!

-Ne bileyim, belki işe yarar, ya köşede-bucakta kalmıştır diye düşündüm, diyerek oturdu.

Vakkas'ın zamanı geçmiyordu. Bir an önce karısının ve oğlunun uyumasını istiyordu. Ama bunu açık açık söyleyemiyordu. En iyisi uğraşacak bir şey bulayım diye düşündü. Neyle uğraşacağını düşünürken, borç defteri aklına geldi. Orda oturup TV seyreden Şero'ya,

-Oğlum, kalk şu borç defterini getir de, şunu bir gözden geçireyim, dedi. Ardından, keşke bunları bir toplayabilseydik diyerek kendi kendine konuşur gibi söylendi. TV seyreden Şero, istemeye istemeye yerinden kalktı ve gidip borç defterini getirdi. Vakkas gece yarısına kadar defterle uğraşırken, zamanın nasıl geçtiğini, karısının ve oğlunun ne zaman uyumak için ayrıldıklarını fark edemedi. Oturduğu yerden kalkıp onların uyuyup uyumadıklarına baktı ve dışarı çıktı. İki evin arasındaki daracık geçitten geçip evin arka tarafına vardı.

Hava temiz ve serindi. Hafif bir esinti insanın yüzünü okşuyordu. Yıldızlar tüm görkemliliğiyle parlıyordu. Uzaktan birkaç arabanın gürültüsü geliyordu. Ortalığa, sessizlik ve karanlık hakimdi.

Vakkas, yavaş yavaş Zırzop'un evine doğru yürüdü. Ya gelmezse, diye düşündü. Ya evde yoksa! Var var, arabası evinin önünde... Eğer gelmezse yarın sabah onu çağırıp, herkesin önünde öldürürüm... borcumu vermedi derim... bir taraftan bunları düşünürken, bir taraftan da, Yooo, yooo Vakkas bunları düşünme, bunlar uğursuzluk getirir, deyip kendi kendine teselli edip dört gözle etrafa bakıyordu. Kimsenin olmadığına kanaat getirdikten sonra pencerenin önüne gitti. Vücudu ve elleri hafifçe titriyordu, yüreği nefret ve kin doluydu. Titreyen eliyle üç sefer cam tıklattı, bir-iki dakika bekledi. Kimse gelmedi. Bir daha vurdu. Yine bekledi. İçine bir umutsuzluk sancısı girdi. Ciğerlerini ve yüreğini sanki bükerek sıkıyor, kalbini sıkıştırıyordu. Umutsuzca bir kez daha vurdu...

Zırzop evdeydi. Birkaç gündür geceleri sokağa çıkmıyordu. Newroz bayramı nedeniyle, gündüzleri özel timlerle her yeri kolaçan ediyor, geceleri eve kapanıyordu. Bu bir haftadır canı sıkılıyordu. Karakola bile gidemiyordu. Bunu binbaşı istemişti. O da buna uyarak eve kapanıyordu. Bu gece de akşamdan eve kapanmıştı. Zırzop karısıyla uyuyordu. İlk cam tıkırtısıyla karısı uyandı ve Zırzop'u dürtükleyerek, arka pencereye vurulduklarını söyledi. Zırzop yataktan kalkıp ve penceresi vurulan arka odaya doğru yürüdü. Tam o sırada pencere bir daha vuruldu. Zırzop kapının önüne geldiğinde don katıyla olduğunu fark ederek üstüne bir şey almak için geri döndü. Dönerken de niye ön kapıdan gelmiyorlar diye düşündü. Sonra belki kapıyı vurmuşlar ama biz duymamışız, düşüncesiyle başka yorumlar yapmayı bıraktı. Pencere üçüncü kez yine vuruldu. Bunun üzerine hızla arka odaya daldı. Odaya dalmasıyla, ışığı yakması bir oldu...

Vakkas üçüncü kez pencereye vurduktan birkaç saniye sonra kapı kolunun gütültüsünü duydu. Ve kalbi hızla çarptı. İçinden karısının gelmemesi için dua ediyordu. Elektrik yakılıp da Zırzop'u karşısında görünce, nefret dolu bir sesle, "Vermeyeceğim oğlumu sana" diyerek titreyen parmağıyla peş peşe tetiğe dokundu ve silah sesleri gecenin karanlığını yırtarak, ilçenin üzerinde yankılandı... yankılandı... yankılandı...

Vakkas hızla ortadan kaybolurken, Zırzop kendi kanına bulanmış, can çekişiyordu.

Aradan onbeş dakika geçmeden evin her tarafı özel tim ve polis doldu. Sabaha kadar belli evlere baskınlar düzenlendi ve yüzlerce insan gözaltına alındı. Ama Vakkas'tan hiç kimse şüphelenmedi. Zannediliyordu ki, eylemi gerilla yapmış.

Zırzop'un ölüm haberi sabaha kadar ilçenin birçok yerinde duyuldu. Yüzlerce kişinin gözaltına alınması, bir o kadar evin basılması, ilçe halkının sevincini gölgelemiyordu. Zırzop'un ölüm haberini duyan insanların kimisi devlet korkusundan, kimisi de sevincinden okuluna gitmiyor, işyerini açmıyor, arabasını çalıştırmıyordu. Kendiliğinden bir eyleme dönüşen bu durgunluk kuşluk zamanı köylerden gelen insanların ve milislerin çabasıyla daha bilinçli bir gidişata bıraktı yerini.

Gözaltına alınan insanların ailelerinin oluşturduğu 500 kadar insan kaymakamlığın önünde toplanarak, içeriye alınan yakınlarının bırakılmasını istedi. Bu talebe karşılık kaymakam özel timleri çağırdı. Bu güne kadar her türlü denetimin TC kurumlarında olduğu ilçede, böyle bir gelişme karşısında vahşi bir tepkiyle cevap vererek insanları sindirmek istediler. Özel timler, toplanan halka coplarla, dipçiklerle saldırdı, kapalı olan işyerlerinin kepenkleri kırıldı. Bu gelişmeler halkın sabrını taşıran son olay oldu. Çocuk-kadın, yaşlı-genç demeden beş-altı bin kişi sokağa döküldü.

Beş-altı koldan Zerdil caddesinde birleşen kalabalık bir kitle kaymakamlığa kadar yürürken, öfkeli bir başka kalabalık adliyeye doğru haykırarak, slogan atarak yürüyordu. Yine başka küçük bir grup ise, gözaltına alınanların tutulduğu askeri birliğe doğru yürüyordu. Örgütsüz ve dağınık bir şekilde başlayan serihildan köylerden gelen ve ilçe içindeki milislerin katılımıyla gittikçe düzenli bir yürüyüşe dönüşerek kalabalıklaşıyordu. Öğlene doğru tüm gruplar iki yere toplandı. Biri adliyenin bulunduğu yere -ki bu, Zendil caddesinin ilçe çıkışındaydı-, diğeri ise, askeri birliğin önündeydi. Bu da ilçenin tam ortasındaydı. Askeriyenin önündeki grupta binbeşyüz kişi kadar vardı. Adliye'nin önündeki grup ise, 4000-5000 kişiydi. Ve gittikçe çoğalıyordu. Öğleden sonra kalabalığın içindeki milisler her iki grubu birleştirmek ve gözaltındakilerin serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla, Adliye'nin önündeki kalabalığı askeri birliğin olduğu yere yönelttı. 17.000 nüfuslu ilçede 10.000'in üzerinde insan sokaktaydı. Adliye"den askeriyeye kadar olan yürüyüşte kalabalık, sloganlar atarak, zılgıt çekerek ve gittikçe kalabalıklaşarak askeriyenin önüne vardı. Bazı ufak-tefek saldırılar ve sağı-solu kırmalar dışında genelde yürüyüş düzenli gidiyordu.

TC yöneticileri böyle bir gelişmeyi ve ayağa kalkışı beklemiyorlardı. Bazı küçük olaylar olabilir düşüncesiyle tedbir almışlardı. Ama serihildanın başlamasıyla asker ve polisini geri çekti. İlkin dağınık başlayan serihildan yavaş yavaş belli bir düzenliliğe kavuştu ve halk bin yılların öfkesiyle haykırıyordu. Birliktenlikten güç doğduğu bir kez daha kanıtlandı. Milyonlarca yağmur damlasının oluşturduğu sel gibi birleştikçe heybetleşiyor, heybetleştikçe coşuyor, coştukça zulmün yarattığı engelleri yıkıp geçiyordu.

TC yetkilileri olaylar başka bir boyut kazanmadan gözaltındakileri serbest bırakmak zorunda olduğunu, yoksa bu kalabalığın gözünün karalaşacağını çok net görüyordu.

Saat bir civarında gözaltındakileri serbest bıraktı. Kalabalık önce dalgalandı, ardından zılgıt, alkış, sloganlar, sevinç çığlıkları birbirine karıştı. Herkes sevinç ve coşku doluydu. Dayanışmanın, birlik olmanın, direnerek ayağa kalkmanın ilk meyvesini alarak askeri garnizondan ayrıldı. Ama coşku ve sevinç bir kere zincirinden boşalmıştı. Önüne geçmek, onu durdurmak imakansızdı. Çığ gibi gittikçe büyüyor, büyüdükçe heybetleşiyor. Hiçbir zulüm artık korku dağları ve duvarlarıyla onu durduramaz ve hapsedemezdi. Çünkü, Kawa'yla başlayan, Çağdaş Kawa'yla yakılan, Mahsum'la harlanan, Zekiye ile kale burçlarını saran direniş ruhunun sevinciydi, coşkusuydu ve ayak sesleriydi.

Vakkas kalabalığın içinde mutluluktan sarhoş gibi yalpalayarak yürüyordu. Bir kıvılcımın zulüm kalesini nasıl yerle bir ettiğini görüyor ve yaşıyordu. İnsanlardaki bu dayanışmayı, bu birliği, bu ayağa kalkışı gördükçe ve seyrettikçe kendinden geçiyordu adeta. Kawa'nın yaktığı kıvılcımın Ninova'yı yaktığı gibi, küçük bir kıvılcım da Newroz serihildanına dönüşüp, Beyr ilçesini, dağlarını sarıp sarmalamıştı. Her tarafta Newroz ateşleri, her tarafta Newroz şenlikleri. Vakkas kendi kendine... önemli olan Newroz'da kıvılcım olabilmektir, diyerek yürüdü.

O gün ve o gece boyunca, Beyr ilçesi tarihinde ilk kez bu kadar görkemli bir başkaldırışla Newroz bayramını kutladı. Evlerde, kasabalarda, dağlarda Newroz ateşleri yakılıp, türküsü söylendi. TC'nin tüm çabası bir Newroz kabusu yaratmaktı. Ama olmadı. Newroz serihildanlaşarak ülkenin dört bir yere yayılarak kutlandı...

Onurumuzdan hiçbir şekilde taviz vermemeliyiz

Reel sosyalizmin çözüldüğü ve bunun emperyalizmin zaferiymiş gibi gösterildiği günümüzde, "dünyaya artık kendimize göre yön vereceğiz" diyen emperyalistler, bunu "yeni dünya düzeni" adı altında gerçekleştirmeye çalıştılar. Oysa bu düzensizliğin halklara kan, acı ve umutsuzluktan başka hiçbir şey sağlayamayacağı ortaya çıkmıştır. Buna karşı dünyada muazzam tepkiler ve ulusal başkaldırılar gerçekleşirken, emperyalistler arasında ise ekonomik, ırkçılık ve pazar çelişkilerinin geliştiğini görüyoruz.

Diğer yandan, Ortadoğu'nun ortasında, uygarlıklar diyarı Kürdistan'da beklenmedik büyük bir gelişme sağlayan, modern önderlikli bilimsel sosyalizmden taviz vermeyen, yeni düzenlerini kökten sarsan ve onları korkutan özgürlük hareketini mutlaka tasfiye etmek veya en azından hızını kesmek, olmadığı taktirde, son çare olarak rehabiliteye uğratmak istiyorlar. Kısacası "yeni düzen" dedikleri düzensizliklerinde bir eritme planının uygulanmaya konulduğunu görüyoruz.

TC, 1992 yılında tüm işbirlikçi, ihanetçi, gerici güçleri arkasına alarak, Avrupa'dan teknolojik silah, techizat ve lojistik desteği sağlayarak, Avrupa ve dünya medyasını - istisnalar hariç- kirli oyununa dahil ederek, yüz binlik güçlerle, bir halkın umuduna saldırdı. Ama yanıldı, kırk günü aşkın bir savaşımın sonucunda büyük bir yenilgi ve prestij kaybına uğrayarak, geri çekilmek zorunda kaldı. İç harekat adı altında tekrar prestij kazanmaya yönelirken, tüm dünyada adeta şok etkisi yaratan Ulusal Önder Başkan APO'nun tarihi ateşkes ilanıyla, milyonlarca masraf boşa çıkarıldı. Özgürlük hareketinin, iki halkın ve azınlıkların eşit koşullarda olacağı bir siyasal çözüm için ne denli samimi olduğu, dosta düşmana gösterildi.

Buna rağmen çözümü kirli savaşta arayan TC, ülke genelinde hiçbir hedef gözetmeksizin Avrupa damgalı silahlarla uçak, tank, top kısacası tüm toplu kitle imha silahlarıyla halkımızı katletmeye devam etti. Kendilerini demokrasi, insan hakları savunucusu olarak tanıtan Avrupa devletlerinin ise, "terörizm" adı altında Almanya ve Fransa'nın başrolü oynadığı diğerlerinin de sinsice yürüttüğü, çağımızın insanlık ayıbı diyebileceğimiz, TC'nin yürüttüğü bu haksız ve kirli savaşa cesaret verici bir tutum içinde olduğunun biz halk olarak bilincindeyiz.

Avrupa devletlerine sormak gerekiyor, binlerce Kürdün katliam ve sürgününe neden olan silahlar kimin? TC'yi parasal, askeri, ekonomik yönden ayakta tutan sizler değil misiniz?

Bunun karşısında insanca bir yaşam için, varlığını korumak, yok olmamak için her şeyiyle haklı bir mücadele yürüten Kürdistan halkı mı terörist? Yoksa yok olmasına göz yumduğu gibi her çeşit silahı satanlar mı? Bu soruya insanlık tarihi tanıklık edecektir.

Bulunduğumuz cezaevlerinde, bizlerin şahsında özgürlük hareketinin, yapay ve kullanılmaya açık hiçbir gerçek yönü olmayan yalan ve iftiralarla yargılanmak istenildiğinin bilincindeyiz. Bizler bu günlere binlerce bedel vererek geldik. Hiçbir şekilde düşmanın yaratmak istediği oyun ve provakasyonlara gelmeyeceğimiz gibi, onurumuzdan da hiçbir şekilde taviz vermemeliyiz. "Her Kürt bir Kürdistan" şiarına bağlılık temelinde, en içten duygularla saygı ve selamlarımızı sunuyoruz.

Rotterdam Cezaevi'nden
Şırnaklı Fırat

HAKSIZLIKLAR OLMAMALI GERÇEKLER SAVUNULMALI

Ben daha önce bir Türk solu taraftarıydım. İçlerinde çok değerli kişiler vardı, çoğu Kürttü. Tanıdıklarımın hepsi şehit oldular. Devrim şehitlerine ve halen savaşmakta olanlara saygım sonsuzdur. Ayrıca Türkiye devrimini yürekten isteyen biriyim. Fakat kabul edilmesi gereken çok gerçek var. Bunlar dağınıklıklarıyla, birbirlerini istememe tutumlarıyla halkın gözünde ne kadar destek olabilirler. Diğer bir şey ise, benim oturduğum şehirde 200'ün üzerinde Türk ailesi var. Hepsi işçi ve ezilmekte. Ama bir örgütün gidip de bu aileleri örgütlediği yok. Bunlara bir tek bildiri verilmiyor. Bağış alınmıyor, dergi satılmıyor.

Peki Türkiye devrimi diyorlar da niçin bu halkı örgütlemiyorlar? Ama Kürtleri örgütlemek kolay. Kendisini sosyalist sayan birtakım Türk aydınları, devletçiden de daha devletçi kesilmiyor mu? Çoğu Türk devrimcileri Kürtleri milliyetçi olarak suçlamıyorlar mı? Kürt halkı kadar ezilen, horlanan, katledilen ve daha nice haksızlıklara terkedilen bir ulus daha var mı?

Bugün Kürt halkı bu haksızlıklara karşı savaşıyor, kendi ulusunu, ülkesini, kimliğini, kısacası kültürünü, savunuyor ki ulusal kurtuluş mücadelesinin çizigisi açık ve nettir, benim burda açıklamama gerek yoktur. Kürt halkı her zaman Türk halkının kardeşi olduğunu göstermiş ve ezilen tüm halkların kardeşi ve savunucusu olmuştur. Sosyalizmde kararlıdır. Niçin milliyetçilikle suçlanmaktadır? Hiçbir şey yapmadıklarını kendileri de tüm insanlar gibi iyi bildiği içindir.

Kemalistlerin şeriat düzenine karşı olduğunu, kemalizmin aşırı milliyetçiliğe karşı olduğunu savunan Türk aydınları! Eğer 70 yıl bu ülkede kemalizmin ideolojisi veriliyorsa, niçin bugün Türkiye'de aşırı milliyetçileşme ve şeriatçılaşma gelişiyor? Artık gerçekler Türk halkı tarafından bilinmelidir. Halk bu ikiyüzlülük ve sahtekarlığın arkasında yürümemeli. Bu haksızlıklara karşı gelmeli ve savaşmalıdır. O zaman dostluk ve kardeşlik daha gelişir. Şunu iyi bilmelidirler ki Türk solunun kendisi biz silahlı mücadeleye karşıyız diyor. Yani şunu iyi bilmeleri gerekir ki, TC gibi bir devlete karşı kağıt kalem ile savaşılmaz. Onların başına vurarak savaşılır ki kazanalım.

Bugün TC gerillalarla başedemediği için sivillere yönelerek halkımızı acımasızca katletmektedir. Eğer Kürt halkı bu ikiyüzlülere, sahtekarlara karşı savaşıyor ve bağımsız sosyalist bir Kürdistan kuruyorsa *-ki bunda kararlıdır- hiç* kimse bundan kuşkulanmasın. Kürt halkı eskisinden daha yiğit, dürüst, saygılı, insanlık sever. Kürt halkı kardeşliği, dostluğu geliştirecek, örnek bir halk olacaktır. Bir de Kürdistan'daki ihanetçilere ve işbirlikçilere sesleniyorum.

Halkımız sizleri hiçbir zaman affetmeyecek, ölümlerinize üzülmeyecektir.

Alişer
Bir Berxwedan okuru

KARA LEKEYİ ORTADAN KALDIRALIM

Kürdistan tarihi ihanetlerle, katliamlarla ve zulümlerle doludur. Buna rağmen, halkımız ayakta kalmayı başarmıştır ve bugün mücadelesini en hızlı bir şekilde vermektedir.

Değerli Siverek halkı!

Bildiğiniz gibi önceleri bizim işbirlikçi hain feodal beyimiz, ihanette, ajanlıkta ve barbarlıkta sırasını hiçbir zaman kimseye kaptırmayan Ağa Mehmet Celal Bucak idi.

Bizzat halkımız onun için, "Allah büyük, fakat Mehmet Celal Bucak ondan da büyük" diyordu. Bu çete başı halka baskı ve zulüm yapa yapa, emeklerini sömüre sömüre, halkımızı kendisine kul köle ede ede ve karnını boyunu şişire şişire bu ismi zorla aldı.

Partimiz PKK bu tür halk düşmanlarını ve çağ dışı gerici yaratıkları ortadan kaldırmak için karar verir. Mehmet Celal Bucak'a karşı ilk eylem, Hilvan'a bağlı Kırbaşı köyünde gerçekleştirilir. Bizzat o sırada evde bulunan Bucak, çocukları kendisine siper ederek, yaralı bir şekilde kurtulur.

Eylem sırasında, devrimcilerden Salih Kandal, çocuklara zarar gelmemesi için çaba harcarken, yaralanır ve daha sonra yolda şahadete ulaşır.

Bu eylem Siverek halkını ciddi bir şekilde etkileyip, coşkulandırır. Eylemin ardından Siverek'te mücadele bizzat sizlerin güç enerji katkı ve başarılarınızla sonuç almaya başlar. Kısa bir zamanda Siverek ve Hilvan, direnişin birer kaleleri olmaya başlar.

Olağanüstü gelişmeler ile parti kadroları sizleri artık istedikleri gibi kucaklayamayacaklarını ve yetmezlikleriyle sizleri zafere taşıyamayacaklarını fark ederek, bazı hazırlıklara gerek duyulduğu kanıtına varırlar. Gelecekte düşmana ve her türden gericiliğe ölümcül darbeyi vurmak için partimiz (PKK) geçici olarak yurt dışına çıkma kararını alır.

Kısa bir dönemde partimiz PKK, siyasi ve askeri hazırlıklarını tamamlayıp geçmişteki hata ve yetmezliklerinden kendisini arındırarak, sizleri artık hiçbir zaman yalnız bırakmamak şartıyla daha bilinçli daha örgütlü bir şekilde dönüş yapar.

Kırbaşı eyleminden sonra partimiz PKK, halkın bağımsızlığı ve özgürlüğü için, insanın insana kul köle olmadan, demokratik bir düzende yaşaması için, bizzat ve sadece sizler için onlarca, hatta yüzlerce şehit vermiştir ve sizlerin kurtuluşu için daha da veriyor ve vermeye devam edecektir.

Mehmet Celal Bucak'tan sonra onun oğulları ve takipçileri devreye girdiler. Bu hain ihanet ve çete başları ajanlık ve muhbirlikte babalarını geçmek için bütün alçaklıklarını ortaya koymaya niyetlenmişlerdir. Kürdistan'ın birçok eyaletinde, faşist TC'nin hiçbir hakimiyeti kalmadığı halde, milyonluk ordusu pes etme noktasına ulaştığı halde, birkaç Bucak çetebaşları bazı zavallı insanlarımızı kandırarak silahlandırmışlardır. Böylece başta partimiz PKK, ordumuz ARGK, ulusal kurtuluş cephemiz ERNK'ye ve halkımıza karşı savaş açmışlardır ve bütün pisliklerini ortaya sermektedirler.

Son dönemlerde korucubaşları terör estirerek yurtseverlerin evlerini kundaklayıp, işyerlerini talan ediyorlar. İnsanlarımızı kaçırarak işkenceden geçiriyorlar, çevre köylerin mallarını talan ediyorlar ve hatta savaşta esir düşmüş insanlarımızın ırzına geçecek kadar zavallılaşıyorlar.

Değerli Siverek halkı!

Yukarıda değindiğimiz bu barbar yöntemli korucu çetesini iyi tanıyalım. Bunlardan yılların intikamını kendi ellerimizle alalım. Bu hainlerde insanlık zerre kadar yoktur. Çünkü bunlar insanları diri diri patoslara atan canilerdir. Bunlar, halkımızın en değerli varlıklarına, değer yargılarına, iyiye, güzele düşmandırlar. Bunun için diyoruz ki, biz yurtseverlerin tarihe, insanlığa ve yüce şehitlerimize karşı sorumluluğumuz vardır. Bu temelde PKK, ARGK, ERNK'nin çağrılarına bütün gücümüzle cevap verip, örgütlü, disiplinli bir şekilde, hep birlikte, bu hain, barbar, insanlığın yüz karası olan, adeta kara bir lekeyi andıran hainleri ortadan kaldıralım.

İnanıyoruz ki, gelecekte kesk û sor û zer Siverek kalesinin doruğunda dalgalanacaktır.

Siverek'ten bir grup yurtsever adına

KANLI DEMOKRASİ

Bilindiği gibi partimiz PKK, cephe örgütümüz ERNK ve ordumuz ARGK'den oluşan üçlü bileşimden meydana gelen çelikten irademiz, yıllardır faşist sömürgeci TC devletine karşı amansız bir mücadele ile yenilmezliğini tüm dünyaya kabul ettirmiştir ve aynı zamanda geride bırakmış olduğumuz 10. savaş yılının kazanımları, bizlere ve dünya insanlığına gelecekteki zaferin kanıtı ve teminatı olacaktır. Tabi bu ucuz bir mücadele sonucu elde edilmiş kazanımlar değildir.

Çok iyi bilinir ki, gelinen aşamada, bir yarı kurtarılmış Kürdistan diyebileceğimiz bu büyük kazanım, Kürt halkının en soylu kahramanlarından binlercesinin ülkesi ve halkı için hiçbir şahsi menfaat gözetmeksizin tertemiz kızıl hayat suyunu dökmesiyle bugüne gelinmiştir.

Yine bilindiği gibi ve çok açık olan şu ki, bu soylu mücadelenin baş mimarı olan Ulusal Önderimiz Başkan APO ve onun yol arkadaşlarıdır. Sıfırdan yola çıkarlarken, çok çetin yollarda yürüyüp, aşılması imkansız gibi olan set ve barikatları cesaretle, müthiş bir direniş göstererek aşmış, binlerce şehit vererek halkıyla bütünleşmeyi başarmış ve etkemik örneğindeki gibi birbiriyle organik bağ oluşturmuşlardır.

Tarihin bir döneminde büyük İskender'in ordusunun Zağroslara yenilip imha olması ki, bir anlamda Zağrosların ve benzer Kürdistan dağlarının kış mevsiminde yaşamı insana tanımadığının bir göstergesidir.

Tüm acımasızlığıyla tanınan Kürdistan dağlarında kış koşulların hiçe saymanın anlamı ve önemi çok büyük olsa gerek. Ama tüm korkunç görkemliliğiyle yaşamı tehdit eden bu güzel dağlarımızın bugün yaşama kucak açtığını görüyoruz. En soylu genç, yaşlı, çocuklardan, kadın ve erkeklerden oluşan onbinlerce gerillayla dağların kucaklaşması, yaşam alanı haline gelmesi çok öğretici olsa gerek. Bu zor alanlarda yaşamı götürmesini bilenler, gelecekte Kürdistan'da emeğe dayalı güzel bir yaşam biçimini inşaa edecekler ve en değerli şehitlerin cephesi olan ERNK'yi, ordusu olan ARGK'yi, partisi PKK'yi ve Ulusal Önderi Başkan APO'yu sonsuza dek yaşatmasını da bileceklerdir.

TC yine bir şarkılı seçim ile kitleleri bir süre daha oyalamaya devam ediyor. Dünyanın en adaletsiz sistemiyle yapılan seçimlerin ortaya çıkardığı ve çıkaracağı bu belediye, hiçbir toplumsal sorunu çözecek güçte ve yetenekte değildir. Kitlelerin gerçek demokratik özlemlerine, insanca yaşama özlemlerine çözüm bulamazlar. Çünkü TC devlet biçimi faşizmdir, belediye ve parlamentonun işlevi faşizmi maskelemektir. Parlamento bir egemenlik aracı değildir. Faşist TC parlamentosu sadece saf halkı aldatmak için gevezelik yapar.

Faşist Tansu Çiller ve koalisyon ortağı SHP seçim meydanlarında şarkılı reklam kampanyaları ile sanki yolsuzluklar, adaletsizlikler, sömürü, halk gaspları, Kürt halkına uygulanan zulüm, yapılan kitle katliamları, faili meçhul cinayetler vb. sorunlar ortadan kalkacakmış, zulmün sömürünün olmadığı bir ülke yaratılacakmış gibi bir hava estiriyorlar. Diğer taraftan da MİT'i, kontrgerillası ile her gün Kürt halkına karşı kitle katliamlarına, faili meçhul cinayetlerine devam ediyorlar. Her gün beşer, onar demokrat insan gözaltında kaybediliyor, faşist başbakan gayri resmi açıklama yaparak, sorunu demokrasi çerçevesi içerisinde hallediyoruz demektedir. Nalet gelsin böyle kanlı demokrasinize.

Süleyman Anıl
Mindelheim

Ana
Eğer bir gün
Düşersem boylu boyunca
Ülkemin doğurgan
toprağına
istemem
Parmaklıklarla çevrili
Beton yığını bir mezar
istemem
Boş inançlardan
Sunular dibinde
adaklar
Yeter ki
Olsun başucuma
Bulutlarla fısıldaşan
ulu bir çınar
Yağdıkça yağmur
Yıkansın gömüt taşlarım
yıkansın ulu çınar
Estikçe seher yelleri
Hep sevda dağıtsın
ülkeden
yardan
Kavgadan yana

Ayağa kalkın, kalkmayanı kaldırın...

Baştarafı 19. sayfada

onların da her şeyi olduğunu göstererek, bu metropollerin yaman bir devrimci kesimi olduğunu daha fazla bu yıl gösterebilir ve bunu da büyük bir başarıyla kanıtlayabilirsiniz. Bu şansınızı mükemmel değerlendirerek başarının sonuçlarını sonuna kadar gösterin.

Bu yıla çok hazırlıklı girdik. Bu yılı kaybetmek şurda kalsın, ilk defa bütünüyle çözümlenmiş, en ince ayrıntılarına kadar tartışılmış, kararlaştırılmış bir savaş yılı olarak gördük. Bütün yılları karşılayabilecek bir yıl olarak değerlendiriyoruz. 20 yılı aşkındır PKK adına ne yapılmışsa, bu yıl da ikiye üçe katlanacaktır. Bu tarzda biz bu yıla yükleniyoruz. Ben de hazırım, PKK de hazır, gerilla da hazır. Siz halkımız da, hazırlığınızla bunu tamamlıyorsunuz. O halde diyorum ki, kararlar yerindedir, hazırlıklar tamamdır. Şüphesiz ki ölümler her zaman vardır. Benim için de, hepiniz için de vardır. Ama böylesine kararlı, böylesine doğru yolda savaşmanın ve bu yolda karşılaşılacak ölümün de, ölümsüzlük olduğunu veya bu tarzda ölüm nereden gelirse gelsin karşılanmaya değer olduğunu söylüyoruz. Bu kadar kahramanca fedaisi olanın, bu kadar kahramanca şehidi olanın, ölümden korkmak şurda kalsın, en büyük yaşamları yaratmak için her şeylerini daha fazla ortaya koyacaklarını ve kazanacaklarını da kesinlikle belirtiyoruz.

94'ün üzerine giderken, bu temelde tekrar hepinizi görevlerinize karşı oldukça bilinçli olmaya, sorumluluk duygularınızı sonuna kadar ayağa kaldırmaya, hemen her konuda düşüncenizi ve dikkatinizi, tedbirinizi elden bırakmamaya, yapabileceklerinizi azamileştirmeye, gerçekten bu yılı büyük bir özgürlük yılı, Kürdistan'da başarı ve hatta kesin zafer yılı haline getirmeye özen göstermek, çaba harcamak, bunda asla engel tanımamak, içten ve dıştan kaynaklanacak her engeli yerle bir etmek için kendinize güvenin. Ayağa kalkmışsınız, yürümeye başlamışsınız, daha fazla kalkın, kalkmayanı kaldırın, yürümeyeni yürütün.

Böyle ayağa kalkan, böyle zincirleri parçalayıp özgürlüğe koşan bir halkı hiçbir gücün durduramayacağı gibi, eğer iç engeller, bizim bu kadar lanetli olan hıyanetimiz bizi tutmazsa, geriliğimiz, eksikliğimiz bizi durdurmazsa -ki bunları da rahatlıkla gidebiliriz-, biz özgürlük savaşımında bu kez kesin kazanacağız. Bütün planlarımız ve tedbirlerimiz kazanmamızın kesin olduğunu ortaya koyuyor. Haklıyız, her şeyimizi ortaya koymuşuz, aynı zamanda çok da akıllıyız. O halde niye tam başarıya ulaşılamasın?

Eğer tüm bunlar doğruysa, daha şimdiden kesinleşmiş bir zaferin yaman bir savaşçısı olmaya, tarihimizin ilk defa yakalanan bu onurlu savaşma ve özgürleşme şansını çok dikkatli değerlendirmeye ve bir katkımızın olması için elimizden geleni yerine getirmeye bir kez daha hepinizi çağırıyorum. Hepimiz için her zaman ölüm yine olabilir diyorum, ama bir tekimiz bile sağlam kaldığında, bize biraz layık olmaya çalıştığında, onun da zaferi kesinleştireceğini bir kez daha rahatlıkla söyleyebilirim. Bu temelde bu yılı böyle karşılamaya, bu yılı böyle kazanmaya, bunun için her şeyi ortaya koyarak hakkını vermeye, gerçek bir kahramanlık, yiğitlik yılı haline getirmeye çağırıyorum. Bu temelde siz bütün yurtsever halkımıza, dostlarımıza, başaracağımıza dair bir kez daha söz veriyorum. Selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Sömürgeci seçim oyununa gereken cevabı vereceğiz

Baştarafı 3. sayfada

yürütecekler, ya da sandık başına gitmeyerek ezilen Kürt halkının özgürlük özlemlerine destek sunacaklar ve kendi kurtuluşlarını da yakınlaştırmış olacaklar. İşte Türkiye halkı ve Türkiye sol hareketi böylesine bir tarihi görev ile karşı karşıyadır.

Tarih Türk halkı ile Kürt halkının bu tarihi buluşmasına tanık olabilirse, özgür ve demokratik bir geleceğin her iki halk için mümkün olabileceğini görmek gerekir. Aksi halde bu kopuş yalnızca kontrgerilla rejimi ile Kürt halkı arasındaki bir kopuş değil, onun da ötesinde giderek halklar arasındaki bir kopuşu hızlandıracaktır.

TC, Kürt halkının iradesinin seçime yansımaması ve giderek bir halkın seçime girmemesi için her türlü yolu denemiştir. Bununla Kürt halkına verilen mesaj şudur: "Mevcut düzen içinde sizin var olma ve yaşama hakkınız yoktur."

Kürt halkının seçimleri boykot tavrı, bu mesaja karşılık vermek ile doğrudan bağlantılıdır. Mevcut düzen içinde yöneticilerini seçemeyen, kendini yönetme hakkına sahip olmayan bir halk elbette kendini ifade edecek kanallar bulacaktır. Ve sömürgeci egemenlikten kopan Kürt halkı da kendi iktidarını oluşturmak zorundadır.

Daha şimdiden bunun imkan ve fırsatları mevcuttur. Bu, Kürt halkı için tarihi bir dönemdir. Başkan Apo'nun dediği gibi bin yılların rüyası gerçekleşiyor. Kürdistan'da iktidar organları olan halk meclisleri giderek oluşuyor ve kurumlaşmaya doğru gidiyor. Köy, ilçe, kasaba ve il halk meclisleri giderek kendini eyalet meclislerine taşırarak ulusal meclisin zeminini oluşturuyor. Böylece Kürt halkı kendi yerel yöneticilerini seçmiş olacaktır.

Böyle bir girişim Kürdistan'da halk iktidarının boşalan sömürgeci iktidarın yerini alması anlamını da taşımaktadır.

Uluslararası kamuoyu da artık Kürt halkının kendi kurumlarını oluşturmaktan başka çaresinin olmadığını görüyor. Bütün koşullar Kürt halkının lehinedir. Yeter ki biz görevlerimize layıkıyla sahip çıkalım. Kürdistan'da, metropollerde ve Avrupa'da halkımız dönemin gerektirdiği yurtsever tavrı sergileyebilirlerse, zafer elimizi uzatıp alacağımız kadar yakındır.

Bu yönüyle Kürt halkının öncü güçlerinin boykot tavrı sıradan bir tavır olarak değerlendirilmemelidir. Boykot tavrı iktidarlaşma sorunu ile direkt bağlantılıdır. Kürt halkının boşalan sömürgeci iktidarın yerine kendi iktidarını koymasıyla ilgili bir olaydır.

Boykot tavrını sadece sandık başına gitmemek olarak da anlamamak lazım. Meşruluğunu yitiren, halkın aleyhine çalışan, mevcut kirli savaşa destek sunmaktan başka bir anlam ifade etmeyen bu seçimleri yaptırmamak ve sömürgeciliğin tüm planlarını boşa çıkarmak da önemli bir görev olmaktadır. Türk, Kürt, bütün ezilen halkların özgür yaşamasına daha da kastedecek böylesi seçimlere karşı tavır, bütün ezilen halkların ve emekçilerin çıkarınadır.

Bu açıdan rejimin dışına itilen, kendini ifade etme kanalları tümden kapatılan ve katledilen bir halkın kendi iktidarına doğru gitmesi, organlarını oluşturması ve yöneticilerini belirlemesi süreci bütün demokrasi güçleri tarafından desteklenmelidir. Aksi halde özel savaş rejiminden bir farkımız kalmaz. Seçimleri boykot tavrı kararlıca uygulanarak vahşi ve sömürgeci özel savaş rejimine gerekli ders verilmelidir.

Böyle bir dönemde özgürlük özlemiyle dolu her Kürt insanının önündeki seçenek, özgürlük özlemlerine ters düşmeyerek kendi iktidarını tesis etme sürecine kararlıca katılmaktır. Her Kürt insanı TC'nin koyduğu zulmün onaylanması olan, korucuları, faşistleri Kürdistan'da iktidarlaştırmaya çalışan sandıklara gitmeyerek ve "gerekli tavrı" koyarak üzerine düşeni yerine getirmelidir.

Sonuç olarak, Türkiye ve Kürdistan'da yaşayanların sandık başına gitmemesi gerekir diyoruz. Seçimler meşru değildir. Halkımızın kanları üzerinde yeni hesaplar yapma anlamı taşıyor. TC bu seçimlerle Kürdistan'da "otorite olduğunu" kanıtlama sahtekarlığı içindedir. Aynı zamanda Türkiye'deki emekçi halkın daha fazla sömürülmesi, yaşam imkanlarına kastedilmesi anlamına geliyor. Onun için ulusal kurtuluş güçleri TC'nin yaptırdığı asker ve korucu seçimlerine gerekli müdahaleyi yapacaktır. 27 Mart'ta kimse sandık başına giderek TC'nin suçlarına ortak olmamalıdır.

Konferans'ta alınan kararlar

Baştarafı 15. sayfada

günü korumalı,

- tutukluların insani muamele görmelerini sağlamalı,

- kimin silahlı ve kimin zor kullandığına dair denetime tabi tutulacağını taahüt etmeli,

- uluslararası Kızıl Haç kurumuna tutuklularla görüşme olanağı vermelidir.

17. Bu gereklerin yerine getirilmesini sağlamada PKK İsviçre hükümetine, 1949 Cenevre Antlaşması 1977 protokol 1 uyarınca, 1 madde 96.3 altında tüm uluslararası insan hakları hukuku gereğince hareket etmeye hazır olduğunu belirten bir açıklamada bulunmalıdır.

18. Ulusararası topluluk, insan haklarına saygılı olmak ve bu saygınlığı korumak, aynı zamanda Cenevre Antlaşmasını imzalayan ülkelerin antlaşma gereğince "saygıyı güvence altına almakla" yükümlü olduklarını belirtmekle yasal olarak görevlidirler. Avrupa Konseyine üye devletler Avrupa'da insan haklarını korumakla yükümlüdür. AGİK üyeleri savaşı önleme, uluslararası güveni sağlama, demokratik diyaloga önem verme ve insan haklarını korumayı üstlenmiştir.

19. Tüm devletler yasal zorunlulukları gereğince;

- Cenevre Antlaşması maddelerine saygıyı güvence altına almalı,

- uluslararası ve bölgesel insan hakları gözlem çalışmalarına ve BM İnsan Hakları Komisyonu'ndan bir özel raporterler de dahil mekanizmaların yürürlüğe girmesine destek sunmalı.

20. AGİK üyesi olan tüm devletler;

- AGİK Azınlıklar Yüksek Komisyonu'nun Türkiye'de çalışmalarını yerine getirmesi ve fonksiyonunu oynayabilmesini sağlamalı,

- Türkiye'nin Güneydoğu'sunda yapılacak olan seçimleri ve uzun vadede bölgedeki durumu izlemek için gözlemciler atmalıdır.

- Kürtlerin durumuna ilişkin AGİK İnsani Boyut Mekanizması ve savaşı önleme mekanizmaları harekete geçirilmeli.

21. Tüm Avrupa Konseyi üyesi ülkeler;

- Avrupa İnsan Hakları Beyannamesi 24. Madde altında, bu beyannamenin ihlal edildiğine ilişkin belgelenmiş suçlamaları ve durumun daha kötüye gitmesini önleme temelinde Türkiye'ye karşı devletlerarası bir başvuru oluşturmalıdır.

22. Ulusal, bölgesel ve uluslararası tüm parlementer oluşumlar, Kürdistan'daki durum için de geçerli olan insan hakları ve humaniter yasaların ihlalini önlemek amacıyla tüm ulusal, bölgesel ve uluslararası kurum, kuruluşlara baskı yapılmalıdır. Siyasi partiler DEP başta olmak üzere tüm Türk ve Kürt partileri ile ilişkilerini yoğunlaştırmalı.

23. Her ülkede savcılık kurumu imzaladıkları uluslararası yasalar çerçevesinde, dünya hukuku çerçevesinde bu suçluların sorumlularına karşı girişimlerde bulunmalıdır.

24. İnsan haklarına saygınlığın devamını isteyen tüm insanlar, özellikle de Avrupa halkları, Türkiye'de bulunan halklar da dahil, tüm çabaları

- Türkiye'nin Güneydoğu'sunda gelişen durumları da kapsayan yasal normların ciddi ihlallerine son vermesi için;

- Bölgedeki savaşa son vermesi için,

- savaşan taraflar arasında diyalog yollarının açılması için

- geçerli uluslararası yasaların uygunluğu da dikkate alınarak barışçıl kararların gündeme getirilmesi için tüm çabaların sarfetmeli.

25. Kürdistan (Türkiye'nin Güneydoğu'sunda) mevcut durum oldukça yaygın durumda olan cinayetler, sivil mülkiyetlerin tahrip edilmesi ve tutukluların kötü muamelelerle tabi tutulması ile dikkat çekmektedir. Mevcut durum bölgede barış ve güvenliği tehlikeye sokan çok yüksek sayıda insanın zorla göç etmesine yol açmıştır. Bu durum geniş çaplı alanların tahribatına, binlerce insanın ölümüne ve milyonlarca insanın yerinden edilmesine yol açacak olan ve şu anda sürmekte olan savaşın daha da tırmanmasına zemin oluşturacaktır.

26. Kürdistan İşçi Partisi Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın ekte bulunan açıklamasına dikkat çekerek, yakınlaşan Newroz ve bölgesel seçimlerde Kürt halkının karşıkarşıya geleceği risklerden dolayı endişe duymaktayız. Bu konferans Türk hükümetinden aşağıda belirtilenleri talep etmektedir:

- uluslararası gözlem altında karşılıklı ateşkes önerisine acil cevap,

- dokunulmazlıkları kaldırılan 8 TBMM milletvekillerin statülerinin geri verilmesi ve acil olarak tutuklu olanların serbest bırakılmaları,

- parti üyelerinin öldürülmesine, toplu tutuklamalara, parti binalarının bombalanmasına son verilmeli,

- Anti-Terör Yasası ve Kürt örgütleri üzerindeki sınırlamaların kaldırılması,

- gazetecilerin öldürülmesine, tehdit edilmesine ve basın özgürlüğünün kısıtlanmasına son verilmeli

- yaklaşan seçimler için Türk devleti tarafından demokratik koşulların oluşturulması

- öncellikle Türk hükümeti Mart 1994 seçimlerinin uluslararası gözlemcileri izlemesi için ve Newroz kutlamalarının izlenmesi için, resmi ve bağımsız gözlemcilere engel olunmaması.

27. Konferans bu tarihi buluşmanın organizatörlerine, alınan kararların ve ekte bulunan Kürdistan İşçi Partisi Genel Sekreteri açıklamasının en yaygın bir şekilde duyurulması.

28. Konferans organizatörleri katılım gösteren kurum ve kuruluşlarla koordine içinde Türkiye, diğer ülkeler ve Kürdistan İşçi Partisi'ne yönelik alınan belli önerilerin takipçisi olmalı ve etkili bir biçimde hayata geçirilmesini sağlamalı.

29. Konferans bölgeye giden heyetler de dahil, Kürdistan'daki mevcut durumu uluslararası gündeme getirecek, tüm sunulan önerilerin gelişimini desteklemektedir.

30. Konferans, organizetörlere gelişmeleri denetlemek amacıyla Diyarbakır'da bir uluslararası konferans daha düzenlemesini gündem dahilinde tutmaya çağırmaktadır.

31. Bu konferans Türk, Kürt ve uluslararası düzeyde tüm basına Kürdistan'daki durumu doğru yansıtma olan önemli rolü oynamaya devam çağrısı yapmakta ve bölgede yeni demokratik gelecek yönde gelişmeler umuduyla sonuçlanmaktadır.

13 Mart 1994

NEWROZ DİRENİŞ GECELERİ

19 Mart: Hamburg
Besê, Mızgin, Trej, Emekçi, Hasan Lur

19 Mart: Stuttgart
Seyidxan, Zozan, Şahin, Dılgeş

19 Mart: Berlin
X. Xemgin, Aram, Zamani, Hevidar

19 Mart: Nürnberg
Eylem, Cömert, Said Yusuf, Avaz

26 Mart: Frankfurt
Besê, Mızgin, Şahin, Avaz, Said Yusuf

26 Mart: Köln
X. Xemgin, Aram, Hevidar, Hasan Lur, Çocuk Korosu

26 Mart: Avusturya
Seyidxan, Emekçi, Cömert, Trej

26 Mart: İsviçre
Eylem, Zamani, Dılgeş, Zozan

2 Nisan: Hollanda
Besê, Mızgin, Emekçi, Eylem, Şahin, Zozan

2 Nisan: Hannover
Hasan Lur, X. Xemgin, Cömert, Diyar, Said Yusuf

9 Nisan: İngiltere

23 Nisan: Fransa
Seyidxan, Hevidar, Trej, Xemgin, Zamani

NEWROZ'DA YÜREKLERİMİZİ PATLAYICI YAPIP CEPHANELİĞE ATALIM!

Yiğit Kürdistan halkı!

Özgürlük ve bağımsızlık umudumuzu canlı tutarak bizleri bugün, özgürlük ve bağımsızlığa taşıyan bir Newroz'u daha kutluyoruz.

1994 yılı ve 1994 Newroz'u, DEMİRCİ KAWA'nın, ZALİM DEHAK'ın sarayını yaktığı yılın ve Newroz gününün koşullarını hatırlatmaktadır.

Düşman içten içe çürümüştür, hastadır. Ancak kendini ayakta tutmak için de zulmünü kat be kat arttırmıştır.

Halkımız ise dağda ve ovada öfkesini ve kinini bileyerek, sömürgeci Türk devletini Kürdistan'dan tümden kovacak biçimde mücadeleyi yükseltmektedir. Yaralı biçimde çırpınan, azgınca saldıran düşmana, son darbeyi vurmanın coşkusu ve heyecanıyla tüm gücünü ve imkanlarını seferber etmektedir.

Bu gün ordumuz 30.000 (otuz bin) kişilik bir güce ulaşmıştır. Savaşta inisiyatif halk ordumuzun elindedir. Düşman BOTAN'a girememektedir. Binlerce askeriyle operasyon yapsa da geri çekilmek zorunda kalmaktadır.

Bütün Kürt halkı ulusal duygularla yaşamakta, yönünü ulusal kurtuluş mücadelesine çevirmiş bulunmaktadır. Ulusal duyguların girmediği az bir kesim olsa da, ulusal duygular bunların da kapı eşiğine dayanmış, içeri girmek üzeredir.

Yalnız Kürdistan'daki değil, metropollerdeki Kürtler, Avrupa'-daki, Kanada'daki, Avustu-ralya'daki, eski Rus Cumhuriyetlerindeki tüm Kürtler ulusal kurtuluş mücadelesi etrafında kenetlenmiş, maddi ve manevi desteklerini PKK önderliğindeki mücadeleye sunmaktadırlar.

Halkımız içte ve dışta en avantajlı yılları yaşarken, düşmanlarımız içte ve dışta en zor dönemlerini yaşamaktadırlar.

Bizim için kazanma umudu fazlasıyla yükselmişken, düşmanın çaresizliği, çözümsüzlüğü had safhaya çıkmıştır.

Bugün TC gerilla karşısında, parti karşısında hiçbir başarı kazanamıyor. Gün be gün yıpranıyor, tükeniyor. Gerillaya, partiye karşı başarı kazanamayan düşman, savunmasız, silahsız halka ve yurtseverlere saldırarak başarısızlığını örtmeye çalışıyor. Yani sömürgeci Türk devleti savaşın ağırlıklı yönünü savunmasız halka yöneltiyor.

Tarihte hiçbir sömürgeci gücün, istilacı orduların yapmadığı kadar köy kent yıkıyor, milyonlarca insanı ülkesinden kopartarak Türkiye metropollerine ve Avrupa'ya göçe zorluyor. Her gün kasabalarda, şehirlerde yurtseverleri katlederek, Kürdistan'ı yaşanmaz hale getiriyor. Osmanlı'nın, TC'nin başka ulusların ve halkların başına getirdikleri, bizim de başımıza getirilmek isteniyor.

Düşman bu uygulamasıyla Kürt ulusuna ölümü, yok olmayı, tarihten silinmeyi dayatıyor. Baskının, sindirme politikasının amacı bu.

Düşman Kürt ulusunun kazanma fırsatını yakaladığını görüyor. Kürt halkını ezmeden, sindirmeden bu fırsatı Kürt halkının elinden almanın imkansız olduğunu düşünüyor.

Doğaldır ki Türk devletinin bu politikasına boyun eğmek ulusal ölümdür. Onursuz, değersiz sefil bir yaşamı kabul etmektir. Kazanma imkanlarının, umudunun bir daha ele geçirilemeyecek kadar yüksek olduğu tarihi fırsatı kaçırmaktır.

Boyun eğmenin, teslimiyetin kurtuluş olmadığını dünyada Kürdistan halkı kadar bilen başka bir halk bulunamaz.

İşte bugünkü büyük direniş, bugünkü büyük inat bu nedenledir. Ortaya çıkan büyük umuda güçlü sarılış bu nedenledir.

Halkımız ve öncüsü PKK büyük acılara ve sıkıntılara rağmen bin yılların intikamını almaya, bitmeyen özgürlük umudunu zaferle taçlandırmaya kararlıdır.

İşte bu Newroz zalim TC'ye karşı kazanma andının tekrarlandığı gün olacaktır. Halk ordumuzun vuruşlarıyla Kürdistan'ın gerçek hakiminin kendisi olduğunu bir defa daha dosta-düşmana gösterdiği gün olacaktır. Halkımızın özgürlüğe umut olarak değil, ele geçirilmiş kutsal yaşam olarak sarıldığı gün olacaktır.

BAŞKAN APO yüklenin kazanacağız, diyor. Halkımız ise BAŞKAN APO'nun önderliğinde zaferi 20 yıl önce kazandığını bugün daha iyi görüyor.

Zafer kazanılmıştır! Bugün mücadele ile, zaferin tarihi yazılıyor.

Her Newroz bu zaferin tarihinin zenginleştiği ve güzelleştiği bahar oluyor. Şehitlerimizin kanı ile özgürlük baharının çiçeklerinin ülkemize daha da kök saldığı gün oluyor.

Cizreler, Nusaybinler, Liceler, Malazgirtler, Kerboranlar, Adanalar her Newroz'da özgürlüğe aşık, özgürlüğe susamış güzel bir halka, insanlığa örnek olmanın onurunu yaşatıyorlar.

Halkımız bu Newroz'da da, en büyük değerleri olan yaşayan şehitlerimizin anısına bağlı olarak savaş geleneğimizi, isyan geleneğimizi, serihildan geleneğimizi ruhta ve yaşamda yükselterek, düşmanlarımızı bir daha kahredecektir.

Bu Newroz'da, halkımızın belediye başkanlarını özgürce seçmesine imkan tanımayan, halkımızın özlemlerini mütevazi birkaç söylemle Türk ve dünya kamuoyuna aktarmaya çalışan DEP'e ve milletvekillerine baskıyı reva gören, hainlere Türkiye'de ve mecliste yer yok, diyerek Kürt halkına hiçbir yerde yaşam hakkı tanımayacağını söyleyen düşmana, cevabımızın ne olduğu ulusal kurtuluş mücadelesine daha fazla sarılarak verilecektir.

Türkiye'nin hiçbir kurumunda adıyla, varlığıyla yeri olmayan Kürt halkı, seçimleri boykot ederek Türkiye'nin Kürdistan'daki hiçbir varlığının kabul edilmeyeceğini bir daha gösterecektir.

Gün bugündür! Gün kazanma günüdür!
Bugün bizim için kazanmak değil kaybetmek zordur!
Şehitlerimizin ve BAŞKAN APO'nun çağrısı budur!
Savaşan kahramanlarımızın çağrısı budur!
Tarihin çağrısı budur! Çağrı bu ise bu çağrıya uyulacaktır!
Tarihimiz bir daha savaştılar ama yenildiler diye yazılmayacaktır.
Artık tarihimiz savaştılar ve kazandılar diye yazılacaktır.

Seçim boykotu sömürgeci Türk devletinden kopmanın, özgür bir yaşamı tercih etmenin bir daha ortaya konulduğu tutumun adı olarak tarihe geçecektir.

Seçimin galibinin daha şimdiden boykot kararı alan halkın olduğu açığa çıkmıştır. Yapılacak seçimin meşru olmadığı bugünden ispatlanmıştır. Halkımız daha yılın başında zaferi kazanarak 1994 yılını da TC için yenilgili yıl haline getirmiştir.

Kazanmaya yakın olan biziz. Kaybetmeye yakın olan ise TC'dir. Biz bugünden kazandık, TC ise dünden kaybetmiştir.

Tarihimiz bir daha savaştılar ama yenildiler diye yazılmayacaktır.

Artık tarihimiz savaştılar ve kazandılar diye yazılacaktır. Bu nedenle verilen mücadele, zaferin tarihinin yazılmasıdır, diyoruz.

Yurtsever halkımız!

Türk devletini ülkemizden söküp atacak cephanelik birikmiştir, fitil ateşlenmiştir. Cephaneliğin patlayarak ülkemizdeki sömürgeciliğin tümden yok edilmesi an meselesidir. Bu Newroz bu patlama anının heyacanının daha da yükseleceği gün olarak kutlanacaktır.

O halde şehitlerin yolu bizim yolumuz diyerek yüreklerimizi patlayıcı olarak cephaneliğe atalım! Cesaretimizle cephaneliği büyütelim! Serihildanlarımızla cephaneliğin gücünü yükseltelim! Savaşımızla cephaneliği ısıtalım! Gün bu gündür! Gün kazanma günüdür! Bu gün bizim için kazanmak değil kaybetmek zordur! Şehitlerimizin çağrısı budur! BAŞKAN APO'nun çağrısı budur! Savaşan kahramanlarımızın çağrısı budur! Tarihin çağrısı budur! Çağrı bu ise bu çağrıya uyulacaktır!

-YAŞASIN SERİHİLDANLARIMIZ VE NEWROZ ŞEHİTLERİMİZ!
-YAŞASIN ULUSAL ÖNDERİMİZ BAŞKAN APO!
-YAŞASIN UMUDU GERÇEĞE DÖNÜŞTÜREN,
PKK, ERNK, ARGK!

ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ